

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_I 228308

UNIVERSAL
LIBRARY

(عدد)

کتابخانه

(عدد)

۱۷

کتابخانه

۱۷

التحقیقات الجغرافیة والتاریخية

۱۹۰۵ — ۱۹۰۴

جلد پنجم

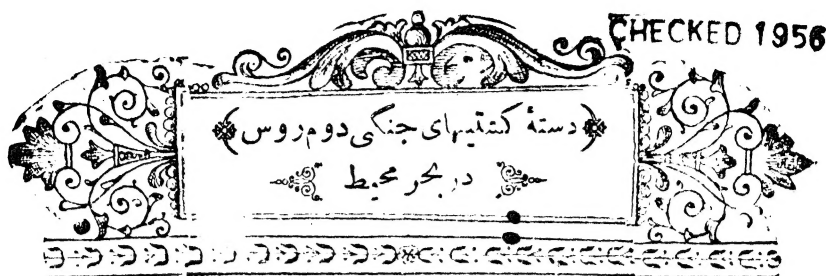
مترجمش بزبان فارسی

محمود طهرانی

این کتاب غیر از اینکه وقوعات حربیه را که از آغاز اعلان حرب تا بوقت امضا شدن
[مما هده] صلح با تفصیلات تمام جامع میباشد احوال جغرافیة و تاریخیه
و ایستاتیکه و سیاسیة هر دو در آن محارب را
نیز با تمام تفصیلاتش بیان میکند.

درودار السلطنة کابل در مطبعة مباركة عنایت بزبور طبع آراسته گردید

۱۳۳۶

در ختام سنه ۱۹۰۳ و ابتدای سنه ۱۹۰۴ ، حکومت روس برای محافظه و اذیت قوای بحریه خود در اقصای شرق (اوسلی یاپا) ، و (اورورا) ، و (ویمتر ی دونسکوی) نام کشتیهای زرهپوش خود را با چند کشتی مغرب طور پیدا در زیر قوماندائی قونترامیرال (ویره نیوس) سپرده از بحر (بالتیک) بسوی اقصای شرق روانه کرده بود .

امیرال (ویره نیوس) به بسیار سنگینی و آرامی که گویاستی و کاملتی قوه بحریه روس را بر همه مردمان زیاده تر اثبات نماید بسیر و سیاحت آغاز نهاد ، و از نتیجه این سستی و کاملتی خود ، دو کرو وازوری که دولت ژاپان از دولت ایتالیا خریداری کرده ، و بواسطه طایفه های انگلیز بسوی ژاپونیا سوق شده بود از پیش روی خود فرصت گذشتن را بداد ، و به این سبب خطای بسیار بزرگی ارتکاب ورزید .

لزوم ، و اهمیت و اصل شدن این لوی غنند بحریه روس در بحر محیط کبیر بیشتر از رسیدن این دو کرو وازور ژاپانی يك امر ظاهر و آشکاری بود . و خیلی ضرور بود که امیرال (ویره نیوس) نمیگذاشت که کرو وازورهای مذکور از پیش او سلامت درگذرد . و بیایست که طور پیداها ، و زرهپوش (دونسکوی) را عقب گذاشته تنها با کشتیهای (اوسلی یاپا) ، و (اورورا) سرعت بسیار بزرگی بر رفتار خود دوام میورزید . حال آنکه امیرال روس این قوت و جسارت را مالک نبود .

و بامرلهای کوتاه کوتاه، و قدمهای آهسته آهسته بر رفتار خود دوام و تداوم یافته در (۱۶) فبروری به (جیبوتی) واصل شد. و در نجا به اواز (پترسبورگ) امر رسید که باز پس به بحر (بالنیک) عودت کند.

این قوه بحریه وقتیکه به بندرگاه (قر و نشهاد) برگشت، تخم فرستادن يك دسته کشتی جنگی دیگری را به بحر محیط سبز نمود. چونکه لازم بودن فرستاده شدن قوای امدادیه به دار الحرب بروز بروز تشدد میکرد. و هم بسرعت و زودئی که ممکن باشد این قوه امدادیه باید فرستاده شود. زیرا ژاپنها بنا کهن بر (پور آرتور) هجوم برده قوه بحریه روس را دوچار خسارت نموده، و در تماس اوليك نتیجه مسعوده حاصل نکرده بود. پس لازم و ضرور است که حکومت روس سرار نو قوه امدادیه بفرستد، و در بحر يك حاکمیت متفوقی بدست آرد، و جبیره مافات نماید.

حالا نگر جال بحریه روس در خصوص تشکیل دادن يك دسته کشتیهای جدید از حد زیاده بمشکلات دوچار آمدند. کشتیهای که در دستگاههای کشتی سازی خود داشتند یا بسیار پیر و فرسوده بودند، یا بسیار طفل نارسیده. چهار قطعه زر هموشی که طرز ساخت آنها به پروگرام بحریه ژاپن، و افقت میکرد هنوز حاضر نشده بودند. چونکه در روسیه يك چیزی که به بسیار سستی و آرامی اجرامی شود آنها هم امور بحر به است. غیر از این چار زر هموش، سه زر هموش دیگر که محتاج تعمیرات و انشآت مخصوصه بودند، و یکچند کرو و اوزور، و بقدرده مخرب طور پیدا بدست موجود بود.

يك بحریه که در سال (۳۰۰، ۰۰۰) ملیون (بودجه) - یعنی میزان دخل و خرج - را مالک باشد اینقدر موجودات نسبت به آن حقیقتاً خیلی جزو نیست. این بی اقتدارئی روسیه در عدد کشتیها ازین بود که قدم اعظم وجه بحریه شان در راه احتیاجات

حقیقه قوه بحریه صرف نمیشد بلکه در راه بعضی احتمالات واهی استهمال میکردید.
دولت روس در قوای بحریه خود اصول (تقسیم عمل) را مانند دولت فرا
نسه تطبیق کرده بود که به این صورت بسی کشتیهای مالک بود. مثلاً یک دسته (کشتی
بحر آزاد) یک دسته (کشتی مدافع بحر بالتیک)، یک دسته (کشتی بحر سیاه) بدست
داشتند. هیچ کبودی نداشتند. تنها همین یک کبودی را داشتند که مالک چنان یک
دسته کشتی نبودند که در هر جا نیکی بخوانند اثبات وجود و لیاقت بتواند !!!
(کشتی مدافعه بالتیک) بقدر (۱۱) قطعه زره پوش را مالک بود که با آنها
یک خرمن سفاین طور پید و نیز موج، دود. این طور پیدوها برای سفرهای
دور و دراز هیچ یک شرایطی را حایز نبودند.
دولت روس با وجودیکه از ژاپنها دو بار زیاده تر طور پیدورا مالک بودند
باز هم (۱۱) مخرب طور پیدو کشیده توانسته بودند که ازین (۱۱) عدد تنها
(۹) عدد آن به بحر محیط کبیر و اصل شده بود.

تابه تمام شدن زره پوشهای نوستاخر حرکت کشتی دوم بحر محیط کبیر محبوس
ریت دیده شد. و تا این زره پوشها تمام میشد در اقصای شرق (پور آرتور) را
ژاپنها بر آ و بحر آ در زیر محاصره گرفته بودند. محصورین قلعه بسپی که تول غند
های بری روس که در (مانچوری) بودند از مغلوبیت بمغلوبیت گرفتار می آمدند
امید امداد. ها و نه بجز از طرف بحر از دیگر طرف نداشتند. اما چه چاره که این
امید محصورین بچاره فزیه و ده و رایگان میرفت. زیرا هر نقطه بحر یک بر (پور آرتور)
نور) محیط بود عطف نظر استمداد میکردند بغیر از کشتیهای مظفر دولت
«شمس طالع» بدیگر چیزی تصادف نمیکردند!

مسئله متنازع فیها که عبارت از بردن یک دسته کشتی بزرگی را از بحر

(بالتیک) به بحر (محیط کبیر) بود جداً بمشکلات عظیمه، مروض گردیده بود. به این مأموریت مهم امیرال (روژه ست و ونسکی) مقرر شده بود. امیرال مذکور برین راه و سفر دور و دراز که عبارت از (۱۲۰۰۰) میل است هیچ يك اس الحركات را مالک نبوده و در انشای اینچنین يك سیاحت عظیم، هم بادشمن و هم بادولتهای بیطرف بدست و گریبان شدن مجبور بود که به این سبب علی الا کثر در سواحل آزاد و باز لنگر انداخته می توانست.

غیر ازین به تنظیم دادن حرکات يك قافله بزرگی که از واپورهای داکت مرکب بود و برای رسانیدن ارزاق و زغال کشتی هامأمور بودند نیز مجبور بود. موانع درین راه آنقدر بسیار بود که اکثر مردمان کمان میگردند که این دسته کشتی دوم اصلا حرکت کرده نخواهد توانست. مع هزار خلاف همه کمانها این دسته کشتی بزرگ در — (۱۳) اکتوبر از میان آوازه تحسینها و شایستههای يك جم غفیری بسوی انصای شرق از بندرگاه (قرو نشناد) تخریک چرخ عزیمت نمود.

صورت ترکیب دسته کشتی در ان زمان از قرار ذیل بود:

(۷) قطعه زرهپوش.

(۲) قطعه کرووازور زرهپوش.

(۴) قطعه کرووازور محافظه دار.

(۷) قطعه مخرب طور پیدو.

ویکچند سفینه نقلیه که ترتیبات کشتی سازی را احاطه نمود.

در انشای راه به این کشتی يك سفینه خسته خانه، و کرووازورهای معاون و از دواطلب بمضی واپورها التحاق نمود.

کرووازورهای محافظه دار (اولهغ) و (ایزوسروت) باد و قطعه کرووازور معاون و پنج قطعه طور پیدو در (۱۵) نومبر از (لیباو) حرکت کرده توا

نستند که این مفرزه در روز (۱۴) هم ماه فبروری در (ماداغشقر) به دسته بزرگ کشتی ملاقی گردید . تنها (۳) طور پیدوبه سببی که به بعضی خسارات در راه دوچار شده بودند در بحر سفید نماندند .

کشتی (روژه ست ونسکی) هشت روز بعد از حرکت خود به واقعه مؤله (هول) تصادف نمود که این واقعه چنان یک تراکت و اهمیت را حائز بود که کم مانده بود در مابین دولت (بریتانیای بزرگ) و (روسیه بزرگ) یک حرب بزرگی را نتیجه بدهد . اما بدلات خیر خواهانه و منصفانه حکومت (فرانسه) حادثه مذکوره بسهولت بر طرف گردید .

مع هذا ، وقعه مذکوره چون در اول قدم حرکت کشتی بظهور آمد برای آینده بسیار تیره و مظلم دسته بزرگ کشتی روس یک فال خیر و واقبالی شمرده نشد . علی الخصوص از بحادثه غریب و مشغوم امیرال (روژه نست ونسکی) که ذاتاً خیلی عصبی المزاج بود بدوجه متاثر گردید که بیمار شد . بناءً علیه در حق صورت ظهور این حادثه ، و کیفیت رفع وازاله آن تفصیلات ذیل را مینگاریم :

❖ حادثه (هول) ❖

دسته بزرگ کشتی روس که در زیر قوماندائی امیرال (روژه نست ونسکی) در شب (۲۲) او کتوبر سنه ۱۹۰۴ بندرگاه (شاکن) را ترک کرده بود در (بحر شمال) در موقعیکه به (دوکه ربانق) معروفست به یک دسته کشتیهای ماهیگیری انگلیز که به بندرگاه (هول) منسوب بود تصادف نمود .

سفاین حریه روس بر کشتیهای ماهیگیری مذکور آتش گشاده یکی از آنها را غرق ، و دو نفر را مجروح ، و (۲۰) آدم را مجروح ساخت .

بمجردیکه این حادثه به انگلتره عکس نمود، یک هیجان و شور و عظیمی
بمحصول آورد؛ مطبوعات و اهالی سرعاً یک تضمینات یعنی ناوان بسیار مهمی
طلب نمودند. سفیر دولت روس قونت (بکندروف) که در لندن بود از طرف
یک قسم اهالی لندن علناً تحقیر کرده شد.

حکومت انگلتره در جهت شدت هیجان واقع را بنظر دقت گرفته، و یگانه
خط حرکت خود را تابع حسیات عمومی ساخته تهدید آمیز یک طو رو و
ضعیفی اتخاذ نمود.

در (۲۴) اکتوبر لورد (لاندسون) در نزد حکومت روسیه در بناب
تشیبات اجراء نمود، و فهمانید که موقع این مسئله به تأخیر و امهال متحمل نیست.
جناب قرال (ادوارد) در یک تلگرافنامه شیک بمدر بلدیة (هول) آشفیده
بود این حادثه را به این عبارت که: (یک حرکتیست که معذرت قبول نمیکند).
توصیف کرده بود.

رئیس وکلای و سبوا (بالفورد) در نطقی که در قماره عوام برخواند بیان کرد
که: (بعد از چنین تجاوز بزرگ، امیرال روس بی آنکه دو چار اندیشه بشود،
و تو بیخ و تکبر کرده شود، و مجازات به بیند احتمال دوام کردن سفر آنرا
رد میکنم).

جناب (زارروس) به قرال (ادوارد) تأسفات خود را باتلگراف بیان
نمود، و وعده کرد که بمجردیکه اسباب و شرایط حادثه معلوم شود مکمل و طما
نیت بخش تضمینات عطا خواهد نمود. حال آنکه این تلگرافنامه حسیات نفرت
و عداوتکاری حرجویانه که از یکسر نادیکر سر همه مملکت انگلستان را استیلا
کرده بود تسکین نمود.

خلاصه در روز (۲۶) اکتوبر دولت انگلیز به تدارکات جدیدی حربه آغاز

نهاد، و به عموم کشتی های خود که در (بحر مانش) و (بحر سفید) و بحر های دا خلی داشت برای حاضر فی سفر حرب او امر قطعی فرستاد.

در (۲۷)م ماه در باب وقایعیکه در انشای سرور کشتیها از بحر شمال جریان یافته بود از طرف امیرال (روژه ستنونسکی) بجانب حشمت مآب (زار) يك راپوری به تلگراف رسید. امیرال مذکور درین راپور خود حادثه را چنین بیان کرده بود:

(قوة بحریه روس در انشائیکه برام خود دوام داشت، در شب تاریک کشتی پیشدار کشتیهای جنگی دوچار تعرض دو طور پیدوی مجهولیکه چراغهایش خاموش بود گردید. لہذا بر طور پیدوهای مذکور اسرا آتش داده شد. هیچ کشتنی حرب در چنین حال و وضعیت اگر چه در زمان صلح هم باشد بجز همین طرز حرکت که کشتی روس کرده دیگر طور حرکت نمیتواند.)

این راپور امیرال روس که از (ویغو) کشیده شده بود از طرف مطبوعات انگلیز قبول نگردید. موسیو (بالفور) اینسخن امیرال را به تعبیر (خلیای محض) توصیف نمود.

دولت (فرانس) که از آغاز این بحران سیاسی در مابین این دو طرف برای تسهیل ائتلاف از اظهار فعالیت خالی نبود توسط و مداخله نموده اختلاف واقع یکقدری سکونت پذیر شد، و نتایج وخیمه آن راه وقوع آن خیلی محتمل بود تا بیکدر چه جلو گیری کرد.

جناب (زار) حواله شدن مسئله مفازع فیهارا در داخل شرایطی که ما هده نامه (لامی) تعیین کرده است يك قومیسون تحقیقاتیکه بین الملل تشکیل بیاید تکلیف نمود.

دولت انگلستان این تکلیف را قبول کرد. بنابراین بحران مذکور در نهایت

او کثوبر بتمامها سکه نت پذیر کردید . قومیسبون یعنی (کمیشن) تحقیقات بین الملل در (۲۰)م دسمبر سنه (۱۹۰۵) در (پاریس) اجتماع نمود .
 مرخصهائیکه از طرف دولت (روس) درین قومیسبون مأور شده ،
 معلم حقوق دارالعلوم (پترسبورگ) بارون (طونه) ، و امیرال (قارنوقوف)
 و مستشار سفارتخانه پاریس اوقوت (نقلودوف) بودند . مرخصه های دولت
 (انگلیز) امیرال (بومون) و و سبوا (ویارنه) خود از طرف دولت (امریکا)
 امیرال (داوی) ، و ز طرف دولت (فرانس) امیرال (فورنیه) مرخص شده
 اجتماع کردند .

در انعقاد نخستین رسمئی که در (۲۲)م ماه منعقد گردید بنابر فقره اول
 معاهده نامه (صلح لاهی) این چهار امیرال ، یک مرخص بجمین دیگر نیز انتخاب
 باید میکردند . لهذا به اتحاد آرا از بحریه دولت (اوستریا) امیرال (شیون) را
 قبول کردند .

ریاست قومیسبون را به امیرال (فورنیه) حواله کردند . مذاکرات علنی
 اجرا گردید . و الحاصل بعد از قیل و قال های بسیاری که اجرا گردید نتیجه کار ،
 و قرار بر یک مسئله قطعی المفادی قرار نیافته بحصول یک نتیجه که موجب ممنوع
 نیت هر دو طرف باشد فیصله پذیر گردید .

ایذنت مسئله حادثه (هول) که بیان گردید . حالا ما باز دسته کشتی دوم
 بحر محیط روس عقب گیری کرده بینیم که کجا میرود ، و چه میکند ؟

وقتیکه کشتی روس (طنجه) را ترک کرده راه افتاد بر دو قسم تقسیم گردید :
 (۵) قطعه زر هیوش نو ، و کروازورهای زر هیوش بصورتیکه قطعه (افریقا)
 را از دماغه امید بردش کند راه غرب را پیش گرفت . (۲) قطعه زر هیوش کهنه
 و کروازورهای محافظه دار ، و طور پید و هارای گذشته از (قتال سویس) راه

(بحر سفید) را گرفتند . این مرد و قول در (۹) م جنوری در (نوسی به) با هم یکجا شدند .

امیرال (روژه ست و نسکی) در یجا حوادث سقوط (پور آر تور) و محو شدن دسته کشتی نخستین بحر محیط را شنید . خبر فلاکت آوران مصیبت و وضعیت حرکت او را سراسر تبدیل نمود .

(روژه ست و نسکی) اگر تنها بسر خود در مقابل دسته های کشتی (ژاپان) ر و د، هیچ شمه نیست که یک کردانی محقق زوال ره پیمای عدم شده می رود . اگر در (لیباو) محاضری و تدارك يك دسته کشتی سوم بکمال کرمی و فعالیت پرداخته نمیشد این دسته کشتی دوم همه حال واپس خواسته میشد .

ذاتاً از بسیار وقتها مطبوعات روس از فرستاده شدن جمله سفاین حربیه روس را به اقصای شرق بحثها می راندند . مطبوعات مذکوره بیان میکردند که برای پس بدست آوردن حاکمیت بحریه را در اقصای شرق باید از هیچگونه فداکاری و گردانی نشود .

اما افکار عمومی به این نشریات واقعه مطبوعات بتمامها اشتراك نمی ورزید و میگفتند که دولت روس همه قوای بحریه خود را به اقصای شرق فرستاده نمی تواند چونکه اگر چنین بکند بحر (بالتیک) خود را خالی میکند . و نمکنت که در چنین وقت عجز و ضعف او دیگر يك دولت فرصت طلب اور و بانی او بعضی سوا حل او را بر باید .

والحاصل همه حال فرستادن يك دسته کشتی جنگی دیگر بمعاونت دسته کشتی (روژه ست و نسکی) قرار گیر کردید . زیرا برای محافظه کردن خود را از هجوم يك دشمن . و هجوم مخیل ، دیده و دانسته لکد کوب يك دشمن موجود بحسبم شدن شایان حیرت يك خرگهی بود .

بناءً علیه نظارت بحریه روس به جریان افکار عمومی تابع شده نهجیر و تسلیح یک دسته کشتی سومین را اسیر نموده، امیرال (نه یوفانوف) با این دسته کشتی (۳) و م که مرکب از (۵) قطعه سفینه حربیه بود در (۱۵) م فروری از (لیباو) حرکت نمود. حالادر باب حقوق جنگ کنندگان و بیطرفان یکقدری بحث راندن از فایده خالی نیست :

حقوق محاربین و بیطرفها

حرکت نول غند کشتی دوم بحر محیط بس، ی آهای اقصای شرق در مابین دولت های بیطرف موجب خیلی قبل و قال بزرگی گردیده بود بناءً علیه در سجاد رباب محاربین یعنی با همدیگر جنگ کنندگان، و غیر محاربین یعنی بیطرفان یک چند سخن گفتن لازم می آید :

در زمانهای سابق، چون یکبار در مابین دو حکومت مخاصمات آغاز مینهاد طرفین محارب هر گونه قواعد حقوقیه و مدنی را از حکم ساقط پنداشته بمقابل همدیگر خود بکمال شدت و وحشت حرکت میکردند و در دار الحرب هیچ خصوصیت و حق را نمیشناختند. حالآنکه در تمام دوام مدت حرب بسی حقوق و منافع و جود است که محاربین بر نجا و ز کردن آن حق و صلاحیت ندارند .

حربهای این زمانرا از حربهای زمانهای پیش چیزی که تفریق میکند همینست که به این حقوق و منافع رعایت میشود و تمایلات انسانی پیرورانه نشان داده میشود. مع هذا در سالهای اول این عصر بیستم میلادی این رعایت و تمایلات هنوز بدرجه مطلوب نرسیده است .

قواعد مخصوصه که در مابین حکومتهای متمدن در باب حقوق محاربین قبول شده است از یکدیگر کم و بیش فرق دارد. مثلاً از طرف ارکان حربیه عمومیه المانیا اثر یک در باب (حقوق محاربین در حرب بری) نشر شده است در اول

صفحه آن این قواعد بنظر دقت بر میخورد :

« مقصد از حرب تنها این نیست که قوت های محاربه دشمن را ، و قلعه های آنرا محو نکند ، فی بلکه باجمله منابع مادی و معنوی مملکت او را تجزیه و افنا کرد نیست . ملاحظات انسانیت پر و پناه یعنی اشخاص و املاک و امواص آن اشخاص را غرض ضار نشدن اوقات داخل حساب میشود که به طبیعت و مقصد حرب اثرات ضار نکند . »

مارشال (مولسکه) در حق این بحث چنین میگوید :

« حرب . تنها عبارت از محو کردن قوای عسکریه دشمن فی ملک و قوه ملیه دشمن و فرها ، و اسباب تعیش ، و همه منابع قوت او را حتی حیثیت ، و شرف ، و اعتبار حکومت دشمن را نیز محو و افنا کردن چه از میدهد . »

اثری که از کان حربیه عمومی (برلین) نشر کرده است اساساً بر سه قسم جدا شده است :

قسم اول : معامله در حق تول غنم دشمن ؛

قسم دوم : معامله در حق اعلی و ممالک دشمن ؛

قسم سوم : معامله با حکومت های بیطرف .

کسانیکه بالفعل در ذیل محاربه داخلست اینهاست :

اولاً : رؤساء حکومت و ناظرها ، که اگر بتبعه عسکرى باشند یا باشند ؛

ثانیاً : تول غنم و وظف ؛

ثالثاً : قطعات غیر منتظم — یعنی الله جای — ؛

و الحاصل این اثر کمال در باب معامله هر یک از این اقسام تفصیلات مکتله بیان میکند که همه مباحث آنرا در مجاز و رو بیان کردن امکان کنجایش ندارد اما بعضی قواعد اساسیه را که تول غنم های المان بر عایت کردن احکام آن مجبور

گرفته شده اند در اینجا بدرج کردن آن اکتفا میوزیم :

۱ - اسلحه و تشبثات غیر مشروعه :

در چشمه ها ، و چاه ها ، و ارزاق خوردنی ، و غیره زهر آمیختن ؛ به سرایت و توسع دادن مرضهای ساری مدد کردن ؛ بلا سبب اهالی را کشتن ؛ کله هائیکه موجب محنت ها و مشقتها شود استعمال کردن ؛ اسیران و مجروحان را کشتن ؛ محاربینی که تسلیم شدن بخواهند آنها را تلف کردن ؛ در دار الحرب های اور و پا از قطعات غیر مدنی استفاده کردن ، اینست که همه اینگونه وسایط و حرکات در شمار اسلحه غیر مشروعه و تشبثات خائنانه داخلست .

۲ - محاصره ها و بوبار دمانها :

اولا ، قلعه و موضعهای مستحکم در زیر محاصره گرفته شده بران بوم بار دمان اجرا میبواند شد .

ثانیا ، شهرهای غیر مستحکم ، و ده ها ، و خانه های منفرد که از طرف دشمن اشغال شده باشد ، و یا وقتیکه دشمن از آن استفاده بکند محاصره و بوم بار دمان میتواند شد . هاجمین بی آنکه بدشمنی که در چنین محلهای اینجا برده باشند خبر بد هند یکسر بر آنها هجوم برده و آنها را در زیر آتش طوب گرفته میتوانند . و قتیکه بیک شهر مستحکم بوبار دمان میشود هاجمین بلا تفریق بر استحکامها و انبیه خصوصیه به آتش کردن صلاحیتدار هستند در چنین احوال هیچ جا مانند معا بددینه مکتمها ، کتبخانه ها ، موزه خانه ها ، تیاترها و غیره هاجمین را از آتش کردن منع نمیتواند . مع هذا اگر از چنین اماکن مهمه و خصوصیه بداند که یک ضرر روزیانی به او غیر سد آجها را در خارج دا یر آتش خود داشتن هاجمین آزاد است . اهالی یک در یک قلعه باشند خواه از خود آن قلعه باشند و خواه بیکانه در حق همه آنها یکسان معامله میشود .

۳- دسایس حربیه و مال گریزانیدن :

اونیفورمه ، یعنی لباس رسمئی عسکر دشمنرا پوشیدن ، و دشمنرا به آن صورت بازی دادن یک حال غیر مشروع شمرده میشود . اما افراد عسکریه دشمنرا بخود مایل ساختن ، و برای آنها آتخو و بختش دادن ، و اعمال خائانه و فراری های شانرا قبول کردن جائز است .

۴ - در اردوها مأمورین مطبوعات :

در وقت حاضر بنابر وظیفه مهمه که عالم مطبوعات ایفاء میکنند . مأمورین مطبوعات را در دار الحربه قبول نکردن جائز نیست . مع هذا در اثنای محاربه مأمورین مطبوعات را بیک نظامنامه عسکری تابع باید داشت . و برای مخبرئی حرب آنچنان سر دمانی را قبول باید کرد که شرف و حیثیت ، و ذکاودرایت ، و تربیه و نزاکت شان مسلم باشد .

این مخبرین مطبوعات خواه دوست ، و خواه بیگانه باشد ، چون در قرار گاه عمومی قبول شوند برای رعایت کردن این پنج فقره ذیل بشرف و حیثیت شان سوگند داده میشود :

اولا : در باب قوت ، و وضعیت ، و حرکات قطعات عسکریه هیچ چیزی شایع نکنند ، و در باب بدها و مقاصد سر قوماندان نیز حرف واحد نشر ننمایند . اما در بعضی اوقات به اذن و اجازه ارکان حربیه تول غند . این ممنوعیت رای مخبرین مطبوعات رفع و زایل شدن جائز است .

ثانیاً - چون بجوار یک قطعه عسکری برسند هماندم به نزد قوماندان آن قطعه عسکری رفته در باب اقامت خود در اینجا اذن و اجازه طلب میکنند ، و اگر بنابر بعضی اسباب عسکری اذن اقامت به او در آنجا داده نشود هماندم بلا تأخیر میگردند .

نالتا : اوراق رسمیه که به آن اثبات هویت خود شانرا بتوانند در نزد خود داشته میباشند . و بمجردیکه اثبات هویت شان ، مطلوب شود هاندم آن اوراق را با ماورین معاينه نشان میدهند .

رابعاً : دفتر مخبرات ، و مالزمه سفریه شان ، دایما به قوماندانهای قطعه که در آن هستند معلوم باید بود .

خامساً : به اوامر و اشعاراتی که از طرف افسریکه در مابین قرارگاه عمومی و مخبرین مطبوعات ، مأوراست حرف بحرف اطاعت و پیروی مینمایند .

مخبرهای ملی و یا اجنبی که در باب احوال و حرکات تول غدد هرزه درای کر ده نشر حوادث نمایند هاندم از قرارگاه اخراج میشوند . و اگر بیشتر از آن جرات ورزند بحضور يك ديوان حرب جلب و محاکمه میشوند .

اخبار نگارانی که هیچ مساعده رسمیه نستحصل نکرده باشند ، و بقطعات عسکریه رفاقت کنند ، و از هرگونه معاينه عسکریه خارج مانده باشند ، آنها را بیک شدت بیرحمانه از قطعات عسکریه میرانند ، و به آن گونه اشخاص به نظر اشخاص مهمانکه و مضربه دیده میشود .

— ﴿ آمدم بر حقوق ووظایف بیطرفها : ﴾ —

يك حكومت بیطرف بهیچگونه مالزمه حربیه بیکی از خاصمین معاونت کرده نمیتواند . دیگر اینکه تا از دستش بیاید تبعه خود را از میل و محبت بیک طرف منع کردن نیز از وظیفه های حکومت بیطرفست .

(مالزمه حربیه) يك تعبیر است که بسیار چیزها را در بر میگردد . لهذا این مسئله در اول امر موجب بسی اختلافات بزرگی شده است . مثلاً پسه الزم ترین عنصر مالزمه حربیه را تشکیل میدهد آیا تبعه و رعایای يك حكومت بی

طرف را از اعانه یکی از محاربین چسان منع کردن ممکن میشود ؟

يك بانكری كه تابع يك دولت بیطرفی باشد هرگاه يك دولت محارب پيسه قرض بدهد و از این آرزوی او كه منع کرده میتواند ؟ چونكا این يك حالست كه آترانه حقوق دول اصلاح و تمديد میتواند و نه از انسبب يك حكومت مسئول میشود . اما اگر اين مسئله قرض دادن تبعة آن دولت به تشويق و تحريك خود آن دولت بوقوع آید مسئول شدن آن لازمست

آمدیم بر دیگر مواد مالزمه حربيه :

اولاً اسلحه حربيه مانند طوپ ، تفنگ شمشير ، وجبه خانه وغيره

ثانياً : . و اولاً ابتداءً كه برای ساختن مالزمه حربيه بكار است مانند (كو كرد ،

شوره ، پوست وغيره وغيره)

ثالثاً : اسبها ، وقاطر ها و ماشبه ذالك .

رابعاً : مايع و سات ، و تجهيزات ، مثلاً هر جنس اونیفورمه ، موزه و بوط

و آلات ، و ادوات اردوگاه ، لوقو و تيفها يعنى الجنيهای ریل ، اوتوموبيلها ، و

لوسیپيدها ، اسباب تلگراف و تلفون وغيره از اسبابهای كریزئی حرب

شمرده میشود .

اما این يك را نیز فراموش نکنیم كه يك قسم مهم این مواد برای احتیاجات

بیتيه و صلحیه انسان نیز لازمست . لهذا از نظریات آن انحراف ورزیده در تطبیقا

ت آن را قرار ذیل بحرکت کردن مجبوریت دیده میشود .

— اولاً ، حدود عطاى ارزاق ، و حیوانات جاندار ، و مأکولات وغيره مغل

بیط . فی شمرده میشود .

— ثانياً ، از طرف تبعة يك حكومت بیطرف هرگاه بمقصد صرف تجارت

يك مقدار جزوی كریزئی ، الزمه حرب تدارك شود باز هم بیطرفی را خلل نمی

رساند۔ اما اگر مقدار بسیاری از مالزمہ حربیہ تدارک شود در انوقت معلوم میشود کہ حکومت آن تبعہ آن را حمایت میکند۔

ارکان حربیہ (برلین) این را قبول میکنند کہ قافلہ های زخمیہا و بیمارہا از ممالک یک حکومت بیطرف بگذرد۔ اما گذشتن قافلہ های اسیران را قبول نمیکند۔

این یک امر اشکار است کہ یک حربی کہ در مابین دول معظمہ بوقوع آید بمعاملات تجاریہ آن دولت خیلی ضرر را می رساند۔ چونکہ ہر گاہ شاخ یک درخت را ببریم دیگر شاخی کہ در پہلوی آنست هیچ یک المی حس نمیکند، و درخت بہ قرار سابق محافظہ حیات خود را میکنند چونکہ رابطہ و نسبت اجزای فردیہ نیکی در مابین نباتاتست خیلی محدود میباشد۔ اما اگر دست یک انسان را ببریم تنہا نہ اینکہ اعضای دیگر آن یک عذاب الیمی حس بکنند احتمال تلف شدن ہمہ وجود ہم موجود است۔ زیرا بسبب جملہ عصبیہ کہ حیوانات دارند در مابین اجزای فردیہ شان یک ارتباط و مناسبت بسیار بزرگی وجود است۔ و چون بعضی از حجیرات بدنہ آن مختل شود در دیگران نیز تأثیر ضرر آن دیدہ میشود۔ لهذا بسبب ارتباطات و اتصالات مکملہ سریعہ نیکی در وقت حاضر مابین دولتها و مملکتہای متمد نہ موجود است، و امنیت و اعتبار، و مناسبات و ملاقی کہ در جمعیت انسانیہ وسعت گرفته است مشابہ حوادث و علایمیکہ جملہ عصبیہ اظہار میکنند بعضی احوال ہابطہ و رومی آورد۔

پیش ازین ہر گاہ در یک حکومتی اغتشاشات محاربہ ظہور میکرد بدیگران هیچ ضرری نمی رسانید؛ حالآنکہ درینوقت چنین نیست۔ مثلاً صدسال پیش ازین اگر یک حادثہ در ژاپونیا بوقوع میآمد بعد از ہشت نہ ماہ در اوروپا شنیدہ میشد و آنہم بگوش بسیار کم مردمان میرسید، و کم مردمان از آن آگاہ میشد۔ حالآنکہ در امروزہ روز یک حادثہ کہ در ژاپونیا بوقوع آید دوسہ ساعت بعد از

شرق تا غرب خاص و عام هر کس آن را می شنوند، و همه عالم از آن باخبر میگرددند. يك پاریسی، با وجودیکه با ژاپانها هیچ يك علاقه و مناسبتی نداشته باشند باز هم از سبب بعضی اخذ و عطاى تجارت کم و بیش متضرر شدن شان بی اشتبا هست.

هر آنقدر که وسایط نقلیه و اتصالیه، و اعتبار تجارت وسعت و تزايد گیرد در میان اقوام موجوده ارتباط و مناسبات نیز تزايد مینماید. این حقیقت بمجرد آغاز کردن (محاربه روس و ژاپان) بتمامها ظاهر گردید. چونکه بمجریکه حوادث حرب شنیده شد در (بورسه) لندن يك هیجان بزرگی بوقوع آمد. اسهام انگلیز يك صورت بسیار مدهشی تزلزل نمود. در روزهای بسیار بدترین جنگ (ترانسوال) نیز ایچنین تزلزل و وقوع نیافته بود. در صرف ۲۴ ساعت اها لشی انگلیز بقدریک چند صد ملیون غایب گردند.

در (بورسه پاریس) نیز همچین حال هیجان بوقوع آمد. در ظرف يك روز در واردات فرانسه (۸۷۵) ملیون زیان بوقوع آمد. چونکه فرانسیویان تقریباً (۸) ملیار فرانک اسهام روس را حامل بودند. بسبب شکست خوردن روسها این اسهام از قیمت اصلیه شان یکبار تزلزل نمود. و تنها این مسئله در پاریس و لندن منحصر نماند، بلکه هر مملکت نسبت بحال و شان خود از آن تاثیر عمومی حصه دار گردید.

پس دیده میشود که درین عصر حاضر در هر گوشه دنیا که يك بی انتظامی ظهور نماید باید بکطرفهای دنیا با وجودیکه هیچ مناسبت در مابین شان نباشد سربتها و تاثیرهای عجیب و غریبی پیدا میکنند.

در خصوص بیطرفی محاربات بحریه از محاربات بریه بیشتر اجرای تاثیر میکند. چونکه محل جریان حرکات بحریه در وقت صلح طریق مشترك تجارت

همه حکومتهاست ، و بمجر دیکه اعلان حرب بشود بحریکه دار الحرب است برای دو حکومت محارب مخصوص . بماند . یعنی تنها همان دو حکومتی که باهمد یکر جنگ میکنند در منطقه بحریه دار الحرب حقوق مخصوصه خودشان را تطبیق و اجرا کرده میتوانند مثلاً سفاین تجاریه را معاینه و تفتیش میکنند ؛ چراغهای دوار سواحل را خاموش میکنند ؛ بندرگاهها و خلیجها را بطور بیل و موانع سایر سد و بند میکنند ؛ و مانند ذلک .

بناءً علیه در هر محاربه بحریه ؛ دولتهای بیطرف فیکه علاقه دار هستند نظر بحقوق و منافعشان همه حال یک طور معینی برای خود میگیرند . در اینجا به روس و ژاپان همه دولتها بیطرفی خودشان را بصورت رسمی اعلان کرده بودند و اکثر دولتها چگونگی استفاده کردن محاربین طرفین را از بندرگاهها و بندرگاههای خودشان که تاجه درجه ، و چه حد باشد هر دو طرف تبلیغ نمودند . از جمله حکومت انگلیز چنان قرار داده بود که سفاین حریه طرفین در بندرگاهها یعنی لنگرگاههای حکومت مشارالیها زیاده از (۲۴) ساعت توقف نکنند ؛ و بجزرها قدر زغالی که آنها را تابیک لنگرگاهی که نزدیکترین لنگرگاهها باشد برساند بیشتر زغال نه بردارد .

حکومت فرانسه ، در انشای اعلان حرب که دشت کشتیهای جنگی (ویریه نیوس) روس ، در (جیبوتی) بودند در باب زمان توقف ، و نه برداشتن زغالی و از ازا هیچیک وقت و حدی معین نکرده بود . و غیر از برداشتن اسلحه و جبه خانه برای دیگر هیچ چیزی بهیچگونه تعبداتی نه پرداخته بود .

حکومت ژاپان ، در انشای اعلان حرب یک بیا نامه نشر کرده با آن بیا نامه گریزیهای حرب را تعیین نمود :

۱ - اسلحه ، جبه خانه ، موادناریه مخربه ، امته خام و آلات و ادواتی

که برای ساختن آنها بکار آید، چنتو، اونیفورمه، وسایط ولوازمی که برای اکمال نواقص اردو و کشتی جنگی بکار آید، لوحه های زره کشتی، مالز مه تیکه برای انشاءات و تجهیزات کشتی سازی بکار آید؛ و الحاصل دیگر همه کونه وسایطی که برای مقصد حرب نافع باشد، همه اینگونه چیزها را اگر از مملکت دشمن بگذرد و بسوی موافقیکه عسکر در کشتی جنگی دشمن باشد برده شود گریزنی حرب شمرده شده ضبط و مصادره میشود.

۲ - ارزاق، مشروبات، و ما کولات، اسباب و یراق اسب و طوپ کشتی صراه، زغال، چوب، پیسه، کلچه های طلا و نقره، تلگراف، تلفون، مالز مه شمند و فر پالسازی، و غیره؛ همه اینگونه چیزها که برای عسکر دشمن، و یا بسوی موافقیکه عسکر دشمن در الحاحست برده شود گریزنی حرب شمرده شده ضبط و مصادره میشود.

بیاننامه که در باب گریزنی حرب از طرف حکومت روس نشر شده بود نیز نزدیک به بیاننامه ژابان ها بود. تنها پیسه را داخل گریزنی حرب نکرده بودند. و بمقتا بل آن، نفت، واسپریت، و دیگر مواد احتراقیه، واسپ، و مکتوب و تلگرافنامه، و واپورهای نیم کا، تیکه در راه ساخته شود اگر چه در زیر بیرق دیگر دولت هم باشد. میان گریزنی حرب داخل کرده بودند.

چیزیکه روسها را برای این تدابیر سوق کرده بود این بود که بخيال شان میر سیده ژابانها هنوز در بندر گاهای خود شان واپورهای بزرگ ساخته نمیتوانند. و از انسب ضبط و مصادره کشتیهایی را که بطرف جزیره های ژابان بروند اعلان کرده بودند.

دوام ورزیدن حرکت دسته کشتیهای جنگی دوم بحر محیط روس

❖ یکسر بسوی شرق ❖

امیوال (روزه ست و نسکی) بعد از آنکه بقدر دویم ماه در جوار (ماداغسکار)

اقامت نمود در (۱۶) ماه مارچ قطعاً بسوی اقصای شرق و بسیار عزیمت گردید .
امیرال مذکور بعد از کمی بخيال آن بود که با سفینه های کشف ژاپان تماس حاصل
نماید . زیرا از چند وقت به اینطرف اینخبر شایع شده بود که بعضی کرووازور
های ژاپان در جوار جزیره های (سوند) که در (بحر محیط هندی) واقعت گشت
و گذار دارند .

این خبر از يك فکر بسیار ساده و بسیطی نشأت کرده بود . زیرا امیرال (توغو)
برای بازی دادن دشمن ، با محرکات سفاین حربیه خود به نشر کردن این
چنین حوادث ساخته کی آغاز نهاده بود . اما در حقیقت حال حکومت ژاپان
بسوی جنوب محض از برای يك تابش ساخته کی (قارا کی) ، و (شیطوزه) نام
(۲) کرووازور محفظه دار خود را ، با (یامانامارو) ، و (امریکامارو) نام (۲) قطعه
کرووازور را ، خود در زیر قوماندائی ویس امیرال (دهوا) فرستاده بود .
این فرقه کوچک ژاپان در (۱۲) هم مارچ در ساحل جنوب اقوشه نشین
و در (۱۵) هم ماه مذکور در (سنگاپور) مایش اجرا کرده در (۱۸) هم ماه واپس
بسوی شمال عودت کرده بود .

دسته کشتی های جنگی روس با وجود این استخبارات بر کوه نام ترین راه ها از
آب نای (سنگاپور) گذشته در (۸) م اپریل در جهه ار (آنام) مواصلت نمود .
امیرال اریزه (سنسکی) در جهه ار (آنام) نابه رسیدن قدمه
دوم کشتی جنگی خود را در زیر قوماندائی میرال (توغانوف) در همان تاریخ از
(جیبوتی) حرکت کرده بود لکن امداد اقامت گردیده بود .

بسبب ستفاده شدن سفاین حربیه روس از سواحل مستملکات فرانسه
در مابین کابینه های (توکيو) ، و (پاریس) اختلافات سیاسیه بسیار شدیدی بر پا
گردیده بوده اگر (روزه نستونسکی) یکقدری بیشتر از این در سواحل (هند

چینی) اقامت میگرد مسئله سیاسی که در مابین (ژاپان) و (فرانس) باز شده بود از قلم صلح و صلاح بیرون برآمده به نواکس نیزه، و لکه های طوپ محول میگردد. نهایت الامر، لاقی شدن دسته کشتی های جنگی (نه بوغانوف) و دسته کشتی جنگی (روژه ست و ونسکی) در (۸) ماه می بعد از انتظار بسیاری میسر گردیده درین اثنا این تول غنبد بحر فی روس ازین سفاین قرار ذیل مرکب شده بود:

قیناز سواروف	} کشتیه های زره پوش
امپراطور الکساندر سوم	
بورودنیو	
اورل	
اوسلی یابیا	

سبیهوینی و لبقی

ناوارین

امپراطور نیکولا

آدمیرال ناخیموف	} کرو وازورهای زره پوش
دیمتری دونسکوی	
ولادیمیر و نوماق	

آدمیرال اوشاقوف

آدمیرال سه نی باوین	} محافظ های ساحل
جنرال آراسقین	

اورورا

اوله غ

آلماز

زه منچوغ	} کرو وازورهای محفظه دار
سوییه تالاما	
ابزومرود	

سوییه تالاما

ابزومرود

قوبان	}	کرووا زورهای معاون
اورال		
ته رەك		
رپیون		
دنیه به ر		

بونیه بی	}	مخربهای طور پیدو
برای بی		
بله سیناچی بی		
پیستره بی		
بودری بی		
به زوبره چی بی		
بیه دودی بی		
غرومقی بی		
غروزی بی		

همالا	}	دسته کشتی قلبه های داوطلب
پاروسلاوڪ		
تامبوف		
دورونه ز		
ولادیمیر		
کی به ف		
قوره آ		

ملاقا	
مه رگوری بی	
قسه نیا	
ژوپتر	
ستروغانوف	سفاین نقلیه
گیتابی	
قورونیا	
غور و چاقه ف	
هر مانلر شه	
اوره ل	کشتیه‌های خسته خانه
قوستردما	
قامی شقا	کشتیه‌های تعمیر
انادر	
مه نه اورا	کشتی آب بردار
ناجه دا	کشتیه‌های ارزاق
دانوب	
روس	ره دور کورها
سوی	

اینست تول غند بحرئی روس که بسوی شمال بحر پیماى عزیمت شده میرود .
امیرال (روزه ست و ه نسکی) پیش از آنکه به اراضی بحریه دشمن داخل شود از
یک قسم بزرگ قافله کشتیه‌های نقلیه خود تخلص گریبان نمود .

● شرح حوادث پیش از مخاربه ●

از دسته رشتی ژاپان هیچ یک خبر راست قطعی گرفته نمیشود . یا آنکه بسیار

خبرها گرفته میشود. مثلاً یکبار يك حوادثی شایع شد که کشتی های ژاپان در جوار جزیره (فورموز) با عمده سرعت خود بجولان بازی و بحر تازی دیده شده است. بازیکروزی این خبر منتشر گردید که بقدر (۸۵) قطعه سفینه حربیه ژاپان در جوار (به سقا دور) جمع آمده است.

نهایت الامر بکمال موقوفیت این خبر شایع شد که يك کروواز و ژاپان که اسم آن غیر معین است به (هوانغ قونغ) آمده با شرکت تخلیصیه — یعنی يك کمپنی که کشتیهای غرق شده را رهایی میدهد در باب رهایی دادن کشتنی زره پوش (میکازا) که سوارانی امیرال (توغو) میباشد، و در آبنای (باشی) به بد صورت در ریگ بند مانده است، مذاکره کرده است.

حالا آنکه در حقیقت امر امیرال (توغو) برای اکمال کردن تجمع عمومی همه قوای بحریه خود مشغول تدارکات و حاضری های خود است. و این همه حرکات و شایعات محض از برای آنست که دشمن خود را به این قانع سازد که دسته کشتی ژاپان به ترتیبات يك مدافعه متحرکه مشغول میباشد.

حال آنکه امیرال (توغو) لحظه بلحظه از همه حرکات و تشبیهات دشمن خود معلومات صحیح و درستی میگیرد. و اکثر این معلومات را نیز از طرف نشریات هرزه درائی خود روسها بدست می آرد. پیش ازین نیز دیده بودیم که روسها در خصوص حرکات عسکرئی خودشان که پنهان داشتن آن خیلی اهم و لازم بود پیش از وقت اشاعه میکردند. از جمله در (۲۳) و م جون بار سال چار روز پیش از حرکت خروجی که امیرال (ویت هفت) میخواست از (پورار تور) اجرا بکند از طرف نظارت بحریه روس به اخبارها اعلان شده بود که خسارات دسته کشتی جنگی (پورار تور) بر طرف شده، و ضایعات آن اکمال گردیده و درین روزها در زیر قوماندهائی امیرال (ویت هفت) بسوی (ولادیوستوک) بحرکت مهیا

می باشد .

نتیجه این نشر حوادث چه شد ؟ همین شد که قوماندانهای ژاپان بمحردیکه این را خبر شنیدند همه دسته کشتیهای جنگی خود را در پیشگاه (پورا آرتور) جمع آورده بخروج دسته کشتیهای جنگی روس انتظار کشیدند .

جنرال (غریبه نبرغ) و دیگر قوماندانهای تول غندماجورنی روس نیز هم چنین بعضی حوادث و معلومات عسکریه را پیش از وقت نشر کردند و نتیجه های وخیم آنرا برای العین مشاهده نمودند . این گونه بیباکی و بی دقتی مطبوعات روس در باب نشر حوادثی که پنهان داشتن آن ضروری دیده میشد الحق که شایان حیرت است .

یکچند وقت محررهای روس این خطاهای خودشانرا دانسته فقره هائیکه برای دشمن فایده برساند ننوشتند . اما این نقیذات احتیاطکارانه شان بسیار دوام نوریذ . مطبوعات ، و مأمورین روس باز در وقتی که جان مسئله حرب میبود از اول بدتر به نشر حوادث و معلومات پرداختند .

مثلا درین اوقات باز (روس) نام اخبار روس در نسخه (۱۴۲) وم خود از يك ملاقاتی که باز ناظر بحریه کرده بود بحث رانده نشر نمود که : (سر قوماندان) دسته کشتی جنگی روس امیرال (روژه ستونسکی) بیمار است ، و پیش از آنکه از (لیباو) حرکت کند مرض کرده در دئی او خیلی شدت کرده بود ، و در اثنای این چنین يك سفر دور و درازی که او در پیش گرفته البته خیلی خسته و مانده خواهد که این حال يك نتیجه و خیمی حاصل خواهد کرد .

بعد از يك کمی باز همین اخبار از بیماری امیرال (فهلکر سام) که بعد از (روژه وهنسکی) جانشین اوست بیانات نشر نمود این امیرال (فهلکر سام) دسته کشتی جنگی زره پوش دوم روس را قومانده میکرد . پس این حوادث برای ژاپانها چاه

درجه فایده مند شدن ان امر را شکار است.

حال آنکه اخبار روس تنها به اینهم اکتفا نورزیده اینرا هم علاوه مقال نمود که: «بسی که دسته کشتی های جنگی روس در آب های (ماداغسکار) یعنی در منطقه حاره بسیار مدت اقامت کرده اند تنها، امیرال (فهلکر سام) فی بلکه همه امرای عسکر به احوال شان مختل شده است.»

ازین بیانات اخبار روس معلوم میشود که احوال محیه دسته کشتیهای جنگی روس که برای زد و خورد دایرال (توغو) میروند سر اسر مختل است. اخبار روسی هنوز بهتر ازین حوادث نیز نشر کردن گرفت: مثلاً نوشت که اصل مقصد سر قوماندان روس و وظیفه یگانه او همینست که دسته کشتی های جنگی را به (ولاد یووستوک) ببرد؛ و بعد از آنکه به آن بندر کام مواصلت کند (روژه ست و ونسکی) وظیفه ماموریت خود را گویا تمام کرد. لهذا واپس بر خدمت خود که ریاست ارکان حربیه بحریه است عودت میکند.

(روژه ست و ونسکی) درینوقت تنها روح دسته کشتیهای جنگی، بلکه روح امیدهای تمام ملت روس است. پس در چنین دوره بحران آمیز محاربه، مطبوعات روس در باب احوالات مهمه او اینگونه نشر حوادث کردن حقیقتاً شایان حیرت است.

هرگاه مأمورین عسکر به، و محررین ملکیه روس در باب دانستن اینکه این گونه نشر حوادث برای خود شان چه قدر ضرر و برای دشمن شان چه قدر نافعست در فن حرب بحری لایعنی تعیین یک اثر و تألیف ارباب این فن را مطالعه میکردند برای شان خیلی بهتر میشد.

بعد از سواحل هند چینی، (روژه ست و ونسکی) مجبور بود که حرکان خود را برای خدمتی که از او منتظر است تنظیم نماید سر از اینجا مومی الیه به اسندو

صورت حرکت کرده میتوانست :

یکی آنک یک قسمی از دسته کشتی های جنگی خود را فدا کرده ، و هر چه با داباد گفته بر استقامت (ولادیووستوق) برای خود یک راهی کشادن ، و بعد از آنکه یکباره این اسلحه ها را حرکت بیاورد در اینجا به اجرا کردن بعضی حرکات بحریه نو نوی آغاز کردن .

دیگر اینکه پیش از آنکه به بندرگاه (ولادیووستوق) برسد بر دشمن پیش رفته . و با آن یک معارفه قطعی به اجرا کردن .

در صورت اول ، بی آنکه با دشمن برابر بیاید اگر چه فداکاری بسیار بزرگی هم باشد عبارت از یک تجربه در باب رفتن (ولادیووستوق) شمرده میشد . تشبث دوم بر یک تفوق قوت موقوف بود . هر دو صورت مسئله زغال درین باب یک عنصر مهمی تشکیل مینمود که از وقایع جریان یافته بخوبی معلوم میشود که امیرال (روژه ست و ونسکی) بدرجه کفایت زغال را مالک بود . ماحالا ازین صرف نظر کرده بسوی پلان و نقشه (توغو) به بینیم : هیچ شبهه نیست که امیرال ژاپانی برین یک قرارداد است که به استقبال دسته کشتی های جنگی روس زود ، و او را در امیکه ، بگذرد انتظار بکشد .

برای رفتن (ولادیووستوق) از هر گذشتن دسته کشتی های جنگی روس سه گذرگاه موجود بود :

یکی آبنا (چوشیا) ؛

یکی آبنا (چو غارو) ؛

یکی آبنا (په روز)

این دو آبنا آخرین برای دسته کشتی های جنگی روس کار آمدنی نبود ، زیرا دسته کشتیهای جنگی برای رسیدن تا به آنجا بصرف کردن مقدار بسیاری

از زغال خود مجبور میگردد. دیگر اینکه این دو آبنا برای ژاپنها نیز چندان خوب نبود. چونکه ژاپنها از بندر گاهای خودشان خیلی دور مینداخت. لهذا یگانه اندیر امیرال (توغو) همین بود که در نزدیکی بندر گاهای عسکرئی خود بادشمن محاربه کند. و ازینسبب آبنا (چوشیا) برای امیرال ژاپنی يك دار المصاحمه بسیار مکملی تشکیل مینمود.

امیرال (توغو) در طرفهای آبنا (چو غارو)، و (پهروز) دو کشتی که با آلات تلگراف بیسیم مجهز بود فرستاده بود که اگر خط حرکت دسته کشتیهای جنگی روس را به آنطرفها ببیند هماندم سریعاً به او خبر بدهد. و در انوقت بسرعت تمام با همه قوت خود به آن آبناها رسیده بتواند.

جزیره (چوشیا) آبنا را که بهمین نام موسوم است بر دو قسم غیر مساوی تقسیم کرده است. قسم شرقی آنرا که خیلی واسعه تر است (آبنا قوره)، و قسم غربی آنرا که تنگتر است (آبنا بروقون) میگویند.

وقتی که به (آبنا قوره) داخل شود، در مدخل این آبنا بر ساحل جزیره (مینپون) به یکی از بندرگاهها یعنی لنگرگاههای مهم ژاپنیاتصادف میشود که آنهم عبارت از بندرگاه (ساسه بو) میباشد، و یک قدری بجهت جنوبی آن، بندر (ناغازاکی) واقعست. که این هر دو بندرگاه بسی حوضهای کشتی سازی و آلات و ادوات تعمیرات کشتیها را مالک میباشدند. در يك کنار دیگر این آبنا يك بندرگاه عسکرئی بزرگ دیگری موجود است که آن را (بندرگاه کوره) میگویند. در مخرج این آبنا (موجود رو) نام يك بندرگاه عسکرئی دیگری، نیز موجود است. آبنا (بروقون) اگر چه بندرگاههای عسکرئی ندارد لکن در وقت حرب

بندرگاههای (فوزان) و (موزامپو) را يك يك اس الحركات برای خود میتوانند گرفت. ژاپنها این بندرگاهها را برای همین مقصد وقت تمام ترتیب و تنظیم کردند.

ده اند. و چون هنوز برای ساختن حوضهای بزرگ کشتی سازی در نجاها وقت و فرصت نیافته اند، ولی باز هم برای آنقدر تعمیراتی که کشتیهای بزرگ خود را تابدیگر بندر کاههای بزرگ رسانیده بتواند، و کشتیهای کوچک در آنجا بخوبی تعمیر بشوند حوضهای کوچک بوجود آورده اند.

اینست که امیرال (توغو) بنابرین فوائد و محسنات همین آبخارا برای دسته کشتی جنگی خود کمینگاه اتخاذ کرده، و گذرگاه دسته کشتیهای جنگی روس را نیز به آنجا گردانیهای که میدانست بر همین راه بر آورده است.

مع هذا بسیار مردمان این فن، این بی حرکتی، و عدم تثبیت طور پیدوهای ژاپان را بنظر حیرت و تعجب میدیدند، و میگفتند که: اگر این طور پیدوهای خود را امیرال (توغو) در فراخنائیهای جزیره های (فورووز) و (په سقاوور) بحرکات بحری سوق میکردند رفتار و حرکات دسته کشتی جنگی روس را خیلی سخته دار میتوانستند.

و بعضها این سکوت معذانه، و یابین قرار عالمانه امیرال ژاپانی را چنین تفسیر کرده میگفتند که: سر قوماندان دسته کشتیهای جنگی ژاپان برای آنکه تا وقت حمله قطعی نرسد دشمن خود را بر موجودیت خود آگاهی نمیشد، و قوای حربیه خود را مانده نمیکند لهذا از جزو نامهای خود هیچ یکی را به استقبال دشمن نفرستاده است.

فی الواقع که پلان امیرال (توغو) همین بود که محاربه را در دیگر جانی بلکه در یک محل معینی که تصور کرده است اجرا نماید. مشارالیه برین پلان خود موفق آمده، و از آن فوائد عظیمی بدست آورده که بعد ازین به تفصیل از آن بیان می شود. اما قبل از آنکه به تفصیلات این محاربه خون ریزانه (چوشیما) آغاز کنیم یک قدری از احوال خصوصیه محاربات بحریه، و فرق آن با محاربات بریه اگر بحث رانده شود ارفایده خالی نخواهد بود.

❦ فرق در میان محاربات بریه و بحریه ❦

اول یکبار این را باید دانست که تصادف دودشمن در بحر، و پیدا کردن همدیگر خود را خیلی مشکل يك کیفیت است .

در خشکه انسان همیشه میداند که دشمن خود را در کجا خواهد یافت ؛ حال آنکه در بحر کار اینچنین نیست . اگر چه بوقع آمدن محاربه که در فلان محل و فلان موقع خواهد بود کشف و استدلال میشود اما معنای حقیقی آن دایما در پرده مجهولیت میماند . مثلاً و سهاب این يك میدانستند که زبانه محاربه را در نزدیکی بندر گاههای خودشان اجرا خواهند کرد . زیرا فایده شان در همینست . ولی به این نمیدانستند که محاربه آیا محاربه در (۲۵) میل یا (۵۰) میل در شمال ؛ و یا همین قدر مسافه در جهت جنوب این بندر گاهها بوقع خواهد آمد ؟ اهمیت این هر دو حال در نزد وسهایی بود . اما چیزی که آنها از آن میترسیدند کیفیت اجرا شدن محاربه در يك آبناهی تنگی بود . زیرا در بحر های باز و آزاد موضعهای فایده مند و بیفایده موجود نیست . بلکه معنای صحیح (موضع) هم وجود نیست . چونکه دسته کشتی های جنگی که در مقابل همدیگر هستند از حرکت کردن ، و مانوره نمودن يك آن خالی نیستند . و این مانوره ها نسبت به حرکات و مانوره های خشکه سرعت و سهولت در يك مقیاس بزرگی اجرا میشود . مثلاً اردوهای بری در حالتیکه در روزی از (۱۰ تا ۳۰) فرسخ مسافت قطع میتوانند ، دسته کشتی های جنگی بحری در روزی از (۳۰۰ تا ۵۰۰) فرسخ قطع میکنند . و هم در راهیکه میان بحر می پیمایند هیچ اثر قدم خود را هم نمیگذارند که دشمن بحرکت آن پی برده بتواند برای این کیفیت تاریخ حرب بامثال های بسیاری نشان بدهد که يك دسته کشتی جنگی در پی دیگر دسته کشتی جنگی افتاده ولی همدیگر خود را نیافته اند .

مشهورترین مثالها دسته کشتیهای جنگی فرانس است که تول غند (ناپولیون بوناپارت) را یکمصرفش ازین نقل میداد، و در حالیکه بحر سفید را از یکسر تا بدیگر سر به پیود دشمن به آن تصادف نتوانست نمود.

امیرال (نه لسون) انگلیزی از بسیار وقتها در فراخناهای لنکرگاه (طولون) خروج دسته کشتیهای جنگی فرانسه را انتظار میکشید. اما این دسته کشتیهای جنگی یک روزیکه طوفان بسیار شدیدی ظهور نموده بود و امیرال انگلیزی از بندرگاه بمجبوریت دور شده بود فرصت خروج رایافته بود.

بعد از چندروز (نه لسون) خبر گرفت که یکقطعه عسکری فرانس در جزیره (مالطه) بیرون برآمده است، و آنوقت خبر شد که (بوناپارت) بدیگر سفید برآمده است. بنابراین مومی الیه هماندم در عقب آن راه افتاده دسته کشتیهای جنگی فرانسه را جستجو کردن گرفت و در (۲۸) جولانی به (اسکندریه) رسید. زیرا میدانست که فکر استیلاجویانه (ناپولیون) عبارت از گرفتن قطعه (مصر) است. ولی چون در انظار فها هیچ علامه از دسته کشتیهای جنگی فرانس نیافت دوچار تردد شده باز برای جستجویی آن به دریا برآمد.

حال آنکه یک روز بعد از حرکت (نلسون) دسته کشتیهای جنگی (ناپولیون) به (اسکندریه) رسیده بی پروا عسکر خود را بخشکه برآورد. آیا این کار چه سان پیش آمد؟ به اینصورت پیش آمد که دسته کشتی جنگی فرانسه بسی که بسیار سفاین نقلیه همراه داشت آهسته آهسته راه میرفت، و (نلسون) چون آزاد سرعت تمام قطع مسافه مینمود. حتی وقتیکه به اسکندریه می آمد از بهلولی دسته کشتیهای جنگی فرانس گذشته بود اما بسبب دمه شدیدی که به تصادف ظهور نموده بود همدیگر خودشان را ندیدند.

مع هذا در نجاتها کیفیت دمه مانع ندیدن دودسته کشتیهای جنگی همدیگر

شان نمیشود. بلکه تاریکشی شب نیز راههای مختلف برای دودسته کشتی های جنگی پیدا میکند که همدیگر خود شان را دیده نتوانند.

دیگر اینکه در خشکه بسیار وقتها میشود که دوار دو ماهها به ترصد هم دیگر مشغول ماند. يك محاربه عموماً به در مابین شان بوقوع نمیايد. حال آنکه در بحر بمحاربه يكه مخاصمین با همدیگر برابر آمدند همانوقت با همدیگر بمحاربه آغاز میکنند.

در محاربه بحریه يك خصوصیت دیگری هم هست که خیلی شایان دقتست و آن اینست که در محاربات بحریه سوار میرال وارکان حربیه اودایما به تهلکه مردن و یا بحر و روح شدن معروض میباشند.

حالا آنکه در خشکه سراسر کار در گوناگون است. چونکه در خشکه سرقو ماندان هیچگاه بالذات به آتش دشمن معروض نمیشود. و اگر در داخل دایره آتش دشمن در آید برای سرقو ماندان يك قباحت بزرگی شمرده میشود.

در (تاریخ محاربات اقوام) به بسیار قو ماندانهای تصادف میشود که نابه قطعاً خط پاش داخل شده بر ایگان خود را بقتل رسانیده اند. حالا آنکه بحر و آن سرقو ماندان ها يك فضیلتی بلکه يك خطا و نقصان عظیمی برای شان بار آورده است.

درین محاربه اقصای شرق جنرال فونت (که لئو نام روسی نابه يك قطعه تهلکه ناکی پیشرفته خود را بر ایگان تلف ساخت که اینهم يك مثال نوی برای اینگونه قو ماندانهای بیفرتشکیل میدهد.

آتشه بلیتر المانی که حرکات نول غندر و سوار در (مانجوری) تعقیب میکرد جنرال (قورویا نکین) را بسببی که قرارگاه عموماً بی خود را نزدیک جبهه يك وضعیتی وضع کرده بود شایان اعتراض و توبیخ دانسته بود. و بالعکس طرز حر

کت ماره شال (اویاما) را که قرارگاه عمومی خود را در بسیار عقب جبهه مخاربه وضع کرده بود، و از روی راپور هائیکه از قوماندانها میآمد مانند آنکه شطرنج بپازد بر روی خریطه مانوره های مخاربه را بواسطه تلگراف و تلفون اجرا و اداره مینمود تحسین و افرین کرده است.

در حقیقت حال نیز همین است که یک سرافسر کل صورت حرکت و معامله او در میدان مخاربه همین طور باید بود.

دیگر اینکه در میدانهای مخاربه بر به جنرالها و قوماندانانادرآ و انصافاً مقنول و یا مجروح میشوند و سر قوماندان هرگاه قضاء در مخاربه گشته شود هاندم جانشین او موجود است، چونکه در هیئت او یک هیئت ارکان حربیه بزرگی وجود است.

حال آنکه در بحر حال و وضعیت سراسر دیگر گونه است. زیرا سرامیرال با همه هیئت ارکان حربیه خود در یک کشتی بسوار شدن مجبور است که ضایع شدن این کشتی موجب ضیاع سرامیرال و همه ارکان حربیه او میشود. چنانچه در (پورارتور) رسر کشتنی (پتروپاولوفسک) آمده.

سرامیرال در بحر دایما در زیر تهلکه تأثیر آتش دشمن معروضست. حتی از همه طایفه های کشتی خود بیشتر در زیر تهلکه میباشد. زیرا طایفه ها را کثر شان در دایره ماشین و جاهای مستورتر میباشد. حال آنکه امیرال برای قوماندان دسته کشتی جنگی دایما بر سر پل کشتی باید ایستاده باشد. بنابراین هرگاه در محاربات بحریه تلف شدن بسیاری از امیرالها دیده شود دوچار حیرت نباید شد. مثلاً درین حرب بعد از کشته شدن امیرال (ماقاروف) امیرال (ویت هفت) کشته شد که هیچ شایان تعجب نیست. در محاربات بحریه ر قوعات دایما همین آمده و رفته است. صورت تلف شدن امیرالهای مشهور دنیا مانند (رویتز)، و (نلسون)

نیز بهمین صورت بوقوع آمده است .

افسران ارکان حریه بحریه نیز یاد (بلوقهاوز) و بار سر پل قوماندائی کشتی ها با امیرال یکجام میباشند که در تملک دائمی معروض هستند . چنانچه در (۴) و م ماه جولایی یک کله بزرگی که از طرف دشمن بر کشتی (سهزار و پنج) کفید چنانچه امیرال (ویت هفت) مقتول شد همه افسران ارکان حریه را نیز مجروح نمود .

دیگر اینکه چون امیرال کشته شود ، قوماندائی را بدیگر قوترا میرالهای که در دیگر کشتی باشد حواله و تودیع کردن نیز خیلی مشکل یک کیفیت است . زیرا این کیفیت تنهایی اشارتی اجرا میشود که علی الاکثر آن اشارت هم با کله های طوپ دشمن خراب شده میباشد . در روز (۱۰) هم اگست در وقتیکه برنس (اوختو . سکی) قوماندائی دسته کشتی های جنگی روس را در عهده میگرفت عین همین حال بوقوع آمده بود . در تاریخ اسفار بحریه در مخصوص بسی مثالها ذکر کرده میتوانیم .

دیگر اینکه سر امیرال هر چیزی را با لذات باید به بیند ، و بداند ؛ و نظریه اوضاع مختلفه محاربه که بیک سرعت بزرگی تبدیل و انقلاب میورزد لحظه بلحظه دادن او امر متنوعه مجبور است . و بعضی وقتها میشود که با اشارت های مخصوصه کیفیت دادن او امر ممکن نمیشود . پس در چنان اوقات امیرال میباشد که بوا سطه حرکات کشتی خود امر های خود را بکشتیهای معیت خود بفهماند . لهذا کشتی سوارائی امیرال همیشه در پیش روی همه دسته کشتی های جنگی باید رفتار نماید . و ازین سبب باید سر امیرال بیرق خود را بر بهترین و قوتمندترین کشتیهای خود برافرازد . و ازینست که امیرال (توغو) بیرق خود را بر کشتی (میقازا) که بهترین کشتیهای دسته کشتیهای جنگی ژاپان و امیرال (روزه ست

و هنسکی) در بمخاربه بیرق خود را بر کشتنی (قیناز سواروف) به بهترین کشتی
دسته کشتیهای جنگی روس بود بر افراشته بودند .

و الحاصل در مخاربه بحریه ، سفینه امیرال دایماد ز زیر تلهک عظیمی معرو
ض است . و قسم اعظم کله هابران جمع و توحید میشود . تا بحال در بمخاربه ها
ژاپاها محو کردن سفینه های امیرال روس موفق و کامیاب آمده اند . به بینیم که
بعد از این چه میشود . آیا نوبت فلاکت در ینبار بر سفینه (میقازا) یابر کشتنی
(قیناز سواروف) توجیه خواهد کرد ؟

خبرهای آخرین که از اقصای شرق آمده چنان معلوم میشود که (روژه
ست و هنسکی) بدر از فی ساحل شرقی جزیره (چوشما) به آبنا (قوره داخل)
شده است این خبر چنان معلوم میشود که راست باشد زیرا بندرگاه (ناکریکی)
بسی که به آبنا (برو قنون) متوجه است اگر دسته کشتیهای جنگی روس از
نجا بگذرد از دو جهت با طور پیلهای تحت البحر ، و طور پید و ها تهدید میشود .
امادر آبنا (قوره) از یکطرف به این تلهک در زیر نهید ممانده

تلگرافهایی که از هر طرف می آید ؛ از آغاز یافتن محاربه عظیمه که از بسیار زمانها به عالم به انتظار آن بودند خبر میدهد ؛ این محاربه در آبنای (قوره) بوقوع آمده است .

امیرال (توغو) پلان و نقشه که در باب تاجهای مظفریت دسته کشتی های جنگی خود ، وفلاکت و ادبار دسته کشتیهای جنگی روس از بسیار وقتها کشیده ، و از ماها ماها بکمال صبر و متانت به پنهان داشتن آن کامیاب آمده ، و عالم را به این اعمال خود حیران ساخته ؛ اینست که درینوقت بکمال حشمت و جلال بمیدان میراید .

دسته کشتیهای جنگی روس بر دو قول بسرعت ساعت (۱۰) میل راه پیمایی داشتند . قول راست که در زیر اداره خود امیرال (روزه ست و ه نسکی) بود مرکب از (۷) قطعه زرهپوش ، و (۱) قطعه کرو و از ور زرهپوش بود . زرهپوشها عبارت ازین کشتیها بود : (قیناز سواروف) سوارای خود امیرال . (الکساندر دوم) ؛ (بورودینو) ؛ (اووه ل) ؛ (اوسلی یایا) ؛ (سهوی) (ناوارین) ، قوماندان دسته های کشتی کرو و از ور زرهپوش (امیرال ناقیموف) بود . قول دوم عبارت ازین کشتیها بود : زرهپوش (نخستین نیکولا) سوارای امیرال (نه بوغانوف) در پیش روی قول مذکور میرفت . در عقب آن (جنرال آپراقین) ، و (آدمیرال سه نیابین) ، و (آدمیرال اوشاقوف) نام سه قطعه کشتی محافظ ساحل ؛ و (اوله غ) ، و (اورورا) نام دو قطعه کرو

وازورهای محفظه دار؛ و (دیمتری دونسکوی)، و (ولادیمیر مونو، و ماق) نام دو قطعه کرو و وازورهای زرپوش میآمدند.

در مابین این دو قول و یکقدری عقبتر: (انادیر)، و (ایریش)، و (قامی تقا)، و (قوره)، و (روس)، و (سور) نام کرو وازور، هاون حرکت میکردند. و (اورال) نام کرو وازور بزرگ نهایت قول را تشکیل میداد. کرو وازور (سوییه تلانا)، و (ژه میچ، غ)، و (آلماز)، و (ایزد سرود) نام سفینه هارای خدمت کشف در بغاهای قولهارفتارداشتند.

(مغرب طور پیدوها) نیز در جوار زرپوشها میبودند.

در شب (۲۷) م ماه؛ تلگرافهای بی سیم به دسته کشتیهای جنگی روس نزدیک بودن سفاین حربیه ژاپان را خبرداد!

هنگامیکه شفق سر زده و اخیلی غبار آلود، و دمه دار بود، دیدن یکچند میل به آنطرف ممکن نمیشد! باد از سمت جنوب غربی بشدت وقوت تمام همیو زید. بحر خیلی، واج بود. زرپوشها بسیار میجنبید.

این طپش و لرزش، از طپیدن و لرزیدن دلهای افراد دولت، سلحه درین آن خبر میداد! اصل نقطه جاندار این محاربه روس و ژاپان در همین جاست. دو دشمنی که از ماهها بملاقات خونریزی همدیگر خود منتظر، و تا بحال بهیچ صورت خود را ملاقی نمیشدند اینست که درینوقت: «چه خوش باشد که بعد از انتظاری، به امید رسد امیدواری!» گفته بامدهشترین اسلحه که قوه اختراع بنی نوع بشر برای محو و هلاک همدیگر خود درین عصر حاضر بروی کار آورده در میدان مبارزه برای خونریزی میباشده اند. درین بحر مواج از خون هائیکه بریزد موجهای سرخ آتشی، محصول میآید! امیدهای ظفر که از بسیار وقتها در دلهای متردد و متهیج دو قوم بسیار بزرگ بطنیان

آمده باجدید ترین سلاحها و مد هشتین آتشیهای مدنیت حاضره امروز
آخر به یکی از این دو نتیجه منجر میشود :
مظفریت و مغلوبیت ۱۰۰۰

ساعت (۷) بود که در استقامت طرف راست روس (لژیومی) نام سفینه
کشف ژاپنی پدیدار شد. این کشتی بعد از آنکه یکجندی دسته کشتی های جنگی
روس را بخوبی از نظر دقت گذرانید یکی یکبار در میان دمه ها در افق از نظر
نهان گردید

ب ساعت (۱۰) وقتی که دسته کشتیهای جنگی روس به برابری (ایکیشما)
رسید و در پیش روی چپ آن يك لوی غند کرووازورهای دشمن ظهور نمود؛
و در طرف راست نیز یکجند سفینه محافظ ساحل نمایان شد. این لوی غند های
ژاپان را روسها با طبع استقبال کرده، و با آن تماس خود را دایما محافظه کرده
یکسر بر استقامت شمال شرقی بحرکت خود دوام ورزیدند.

امیرال (روزه ست و ونسکی) در انشائیکه بقسم شرقی آبشای (قوره) داخل
میشد ز رهپوش (اوسلی بابیا) و دوزر هپوش دیگر را که در عقب آن بود بطرف
سر قول چپ خود گذرانید. به اینسبب تول غند بحرئی او برد و قول بسیار غیر
مساوی ترتیب یافت. قول راست تنها از چهار زرهپوش مرکب بود که يك فرقه
متجانسه تشکیل میداد؛ قول چپ از (۱۱) قطعه سفاین حربیه مختلفه ترکیب
یافته يك قول بسیار درازی تشکیل شده بود.

اینست که دسته کشتی های جنگی روس با این نظامیکه دانسته نمیشود که
چسان نظامت بحار به پیش میرود. درین انشاده بر طرف شد، دسته کشتی
های جنگی ژاپان را که بسرعت از طرف شمال پیش میآمد بمیدان بر آورد.
امیرال (نوگو) برای آنکه حرکات دشمن خود را روز بروز خبر بگیرد

در مابین ساحلهای (قوره) و (ژاپونیا) برای ترصد و دیده بانی از سفاین کرووا زورهای معاون خود دو خط وضع و تشکیل داده بود .

در روز (۲۷) ماه می بوقت ساعت (۵) صبح (شیمانومارو) نام کرووا زور معاون ، از اقام خط خارجی ؛ پدیدار شدن دسته کشتی های جنگی روس را اشارت داد . وهم فهمانید که دسته کشتی های جنگی دشمن چنان معلوم میشود که از قسم شرقی آبنای (قوره) بر استقامت شرقی شمالی بگذرد . ساعت (۷) سفینه (ایجو می) که در جناح چپ خط دوم ترصد بود ؛ این خبر (شیمانومارو) را تصدیق و تاکید نمود .

دسته کشتی های جنگی روس درین اثنا (۲۵) میل در شمال غربی (ایکبشما) رسیده بود . لوی غنچه های کرووا زور معاون ژاپان برای کشف و تحقیق کردن آن در حال به استقبال شان دویدند . امیرال (توغو) با زرهپوشها و کرووا زور های زرهپوش خود از اس الحركات خویش که از بسیار زمانها دران پنهان نشسته بود بیرون بر آمد ، و از شمال (چوشیا) گذشت ، و هم قوای حربیه خود را بخود جذب و جلب نموده در شمال جزیره (قوجو) کین گرفت .

بحر خیلی مواج بود ، طور پیدوها ، و مخربها بسیار زحمت میکشیدند . امیرال (توغو) دانست که این هوا برای استعمال این سفینه های کوچک غیر مساعد است . لهذا بر آنها امر کرد که بمخلیج (مبوردا) التراجع بکنند ولی این امر بهمه طور پیدوها و اصل نشده . از اربو و قدرد لوی غمد طور پیدو با کرووا زور هائی که به آن مربوط بودند رفاقت کردند . از ساعت يك (۴۵) دقیقه گذشته بود که امیرال ژاپان به دسته کشتی های جنگی خود این اشارت را داد که : (سلامت ، و ایفلاکت امپراطوری ئی ژاپان به نتیجه این محاربه تابست . لهذا هر کس از هر وقت زیاده شدت و لیاقت خود را درین وقت بمیدان باید براردا) بعد ازین اشارت ؛ دسته

کشتی های جنگی جسیم ژاپان مانند کوه های سیاری که بتأثیر زلزله بحرکت آید به یکباره کی جنبش نمود .

دسته کشتی های جنگی (۱) م و (۳) و م که در عقب همدیگر بربك خط مرتب بر استقامت جنوب شرقی بره پیمایی آغاز نهاد . دسته کشتی های جنگی نخستین در زیر قومانده خود امیرال (توغو) ازین کشتیهامرکب بود : (میکازا ؛ شیککی شبا ؛ فوجی ؛ اساهی) زر هیوش . (قازوفا ؛ نیشین) کرو وازورهای زر هیوش .

دسته کشتیهای جنگی سوم در زیر قومانده امیرال (قایمورا) ازین کرو وازورهای زر هیوش مرکب بود : (ایجومو ؛ ایوانا ؛ یاقومو ؛ اچوما ؛ ازاما ؛ توکیوا) سفینه امیرال ، یعنی (میکازا) سفایبی را که در عقب خود داشت در پی خود کشیده بصورتیکه پیش روی هر دو قول دسته کشتی های جنگی دشمنرا بگیرد بسوی شرق تبدیل استقامت نمود . این دو دسته کشتی های جنگی ژاپان باینصورت قولهای روس را در زیر آتش شدید طوپ گرفته ، و راه را بران سد کرده دسته کشتی های جنگی روس را سر اسیمه و متحیر ساخت .

مانوره (توغو) خیلی درخشان بود ؛ کشتی های زر هیوش (اوسلی یابیا) و (قیناسواروف) را بدرجه مرک زده و زخمی نمود که دوباره خود را جمع نتوانستند . تفصیل آن به اینصورتست که (اوسلی یابیا) بسببی که از قوماندان کل هیچ يك امری نگرفته بود یکسرا ز پیش روی دشمن به پیش روی خود دوام ورزیده از مسافه غیر معین بر خصم خود آتش کشاد .

در اول امر ژاپانها به آتش و جواب ندادند . بعد از آن از مسافه (۶۰۰) متره برین سفینه بدبخت يك آتش بسیار مهلکی کشادند . بنابرین این کشتی روس در زیر يك طوفان آهن مذاب شده بطرف راست روی خود را دور

داد. این دو ربیک سوق طبیعی بوقوع آمده بود. چونکه همه ضربه های که به آن آماج شده بود از طرف چپ برومی آمد. و چون هر چه به آن طرف نزدیک شده میرفت به آن قول دیگر تقرب میورزید.

امیرال (توغو) سریعاً بر راهیکه داشت دوام ورزیده در حال به رابری قول دوم واصل شد. و دسته کشتیه های جنگی نخستین آن آتش خود را بر کشتی زره پوش امیرال (قیناز سواروف) جمع و توحید نموده اینهم مانند رفیق خود (اوسلی یایا) بطرف راست تبدیل جبهه کرد.

به اینصورت؛ بخار بین با هم دیگر بر دو خط موازی برار آمدند اما خط ژاپان در یک انتظام حقیقی، و همه کشتی های آنها متحداً اجرای حرکت میکردند. خط روس از حالایک بی انتظامی بزرگی نشان میدادند. از جمله سفاین حرسه یکی دیگرشان را تعقیب نمیکردند. دیگر اینکه مسافه که در مابین جزو نامها اصولاً موجود بودن آن لازم می آمد خیلی تبدیل یافته بود. در کم وقت این ابتری و برهمی در میان دسته کشتیه های جنگی روس تراید و افزونی گرفت. زره پوش (اوسلی یایا) با همه معنای حقیقی آن بحال یک غریب بود. و با این حال آتش بزرگی نیز در آن شعله ور گردید. این کشتی هر قدر که برای ثبات کردن بر جای خود کوشش ورزید هیچ فایده نه بخشید. لهذا بالضروره به برآمدن از خط مجبور گردید. درین اثنا دسته کشتیه های جنگی ژاپان کوشش میورزیدند که باز بسر قولهای خط روس که سرعت بسوی راست افتاده بودند تقرب ورزند، و باز آنها را در مابین آتش دو طرفه بگیرند.

به اینصورت دو خط محاربه که فاصله (۳۰۰ تا ۴۰۰) متره جدا جدا حرکت میکردند یک یک دایره قوسی متحد المרכזی ترسیم میکرد که

این وضعیت برای ژاپناها موجب تفوق مهمی میگردید، و بسبب وسعت و امتداد خط روس؛ ژاپناها در اثنای ترسیم این قوس دایره بمقابل کشتیهای اول روس افتاده بودند.

بحقیقت که این کشتیهای اولین روس خیلی زحمت میکشیدند نهایت بعد از سه ربع ساعت که محاربه دوام یافت سفینه (الکسا در سوم) بر بغل چپ خوابیدن گرفت. کشتی (قیناز سواروف) نیز در میان يك دود بسیار کثیف و غلیظی پیچیده شده بود. هاندم این دو کشتی بخارج خط حرب افتادند. در دیگر سفینه های روس نیز بحقیقت اظهار کرده بود، دودی که باد غربی آنرا همیراند میدان محاربه را سراسر سیاه گردانیده بود.

در جهت ژاپناها سفینه (قاروغا) سه طوپ خود را ضایع کرده بود. کشتی (آزما) نیز زخمهایی که در خط آب خود برداشته، و خرابیهایی که در سکان آن هم رسیده بود از انسیب به ترك کردن موقع خود که در خط حرب داشت مجبور گردید. اما بعد از كم وقت کشتیانان ماهر ژاپان به تعمیر آن موفق آمده باز بخط حرب داخل شد. دیگر سفینه ها نسبتاً كمتر دوچار خسار شده بودند. در صرف كمتر از يك ساعت از کشتیهای قوتمندترین روس سه قطعه زره پوش بيك حال خارج از محاربه مانده بود. دیگر سفینه ها چون از آسرخودشان که بر کشتی (قیناز سواروف) بود محروم مانده بودند از طرف سفینه زره پوش (بورودنیو) سوق وادار میشدند.

بعد از این دسته کشتیهای جنگی روس بجز اینکه از نظر دشمن خود را پنهان کنند و از دایره تأثیر آن بخارج برانند دیگر مقصودی برای شان نمانده بود. ساعت (۳) بود که سر قولهای هر دو خط محاربه قوسپاره بدرجه که حس شود به جهت جنوب شرقی متوجه شده بودند.

درین اثنا يك طبقه كثیف دمه میدان محاربه را فرا گرفته هر دو مخاصم را از همدیگر شان ستر نمود. (توغو) كه درینبار مهمات و جبه خانه خود را به اداره و سرفه جوئی صرف كردن میخواست در حال آتش خود را قطع نمود. سفینه (بورو دنیو) ازین فرصت استفاده کرده برای جمع كردن سه زرهپوش از خط خارج مانده، و برای پیدا كردن امیرال خود یکی يكبار بسوی شمال بر كشت. اما چون يكقدری دمه بر طرف شده بود هماندم از طرف ژاپنها دیده شد. (توغو) نیز در حال دسته كشتیهای جنگی خود را بعقب تبدیل جبهه داده يك وضعیت معكوس در آورد. دسته كشتیهای جنگی سو، ژاپان نیز اینحرکت دسته كشتیهای جنگی اول را تعقیب نمود.

قوت هر دو دشمن باز سراز نور دو خط موازی برابر آمدند سر قولهای ژاپنها بحظ روس كه تدریجا بطرف چپ دور میخورد تقرب كردن میخواست. از ساعت ۳ تا ساعت (۴) و (۴۵) دقیقه طرفین بسببی كه در دیدن همدیگر بمشكلات برخوردند محاربه شدتیکه داشت تا يكدرجه ضایع کرده بود. درین انظار هیوش (اوسلی یابیا) كه از بند كردن رخنه ها و خاموش كردن حریق خود عاجز مانده بود بر يك بقل خوابیده آهسته آهسته غرق میشد. این كشتی در انوقت منفذ مانده بود، و برای معاونت او (راوایی) و (بونیئی) نام دو مخرب طور پیدو گذاشته شده بود كه مخرب های مذکور بقدر (۴۰۰) نفر مرتبات او را رهائی داده توانسته بودند.

زرهپوش (قیناز سواروف) را شعله های حریق یحسانیده بود. فرقه طور پیدوی (هیروزه) ازین فرصت استفاده کرده بر زرهپوش مذکور هجوم برد. ولی به این هجوم خود موفق نگردید. زیرا از رهلی، مجروح بصورت نومیدانه خود را مدافعه مبكره، و مخرب (شی حانوی) ژاپان را از محاربه خارج نمود. بعد از يكساعت

لوی غند (سوزوکی) بر زرهپوش مذکور هجوم نمود. و طور پیلای که از طرف مغرب^۱ (از اشیو) بروانداخته شد زرهپوش روس را در حال بیک بغل بخوابانید، و سراسر بیکار ساخت.

زرهپوش^۱ (الکساندر سوم) نایکد رجبه تعمیرات خود، و فوق آمده پس بخط حرب داخل شده توانسته بود. اما چه فایده که در آنوقت تول غند بحرفی روس برهم و در هم شده، و از نظام اصلئی خود بیرون برآمده بود.

زرهپوش (پورودینو) که خیلی دوچار خسار شده بود دسته کشتی های جنگی را سوق و اداره میکرد، ولی رفته رفته طرف پسرش بفرق شدن آغاز نهاده بود، باز هم خود داری کرده، و از دمه و دودیکه در آن اثنا سطح دریارا احاطه کرده بود استفاده نموده رای رهایی یافتن از نظر دشمن بسوی شرق به تبدیل استقامت کوشش ورزید.

دو دسته کشتی های جنگی زبان باز به اجرا کردن مانوره اول خود آغاز نهادند، و در حالتیکه کشتی امیرال در پیش روی هم بود ترتیبات طبیعی خود را سر از نو احذ نمود. زرهپوش (پورودینو) بطرف جنوب آمد. و خود را از نظر دشمن به پنهان کردن موفق گردید. امیرال (توغو) بی آنکه او را به بیند (۸) میل مسافه قطع نمود. و بر راه خود بمقابلت کرووازورهای محفظه دار و کرووازورهای معاون رجورده امارا براتش طوپ بگرفت. درین اثنا دانست که بر راه غلط می رود. لهذا هاتدم برای بچنگ آوردن شکار خود قوای موجوده خود را تقسیم نموده بدش بادسته کشتی های جنگی اول بسوی شمال برگشت، و (قامیموزا) را با کرووازورهای زرهپوش بسوی جنوب غربی سوق نمود.

در اثنایکه دسته کشتیهای جنگی (توغو) یکسوی شمال بحر پیامی عن

یمت بود دفعته (اورال) نام کرووازور معاون روس که بسبب دمه را را غلط کرده بود در پیش رویش تصادف کرده در کم وقت آن را غربال آساوراخ سو راخ نمود، و بعد از کمی در قعر بحر ناپدیدش ساخت.

این دسته کشتیهای جنگی (توغو) در کم مدت باز بادسته کشتیهای جنگی زرهپوش روس که بصورت درهم و برهم در حال فرار بودند تماس حاصل نمود. زرهپوشهای روس (۶) قطعه بودند. محاربه باز بشکل و نظام سابق آغاز نهاد از ساعت (۶) محاربه طوپ در شمال شرقی آغاز نهاد تا شب دوام ورزید. رفته رفته آتش طپهای روس کسب ضعفیت مینمود. ژاپنها آتشهای خودشان را بر قوتمند ترین زرهپوشهای روس جمع و توحید کرده بودند. بعد از نیم ساعت زرهپوش (الکساندر سوم) که سر از نوبخط محاربه داخل شده بود باز زده و زخمی شده از خط حرب بیرون برآمد، و بعد از کمی در میان موجهای مدعش بحر غوطه خوار گرداب فنا گردید.

ساعت (۷) نوبت فلاکت به زرهپوش (بور دینو) رسید. و کمی نگذشته بود که باتاریکی شب با عملهای حریق خود در زیر دریافرو رفت.

مرتبات این کشتی از طرف (قازوغا) نام کرووازور ژاپن رهایی داده شدند در عین زمان زرهپوش (قیناز سواروف) که بیک پهلو در خارج خط در جهت جنوب غلطیده مانده بود، (وقامچاتقا) نام کرووازور معاون بعد در سانبی با او همراه بود از طرف کرووازورهای ژاپن که طور پیدوها با آن بودند دیده شده کشتی (قامچاتقا) را با کله طوپ، و (قیناز سواروف) را بادودانه طور پیل که از (خاروزامه) نام مخرب انداخته شد غرق و نابید ساختند.

امیرال (روژه ستونسکی) که از ساعت چاربه اینطرف از کشتی (قیناز

سواروف) به مغرب طور پیدوی (بونی بی) سوار شده، و در حالتیکه مجروح هم شده بود در میدان محاربه حیران و سراسیمه باین سو و آنسو گردش داشت. بوقت شام شدت باد رو به آرامی نهاده بود. درین اثنا کشتیهای طور پیدو های ژاپان که در خلیج (میورا) التجا برده بودند مانند زنبورهای که از زنبور خانه برآیند بر روی بحر منتشر شدند. امیرال (توغو) درین وقت میدان محاربه را به آنها سپرده آتش خود را منقطع نمود، و یکسر بسوی شرق برفت. سفینه کشاف (ناچوتا) نیز برای حاضر کردن موعده تلاقی برای اقسام مختلف دسته کشتی های جنگی که فردا در آن جمع شوند به جزیره (ماچوشیا) برفت. در اثنا نیکه مابین زره پوشها این وقایع بوقوع میآمد، در انطرف دیگر کرووازور ها نیز با هم دیگر بمحاربه دست و گریبان شده بودند.

امیرال (توغو) و قتیکه امر آغاز محاربه را بداد لوی غنند های کرووازور های امیرال (دهوا) و امیرال (اوربو) که بر یک خط ترتیب یافته بودند یکسر بسوی استقامت غرب پیش شدند.

لوی غنند (دهوا) مرکب بود از (قازاکی، و شیطوزه) نام دو قطعه کرووازور صنف دوم، و (فوقاتا، و اوتاوا) نام دو قطعه کرووازور صنف سوم. لوی غنند (اوربو) مرکب بود از (نابنوا، و تا قاجیجو) نام دو کرووازور صنف دوم، و (چوشیا) نام کرووازور صنف سوم.

این لوی غنند ها از مسافت بسیار بزرگی قول روس را از چپ احاطه کرده در عقب آنها پیامد، و در جهت راست آنها موضع گرفته آنها را در زیر تهدید در آورد.

ظهور کردن این کرووازور های ژاپان در عقب نهایت قول روس که در زیر قوماندائی امیرال (نه نکیت) بود هیچ موجب ناله و اندیشه نبود. زیرا

برای مخاربه کردن با آنها بدست امیرال (نه نکیت) مهمترو مقدر تر وسایط حربیه موجود بود. در میان کرووازورهای ژاپان تنهاد وسفینه مجهزات مکمله رامالك بود که یکی کرووازور (قازاکی) و دیگری کرووازور (شیطوزه) بود. حالانکه در داخل لوی غند کرووازورهای روس دو کرووازور زرهبوش و دو کرووارور محفظه دار بزرگ، و یک کرووازور محفظه دار کوچکتر و بسی کرووازورهای صنف سوم موجود بود. لهذا لوی غند (دهوا) رایا به قبول کردن مخاربه یابه پس کشتن مجبور ساختن برای امیرال (نه نکیت) بسیار آسان بود. اما برای اجرای اینکار از خط جدا شدن و یکمال ازادی به استقبال کرووازورهای ژاپان رفتن لازم می آمد که امیرال (نه نکیت) اینچنین نکرد، و ازینسبب کرووازورهای ژاپان در اطراف خط قول نهایت روس بدون مشکلات آزا دانه کردش توانسته اند.

والحاصل بعد از آنکه بقدر دو ساعت يك مخاربه طوب بوقوع آمد در خط دم دار دسته کشتی های جنگی روس يك بی انتظامی بزرگی بوقوع آمد، و دو سفینه معاون روس که یکی (ایرچیق) و دیگری (روس) نام داشتند از خط جدا افتادند. لوی غند (اورپو) هاندم براین دو کشتی دویده اولاً کشتنی (روس) را در ظرف یکچند دقیقه غرق ساخت، و کشتی (ایرچیق) را نیز به اندرجه دوچار خسار نمود که بعد از کمی در ساحل (چوشیا) رفته غرق و نابید گردید.

ساعت (۴ و نیم) بود که درین قسم میدان مخاربه دسته کشتی های جنگی امیرال (قاپوفا) مواصلت نمود. این دسته کشتی های جنگی مرکب از کشتنی محافظ ساحل که به سیستم (حاشیدانه) بود، و کرووازور (شی بودا) و چند کرووازورهای کوچک مرکب بود.

بنابر تفصیق این دو قوت کرووازورهای روس از نهایت خطی که از ابتدای محاربه به آن مربوط بودند جدا شدند ، و سر راست بسوی جنوب برجهیدند لوی غندهای ژاپان از مسافت بزرگی حرکات تعقیبیه خود را اجرا میکردند که این هم اثبات میکرد که مقصد کرووازورهای ژاپان محاربه کردن نی بلکه آنها را مشغول ساختن ، و از میدان محاربه جدا کردن ، و بر سفاین معاونه هجوم بردن بود که باین مقصد خودشان بکمال موفقیت نایل شدند . خلاصه محاربه شیکه در مابین کرووازورها در گرفته بود بر قافله بی انتظام کشتیهای روس خیلی مهلك و موثر گردید ، ولی غیر از کشتی (سویه تالا) که محو و نابود گردید دیگر همه کرووازورهای روس بفرار کردن موفق آمدند .

بساعت (۷) شام مخرب طور پیدوی (یونیی) به کرووازورها تقرب کرده اشارت داد که ایرال (روژه ست وه نسکی) زخمی و در اضطرابست و وظیفه سر قوماندانی را دیگری ترك کرده است . این اشارت برای سراسر محو و منهزم شدن دسته کشتیهای جنگی روس يك علامت مانم و فلاکتی بود . کرووازورهای (اوله غ) و (اورورا) و (ژوه میچونف) و کشتیهای معاون (انادیر) و (قوره آ) و (سور) را استقامت جنوب از نظر نهان شدند . سفاین (دیتری دو نسقوی) و (ولادیمیر) و (سویه تالانا) و (آلماز) برای پیدا کردن يك طریق نجات بسوی شمال جدا جدا راهسپار شدند .

و قتیکه ظلمت شب جهان را فرا گرفت قدر (۲۰) مخرب و (۶۰) طور پیدودر آنسای (قوره) مانند زنبورها ممتد شده بحسب نتیجه ای انقراض را کند و دسته کشتیهای جنگی روس افتادند .

هجومهای نخستین این طور پیدوها از ساعت (۸) يك ربع گذشته به

اطراف لوی غندامیرال (بوغافوف) که بر استقامت شمال شرقی پویان بود کرد آمدند. این دسته کشتی های جنگی در آن اثنان از کشتیهای (نیکولای نخستین) و (اوره ل) ، و (ناوارین) و (ناقیموف) و (سیمووی) و (ایزورود) مرکب بود. بجز کشتیهای (سیمووی) و (اوره ل) که خیلی دوجار خسار شده بود دیگری از آنها بسیار زده نشده بود. لهذا در هجومهایی که در بنوقت بوجود آمد سفاین مذکور به کمال تهور و هیجان خود را مدافعه میکردند. این هجومها تا ساعت (۱۱) بلافاصله یکی دیگر را تعقیب نمود. سفینه های که بر سر قول بودند، هجومهای طور پیدوی ژاپان را به کمال موفقیت رد کرده توانستند. اما در سفینه هایی که به تضییق اصلی معروض بودند حال اینچنین نبود. کشتی (ناقیموف) و (سیمووی) با طور پیل زخمی شدند. کشتیهای (اوشاقوف) و (ناوارین) غایب شدند. این دو سفینه بوقت صبح در جهت شمالی (چوشیما) به لوی غند مخرب طور پیدوی (یوزوکی) تصادف کردند. کشتی (اوشاقوف) بگریختن موفق شده اما کشتی (ناوارین) با طور پیل اگر چه زخمی شد ولی بصورت یک بغله بر رفتار خود دوام ورزید.

و الخاصل در نتیجه این هجوم شبانه طور پیدوها از طرف روسها یک زره پوش غرق و نابود گردید؛ یک زره پوش و یک کروازورزر پوش به بد صورت زخمی شد. در جهت ژاپانها نیز در اثنای این عربه سه قطعه طور پیدو ضایع گردیده بود. و غیر از این بسی طور پیدوهای دیگر نیز کم و بیش دوجار خسار شده بودند.

فاجعه هنوز به انجام نرسیده بود. در روز (۲۸) م ماه می که خورشید جهان آرا برای دیدن حال فلاکت اشمال دسته کشتیهای جنگی روس طلوع

نمود، امیرال (توغو) امرداد که همه اقسام دسته کشتیهای جنگی ژاپان سر راست بسوی جزیره (ماچوشیما) توجیه حرکت نمایند.

امیرال ژاپانی از یخ حرکت، قصدش این بود که دسته کشتیهای جنگی خود را در انجا از شرق تا بقرب انتشار داده کشتیهای روس را که بسوی (ولادیو وستوق) رفتن بخواهند یگان یگان توقیف بکند. اما به اینهم حاجت نمآید. در وقت طلوع آفتاب روز (۲۸) م می در نزد امیرال (نه بوغانوف) تنها کشتیهای (نیکولای نخستین) که سواری خود او بود، و (سیبیاوین)، و (جنرال اوپر اقسین)، و (اوره ل)، و (ایزومرود) باقی مانده بود. و بسوی سنگلاخهای (لیانفور) براستقامتی که لوی غندهای دسته کشتیهای جنگی ژاپان آنرا تعقیب میکردند بصورت موازی بقطع مسافه آغاز نهادند. لوی غندکرو و از ورژاپان که در زیر قوماندائی امیرال (فاناووا) بود دودهای کشتیهای روس را دیده برای کشف و تدقیق آن برفت.

امیرال (توغو) درین اثنا بادسته کشتیهای جنگی (۱) و دسته کشتیهای جنگی «۳» در [۲۰] میل جنوبی (ماچوشیما) بود. بمجردیکه باتاگراف بی سیم از موجود بودن پنج قطعه کشتیهای روس دران جوار خبر گرفت هماندم قوای حربیه خود را بر سر آن سوق و توجیه نمود، ساعت پنج و نیم بود که امیرال (نه بوغانوف) از هر جهت احاطه شده بود. و بمجردیکه زر هیوشهای ژاپان بر کشتیهای روس آتش کشادند سفینه «نیکولای نخستین» که سواری خود امیرال «نه بوغانوف» بود بیریق سفید تسلیم شد زیرا برافراشت سفینه های دیگر روس نیز بیرونی آنرا کردند. تنها کشتی «ایزومرود» تسلیم نشده براستقامت شرق فرار نمود.

«شیطوزه» نام کرو و از ورژاپان که یک روز پیشتر با «قازاکی» نام سفینه

زخمی امیرال «ده‌وا» تابه خلیج «آبورایا» رفاقت کرده بود، درین اثنا خود امیرال عودت میکرد. در راه با کشتی طور پیدوی «به‌زود بروجنی‌بی» روس تصادف کرده انرا با کله طوپ غرق نمود.

لوی غمدکرو و اوزورهای امیرال (اورپو) که بسوی محل ملاقات میرفت در ساعت (۷) صبح در جهت غرب یک کشتی دشمن را دید. این کشتی (سوییه تلالتا) نام سفینه حرب روس بود. هاندم (فی طاقا) و (اوطو) نام دو کرو و اوزور ژاپان برای محاربه کشتی مذکور از لوی غمد جدا شدند. کرو و اوزور روس یکسر بسوی غرب شمالی بگریختن آغاز نهاد. ولی کشتیهای ژاپان خود راه آن رسانیده کشتی روس را قبول کردن محاربه مجبور ساختند. و بعد از آنکه بهدیر یک ساعت محاربه بوقوع آمد در نزدیکی خلیج (شیقو) غرق و ناپدید گردید.

مغرب طور پیدوی (بیستری بی) نام روس که در حال فرار بود بعد از یک ساعت پنج میل دور تر از آن از طرف کرو و اوزورهای ژاپان بعین همین فلاکت دچار گردید.

..

برای جمع آوردن کسانی که بدریا افتاده بودند و زنده مانده بودند کرو و اوزورهای معاون (شبانو مارو) و (طانیان مارو) و (یاواطامارو) و (صادومارو) و یکجند قطعه مغرب طور پیدو مقرر شده بودند. در صبح (۲۸) م ماه کرو و اوزور (صادومارو) و مغرب طور پیدوی (شیرانووی) کرو و اوزورهای زرهپوش (امیرال ناقیموف) و (ولادیمیر مونوماق) نام روس را که در شب گذشته با طور پیل زخمی شده بودند، و از دیگر رفقای خود جدا مانده بودند دیدند. اما به نزدیک شدن آنها جسارت نکرد. در اطراف آنها به پاسبانی ماندند.

ساعت (۱۰) بود که هر دو کرووا زور روس در پی هم دیگر بفرق شدن رخ نهادند. کشتنی (صادومارو) مرتبات آنها را راهابی دادند. درین اثنا (غرومکی بی) نام مخرب طور پیدوی روس مشاهده شد، و در حال بفرار آغاز نهاد. اما طور پیدوی (شیرانووی) و طور پیدوی نمبر (۶۳) در پی آن افتاده بعد از محاربه بسیار شدیدی آنرا اسیر کردند. ولی از زخمهای کاری که برداشته بود بعد از کمی بفر دریا سقوط نمود.

کشتی (سید صوده لیتی) روس که یکشب پیشتر با طور پیل زخم دار شده بود در (۳۰) میل شرقی (چوشما) در حالتیکه سکانش شکسته بود حیران حیران گردش میکرد. کشتیهای (شیانو مارو) و (طانیان مارو) و (یاواطامارو) آنرا دیده برو حمله آوردند. ولی حاجت بمحاربه نیفتاد زیرا کشتی روس در آن اثنا غرق شدن گرفته بود. کشتیهای ژاپان در خوب وقت بسر وقت آن رسیده بقدر (۵۷۰) نفر مرتبات آنرا راهابی دادند.

کرووا و (اوشاقوف) نام روس بعد از آنکه از دست طور پیدوهای ژاپان راهابی یافته بود یکسر بسوی بندرگاه (ولادیووستوک) بحریمای آغاز نهاد. بود. در (۲۸) ماه بعد از پیشین بسوی شمال دودهای بسیاری مشاهده کرده بخيال آنکه دسته کشتیهای جنگی روس خواهد بود به آنطرف تقرب کردن گرفت. حال آنکه دودهای مذکور از دسته کشتیهای جنگی ژاپان که دسته کشتیهای جنگی (نه یوغانوف) را اسیر کرده بود انتشار مییافت. کشتنی (اوشاقوف) ازین حال هیچ خبردار نبوده یکسر به آنطرف نزدیک شده میرفت.

دسته کشتی های جنگی ژاپان که نزدیک شدن کشتی مذکور را دید ، هماندم دودسته کشتی خود را برای کشف و تحقیق آن فرستاد . کشتی (اوشاقوف) دانست که آنها کرووازورهای زرهبوش ژاپانست . اما این آگاهی از خیلی نا وقت بوقوع آمد ! بنابرین تمام قوت و سرعت بر استقامت جنوب بفرار شتاب نمود کرووازورهای ژاپان نیز بشتاب تمام در عقب آن افتادند . و بساعت (۸) به اورسیده هماندم به تسلیم شدنش اشارت کردند . کشتی روس این اشارت را به آتش جواب داد ، لهذا کرووازورهای ژاپان آتش شدیدی بروکشاده در کم مدت اورا بقعر بحر نایاب غریق لجه فنا ساخت و از مرتبات آن تنها (۳۰۰) نفر را رهایی داده اسیر کردند .

در وقت شام (۲۷) م می کرووازور (دیمتری دونسقوی) نام روس بسبب سیستمی رفتار خود از دسته کشتی های جنگی کرووازورها که در زیر قوماندانی امیرال (نه نکیست) بر استقامت جنوب ره پیا بودند عقب مانده دسته کشتی های جنگی را از نظر غائب کرد لهذا راه خود را تبدیل داده راه (ولادیووستوق) را پیش گرفت . بوقت صبح این کرووازور زرهبوش روس ، مخرب های (بیه دوی) ، (و غروزیئی) و (بونیئی) روس را یافت در مخرب (بونیئی) بسیار مردم دیده میشد . مگر امیرال (روزه ست و نسکی) و رئیس ارکان حربیه او ، و یک قسمی از مرتبات کرووازور غرق شده (اوسلی یایا) در آن موجود بود .

کرووازور « دیمتری دونسقوی » فلاکتزدگان کشتی « اوسلی یایا » را با خود برداشت ، و میخواست که به طور پیدوی « بونیئی » زغال بدهد که درین اثنا درافق دودهای کشتی های ژاپان نمایان شد . مخربها بفرار آغاز نهادند

اما بعد از کمی بروجعت مجبور شدند . زیرا ماشین طور پیدوی « بونی بی » دوچار خسار شده بر رفتن مقتدر نشد .

امیرال « روزه ست و ونسکی » وارکان حربیه اواز طور پیدوی « بونی بی » به طور پیدوی « بیه دودی ئی » سوار شدند . مرتبات « بونی بی » را کرو وازور « دیمتری دونسقوی » گرفت . بعد از کمی سفینه « بونی بی » غرق شد .

« بیه دودی بی » و « غروزی بی » بسرعت ممکنه خود بفرار شتافتند . اما ساعت « ۳ » در « ۴ » میل جنوبی « ماچوشیا » از طرف « سازانامی » و « قاکه رو » نام مخرهای ژاپان کشف شده تعقیب شدند .

سفینه « بیه دودی بی » احتمال فرار را ،فقو دیافته بیرق تسلیم برابر افراشت . و بکشتنی « سازانامی » که به او نزدیک شده بود خود را تسلیم نمود . سفینه « غروزی بی » با مخر « قاکه رو » بجنک آغاز نهاد ، و مخر مذکور را سقط نمود . به فرار . و وفق آمد .

حالا رباب مطالعه تصور بفرمایند که چون ژاپانها در سفینه « بیه دودی بی » امیرال « روزه ست و ونسکی » وارکان حربیه اورا بدیدند تاچه درجه دوچار حیرت و مسرت شده باشند !

« دیمتری دونسقوی » براستقامت « ماچوشیا » رفتار خود دوام ورزید لکن قریب شام بود که از طرف کرو وازور ها و طور پیدو های ژاپان احاطه گردید . و از دو طرف بران کله باری آغاز کردند . مع هذا کشتنی روس ناه آخر یابداری و مقاومت کرده عار تسلیم شدن را قبول نمود . در روز « ۲۹ » می سفینه مذکور در نزدیکی « ماچوشیا » بود ، و با وجودیکه اقسام حیاتیه ان هنوز درست بود کپتان ان برین قرار داد که کشتنی خود را بدست خود در بحر ازاد غرق نماید . لهذا مرتبات خود را در جزیره بیرون برآورده کشتنی خود را در بحر فراخ

غرق نمود. مرئیات آن از طرف «قازوغا» نام کرووازور ژاپان اسیر شدند.
در «ولادیوستوک» برای نتیجه محاربه «چوشیا» بیک اندیشه و خابجان
بسیار بزرگی انتظار میشد. ساعت «۶» روز «۲۹» م می بود که در افق
پیش آمدن کشتنی کشف «الماز» مشاهده شد. آثارش و سروریک از ظمهور
این کشتی بمحصول آمد بسیار کم مدت دوام ورزید. زیر اسفینه مذکوره در روز
«۲۷» م می در وقت تاریکی شب از دسته کشتیهای جنگی مفارقت کرده بود،
و خبرهای که آورده بود هیچ یک امید سرتی نمی بخشید. در کشتنی «الماز»
«۵۵» مقتول و «۱۰» مجروح بوقوع آمده بود.

بساعت «۱۱» روز «۳۰» م می مخرب طور پیدوی «غروزی» مواصلت
کرد. بعد از آن مخرب (برای) نیز آمد که در میان این مخرب «۱۷۵» نفر مرتباً
ت کشتی فرو نه (اوسلی بابا) وجود بود. این مخرب در (۲۷) ماه بعد از
نکه دو چار خسار کردید سرعت بسیار کوچک بره پیمانی آغاز نهاده و اقسام چو
بین خود را سوختانده سوختانده و به این صورت خود را تا به ایجار سائیده است.
سفینه «این و سرود» که در وقت اسیر شدن امیرال «نه بوغانوف» برهائی
دازن کریبان خود از اسارت کامیاب آمده بود در شب «۳۰» ماه بمداخل خلیج
«ولادیمیر» که بقدر «۱۵۰» میل در طرف شمال «ولادیوستوک» واقعست و
صل شده بود. اما در اینجا چون بر خشک نشست کپتان آن او را بر هوا کرد.
از همه پسترد و سفینه معاون «قوره آه» و «سیر» نام نیز در «۳۰» ماه به (وو)
زوانغ (مواصلت نمود.

در باب کرووازورهای امیرال (نه نکیت) هنوز هیچ يك حوادث گرفته
نشده بود. و نیز از مخربهای «بودری بی» و (بله سیتاچی بی) و سفینه نقلیه (اتا

دیر) هیچ خبری نبود .

در (۴) م جون يك تلگرافى رسید . به این تلگراف معلوم شد که امیرال « نه نکیست » با کرووازورهای (اوله غ) ، و (اورورا) ، و « زه میجوغ » در (۳) و م ماه بساعت (۱۰) به (مانیلا) مواصلت کرده است . در انجاء السحبه همه این کشتیهار ارداشته بیطرفی شان اعلان کردید .

اما این مسئله معلوم نشده که آیا این سفاین حربیه در شام محاربه چرا دسته کشتی های جنگی خودشان را ترك کرده بودند ، و بچه سبب به (مانیلا) آمده بودند ؟ روز دیگر سرگذشت (بودری بی) ، و (بله سیناچی بی) نیز معلوم گردید . این دو سفینه بعد از محاربه (۲۷) م جولای اولاً قسم کلنی دسته کشتی های جنگی را تعقیب کرده بودند ؛ و بعد از آن به استقامت جنوب غربی توجیه حرکت کرده در شب از کانال غربی آبناى قوره گذر کردند . اما چه ن سفینه (بودری بی) خیلی دو چار خسار شده بود در ساعت پنج صبح بقعر نایاب دریاسقوط نمود . سفینه (بله سیناچی بی) چار افسرو (۷۵) نفر باقی مانده آنرا جمع کرده یکسر بسوی (شانغهای) ره پیمانی آغاز نهاد .

این کشتی بعد از آنکه همه زغال خود را سوختانده تمام نمود (۳) روز ، تمادیا بر روی بحر بمرکت ماند . نهایت الامر در (۷۰) میل شمالی جزیره های (سادهل) به (نونه لینغ) نام يك واپورا انگلیزی تصادف کرده واپور مذکور آنرا کشیده کشیده بچارم جون به لنگرگاه (شانغهای) برسانید .

کشتی قلبیه (انادری) از محاربه آنقدر رم خورده بود که مسافه مابین (قوره) و (ناداغشقار) را بیک نفس قطع کرده در (۲۷) م ماه جون خود را به (دیه غو) سواره ز (رسانیده) بود .

در بنابر هیچ گفتگو نمائد ، محاربه را از اینها بیک نتیجه بسیار درخشانی به

انجام رسانیدند. از (۳۶) قطعه کشتیهای جنگی روس که به بحر ژاپان داخل شده بودند تنها يك کرووازور کشاف، و دو مخرب طور پیدو بهدفع مقصود یعنی (ولاد بوستوق) واصل شده توانسته بودند.

سه قطعه کرووازور، و يك مخرب طور پیدو، و دو سفینه نقلیه بندرگاه های بیطرف التجا بردند. باقی مانده آنها يك قسمی غرق و يك قسمی بدست دشمن اسیر شدند.

از « ۲۰۰، ۱۴ » عسکر يك در دسته کشتی های جنگی روس موجود بودند « ۶، ۱۴۲ » عدد آن اسیر، و « ۵، ۰۰۰ » آن مقتول و غایب شده بودند. در طرف ژاپانها « ۱۱۶ »، مقتول، و « ۵۳۸ » مجروح بوقوع آمده بود.

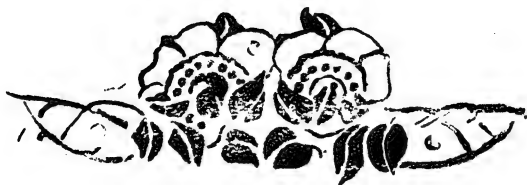

نتیجه عاقبت مخاربه میدان « چوشیما » را تهادود دولت مخاصم نی بلکه همه جهان مدنیت بايك بیصبرنی بزرگی انتظار میکشیدند. هرکس به این يك میدانست که این دو دسته کشتی های جنگی نابوقتی که سراسر محو بشوند باهم دیگر زد و خورد خواهند کرد. در دوسا حل ا بنای « چوشیما » يك هیجان عظیمی حکم فرما بود. در ساحل شرقی ان ممالك ژاپانیا بود که بقدر چهل ملیون نفوس بشر بشمشیر تیز « توغو » اعتماد کرده لرزان لرزان يك صدای ظفر را از طرف « چوشیما » انتظار داشتند. در ساحل ضرب اراضی « مانچوری » بود که يك تول غند بسیار بزرگی که از ماهها بحرب و جدال مشغول بودند باز هم بيك چند کله خبریکه از طرف امیرال های بزرگ شان برسد کوش به آواز تردد و اضطراب بودند.

اهالی ژاپان بر بزرگی شان، و علو فطرت امیرال « توغو » که مقدمه اقبال این مخاربه را بيك مهارت و مهابت فوق العاده وضع و تأسیس داده بود

قطعیاً امین بودند . مارشال « اوایاما » نیز بزدکای فطری ، وشجاعت جبلتی رفیق خود بتمامها معتمد بود . اما باوجود آنهم بسببیکه تبدل و تغیر در احوال حرب ؛ مانند تبدلات احوال هوائیه اجرای حکم و تأثیر دارد از آن رواج یک نتیجه ذکر کوفی خوف و اندیشه میشد ، و ازینسبب در هر طرف اندیشه های عظیمی برپا بود .

نهایت الامر یکچند سطر را بوریکه از قلم خونچکان امیرال « توغو » برآمد به همه این تردها ، وهیجانها ، وانتظارها خاتمه کشید . زیر امشارالیه با آن را پور خود بتمام همشهریها ، وجمله عالم مدنیت نبشیر مینمود که شاهد مظفریت درینبار نیز در زیر بیرقهای طالع مند دولت شمس طالع جلوه کر کرده است . حالایش از آنکه بمحاکمات محاربه میدان « چوشیا » در انیم بیاید را پورها ی مفصل امیرال هز بر مثالی را که در ظرف یک روز یک دسته کشتی های جنگی بستیار بزرگ دشمن را زیر و زبر نموده ، وبفضایل مخصوصه عسکریه خود از همه امیرالهای بزرگ زمانهای سابق سبقت گرفته مطالعه بایدکنیم :

— ۱ — در باب معاربه میدان چوشیا —

• باطلف و عنایت جناب حق دسته کشتیههای جنگی مابادسته کشتیههای جنگی دوم و سوم دشمن در روزهای (۲۷ و ۲۸) م ماه می معاربه کردند، و آنها را سر محو و خراب نمودند .

• هنگامیکه قسم نخستین دسته کشتیههای جنگی دشمن در بحرهای جنوب پدیدار گردید بادسته کشتیههای جنگی مابنا بر تبعیت او امر حضرت (میکادو) برای خودشان اینگونه خط حرکت اتخاذ کردند و ورود آنها را انتظار بکشند، و در آبهای خود مابا آنها معاربه بکنند. بنابرین قوای بحریه خود ما را در آبهای (قوره) جمع و تحشید کردیم، و در انجا برای آمدن دشمن بسوی شمال منتظر شدیم .

• دشمن بعد از آنکه یکمدتی در سواحل (اننام) توقف ورزید یکسر بر استقامت شمال به پیش آمدن آغاز نهاد، و چند روز پیش از نارنجیکه به آبهای ما رسیده بتواند به جب پلان و نقشه نیک پیش ازین مقرر شده بود یک قسمی از سفینه های کشف خود ما را در سمتهای جنوب غربی برای ترصد آنها مامور کرد . دسته کشتیههای جنگی ما از سفاین عسکرینه حربیه مرکب بودند — بیک صوریکه در محستین اشارت فلک لنگر عزیمت بتوانند در اس الحركات خودشان بمعاربه حاضر بودند .

• بعد از آنکه این ترتیبات اجرا گردید، در (۲۷) م می بساعت (۵) - هفنه

(شینا نومارو) که در جنوب غربی خدمت قر اول بزرگ را ایفا می نمود باتلکراف بی سیم این خبر را بما داد :

دسته کشتیهای جنگی دشمن در خانه راقم (۲۰۳) (۱) مشاهده شد، و چنان که مان می شود که یکسر بسوی ابنای شرق پیش می آید .

« نمره انتظار بسیار ناخی که از ماههادوام میوزید بحاصل شدن ، یعنی با دشمن تماس کردن آغاز نهاده بود . بنا برین خبر سفینه (شینا نومارو) در هیئت عمومیته دسته کشتیهای جنگی ما هر کس بر سر کار خود دویدند . کشتیهای ما هماندم لنکر برداشتند . و هر دسته کشتیهای جنگی جدا جدا اخر ترین ترتیباتی را که برای استقبال دشمن لازم بود گرفته و بسوی موضعی که پیش ازین به آنها نشان داده شده بود سر راست بر رفتار آغاز نهادند .

« در ساعت (۷) سفینه کشافیکه در جناح چپ خط رصد داخل بود این اشارت را داد :

« کشتیهای دشمن پدیدار گردید ، در بندقیقه در (۲۵) میل بسوی شمال غربی (او کی شیا) واصل شده اند ، و بر استقامت شمال شرقی رفتار خود دوام دارند . »

لوی غند (مازامیشی) ولوی غند (دهوا) ، و دسته کشتیهای جنگی کرو واز ورها که در زیر اداره ویس امیرال (فانوقا) بود از ساعت (۱۰) تا ساعت «۱۱» در مابین جزیره «ایکیشیا» ، و (چوشیا) متعاقباً با دشمن تماس حاصل کردند . این لوی غند با وجودیکه در زیر آتش طوپ دشمن معروض میشدند باز هم تابجوار (او کینوشیا) بانها تماس خودشان را محافظه کردند ، و بی هم در حق موضع دشمن

«۱» بر روی نقشه که ارکان حربیه امیرال توغو کشیده بودند آن قسم بحر را بر بعضی خانه ها تقسیم ، و هر خانه را بیک رقم هندسه توسیم کرده بودند .

باتلکراف . معلومات قطعیہ بما میفرستادند .

« اینست کہ باوجود مدہ بسیار کثیفی کہ پنج میل بہ انطرف دیدن ممکن نمیشد ما از سی چہل میل دور تر موضع دشمن خود را چنانچہ بچشم خود بہ بینیم بشناختن باینصورت موفق شدیم .

« ذاتاً ماخیلی بیشتر از آنکہ دشمن را بہ بینیم بہ این یک واقف بودیم کہ قوای عسکر یہ دشمن ما از دستہ کشتیہای جنگی دوم و سوم بحر محیط مرکب است ، و در رفاقت آن ہفت سفینہ معاون موجود است ، و برد و قول ترتیب یافته است و قوتمند ترین کشتیہای شان در سرقول راست آنها میروند ، و سفاین معاونہ آنها را از عقب تعقیب میکنند ، و سرعت رفتار شان در ساعتی (۱۲) میل میباشد ، و ہمہ دستہ کشتی ہای جنگی یکسر بسوی شمال شرقی پیش میشوند .

« پس باین معلومات کاملہ کہ برای من حاصل شدہ بود برای من ممکن گردید کہ بساعت (۲) در جوار (اوکینوشما) ترتیبات خود را بیک صورتی بگیرم کہ بر طرف سرقول چپ دشمن هجوم بتوانم .

« تخمیناً ساعت یکہنیم بود کہ لوی غند (دہ وا) ، و لوی غند کرو وازور ہا و لوی غند کیتان (توغو ما زامیشی) کہ بادشمن تماس خود را محافظہ کردہ بودند پنی ہمدیگر مواصات کردہ با ہمدیگر یکجا شدند .

« از یک (۴۵) دقیقہ گذشتہ دشمن را نخستین بار بچشم خود دیدیم کہ از مابیک چند میل دور تر بود . چنانچہ از اول تصور کردہ بودیم همچنان بود . یعنی قول راست از چار قلعہ زردپوشی کہ بہ طرز (بورودینو) بود تشکل کردہ بود . قول چپ کشتیہای زردپوش (اوسلی یایا) ، و (سببوی) ، و (ناوارین) ، و (ناخیموف) را احتوا میکرد . در پنی اینہا (نیکولای نخستین) باہ قطعہ کرو وازور محافظ ساحل می آمدند کہ اینہا جدا گانہ یک

دسته کشتیهای جنگی تشکیل کرده بودند . سقینه های (ژه . چوئغ) و (ازو سرود) درمابین هر دو قول به پیش رفتار داشتند که خدمت کشف را ایفا میکردند . عقب تر آنها در میان دمه هاسفینه های (اوله غ) و (او رورا) رانیز خیال میال میدیدیم ، (دونس قوی) و (لادیمیر) بادیگر سفاین معاونه به امتداد بسیار میلهادور نریك دیگر قولى بوجود آورده بودند .

« بنابرین همه دسته کشتیهای جنگی خود امر دادم که بکار آغاز کنند ، و بکشتیهائیکه در پیش چشم من بودند این اشارت را دادم که :

« اقبال و ادبار حکومت مابه نتیجه همین محاربه تابعست . هر کس هر غیرت و فعلیتی که از دستش می آید قصور نکند . و امروز از هر وقت زیاده بکوشد . »

« بعد از کمی دسته کشتیهای جنگی اصلی مایکمر بسوی استقامت جنوب غربی دویدند ؛ و از دو پنج دقیقه گذشته یکی یکبار بسوی شرق برگشتند ، و بیک صورتیکه از پیش روی سر قول دشمن مائلا بگذرند ، و راه رابر و بگیرند . بر رفتار آغاز نهاند .

« لوی غند کرو و ازور های ز رهپوش مادر عقب دسته کشتیهای جنگی اصلی مای آمدند . و یک خط تشکیل کرده میرفتند . لوی غند های (ده وا) و (اور یو) و لوی غند کرو و ازور های کپتان (توغو ماز امیشی) چنانچه در نقشه به آنها نشان داده بود بیک صورتیکه از پشت بر قول دشمن هجوم برند بسوی جنوب رهسپار گردیدند . اینست که در ابتدای محاربه وضعیات متناظره خاصمین به همین صورت بود که بیان شد . »

❁ راپوردرباب محاربه دسته کشتیهای جنگی اصلی ❁

هنگامیکه دسته کشتیهای جنگی اصلی مانقرب ورزید دشمن سر قول خود

را بجهت راست تبدیل داد ، و از ساعت (۲) هشت دقیقه گذشته بود که با آتش آغاز نمود . تا یکم وقتی ما به او جواب ندادیم ، اما چون بقدر ۶۰۰ متره به او نزد یک شدیم هماندم به يك آتش بسیار شدیدی مقابله کردیم . و این آتش خود را بر دو سفینه بزرگ پیش روی دشمن جمع و توجید کردیم . در زیر این تضییق و فشار ما ، دشمن حرکت خود را یکقدری بسوی جنوب برگردانید ، و هر دو قول دشمن در يك آن راههای خودشان را تا به شرق تبدیل داده باینصورت قولهای ما و دشمن يك وضعیت مساوی و برابری پیدا کرده .

کشتی زرهپوش « اوسلی یا بیسا » که قول چپ را سوق و اداره میکرد بصورت بسیار ناگواری دو چار خسار شده ، و يك حریق بزرگی در آن بحصول آمده هماندم از خط حرب بیرون برآمد درینوقت همه کرو وازور های ما بیک صف ، دسته کشتیهای جنگی اصلی ما را پیروی میکرد . و متحداً اجرای حرکت و فعالیت میکردند .

هرآنقدر که مسافه کم میشد آتشیهای هر دو دسته کشتیهای جنگی ما زیاده تر کسب شدت و غیرت میورزیدند ، درین اثنا کشتی زرهپوش (قینازسوا روف) روس که سر کرده قول بود ، و زرهپوش (الکساندر سوم) در میان شعله های آتش مانده خط محاربه را ترك کردند .

رفته رفته ترتیبات عسکریه دشمن ابر شدن گرفت و در هر طرف آتاز بی انتظامی پدیدار گردید ، غیر ازین ، دیگر سفاین حربیه روس در میان بسی تهلکه ها پویان شد . دود ها و شعله های آتشی که بآباد تندغریبی همدم شده بود در آن واحد در میدان محاربه منتشر شده از یکسر تا دیگر سر کشتیهای دشمن را آتش احاطه نمود . حال آنکه باین ابرهای دود ، طبقات دمه نیز منظم آمده کشتیهای ما آتش خود را قطع کردند

« در طرف ما هم کشتیهای جنگی کم و بیش زحمت کشیده بودند. کشتی جنگی (آساما) در نزدیکی خط آب خود از طرف دنبال با سه کلاه دشمن زخمی شده، و ترتیبات سکانش بر هم خورده، و آب بسیاری بداخل کشتی در آمدن گرفته بود. به این سبب کشتی آساما از خط حرب بیرون بر آمد. ولی در کم وقت بعد از يك تعمیرات بحمله باز بموقع خود که در خط حرب داشت درآمد. اینست که در ساعت (۲) و ۴۵ دقیقه وضعیت حربی قوای اصلیه که با هم دیگر در آویخته بودند عبارت از همین بود که بیان شد. اینرا هم بگوئیم که هنوز از همین وقت بخت و طالع محاربه سرا سر قرار گرفته بود که چه میشود.

« بعد دسته کشتیهای جنگی اصلی ما دشمن را در استقامت جنوب به تضییق و فشار دادن دوام ورزید و هر گاه و نا گاهی که کشتیهای دشمن از میان دمه ها و دود ها پدیدار میگردید دسته کشتیهای جنگی ما آنها را در زیر آتش شدید میگردانید، و برافرونی قوت تضییق و فشار خود دقت و اهتمام میورزیدند.

« بساعت ۳ بريك خطی که با خط دشمن موازی بود برابر آمدیم و یکسر براستقامت جنوب شرقی رفتار داشتیم. درین اثنا یکی یکبار دشمن بسوی شمال حرکت، و از عقب خط ما بسوی شمال توجه نمود. دسته کشتیهای جنگی اصلی ما هماندم بقدر ۱۶ گره بسوی چپ تبدیل استقامت ورزید، و بصورتیکه زرهپوش (نشین) در پیش خط بود بسوی شمال غربی رفتار آغاز نهادیم. کرو و ازور های زرهپوش ما زرهپوشهای بزرگ ما را پیروی میگردند، و به اینصورت کشتیهای دشمن بازه رز بريك آتش مدھش ما بسوی استقامت جنوب انداخته شدند. از ساعت ۳ هفت دقیقه گذشته بود که (زه، چوئغ) نام کشتی جنگی روس بخسارتهای مدھشی گرفتار آمده در عقب ماند.

« کشتی (اوسلی یا بیا) نام روس که پیش ازین از خط حرب بیرون افتاده

بود ۱۰ دقیقه از ۳ گذشته در میان امواج بحری نام و نشان گردید. (قیناز سواروف) نام کشتی جنگی روس درین اثناء در یک حال بسیار بحران انگیزی تنها مانده بود. این کشتی اولایک دکل خود را، و پس از آن هر دو دکلش خود را غایب نمود، و در میان شعله های آتش و دودهای کثیف مستغرق گردید. نهایت سرا سر بیکو وضعیت ناامیدانه درآمد. امید حیات و نجات برای طایفه های آنها نماند.

دیگر سفاین دشمن که اکثر آن بسیار خسار زده شده بودند باز یک بار دیگر تبدیل استقامت نمودند و تابه استقامت شرق آمدند. بنابراین دسته کشتی های جنگی اصلی ما نیز بقدر ۱۶ گره به سوی راست تبدیل استقامت نمود. و گاه به آتش بسیار شدید عمو می، و گاه به انداختن طور پیل کشتیهای زجعت کنندۀ دشمن از حتما و آزارها داده بمقرب گیری شان دوام ورزید. تا از ساعت چهار چهل و پنج دقیقه گذشته وضعیت حرب ثابت ماند. دشمن را دایما بجهت استقامت جنوب انداختیم و در زیر آتش بسیار شدیدی گرفتیم.

« در اینجا از طرز حرکت محاربۀ لوی غند طور پیدوی مغرب (شیبایا). لوی غند (میروزه) که از ساعت سه چهل دقیقه گذشته تا ساعت ۴ و ۵ دقیقه اجرا کرد. ده اند بصورت خصوصیه بیان کردن لازمست.

« این کشتیهای کوچک حربه طور پیلهای خود را بصورت بسیار بهادرا نه کشتی (قیناز سواروف) که کشتی امیرالست انداختند. نتیجه طور پیلها که از لوی غند اول انداخته شد معلوم نگردید ولی یک طور پیلی که از طرف لوی غند دوم انداخته شد (قیناز سواروف) را از بغل چپ بطرف دنبال گفته برد. و بعد از کمی کشتی مذکور از تاثیر آن طور پیل بقدر ۱۰ درجه میل نمود. در انشای این دو هجوم مغرب طور پیدوی (شیرانوی)، و طور پیدوی (آزاشیو) با کله

های که از کشتیهای دشمن از هر طرف بر آنها مبارزه زخمی شدند، و نهادهای بسیار بزرگی دیدند. اما هزار شکر که هر دوی شان در يك مدت از این وضعیت مخاطره ناک رهایی یافتند.

« از ساعت ۴ چهل دقیقه گذشته بود که دشمن از این فکر خود که بسوی شمال يك راهی برای خود پیدا کند صرف نظر نمود. چونکه یکسر استقامت جنوب را گرفته برار کردن هیچ و غیرت ورزیده. بنا برین دسته کشتیهای جنگی اصلی مابصورتیکه کرووا زورهای زرهپوش در پیش بودند به تعقیب دشمن سرعت نمود. اما بسبب دمه و دودهای آتش نایکمدتی دشمن از نظر همان گردید. « بعد از آنکه بقدر ۸ میل بسوی استقامت جنوب رفتار نموده بودیم در طرف راست خود يك کرووا زور صنف دوم و یکچند کشتی معاون دشمن را مشاهده کردیم، و هاندم بر آنها آتش کشايم در ساعت پنج و نیم دسته کشتیهای جنگی اصلی ما برای پیدا کردن زرهپوشهای دشمن بسوی استقامت شمال برگشت. و کرووا زورهای زرهپوش را ی هجوم کردن بر کرووا زورهای دشمن بر رفتار استقامت جنوب غربی خود دوام ورزیدند. سر ازینوقت تا بوقت شام که تاریکی شد هر دو دسته کشتیهای جنگی ما بر دوراه مختلف حرکت کرده همدیگر خود را از نظر غایب کردند.

« از (۵) (۴۰) دقیقه گذشته دسته کشتیهای جنگی اصلی ما بر (اورال) نام سفینه معاون روس که از نزدیک ما میگذشت آتش کشاد، و هاندم او را غرق نمود، و برای جستجوی دشمن بر رفتار یک داشت دوام ورزیده نهایت دسته کشتیهای جنگی مادر جهت چپ خودش قطع سفینه دسته کشتیهای جنگی اصلی روس را مشاهده کرد که یکسر بسوی شمال شرقی رو برار نهاده

بودند . هماندم به آنها نزد یکشدیم ، و بريك راهی که موازی بر راهی که آنها گرفته بودند بود برابر آمدیم . در مابین ماباز محاربه در گرفت . چون رفته رفته مسافه کم شده میرفت دشمن از آتش شدت ناک مابسیار بسیار متاثر گردید . دشمن در اول اسر به استقامت شمال شرقی پویان بود . اما آهسته آهسته راه خود را بسوی غرب بر گردانید و نهایت در استقامت شمال غربی بماند . این محاربه که بر دو خط موازی اجرا گردید از ساعت (۶) شام تا شب دوام ورزید . دشمن آنقدر زده و زخمی شد که آتش شان نیز خفت و سستی پیدا کرد . « دسته کشتیهای جنگی مایک حال آرزاه و المکانه مانده لحظه بلحظه کسب شدت مینمود . يك زرهپوش دشمن که به سیستم (الکساندر سوم) بود از خط برآمد و در عقب بماند . يك سفینه دیگر دشمن نیز که مانند زرهپوش (بور دینو) دیده میشد و این کشتی قول حرب را اندازد . میکرد از (۶) (۴۰) دقیقه گذشته آتش گرفت . و از (۷) (۲۳) دقیقه گذشته یکی یکبار در میان دود های بسیار غلیظی مانده ، و گویا آتش بمخزن جبهه خانه آن سرایت کرده در يك آن واحد غرق و ناپدید گردید . کرو وازور های زرهپوش ما که در جنوب دسته کشتیهای جنگی کرو وازور های دشمن را تعقیب میکردند ۷ دقیقه از ۷ گذشته بشکل کشتنی (بور دینو) يك زرهپوشی مشاهده کردند که این سفینه دشمن يك بغل بسیار میل کرده بحرکت مانده بود . در نزد يك این کشتی (نا خیموف) نام دیگر کشتنی روس نیز موجود بود که هر دوی شان در يك کم مدتی ترك رفیق حیات کرده در قعر بحر ممت غوطه ور گردیدند . بعدتر ازین از زبان اسیر های روسی که بچنگ افتاده بودند معلوم شد که یکی ازینها (الکساندر سوم) و دیگر آن (بور دینو) بود .

« رفته رفته تار یکی بسیار عمیق چهار نفر امیکرفت گویا طبیعت میخواست

که در پیشگاه دیده های امید این هر دو خصم جان همدیگر که از صبح دم تا به این دم بغائی کردن همدیگر میگوشتند يك پرده سیاهی بپاویزد. اما این کشتیها را، این قلعه های سیار را، این کوههای آتشفشان را که از بسی زمانها بر همدیگر خود سلاح خونریز را بر داشته اند بجا آرام میگیرند؟ هیچ شبهه نیست که دشمن خود را در آغوش ظلمت شب در انداخته برای حیات باقیانده خود در باب نداشتن رك كردن يك ملجأ و مأوای میگوید. اما دستهای کشتیهای جنگی ما ازین شبی که روز آنرا بکمال شرف و شان بسر آورده نیز استفاده کردن میخواست و از آنرو پرده های کثیف، و طبقه های غلیظ تیره کنی شب را یکان یکان از همدیده گریبان دشمن خود را که از پیش تیغ مظفر بتش در کرختن است بچنگی آوردن و اورا سرا سر محو و بریشان ساختن از جمله مقاصد مهمه اش بود.

«بناءً علیه باو جوید که تیره کنی شب بسیار بود باز هم ترك مخاصمات نکردیم، و اگر دشمن از یکطرف میگریخت، در همانطرف کشتیهای ما بر او حمله می آورد، هر طرف که آتش بکشد طرف مقابل او را جواب میدهد. اگر کشتی های بزرگ بایستد کشتیهای کوچک بکارزار آغاز میکند. طوریکه بغرش می آید»

«بواقع که لوی غندهای طور پید و و مخرب طور پیدوهای ما بعد از آنکه همه تدارکات لازمه خودشان را برای هجوم حاضر کردند دشمن را در جهت شمال از طرف جنوب و شرق به احاطه کردن آغاز نهادند، بنابراین دستهای کشتیهای جنگی اصلنی ما آهسته آهسته از تضییق و فشار دادن دشمن به صرف نظر کردن آغاز نهاد و میدان حرب را برای این کشتیهای کوچک آتشین جولان خود و ا گذاشت. (۲۸) دقیقه از (۷) گذشته بود یعنی هنگامیکه آفتاب جهانتاب شعاعات آخر ترین خود را بر موجهای حزن دریای ژاپان نشر میکرد، درین ساحه دریا

تیکه افراد دولت بزرگ در آن پهلوانیها کرده اند لوحه های بسیار عبرت انگیز
الم آمیزی بوجود آمده بود . درینوقت بدسته کشتیه های جنگی خود اسردا
دم که استقامت شمارا بگیرند ، و موعده تلافی را برای فردا صبح جزیره های (او
لنوف) را تعیین کردم .

✽ محاربه لوی غندهای (دهوا) و (اورپو) «توغو» و دسته کشتی ✽

✽ های جنگی گرووازورها ✽

[این توغو غیر از امیرال توغوست]

« وقتیکه ساعت (۲) اسر آتش کشادن داده شده بود لوی غندهای (دهوا) و
(اورپو) و (توغو) و دسته کشتی های جنگی گرووازورهای ما از دسته کشتی
های جنگی اصلی جدا شدند . دشمن را بجهت راست خود دگر گرفته بسوی استقا
مت جنوب توجه کردند . و بموجب پلان و نقشه سوق الجیشی که پیش ازین
کشیده شده بود برای برهم کردن کشتیه های دشمن که دمدار نول غندبجورنی
دشمن را تشکیل کرده بود ، و عبارت از سفینه های «عاون (اولغ) و (اورورا)
(سوبیه تلانا) ، و (الماز) ، و (دیمتری دونسقوی) ، و (ولادیمیر — مونوماق)
بودند حرکت کردند .

« لوی غندهای (دهوا) و (اورپو) یکجا و بربك خط حرکت کرده بدسته
کشتیه های جنگی گرووازورهای دشمن نزدیک شدند ، و مقابل راهیکه آنها گرفته
بودند بربك راهی گرفته بمحاربه آغاز کردند .

« بسایه سرعت افزونتری که این لوی غندهای ما داشتند دشمنرا گاهی از راست
و گاهی از چپ بزر آتش طوپ گرفته وضعت آنها را به آرزو و دلخواه خود تبد
یل و تعدیل میدادند در میان (۳۰) دقیقه در دمدار دشمن بی انتظامی ظهور

نمود سفینہ های معاون، و کرو وازورها از ہمدیگر جدا شدند .

« یک کی بعد از ساعت (۳) یک کشتی بطرز ساخت کشتنی جنگی (اور ورا) از دیگر کشتیها جدا شد، و یکطرف نزدیک شد . لکن بتأثیر آتش سفینہ های مابصورت بسیار سنگینی زخم دار و دو چار خسار شدہ باز بہ تبدیل دادن راہ خود مجبور کر دیدہ . (۴۰) دقیقہ از (۳) گذشتہ بود کہ (۳) قطعہ مخرب طور پیدوی دشمن بر ما هجوم کرد اما بی آنکہ هیچ یک نتیجہ حاصل کنند بہ پس راندہ شدند .

« از نتیجہ ہجومهای مشترک لوی غندہای (دہ وا) و (اور یو) بساعت (۴) در میان لوی غندہای دمدار دشمن یک بی انتظامی حقیقتی پدیدار آمد .

« در میان کشتیهای جنگی این قسم میدان محاربہ هیچ یک اثر ترتیب و نظامی باقی نماند . ازین کشتیها ہر کدام جدا جدا دو چار خسار شدہ بودند و بمضیہا بدرجہ کہ حرکت نتوانند رسیدہ بودند .

« ساعت چار را (۲۰) دقیقہ گذشتہ بود کہ لوی غند (اور یو) یک کشتنی معا و ن سہ دکلہ دود و دکش دار مشاہدہ کرد . ہاندم بران آتش کشادہ در یک کم مدتی آنرا بقدر دربار ہسپار ساخت .

و نیز ہمین لوی غند یک کشتنی دیگر چہارد کلہ و یک دودکش دار را نیز بر زیر آتش شدید طوب کرفته و آنرا نیز بدرجہ غرق رسانید . در ہمین وقت دستہ کشتیهای جنگی کرو وازورهای ماو لوی غند توغو نیز بجای محاربہ واصل شدند ، و قوتهای موجودہ خود را بر لوی غندہای اور یو، ودہ واضحہ و الحاق کردند، و ہمہ این قوہ مجتمعہ دست یک کردہ بادستہ کشتیهای جنگی کرو وازورهای دشمن و سفینہ های معاون دشمن کہ بیک حال بسیار ایترو برہمی بود بشدت تمام هجوم بردند و آنها را خراب و پراضطراب ساختند .

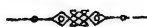
« درین اثنا بیکہ این کار ہمیشہ چار کشتنی جنگی دشمن کہ از طرف دستہ

کشتیهای جنگی اصلی ما دفع و طرد شده بودند بر استقامت جنوب واپس رانده شده به دسته کشتی های جنگی کرووازورهای مالتحقا کردند . از نتیجه این اتفاق چارز رهپوش با کرووازورهای این بعمل آمد که لوی غند (اوربو) ، و لوی غند کرووازورهای مابادشمن تابسیار و قتها از مسافه بسیار نزدیک بمحاربه کردن بسیار جدی و حقیقی در آویختند ، و درین محاربه همه کشتی های ما کم و بیش زحمت کشیدند اما هنوز لشکر که خسارتهای مبادرجه که شایان اهمیت باشد نبود . « سفینه (قازاکی) نام لوی غند (دهوا) که بیرق خود امیرال (دهوا) را حامل بود در زیر خط آب خود از طرف چپ دوچار خسار شده بود . این کشتی برای اجرا کردن تعمیرات موقت به یکجایی که دریا آرام بود در کشید . (امیرال دهوا) کشتی (شیطوزه) را با کشتی قازاکی ترفیق نمود ، و دیگر جزوهای نام لوی غند آن در زیر اداره قوترا امیرال (اوربو) در آمد . بساعت (۶) سفینه قازاکی به دریاچه (ابورائیا) واصل شد و قوترا امیرال (دهوا) بیرق خود را بر کشتنی (شیطوزه) برافراشته در شب باز در میدان محاربه بیامد . ولی کشتنی قازاکی چون تعمیرات خود را با روز دیگر نتوانست بسر برساند در تعقیب دشمن بروز دیگر اشتراك نمود . در لوی غند (اوربو) نیز کشتنی (ناندوا) که سوارئی امیرال بود در زیر خط آب خود یک ضربه ابوس را بخورد . بنابرین او نیز برای اجرا کردن تعمیرات موقت به ترك کردن خط حرب مجبور شد .

« درین وقت هم در طرف شمال و هم در طرف جنوب همه دسته کشتیهای جنگی دشمن سراسر پراکنده و پریشان شده بود . و یک حالی که دل انسان بران میسوخت در آمده بود ، و ازین سبب بود که در ساعت پنج و نیم دسته کشتی های جنگی کرووازورهای زرهپوش ما از دسته کشتی های جنگی اصلی جدا شده ، و برای هجوم بردن بر کرووازورهای دشمن یکسر بسوی جنوب حر

کت نمود . درینوقت لوی غند (اورپو) ، و دسته کشتی های جنگی کرو وازورها ولوی غند (نوغو) دشمن را در زیر تضییق و فشار آورده کشتیهای دشمن فوج فوج بسوی شمال بگریختن آغاز نهادند . لوی غندهای مادر اثنای تعقیبی که داشتند به کشتی زره پدهش (قبناز سواروف) و (قامچانقا) که بر رفتار اقدار نداشتند و در عقب مانده بودند تصاف کردند ، و هاندنم ترتیبات غرق کردن آنرا گرفتند . ده دقیقه از ۷ گذشته (قامچانقا) را غرق کردند . بعد از آن لوی غند طور پیدوی (فوزیمو طو) که به همراه دسته کشتیهای جنگی کرو وازورها میبود بر زرهپوش (سواروف) ناخستند . این سفینه تا به آخر وقت بایک طوب کوچکی که داشت در مدافعه دوام ورزید . اما نهایت الامر با ضربه دو طور پیل بزیر دریا فرو رفت !

» ۲۰ دقیقه از ۷ گذشته بود : کشتیهای ما که درین قسم میدان محاربه بودند برای رفتن بموعده ملاقاتی که در جزیره های (اولونوغ) تعیین شده بود امر گرفتند ، و ازینسبب از محاربه صرف نظر کردند ، و بسوی استقامت شمال شرق بره پیمایی آغاز کردند .

❦ راپورت در باب محاربه طور پیدوها ❦

» محاربه شب ۲۸ بمجردیکه محاربه روز ۲۷ منقطع گردید آغاز نهاد اینمحاربه عبارت از جنگ وجدال بسیار شدید و مهلکی بود که لوی غندهای طور پیدوها ، و مخرب ها از جهت های مختلف اجرا کرده بودند .

» باد بسیار شدیدی که از صبح به اینطرف دروز بدن بود دریا را خیلی بر جوش و خروش نموده بود . و به اینسبب این سفینه های کوچک مابه بسیار مشکلات مانوره یعنی حرکات عسکریه خود را اجرا نمیتوانستند . بنابراین پیش از آنکه

معارفه روز آغاز کند لوی غند طور پیدوهای را که در پیش من بودند در خلیج (میورا) فرستادم. بوقت شام شدت بادیکقدری کمشد، اما دریا هنوز خیلی در تلاطم بود، و به اینسبب وضعیت سفاین طور پیدوی ماهنوز برای مانوره کردن در شب مساعد و موافق نبود، مع هذالوی غندهای طور پیدو، و مخرهای ما از بیم آنکه مبادا این فرصت یگانه از دست شان فوت شود با وجود تلاطم پر دهشت بحر پیش از غروب شمس خود را بیدان رزمگاه در انداختند، و در باب نزدیک شدن به دشمن جد و جهد نمودند.

«لوی غند مخرب (فوزیمو طو) که از جهت شمال می آمد، و لوی غند مخرب (بازیئا) که از شمال شرقی می آمد، و لوی غند طور پیدوی (قاوا زه) از سه طرف بر دسته کشتیهای جنگی اصلی دشمن بشدت هجوم بردند. در همین وقت لوی غند مخرب (یوشیزوما)، و لوی غند مخرب (هیروزه) از جهت شرق، و جهت شرق جنوبی بر آخر قول همین دسته کشتیهای جنگی دشمن اجرای صوت کردند.

«لوی غندهای طور پیدوی (فوکودا)، (اوتاکا)، (اویاما)، (قاوا دا) که از جهت جنوب می آمدند دسته کشتیهای جنگی کرووازورهای دشمن را که از دسته کشتیهای جنگی اصلی جدا افتاده بودند بشدت تمام عقب گیری نمودند. به اینصورت در وقتی که تاریکی شب جهاز افرامیگرفت این دسته کشتیهای جنگی کوچک ما دشمن را از سه طرف احاطه کرده بودند.

«پس معلوم شد که این وضعیت مهلکه دشمن را بیک خوف و هراس فوق الماده انداخته بوده بعد از غروب آفتاب از راهیکبر استقامت جنوب غربی گرفته بود صرف نظر کرده سر از نوباز بسوی استقامت شرق توجیه حرکت نمود. هجوم شبانه لوی غند های طور پیدوی با ساعت (۸) شب

اول از هجوم لوی غند مخرب (یازما) که بطرف سر دسته کشتیهای جنگی دشمن اجرا کردند آغاز نهاد . و سر ازین ساعت همه لوی غند های طور پیدوی ما از هر استقامت مانند شاهینهای تیز پروازی برین دسته کشتیهای جنگی به پرواز آمدند ، و نابساعت (۱۱) شب اصلا از هجوم فارغ نشدند دشمن نیز همه پروژه کتورها ها ، و طوپهای خود را استعمال کرده از مدافعه و محاربه نا امیدانه کوتاهی نکردند . ولی به این هجومهای متبادی حشرات البحر طور پیدوهای مامقاومت و توانایی نته انسته همه ترتیبات محاربه شانرا کلاً زیر و زبر نمودند ، و هر يك از کشتیهایك طرفی گریخته در هر جهت دسته کشتی های جنگی يك بی انتظامی و پراکنده کی بزرگی حکمفرما گردید .

• طور پیدوهای ماب عقب گیری آهنا شدت دوام ورزیدند میدان محاربه در هم و بر هم گردید . سه قطعه زرهپوش دشمن که یکی زرهپوش (سبصو) یی وه لیتی) ، و دیگرش کرو واز و زرهپوش (امیرالناخیموف) ، و کرو واز و زرهپوش (ولادیمیر مونوماق) بودند باطر پیلهای طور پیدوی ما زخمهای کاری خورده از کارد را افتادند . از طرف ماطور پیدوهای نمبر (۶۹) از لوی غند (فوکودا) ، و نمبر (۳۴) از لوی غند (اوایاما) ، و نمبر (۳۵) از لوی غند (قابودا) بتأثیر اوبوسهای دشمن غرق شدند . مخربهای (هارو زامه) ، و (آقاچوکی) ، و (ایتاچوکی) ، و (یوژیری) ، و طور پیدوهای (صوژی) و نمبر ۶۸ و نمبر (۳۳) نیز از کله های اوبوس دشمن خوب متاثر شدند و بصورت موقت از صف حرب بیرون برآمدند . ضایعات مرتبات مادر لوی غند های (فوکودا) ، و (اوایاما) ، و (قابودا) نسبت بدیگران زیاده تر بوقوع آمده بود . طایفه های سه طور پیدوی ما از طرف مخرب (قاری) و طور پیدوهای نمبر (۳۱) و (۶۱) رهایی یافتند .

« از قرار کفته اسیرهای روسی که بدست ما افتاده بودند چنان معلوم شده هجوم طور پیدوهای ما که در شب اجرا کرده بودند خیلی مدهش شده بود . این کشتیهایی که چک مابه آنقدر سرعت هجوم میکردند ، و آنقدر نزدیک می آمدند که توقف دادن آنها غیر ممکن دیده میشد ، و از آنقدر نزدیک طور بیلهای خود درامی انداختند که نشان گرفتن آنها غیر قابل مینمود .

« غیر ازین هم . هائیکه ذکر کردیم لوی غند مخرب (سوزوکی) و دیگر لوی غند های طور پیدوی مانیز از استقامتهای مختلف به عقب گیری ، و جستجوی دشمن افتاده بودند . بوقت صبح روز (۲۸) در (۲۷) میل شرق شیلی (قارازاکی) نام محل دو قطعه سفینه حریه دشمن را دیده برا آنها هجوم بردند ، و هادم یکی از آنها را غرق کردند نظربه کفته اسیرها تیکه بدست آمده بود این کشتی غرق شده سفینه حریه (ناوارین) بود که از هر دو طرف خود دو دو طور پیل خورده و در ظرف دو دقیقه در قعر بحر پو یان گردیده است . دیگر لوی غند های طور پیدوی ما اگر چه تمام شب بجستجوی دشمن در استقامتهای مختلف تک و تاز کردند ولی هیچ اثری از دشمن گریز پای خود نیافتند .

« اینست نتیجه هجوم طور پیدو ها که در شب ۲۸ می اجرا گردید .

■ راپور در باب محرابه میدان ۲۸ می ■

« در روز (۲۸) می دمه کثیفی که از ۲۴ ساعت به اینطرف چهار نفر افر گرفته بود بتمامها بر طرف شده بود . دسته کشتیهای جنگی اصلی ما بادسته کشتیهایی جنگی کرو و ازور های زره پوش ما تخمیناً در (۲۰) میل بجهت جنوبی جزیره (اولونوف) موجود بودند . دیگر لوی غندهای ما ، و دسته کشتیهایی

جنگی طور پیدوهای ما که به هجومهای دیشبه خودشان کشتیهای دشمن را تار و مار کرده بودند از راههای مختلف بموعده تلافی یکسر پیش می آمدند .

« ساعت (۵) را (۲۰) دقیقه گذشته بود . در انجایی که من برای سد کردن خط رجعت دشمن دسته کشتیهای جنگی کرو وازورهای زرهپوش خود را بطرز زنجیر کشف از شرق بسوی غرب ترتیب میدادم از طرف دسته کشتی های کرو وازورهای ما که تخمیناً (۶۰) میل در عقب ، و بر استقامت شمال بر رفتار بودند خبر داده شده که دسته کشتیهای جنگی دشمن را در جهت شرق دیده اند ، که بسی ستونهای دودهای آن به آسمان بلند میشود .

« بعد از کمی این دسته کشتیهای جنگی کرو وازورهای ما بدشمن نزدیک شدند و بما اشارت کردند که دسته کشتیهای جنگی دشمن عبارت از ۴ قطعه زرهپوش و دو کرو وازور میباشد ، و یکسر بسوی شمال در رفتار است . هیچ شبهه برای ما ندارد که این کشتیهما عبارت از قسم اصلی ویران شده کی دسته کشتی های جنگی دشمن خواهد بود . بنابراین دسته کشتیهای جنگی اصلی ما با دسته کشتیهای جنگی کرو وازورهای زرهپوش ما برای بستن راه را بر دشمن بطرف راست تبدیل حرکت کرده بر استقامت شرق رفتار نمودند .

لوی غند های (توغو) و (اوریو) نیز به دسته کشتیهای جنگی کرو وازور ها الحاق کرده در عقب آنها موضع گرفتند . به انصورت بساعت ده و نیم در (۱۸) میل جنوب (تا که شب) دشمن از هر جهت احاطه شده بود .

« این قوت دشمن عبارت بود از کشتیهای زرهپوش (اوره ل) و (نیکولای نخستین) ، و محافظهای ساحل (ابراقسین) ، و (سه ن یاوین) و کرو وازور (ایزمرو) که همه آن پنج قطعه میباشد . در همین وقت یک کرو وازور دیگر دشمن در استقامت جنوب از بسیار دور پدیدار گردید ، و

لی خیلی زود باز از نظر پنهان شد .

« اینچند باره کشتنی که باقنی ویران شده کئی دسته کشتیهای جنگی دشمن بود به آندرجه خسارت زده شده بودند که باقوای فایقه ما مجال محاربه کردن را نداشتند . و بعد از آنکه کرووازورهای زرهپوش مایک چند که بر آنها انداختند قونترامیرال (نه بوغانوف) که قوماندان این کشتیها بود اشارت کشید که با همه قوای حربیه که در زیر اداره اوست آرزوی تسلیم شدن را دارد . من این اشارت او را قبول کردم ، و یک خوبی دیگر هم با آنها کردم که افسران شان را اجازه محافظه کردن شمشیرهای خود شان را دادم . تنها کرووازور (ایزمرود) دشمن پیش از کشیده شدن اشارت تسلیم باعنه سرعتی که داشت یکسوی جنوب فرار نموده از پیش لوی غند (توغو) در گذشت ، و بسوی شرق یک راهی برای خود پیدا کرده توانسته از نظر پنهان گردید . درین اثنا کشتنی (شیطوزه) بما التحاق مینمود که از خلیج (آبورایا) عودت میکرد ، و در راه یک مخرب طور پیدوی دشمن را غرق کرده بود .

« وقتیکه (شیطوزه) کریختن سفینه (ایزمرود) را مشاهده کرد ، هماندم تبدیل استقامت نموده (ایزمرود) کریزبارا تعقیب نموده اما دشمن برهائی دادن کریبان خود کامیاب آمده در جهت شمال به ، میان مسافت بعیده بحر از نظر نهان گردید .

« پیش ازین وقایع ، در وقتیکه لوی غند (اوریو) بسوی شمال پیش میرفت بساعت ۷ صبح در جهت غرب یک کشتنی دشمن را مشاهده نمود هماندم کشتیهای (اوناوا) ، و (نی ناگا) که در زیر قوماندائی کفتان (آریما) بود به تعقیب آن شتافتند . ساعت (۹) بود که به آن رسیدند ، و شناختند که کشتنی (سویه تالانا) است برافاقت این کشتنی دشمن یک مخرب طور پیدو هم بود . این دو کشتنی ما

چون يك كمی بدشمن نزدیک شدند آتش بسیار شدیدی کشادند . و بعد از یک ساعت محاربه کشتنی (سوییه تلانا)ی دشمن را در نزدیکهای خابج (شی بولپی یونغ) غرق کردند . سفینه (نی ناقا) با مخرب طور پیدوی (موراقومو) که نو بمدد کارئی شان رسیده بود (بیستری) نام مخرب طور پیدوی دشمن را که با (سوییه تلانا) بود عقب گیری نمودند (۱۱) (۵۰) دقیقه گذشته بود که اورا به ساحل نزدیک کرده در زیر فشار گرفتند، و نهایت در يك خلیج بی نامی از اغرق و ناپدید ساختند . مرتبات این دو سفینه کازنده مانده بودند جمله از طرف کشتی های معاون (اسریکارو) ، و (قازو غامارو) رهایی داده شدند .

«در اثنا ئیکه قسم اعظم دسته کشتی های جنگی مرکب ما که دشمن را اسیر کرده بودند هنوز در محل وقوعه اسیر شدن امیرال (نه بوغانوف) بودند، و با چهار کشتنی جنگی اسیر شده دشمن مشغول بودند بنا گمان از دور کشتی امیرال (او شاقوف) مشاهده شده هاندم يك فرزة بحریه که از کشتیهای (ایوانه) و (یا قومو) مرکب بودند بر او بمحمله آوری مقرر شد . يك كمی از ساعت ۸ گذشته بود که این دو کشتی مابه کشتنی دشمن رسیدند، و هاندم تسلیم شدن اورا تکلیف کردند . اما کشتنی روس به این تکلیف کشتیهای مابه آتش طوپ جواب دادند . بنا برین بحز اینکه برو هجوم برده شود دگر چاره نماند . نهایت الامر کشتنی روس را غرق کردند ، و ۳۰۰ نفر مرتبات آنرا از میان موجهای فرو برنده بحر محیط رهایی داده اسیر کردند .

«ساعت ۳ و نیم بود که (سازانامی) ، و (قازارو) نام مخرب طور پیدوهای مادو مخرب طور پیدوی دشمن را تخمیناً (۴۰) میل در غرب جنوبی جزیره های (اولونوغ) مشاهده کردند که یکسر بسوی شرق در گریختن بودند . یکی از این کشتیهای دشمن که در عقب مانده بود يك یرق سفیدی بر افراشته اشارت

تسلیم شدن خود را نمودار کرد. بنابراین طور پیدوی (سازانامی) نام مارفته انرا بدست تصرف خود درآورد. معلوم شد که این مخرب طور پیدوی دشمن (پی به دودی) نام کشتنی روس است. ویس امیرال (روزه ست و ونسکی) با همه ارکان حربیه خود درین کشتی بودند، و جمله شان با طایفه های خود اسیر افتادند. طور پیدوی (فازه روی) مانا بساعت (۶) ونیم به تعقیب کشتنی دیگر روسی دوام ورزید، ولی بگر قنار آوردن آن، وفق نشده کشتنی کوچک روس کریبان خود را رهایی داد.

«لوی غند های (اوربو) و (یاژما) بساعت (۵) شام کرووازورزر هپوش (دیمتری دونسقوی) دشمن را مشاهده کردند، و هاندم بمقب کیرنی آن شتا فتند. درین اثنا کشتی های «اوناوله»، و «نی تاقا» نام باهمراه «آزبری» و «شیراقومو»، و «فویوکی» نام مخرب طور پیدوها از خلیج (بی بونف) برمی کشتند. بنابراین از جهت غرب به او تقرب کردند، و هاندم بر کشتنی مذکور آتش کشادند. و به اینصورت کشتنی روس در میان آتشیهای مقراصنی کشتیهای مادر افتاد و تا بوقت شام که تاریکمی شب جهان را فرا گرفت بشدت تمام بمحاربه دوام نمود. کرووازور دشمن به بد صورت زده و زخمی شد. اما باز هم بشناوری دوام مینمود. تا آنکه در تاریکمی شب از نظر نهان گردید. و کرووازورهای ما آتش خود را قطع نموده «فویوکی»، و «یاژما» نام مخرب طور پیدوهای ما را و حمله آوردند. اما نتیجه مشکوک و غیر معین ماند. روز دیگر بوقت صبح این کشتنی دشمن در نزدیکی ساحل جزیره های (اولنونف) دیده شده هاندم از طرف کشتیهای ما بقهر دریا فرستاده شد. مرتبات آن که در جزیره هار آمده بودند از طرف (قازوغا)، و «فویوکی» جمع آوری شدند.

«درائانی که قسم اعظم دسته کشتی های جنگی مرکب مادر شمال به این

صورت حاصلات حرکات شدیدانه جواهر دانه خود را بجمع کردن مشغول بودند ، در جهت جنوب نیز بسیاری از سفاین حریبه دشمن اسیر میشدند . سفینه های معاون (شینانو مارو) ، و (نه نان مارو) و (یاواتامارو) برای تخریبات و تجمعات بوقت صبح (۲۸) می حرکت کرده بودند . این کشتیها بعد از یکمندی در (۳۰) میل شمال شرقی (قارازاکی) (سیصوی و هلیقی) نام کشتنی دشمن را مشاهده کردند که این زر هیوش دشمن یکشب پیشتر با طور پیلماهای طور پیدوهای ماز خمدار شده بودند . و درین وقت که سفاین معاونه ما میرسیدند ، در حالت غرق شدن بود . کشتیهای معاون ما هاندم بگر قار کردن آن ، و خلاص کردن طایفه آن حاضر شدند . اما ساعت (۱۱) بود که این زر هیوش بسیار بزرگ دشمن نیز در زیر دریا از نظر ها نهان گردید .

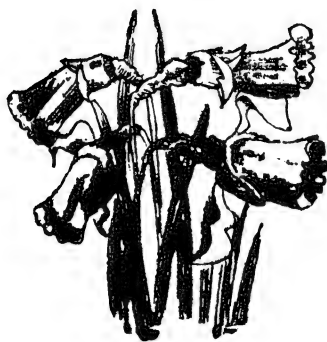
« در دیگر طرف از ساعت (۵) (۲۰) دقیقه گذشته بود که مخرب طور پیدوی (شیرانووی) ، و سفینه معاون «سادو مارو» به کشتنی جنگنی «آمیرال ناخیمو ف» در «۵» میل شرقی ساحلهای «چوشیا» تصادف کردند که کشتنی مذکور در میان یک تهلکه عظیمه مانده بود . در عقب این تصادف «ولادیمیر مونوماق» نام کشتنی جنگنی دیگر دشمن را دیدند که این هر دو کشتنی بحالت غرق شدن بودند . کشتنی «سادو مارو» ی ما هاندم بتدارکات ضبط کردن آنها آغاز کردند . ولی کشتیهای دشمن آنقدر خسارت زده شده بودند که از هر طرف آنها رخنه ها ی جسیمی پیدا شده ایا باشند در آن هجوم مینمود . کشتی ما هم بقدر توانستند که مرتبات آنها را رهایی بدهند . ساعت «۱۰» هر دوی آنها در زیر بحر پویان شدند . در همین اثنا بود که «غرومکی» نام مخرب طور پیدوی دشمن در آن جوار پدیدار شد و دفته بسوی شمال بره پیمائی آغاز نهاد . (شیرانووی) هاندم او را عقب گیری کرد و درین اثنا طور پیدوی نمبر (۶۳) نیز رسیده هر دوی شان

بر کشتی دشمن هجوم برده آن را ضبط و طایفه اش را اسیر کردند. اما سفینه مذکور به آنقدر خسار دوچار آمده بود که از ساعت (۱۲) (۶) دقیقه گذشته بود که از سطح آب الوداع ابدی گفته در قعر بحر شتابان گردید.

بعد از محاربه دیگر اقسام دسته کشتیهای جنگی ما و سفاین معاونه ماهر هر طرف میدان محاربه، و سواحل همجوار را بخوبی جستجو کرده بسیاری از مرتبات سفاین غرق شده دشمن را بدست آوردند. همه اسیرانی که درین محاربه اسیر دست ما شدند بمعه مرتباتی که در کشتیهای اسیر شده بودند به (۶۰۰۰) هزار آدم بالغ شدند.

« نتیجه محاربه که از روز (۲۷) می بعد از پیشین آغاز، و در روز (۲۸) می بعد از پیشین به انجام رسید عبارت از همین بود که بیان گردید. بعد از محاربه یک قسمی از دسته کشتیهای جنگی ما تا بسیار جاها بسوی جنوب برای جستجوی دشمن پویان شدند، ولی دران جهت ما هیچ یکی از سفاین دشمن دیده نشد. تقریباً (۳۸) قطعه کشتی دشمن بداخل شدن دریای (ژاپان) شتبت ورزیده بودند. که ازین جمله تنها یکچند کر و وازور، و غرب طور پیدو، و یکچند سفینه معاون بی اهمیت از دم سلاح قهروند. میر ما کر بیان خود را رهایی داده توانسته اند. درین محاربه عظیمه که دوروز دوام نمود ضایعات ماتنها بر سه طور پیدو منحصراً مانده است. بعضی دیگر سفینه های مانیزا اگر چه کم و بیش دوچار خسار شده اند، ولی هیچ یکی از آنها بدرجه که از خدمت خود پس بمانند زده و زخمی نشده اند. ضایعات نفوسی که در همه دسته کشتی های جنگی ما بوقوع آمده از افسران و نفرین (۱۶۰) مقتول و (۵۳۸) مجروح میباشد. »
در مابین نفوذ و اقتدار این دو قوت معارض یعنی دسته کشتی های جنگی ما و روس یک فرق بزرگی موجود نبود، و این را هم اعتراف میکنم که افسران

و مرتبات دشمن به بسیار غیرت و شدت جنگ کردند، ولی با وجود آنهم دسته کشتی های جنگی ما، مظفرآمده نتایج مذکوره را حاصل کردند که اینهم اثر جسارت و دلاورئی خودمانی بلکه از فضایل برگزیده حضرت امیراطور ما يك نشانه علوی است. اینقدر کم بودن ضایعات مانیز بجز تأثیر حمایه ارواح اجداد امیراطوری بر دیگر هیچ چیزی عطف و اسناد کرده نمیشود. و همه افسران و افراد ما که بیک شدت و دلاورئی مردانه حقیقی محاربه کرده اند چون به سوی این نتیجه مظفریت، و بی نسبتی ضایعات خود می بینند بجز اینکه آن را بر اثر شفقت و حمایه ارواح متقدمین حمل نمایند دیگر چیزی گفته نمیتوانند.»

در باب محاربه میدان چوشیا

عاقبت الحیه — و طرز ساخت سفاین حربیه روس

انجام الم انگیز کشتیهای جنگی روس ازینقرار است :

(۱) — کشتیهای زرهپوش روس (۸) قطعه بود (۶) قطعه آن غرق کرده شده اینهاست : (قیناز سواروف ؛ الکساندر دوم ؛ بوردینو ؛ اوسلی یاییا ؛ سبصویی وه لبق ؛ ناوارین) دو قطعه آن اسیر شده اینهاست : [اوره ل ؛ نیکولای نخستین]

(۲) — کرووا زورها (۹) عدد بود (۴) قطعه آن غرق شده اینهاست : [امیرال ناخیموف ، سوییه تلاتا ، ولادیمیر ، ایزومرود] سه قطعه آن به (مانیلا) فرار کردند ، و در آنجا محبوس شدند که اینهاست : [اورورا ، اوله غ ، ژه میچوغ] یکی به بندرگاه (ولادیو وستوک) گریخت که نامش [آماز] است .

(۳) — محافظهای ساحل (۳) عدد بود . دو عدد آن اسیر شده [پراقسین ، و دیگرش سه نیاوین] بودند . يك عدد آن غرق شده [امیرال اوشاقوف] بود .

(۴) — مخرب طور پیدوها (۹) عدد بود (۴) قطعه آن غرق کرده شد

که اینهاست : [بوئی نی ، ییستری ، غرومکی ، و یکی دیگر] . یکی اسیر افتاد که نامش (پی یه دووی) بود . یکی در انشای کربنخت به [شانغهای] بسبب خسارانی که یافته بود غرق شد ، نامش (بله ستیاچی) یکی به شانغهای کربنخت و در انجا بمجهیزاتش برداشته شده محبوس ماند که نامش [بودری] بود . یکی به ولادبوستوک فرار نمود که نامش (براوی) بود . آخری آن معلوم نشد که چه شد .

(۵) — کرووا زورهای معاون یکدانه بود که آنهم غرق کرده شد . نامش (اورال) بود .

(۶) — واپورهای معاون (۶) قطعه بود . (۴) قطعه آن غرق کرده شد . نامهای شان [قامچانقا ، ایرتیش ، آنادیر ، روس] بوده دو قطعه آن به شانغهای فرار کرده در انجا حبس شدند که نام شان [قوره آ ، و سیویز] بود .

(۷) — واپورهای خسته خانه دو قطعه بود که هر دو ی آن اسیر شدند ، و یکی بعد از اسیر شدن آزادی داده شد که نامش [قوستروما] بود ، و دیگرش که (اوره ل) نام داشت در غنایم بحریه داخل شد .

— ﴿ اجمال ﴾ —

۲۰	قطعه	کشتیهاییکه غرق شده
۶	قطعه	کشتیهاییکه اسیر شده
۲	قطعه	کشتیهاییکه کربنخته اند و غرق شده
۶	قطعه	کشتیهاییکه ببندر گاههای بیطرف رفته و حبس شده
۱	قطعه	کشتیهاییکه اسیر شده و رهایی داده شده
۲	قطعه	کشتیهاییکه فرار کرده اند

در روسیه بمیلیونها نفوس به حوادثی که از آنسای (چوشیا) بیاید منتظر بودند . حتی این انتظار تمام سالکنان کره زمین شامل بود .

آرزوی شدیدیکه در دلهای روسها برای غالبیت دسته کشتیههای جنگی شان جایگیر شده بود اگر یگان یگان حساب میشد یک جمع بسیار بزرگ دهشتناکی از امید تشکیل مینمود ؛ قسم اعظم مردمان به تدقیق بعضی حسابها ورقها مشغول بود . مثلا بعضی عدد سفین حربیه روس را ، و بعضی مقدار جنس و طوهای سفین حربیه شانرا ، و بعضی شجاعت ودایری تاریخیه افسران و مرتبات شانرا حساب کرده دسته کشتیههای جنگی امیرال (روژه ست وفسکی) را از دسته کشتیههای جنگی امیرال (نوگو) قوتمند تر و مافوق تر تصور میدادند . ولی هزار افسوس که این تصورات منظره از قوه بفعل نیامد ؛ خبر حقیقت بسیار تلخی همه این حسابها و تخمینها را زیر و زیر نموده اینهمه امیدها را با خاک یکسان نمود .

این يك امر طبیعست که شاهد ظرفیت بحری به تفوق عددی روی التفات ندارد ، بلکه در آغوش قوتمندتر ، و تجربه دیده تر ، و باند ارک بربك دسته کشتیهای جنگی میاندازد که در يك دار الحربی که بخود او خوب معلوم باشد حرکت کرده بکمال سهولت و زودی نواقص خود را اكمال ، و احتیاجات خو درابر طرف بتواند . اینست که این مخاربه چوشیا این حقیقت تجربیه تاریخیه را باز بما بخوبی روشن و مبرهن نمود .

«روژه ست وفسکی» هنگامیکه از (لیباو) بسوی اقصای شرق میرفت امید مشخص همه دولت روس شده برفت ؛ اما در اول مصادمه که با دشمن نمود يك ناامیدئی محسوس تشکیل داد ؛ و سنگ خوش عیار و وقیعت و کامیابی را در پله میزان روسها ستوانست نهاد .

مع هذا همه این قباحت عدم موفقیت را بر او انداختن گناه است !

در مخصوص یک محرر روسی انجمن مطالعات بیان میکند :

« امیرال روزمست و ونسکی » چرا از آبنای های (پروژ) یا (چو غار و) مرور نکرد دو از آبنای (قورده) گذر کرد ، نالاینکه این فلاکت را برخه د بیاورد ؟ پس اگر چه اینگونه یک اعتراض معقول بر او وارد میشود ؛ اما اگر او بجواب بگوید که (برای طی کردن اینقدر مسافه بدرجه کفایت زغال نداشتیم) . در آنوقت چه حق داریم که به او چیزی بتوانیم گفت .

« اما اینهم جای دقت و اندیشه است که آیا امیرال (روژه ست و ونسکی) بدر آمدن آبنای قوره قطعاً مجبور بود ؟ آیا وقتی که آن دمه کشیفه را ندیده بود نمیتوانست که پیش رفتن خود را تا بر طرف شدن دمه معطل بگذارد ؟ آیا نمی توانست که در سواحل قوره یک خلیجی را برای خود اس الحركات گرفته برای داخل شدن در آبنای مذکور موافقتیک زمانی را انتظار بکشد ؟ این است که این سوالها را خود (روژه ست و ونسکی) باید جواب بدهد !

جناب زار روس در عقب محاربه (چوشیا) به امیرالهای خود به اینصورت بیان تبریکات کرده است :

§ صورت تلگراف §

در توکیو : به یاور حربیم ویس امیرال روزمست و ونسکی

« بشما و دیگر همه افسران و مرئوسانی که در دسته کشتیهای جنگی شما بوده از صمیم قلب تشکر میکنم . در آشنای محاربه در خصوص بجا آوردن وظیفه مقدسه خودتان حرکات فداکارانه که برای من و تمام روسیه اجرا کرده اید شایان تقدیر و ثناست . بموفقیت و کامیابی تشبث شما اراده الهیه شرف تعلق نمود . اما بمقابل آن شما آن امر عظیم را بحسارت و شجاعت فوق العاده نان

تزیین و اعلا گردید. روسیه دایما بوجود شما مغرور خواهد بود. در نزدیک وقت اعاده عافیت کردن شما را، و صبر و متانت نشان دادن شما را از جناب حق نمنی و نیاز میکنم.

دیگر

در مانیتلا : بد قونتر امیرال نه نکیست

« قوماندانها، و افسران، و نفرهای کرووازورهای (اولغا، واورو را، وزه، پچوغ) همه شما جدا جدا تشکر میکنم، و خدمات برگزیده شما را که در اثنای آن محاربه دهشتناک بجا آورده اید تقدیر و ثنا میکنم. جناب حق بخاطر اینکه وظایف مقدسه خودتان را بخوبی بجا آورده اید بدلهای شما صبر و تسلی احسان بفرماید.»

— دیگر —

در ولادیووستوک : به قوماندان (آلماز) یاور حرب (چاغبین)

« بشما بکمال صمیمیت تشکر میکنم در اثنای محاربه بد بخت چوشما از حرکات فداکارانه که بجا آورده اند به قوماندان و افسران، و مرتبات سفینه های ایزو و سرود، آلماز، غروزنوی، و برای او از طرف من بیان ممنونیت بکنید در میان اینهمه الما و کدرهایی که روسیه را از یکسرتا دیگر سراسیمه کرده بیاد آذره های و وظیفه مقدسه شما احسان فرمودن تسلی و قوت را بشما از جناب حق دعا و نیاز میکنم.»

نتایج این محاربه از تصور بدبین ترین مردمان نیز وخیم تر و مؤلم تر گردید. طالع درین بار نیز بروی روسها خنده نکرد. هنوز در اول محاربه امیرال (روژه ست و ونسکی) زخم دار گردید. و اگر چه مشارالیه از سفینه امیرال بکشتی طور پیدوی (بوئی نی) نقل نموده توانست ولی اداره کردن دسته

کشتیهای جنگی برای او ممکن نشد. تا آنکه این امیرال بدبخت آخر الامر با همه ارکان حربیه خود بدست دشمن اسیر افتاده فلاکت خود را بکمال رسانید. بعد از او، قدیمترین قوماندانها امیرال (نه لکر سام) بوده او نیز آنقدر ناجور و ضعیف بود که پیش از رسیدن دسته کشتیهای جنگی روس به (چو شما) ترك سفینه حیات نموده است. پس به اینصورت قوماندائی دسته کشتیهای جنگی بعد از روزه ست و نه نسکی، و نه لکر سام، اول به امیرال (نه بوغانوف) و بعد به امیرال (نه نکلیست) که معلوم نشد که چه شد انتقال می یافت امیرال (نه بوغانوف) مدعشترین رذائلها و نامردیهائی که خیال بشر آنرا تصور نتواند قبول نمود. یعنی با چار کشتی جنگی زیر پوش و یک مخرب طور پیدو خود را بدشمن تسلیم کرد.

نقطه مدعشترین این فلاکت نوی که بسر روسها آمد عبارت از همین عار اسارتیست که از طرف امیرال (نه بوغانوف) قبول گردید.

در نظر منامه بحری روسها در باب تسلیم شدن بدشمن این سطرها مندرجست:

«در انشای محاربه شخصی که قوماندانست به افراد و افسرانی که به همراه اوست دلاوری باید بدهد. و بکمال فداکاری و شجاعت تا به آخر درجه جنگ باید کند. اما اگر ازین سه حال یکی پیش شود همه افسران بزرگ و خوردر را در پیش خود جمع کرده و همراه آنها مشورت کرده هرگاه راهیای همه شان در باب قبول کردن اسارت قرار گرفت از بهر آنکه خون ریزی بیهوده نشود کشتنی خود را بسبب حالات ذیل بدشمن تسلیم میتواند:

حال اول — هرگاه آله های دشمن آنقدر شکافها و رخنه هادر کشتنی

اوپیدا کرده باشد که بستن آن ممکن نباشد ، و کشتی بغرق شدن آغاز نهد .
 حال دوم — : هرگاه جبهه خانه در کشتی هیچ نماند ، و طوب های کشتی
 بتأثیر کله های دشمن سراسر از کار بیفتند ، و الحاصل هنگامیکه از همه اسباب
 جنگ و دفع کردن دشمن محروم بماند ، و یاد مرص تبات آنقدر ضایعات و
 کمبودی ظهور نکند که تاب آوری بیرون دایره امکان شود .

حال سیم — : هرگاه در کشتی يك احتراق یعنی سوختنی که قابل گل کردن
 نباشد ظهور نماید .

اما با وجود این سه حال باز هم اگر قوماندان دید که ع-ک خود را بواسطه
 قایقها و کشتی های کوچک بهیچصورت رهایی داده نمیتواند و بهیچصورت
 کشتنی خود را غرق کرده نمیتواند در انوقت قبول کردن عار اسارت برای
 او جائز است . «

این سخن و مقصد نظا منامه بحرفی روس بسیار واضح و صریح است که يك
 افسر بحری ازینکه خون ریزی بی فائده بکند تسلیم شدنش اولتر است . اما
 کشتی خود را بی آنکه خود را و نفری های بحرفی خود را تسلیم کند ، و کشتنی
 خود را بهمه حال بدست دشمن نداده بهمه حال غرق باید کند . و اگر از غرق
 کردن کشتنی خود سراسر محروم گردد و بهیچصورت نتواند که کشتنی خود
 را غرق کند در انوقت تسلیم میتواند نمود .

در پیشها که کشتیها از چوب ساخته میشد خراب کردن و غرق ساختن
 آنها حقیقهتاً خیلی مشکل بود ، و برای خراب کردن آنها لازم میشد که آنها را
 بر هوا کنده یعنی پیرانند . و پیراندن آنها بموجود بودن باروت بسیار زیادی
 موقوف بود . حال آنکه در وقت آخرهای محاربه باروت بدرجه کفایت در
 کشتی پیدا نمیشد . دیگر اینکه اگر کشتی برابر هوا میگردند همه طافه های آن

نیز با آن کشتی محو و تلف میشدند که اینگونه يك فداکاری را هیچ يك قانون بشر امر و تعیین کرده نمیتواند. و اگر این چنین يك تشبیه بشود عبارت از يك حرکت قهرمانانه فوق العاده خواهد بود.

از دیگر چیزها صر فظنظر، حالا اینرا بگوئیم که يك سفینه چوبی را خراب کردن بسیار مشکل يك کاری بود. اما امروزه روز که سفاین حربیه را از فولاد و آهن بساختن آغاز کرده ایم خراب کردن آنها در وقت ضرورت خیلی يك امر آسانی شده است. زیرا بمجر ديكه سر پوشهای متحر ك فولادی که در قسم زیر آب واپور موجود است باز شود هاندم آنها در درون واپور هجوم نموده واپور را بقعر بحر میبرد که در انوقت برای طرف غالب بجز اینکه برای رهایی دادن مرتبات کشتی غرق شده کوشش ورزند دیگر کاری نماند، زیرا کشتی را از غرق منع کردن غیر ممکن يك چیز است. چونکه برای رهایی دادن کشتی را از غرق، اولاً باید سر پوشهای (که نستون) را که نام هان سر پوشهاست — و در درون مخزنهای واپور پنهانست شناختن لازم است که آنرا نیز بجز خود صاحبان هان واپور دیگر کسی نمیشناسد. و کیرم که دشمن ترتیبات عمومیه آن کشتی سر پوش باز شده را مفصلاً بداند، در انحال نیز بند کردن آن از طرف غالب غیر ممکنست زیرا بمجر ديكه سر پوشهای مذکور باز شود هاندم آنها در بحر در مخزنهای مذکور از زیر هجوم کرده مخزنهارا در آن واحد بر میکنند، و بستن آنها محال میشود. مثلاً قایمقام (ابوانوف) که در سفینه (روریق) روس در (شه مولپو) بود بعد از مقاومت مردانه که بمقابل دسته کشتی های جنگی ژاپان اجرا کرد، و کپتان اول و دوم کشتی تلف شده نوبت کپتانی بخود او رسید و از سلامت کشتی خود مأیوس شد و با آوردن بیرق کشتی نیز تنزل نموده سر پوشهای (که نستون) کشتی زده و زخمی خود را باز کرده در میان موجهای بحر ناپدید گردانید. برای

ژاپنا در انوقت بجز اسنکه طایفه های بدریا افتاده روسهارا و هابی دهندد و گری کاری
باقی ماند .

(سته و غوجی) نام کشتی طور پیدوی روس نیز بهمت و نفر فدایی کشتی
مذ که در همین صورت غرق شده از اظهارت دشمن رهایی یافت . در وقتیکه ژاپنا
بکشتی مذ که در رسیدند و ران تسلط یافتند همین دو نفر و عسکر فدا کار بحری
بوجود د خود شان سر یوشهای مذکور را از نظر دشمن پنهان ساخته و پیش از آنکه
ژاپنا به بند گردن آنها کامیاب آیند آنها را باز ، و با خود یکجا غرق نمودند ، و از
غار اسارت دست دشمن طور پیدورا رهانیدند .

حالا سردانگی ، و نامردی ، و غیرت و بی غیرتی امیران (نه بوغانوف) را با
این دو مثالی که بیان شد مقایسه نمائیم ؛ اما این مقایسه را در مابین کشتی که امیرال
(نه بوغانوف) و همراهان او سوار بود ، و کشتی طور پیدوی (سته و غوجی)
که تا به آخرین نفری او تلف شده بود اجرا نمیکشیم . زیرا از آن کشتی بزرگ
امیرال که بصدها نفوس انسانی در آن موجود بود فدا کاری (سته و غوجی) را
طلب کردن جائز نیست لکن از جناب (نه بوغانوف) و همراهانش می پرسیم که
چرا مانند قوماندان (روریک) حرکت ننمودند ؟ و بچه مجبوریت با چهار سفینه
زره پیش غار تسلیم و اسارت را قبول کردند ؟

زیر ا چیزیکه از همه بیشتر دل های قوم روس را پاره پاره کرده و عوض اشک
خون از دیدگان شان بارانیده همین مسئله شده است درین فاجعه مدهشه (چوشیا)
که روسها محاربه قطعیه بحریه را سر اسرای دادند ، و امید های حاکم شدن
بحری را یک قلم و دایه ابدی گفتند باز هم از همه این فلاکتها این غار اسارت (بوفا
نوف) بدتر بود .

آیا روسهای بیچاره بعد ازین نیز چگونه خبرهای فلاکت آوری خواهند

شنید ؟ آیا خواندن راپورهای شرمسارانه سقوط (پور آرتور) که عدد طوپ های تیار و سالم آن را ، و مقدار باروت های تاسوخته آن را در آن خواندند کم نبود که بر سر آن همه این راپور عاز اسارت (نه بوغانوف) را نیز خواندند .

این خبرها بقوم روس بسیار تلخ می آید . زیرا يك ملتی که در وقت فرستادن دسته کشتیهای جنگی خود را بسوی اقصای شرق بر مظفریت قطعی خود بنای فکر کرده باشند ، و بموض مزده و بشارت خبر مغلوبیت و اسارت رابشنو ندالبته که دلخون و داغ درون خواهند شد !

آیا امیرال (نه بوغانوف) چارز رهپوش خود را در زیر کدام شرایط و چسان قواعد به اسارت تسلیم نمود ، و نابه بندرگاه های ممالک ژاپان بچه صورت رسیده توانست ؟

این يك معلوم است که در وقت اینگونه اسارتها در واپورهای اسیر کرده شده بیرق دشمن ، بر بالای بیرق ملتئی خود آن واپور برافراشته میشود . آیا امیرال (نه بوغانوف) و ارکان حربیه او باینگونه معامله ناموس شکنانه چسان تحمل کرده توانستند ؟ اینست که از همه پیشتر اینهارا باید بدانیم که چه بود و چه شد ؟

امیرال (نه بوغانوف) برای خراب کردن زره پوشهای خود که اسیر دست دشمن نشود بهیچ یکی از اصولهاییکه در زیر احوال و شرایطیک قوماندان بقبول تسلیم و اسارت به آن مأذون باشد تشبث و اقدام نورزیده . حق نظر بقول ژاپانها زرهپوش های مذکور از جائیکه اسیر افتاده بودند یعنی از پیشگاههای جزیره های (اوکیوشیما) تابه تلنگرگاههای (مه جورو) و (ساسه بو) بپای خود شان آورده توانسته شده اند . پس معلوم میشود که لوی غند امیرال (نه بوغانوف) بمد از آنکه تسلیم شده اند چنان درست و توانا بوده اند که (۳۵۰) فرسخ يك مسافه را قطع کرده توانسته اند ! حیرت !!

پیش از تسلیم شدن مغرزه (نه بوغاتوف) ضایعات و تلفیات مرتبات
ان نیز آنقدر حائز اهمیت نبود. زیرا خبر قول ژاپانها عدد اسیر هائیکه بدست
ژاپانها درین کشتیها در افتاده اند عبارت از (۲۳۰۰) نفوس بودند.

پس چون حالا این واقعه اسارت (نه بوغاتوف) را با واقعه سفینه (روریک)
که تفصیلات آن پیش ازین ذکر شده بود مقایسه نمایم شایان حیرت يك
فرق و مبادی می یابیم. و مردانگی و بیغیرتی را در وجدان و دماغ اشخاص
می یابیم نه در همه يك قوم و ملت!

در نظر افسرانی که دلهای شان بحسیات و وطنیه، و غیرت ملیه مملو باشد
مراک و مردن هزار بار شیرینتر و شرفدارتر است ازینکه پیش از صرف کردن
همه قوت و قدرت خود بدشمن سرفرو آزند. الحق که برای جنس عسکر
ازین بیشتر ذات و حقارت تصور نمیشود که پیش از آنکه حق سلاح خود را ند
هد، و همه زور بازوی خود را صرف نکنند، و همه آمال مقدسه خود را بجوش و
خروش نیارد بدشمن تسلیم نفس نماید!!

یکی از اخبار هائیکه در روس نشر میشد و نام آن اخبار (سن پترسبورغ)
بود بنا بر فلاکت (چوشیا) در یکی از صحایف خود این سطرهارا درج کرده بود:
«امیرالهای ما چنان يك دلیری و شجاعتی نشان ندادند که مراک را بر
اسارت ترجیح کنند! و از سرافسر کل گرفته همه شان بدشمن اسیر شدند!
این فلاکت عظیمه روسیه همه کی از نتیجه دنائت آنهاست. زیرا شاهد مظفریت
را در آغوش کردن بحقیر شمردن مراک موقوفست.»

این سخن اخبار مذکور برای يك مغلوب مجروحی که در بسیار دور بدست
دشمن اسیر افتاده يك تحقیر بسیار بزرگ است. بلی! ازین يك هیچ انکار
نمیشود که امیرال (روژه ست وونسکی) از نقطه نظر اداره حرب بسی خطا

ها کرده است . اما این گونه خطا های اویك دلیل ذات و دنائت او نمیشود . چونکه اگر يك قوما ندان بر خلاف قوا عد مخصوص حرب بصورت بی تدبیرانه حرکت کند ، دنائت و پست فطرتی اوئی بلکه بی و قوفی و بی تدبیری او ثابت میشود .

بناءً علیه آن اخبار (سن پترسبورغ) که بیست و چار ساعت پیش (روژه ست و نسکی) راباعه قوت و قدرت قلمیه خود مدح و ثنایمیکفت حالایی یکبار تبدیل لسان کرده آن بچاره رابه دنائت متهم ساختن موافق انسانیت نیست

اینست که محاربه میدان (چو شیا) به اینصورت جریان کرده بود . حالا بیکقدری در مابین این محاربه ، و محاربه بحری که در (۱۰) م آگست یعنی ده ماه پیش ازین بوقوع آمده بود ، ملاحظه و مطالعه نموده قیاسات اجرا نمائیم :

اولا چنان معلوم میشود که نتیجه های این محاربه خونریزانة بزرگ با نتیجه های محاربه میدان (۱۰) آگست بعکس همدیگر بعمل آمده . در طرف ژاپانها این محاربه عیناً با همان آدمها ، و همان مانوره ها ، و همان آدمهای (۱۰) م آگست اجرا کرده شده بود . حالآنکه در نتیجه های این محاربه و آن محاربه چقدر فرق بزرگی بدیدار است ! زیرا در محاربه میدان (۱۰) م آگست روسها شکست فاحش خورده از هم پاشیدند ولی سراسر محو نشدند . ولی درین محاربه (۲۷) می يك دسته کشتیهای جنگی بزرگ يك دولت بزرگ تابفرد و احد سراسر محو و بی نشان گردید .

در (۱۰) م آگست ژاپانها از خودشان شبهه میکردند ، چونکه هنوز قوت خودشان را نجر به نکرده بودند . موفقیت و کامیابی نخستینی که حاصل کرده

بودند عبارت از نتیجه يك شب بخونی بود. و خودشانرا از درجه كه بودند كم قوت تر كمان ميكر دند، و روسهارا از درجه شان افزون تر بر قوت ميدانستند. و ازین است كه در انوقت اميرال (توغو) به احتياط، و ناامنی، و بصيرت زيادی حركت می كرد. و در وقت شام آن محاربه ازین آسانی كامیابی خود خودش نیز بحيرت افتاده، و بریدن خط رجعت روسهارا بمخاطر و خیال خود هم نیاورده پس به اس الحركات قدیم خود برگردید.

اما به بینید كه بعد از ده ماه سر از نواميرال ژاپانی چه اصول های ديكر در ميدان محاربه تطبيق ميكنند، و چه نیرنگهای عجيب و غريب بروی كار می آورد زیرا خطاها نيکه در اول بار از دستش سر زده بود در بنبار آنرا تصحيح، و ابرادها ی اعتراض كنندگانی كه بر و وارد آمده بود همه را تصديق و اعتراف نموده. بلی، در بنبار چنانچه در محاربه (۱۰)م آگست كرده بود در مسافه های دور ايستاده نشد. از (۳۰۰ تا ۴۰۰) متر دور تر انش كشاد. و هر وقتي كه انداخت خود را بي فايده دید آتش خود را قطع نموده جبه خانه خود را تصرف و اداره كرده. و دمبدم مانند شاهینی كه شكار خود را در پيش بيند از دشمن را تعقيب نمود.

بلی، در بنبار كار بسیار خوب اداره كرده شد، نتایج مانند صاعقه مهلك گردید! حالا نكه محاربه در داخل يك شكل بسیار بسیطی جریان یافته بود. كرو و ازورها بر كرو و ازورها كه اندازی ميكر دند، زره پوش ها بر زره پوشها هجوم ميبردند. در اول امر بايك مانوره بسیار درخشانی بكار آغاز كرده ميشد. بعد از آن در مابين دو خط موازی يك آتش بسیار شديد طوپ كشاده ميشد.

اصل هنر و معرفت سرافسر ژاپانی عبارت ازین بود كه اول قوای حربيّه

خود را بیک طرف بسیار معقول و پسندیده بردشمن هجوم میداد ، و به آنصورت برای خود يك فائده ابتدائی و استقلالیه بوجود می آورد . و بعد از آنکه این شد در انسانی که طوفان دوام داشته باشد بعضی حرکات بی نظام اجرا کردن غیر جا تر است . بلکه بغل خود را بدشمن داده باین صورت کوشش ورزیدن لازم است .

چونکه يك محاربه بسیط دریایی خوب شده میتواند . ولی اگر در يك آن صدرنگ حرکت اجرا کرده شود از یخچین محاربه بحریه خیر نیست . حوادثی تلگرافیه که فردای روز محاربه عظیمه (چوشیا) شنیده شد با حقیقت حال فتنی حرب خیلی فرق و بماینت دارد . مثلاً شنیده شد که دسته کشتی های جنگی روس از سرو ، دنبال ، و پهلو احاطه شده است . حال آنکه این چنین يك مانوره احاطه هیچ بوقوع نیامده بود . بلکه تنها به تجمع و تمرکز آتشها اکتفا کرده شده بود . سبب اینهم بسیار بسیطست ، یعنی در مسافه هائیکه در مابین (۳۰۰۰ و ۲۰۰۰) متر باشد مانوره های احاطه ممکن نمیشود . حالاً این مسئله را بیک قدری واضح کنیم :

مثلاً دو خطی را که از سفینه ها مرکب باشد بر یکدیگر بیچانید . و یکی از بند و خطها را نسبت به آندیک در سرعت و تیز رفتاری نایک درجه مهم يك تفویقی بدهید .

می بینید که خط اول بر سر خط دیگر دور خورده . به اینصورت دشمن را بیک وضعیت غیر مساعد در آورده میتواند .

حالا باز همچنین يك دو خط را از هم دیگر (۳۵۰۰) متر دور تر تصور کنید . هرگاه از این مسافه باز بهمین مانوره آغاز شود دو خط موازی بدو قوس دایره متحد المرکز تحول میکنند .

خط روس بسیار عمیق یعنی تابسیار جاها پی میبرد بود . و خط ژاپانها نسبت به این خط یک قدری بیشتر بود که این حرکت دائره وئی دسته کشتیهای جنگی ژاپان برای آنها مهم یک فایده می رسانید . اما امیرال (توغو) در راپوری که نوشته است از یک معاربه که بر دو خط موازی بوجود آمده بحث می راند . و چون مشارالیه برای خود این رأیک خط حرکت گرفته بود که از (۳۰۰۰) متر نزدیکتر نشود از از و همینقدر مانوره کرده میتواندست .

و قتی که ازین سه معاربه بحری روس و ژاپان که یکی در (۱۰) م آگست سنه ۱۹۰۴ و دیگری در (۱۴) م آگست سنه مذکور ، و سومش همین معاربه (۲۸) م می سنه ۱۹۰۵ بوجود آمده بحث و بیان میشود سبب یگانه مظفریتهای ژاپانها را از (تفوق سرعت) آن ها که موجب حاکم شدن مسا فة معاربه میباشد تخمین کرده اند .

اما ما حالا سرعت را بیکطرف بنامیم ، و درجه تأثیر آنرا بعد ازین مطالعه کنیم ، بلکه اول اسر با (مسافه معاربه) مشغول شویم :

در اثنای جریان یک سفر حرب از طرف کسانی که بفن حرب آشنا نباشند بسی مطالعات غریبه نشر کرده میشود . اینحال اگر چه در هر مملکت در هر وقت بوجود می آید اما به ایندرجه که درین معاربه اقصای شرق این مطالعات غریبه ، بسیار بوقوع آمده در دیگر جا نشده .

مثلا پیش از معاربه بحری (چوشیا) به یکچند روز مخبر اخبار (نان) فرانسوی اینگونه یک فقره در جریده خود نشر کرده بود :

« بسبی که امیرال (روژه ست وه نسکی) طوینهای بزرگ چاپ بسیاری دارد از مسافه های نزدیک بمعاربه در آمدنش ایجاب میکند . »
حالا نکه این مطالعه اخبار فرانسوی خطاست . اگر چه در باب فایده

تقرب (روژه ست وه نسکی) بدشمن این گفته مخابر فرانسوی درست است بسبب اما این فوائد تقرب ، بسیاری طوهای بزرگ نی بلکه سراسر در کوه سببها دارد . يك افسر بحری روسی در مخصوص چنین میگوید :

« در يك محاربه بحریه (فائده مندترین) يك قاعده بسیار آسانی تعیین وایضاح شده است: مثلاً اگر فرض شود در اینجا بدشمن يك زد و خورد که اندازی بعمل میآید ، قاعده مذکور در ین باب به اینصورت بیان کرده میشود :

« هر افزونی و برتری که بدشمن داشته باشید میباید که مسافه انداخت شمارا بقدر لازمی آن افزونی دهد ، و هر نقصان شما بمقابل دشمن میباید که مسافه مذکوره را کم کند .

« حالا این مسئله را بایک مثالی واضح سازیم :

« فرض نکنید که ما تنها مالک طوهای بزرگ دور اندازی میباشیم . و دشمن بمقابل ما طوهای نزدیک اندازولی سریع آتش را مالکست . پس در ینحال هیچ شبهه نیست که ما مسافه خود را بدرجه که از تأثیر که های سریع آتش دشمن متأثر نشویم دور کرده برای تأثیر که های دور انداز خود کوشش ورزیم که دشمن نیز در انحال به کوچک کردن مسافه بمکس ماسی و کوشش خواهد ورزید .

مع هذا . قصد ما از ین سخن اینهم معلوم نشود که مسافه خود را بدشمن آنقدر بزرگ بکنیم که تأثیر آتش ما نیز بدشمن کم نشود . زیرا در انوقت بجز آنکه بیهوده جبه خانه صرف شود هیچ نمره حاصل نمیشود .

« حالا بر همین مطالعه بفرضیات دوم بگذریم : این فرضیات از فرضیات اول يك کمی فرق دارد . چونکه در ینبار چنان فرض میکنیم که طوهای هر دو جهت از يك جنس و یکطرفه است . اما طوهای خود را از طوهای دشمن

ماهرتر، و نشان اندازتر، و تجربه دیده تر فرض کنیم. در انحال نیز مسافه را باید چنان انتخاب کنیم که از مهارت و نشان اندازی طو پچیه‌های خود فایده ببرداریم. زیرا اگر مسافه را نزدیک کنیم در آن وقت در مابین نشان اندازهای ماهر، و طوپچی‌های غیر ماهر دشمن هیچ فرقی نمی‌ماند.

« يك حال سوم که موجب جعگ کردن از مسافه دور میشود اینست که کشتی‌های ما از کشتیهای دشمن خوبتر زره دار تر باشد. یعنی زره‌های شان کلفت تر و مقیمتر باشد. در انحال اگر چه با يك رنگ و يك طرز طوپها مجهز هم باشند هرگاه از دور محاربه شود که کشتیهای خوبتر زره دار تر بر کشتی‌های که زره‌های شان کمتر، مکمل باشد خسارت‌های زیادی بپرساند، و اگر بعکس آن باشد یعنی از نزدیک محاربه شود احتمال ضرر رسانیدن که‌های دشمن بر کشتیهای ما بیشتر میشود.

« اما اینرا هم فراموش نکنیم که برای گرفتن و محافظه کردن مسافه‌های فایده ناک تفوق سرعت ما بهمه حال بر دشمن لازمست. مثلاً در اینجا دو سقیمه فرض کنیم که یکی زره‌پوش و یکی بی‌زره باشد. پس هرگاه کشتی بی‌زره بسبب کمبودی سرعت خود بیک حالی بماند که از محاربه احتراز کرده نتواند. همه حال می‌باید که تا می‌تواند خود را بدشمن نزدیک کند. زیرا اگر دیگر رنگ کند بی آنکه بدشمن هیچیک ضرری برساند خود را محو می‌سازد. اما در اینهم شبهه نیست که کشتی زره‌پوش نیز برای بی‌تأثیر ماندن این مانوره کشتی بی‌زره سعی می‌کند، و در دور شدن از و کوشش می‌ورزد.

« این مطالعاتی که در حق (تمییه بحریه) یعنی فن جنگ بحریه گفته شد در نظر مردمانیکه به (نعمیه بریه) یعنی فن جنگ خشکه عادت گرفته اند خیلی غریب دیده میشود. چونکه آنها این عقب کشیدن زره‌پوش را که برای نزدیک

نشدن دشمن را به خود اجرا می‌کند مطلق معنای (رجعت) یعنی گریختن را امید دهند. و هم درین باب حق دارند از برادر خشکه هر رفتار یک به عقب اجرا کرده میشود نتیجه آن موجب از دست برآمدن یک قطعه از ارضی که برای رجعت کنندگان فائده مند و مستحکم بود میگردد.

« حال آنکه در دریا این چنین نیست. چونکه در انجانه پیش رفتاری و نه رجعت موجود است. بلکه هر چیزی عبارت از همین است که یک آن اولتر بر دشمن یک ضربه قطعی فرو آورده شود و برای این کار هر رنگ مانوره ها و حرکت هائیکه لازم باشد جائز است.

« بناءً علیه چنانچه پیش ازین بیان کردیم که یک کشتی زره پوش از پیش یک کشتی بی زره اگر دوری گیرد البته که برای فایده و منفعت خود میگردد. چنانچه اگر یک کشتی کوچک طور پید و نیز بر او بر شود باز مجبور است که به همین رنگ حرکت کند. زیرا کشتی طور پید و ایماسی میکند که برای انداختن طور پیل خود را بدرستی و صحت تأمین تواند بدشمن نزدیک شود. حال آنکه کشتی زره پوش بزرگ مجبور است برینکه این دشمن کوچک خود را آنکذا رد که به او نزدیک شود. بنابراین در پیش رفتن بر او هیچ فایده برای زره پوش ملحوظ نیست، و در دور شدن از او، و از دور او را غرق کردن، و یا او را سراسیمه ساختن سراسر خیر و منفعت است.

« حالا چون این قاعده های اساسی بحری را آموختیم بما معلوم میشود که در محاربه (چوشما) بسپی که امیرال (روژه ست و نه نسکی) چار قطعه زره پوش بسیار مکمل با طوپ های بزرگ چاپ دور انداز محوری بدست داشت لهذا برای او فایده کلی در همین بود که از مسافت دور و بزرگ محاربه کند. و برای زره پوشهای محاط سا حل (نه بو فانوف) نیز همچنین بود.

امبارای زرهپوشهای (نیقولای نخستین) و (ناوارین) و کرووازورزره پوش (ناخیموف) لازم بود که از نزدیک محاربه میکردند. زیرا طرز ساخت وزره، و تجهیزات کشتیهایی که ذکر شد بقواعدی که تا بحال ذکر و بیان کردیم همچنین محاربه کردنها را اقتضا نمیکرد.

«بنابرین (امیرال روسی) که از مسافت نزدیک بجنگ نشست و قیام نموده بلکه از مختلف الجنس بودن کشتیهای او، و یا آنکه اجرا کردن محاربه را بصورت قطعی پیش آمده باشد.

«و الحاصل هیچ کس این را پیش از وقت تعیین کرده نمیتواند که بگوید آیا مسافت دراز لازم بود یا کوتاه؟ بلکه حل و فصل کردن این مسئله مهمه را در چنان آوان مدتهای کاری بود که بخود امیرال روس عائد و راجع بود. و لکن هیئات! زیرا این مسئله انتخاب مسافت یک چیزی بود که بفکر و آرزوی (روژه ست و ونسکی) نیز تابع نمیشد! چونکه در دسته کشتیهای جنگی او بسی کشتیهای سست رفتار و تیز رفتار و غیره موجود بود که حرکات دسته کشتیهای جنگی را بمشکلات می انداخت و مطالعات روژه ست و ونسکی را فشار میداد.

«حال آنکه دسته کشتیهای جنگی ژاپان بسببی که خیلی بکرنک و یک طرز بود امیرال روسی را همیشه تابع حرکات خود میساخت. خلاصه کلام در یک محاربه میدان بحری چیزی که از همه اول در انبابت و تدبیر شود همین است که در داخل مسافت فائده مندی محاربه کنند. و اگر دشمن خواهد که نزدیک شود، و شما بخواهید که دور شوید میباید که بیک استقامتی که بعکس استقامتی که او گرفته عقب بکشید که در بنیاب نیز شما با اقبال از اید.

«حالا دیدیم و دانستیم که در محاربات بحریه (مسافت مفیده) چه چیز است پس در آنحال باز اینرا بیان نداریم که درین محاربه (چوشیا) بسببیکه طوهای

امیران (روژه ست و ونسکی) هم بسیار، و هم از چاپ بزرگ بود از مسافه دور بمحاربه درآمدنش فائده مند بود، و بسبب بسیاری طوب های وسط چاپیکه امیرال (توغو) بدست داشت از نزدیک محاربه کردنش فائده مند بود.

« دیگر اینکه (روژه ست و ونسکی) به آزادی حرکات خود مالک نبود چو نکه دایما میبایست که بر استقامت راه (ولادیووستوک) به پیش برود. حال آنکه امیرال (توغو) بسببی که بر هیچیک استقامت معینه تابع نبود برای هر رنگ مانور و کردن سراسر آزاد بود.

« دیگر اینکه آفتاب، و باد نیز در محاربه بحریه دخل و تعلق کمی دارد. مثلاً وقتیکه جنگ میکند آفتاب را در طرف پشت گذاشتن خیلی فواید دارد علی الخصوص در وقت های صبح و شام که آفتاب به افق نزدیک باشد. چونکه در چنان وقت اگر پشت به آفتاب و رو بدشمن داده شود تابش آفتاب چشمهای طوپچی دشمن را سوخته اند از نشان گرفتن درست محروم میسازد. و هم برای طرف مقابل کشتیهای دشمن را خوب روشن ساخته هر چیز آنها را بصورت نمایان و درخشانی بنظر نشان میدهد. پس معلوم شد که در محاربه بحریه آفتاب از نقطه نظر فن انداخت تاثیر بسیار مهمی اجرا میکند. چنانچه در محاربه (۱۴) آگست (سنه ۱۹۰۴) امیرال (ژوسن) روسی بسببی که امیرال (توغو) او را به طرف تابش آفتاب، و خود را پشت به آفتاب مانور کرده، و امیرال (ژوسن) نیز به این کار موافقت کرده بود خطای عظیمی نموده بود.

باد نیز در محاربه بحریه خیلی اهمیت زیادی دارد. چونکه از هر استقامتیکه یک باد بسیار شدیدی می آید نظر به استقامت آمدن باد، موجهای بسیار بلند و بزرگی بر روی آب پیدا میکند. پس در انحال اگر چنان یک وضعیتی گرفته شود که موجهها از دنبال کشتیهای ما خورده منکسر شوند، و جبهه کشتیهای دشمن را استیلا کرده پارچه های موجهاتوپهای سرکشتیهای دشمن را در استعمال

بمشکلات انداز بسیار فائده دارد .

« دیگر اینکه اگر محاربه در نزدیک يك ساحلی بوقوع آید ، وضع گرفتن مادر مابین دشمن و ساحل فائده مند است . زیرا در آنوقت طو پجیهای دشمن محیط کشتیهای ما را که با سواد ساحل آمیخته شده بخونی نمی بندند ، و کشتیهای ما بسبب خط افقی که محیط کشتیهای دشمن را احاطه کرده خوب نشان گرفته می توانند .

« بناءً عليه فائده برداشتن از این چیز هائیکه ذکر شد موقوف بر آزادئی حرکات است . حال آنکه در آبناي (چوشیا) امیرال (روژه ست و ه نسکی) به ازاا دئی حرکات خود اصلاً مالک نبود . و امیرال (توغو) بوجه دلخواه خود دسر اسر ازاد بود . »

این بود مطالعه افسر روسی که در باب محاربه (چوشیا) بیان کرده است . حال آنکه افسر مذکور در بعضی جاها بسیار نظر یات پر ستانه اداره کلام کرده است . اگر چه طر فگیران این دستور که : « در محاربه های بحری ، هر طر فیکه به ان طرف دیگر مسافه محاربه را بجهر و زور قبول بکناند انطرف غالب میشود . » بسیار است . اما در اول امر این عبارت از يك (دستور) است و بس . ثانیاً این قاعده کلیه را اسرار میدان محاربه در میان يك شکل مبهمی احاطه میکند . دیگر اینکه دشمن را به اینگونه يك اطاعت کردن انقدر اهمیت ناک يك چیزی نیست . خلاصه کلام این يك علا چیست که هر کس انرا میداند . راست ترش اینکه این يك سفسطه ایست ، و هم يك سفسطه تهلکه ناک !

مثلاً دو کشتی بهم مساوی را که در عدد و مکملیت تجهیزات هیچ فرقی از هم نداشته باشند بمقابل همدیگر بیارید که مسافه مابین همدیگر شان نیز عیناً باهم مساوی باشد ، و بیکدیگر شان یکرنگ فائده برساند .

درین يك هیچ شبهه نیست که هر سفینه نیکه نشان انداز های خوبتر و ماهرتر مالک باشد بر هدف مطلوب زیاده تر و بمقدار بیشتر که ها میتواند انداخت . اما مسافه هر قدر که باشد باشد ؛ درستی و صحت انداخت سفینه مذکور ثابت میباشد . و اینرا هم اعتراف میکنیم که بمقابل این نتایج عملیه بدور شدن از همدیگر تبدیل میکند . بناءً علیه حالا این را جستجو باید کنیم که برای طرفیکه مالک نفوق انداخت است آیا در کدام منزل مسافه این نفوق يك اعظم تأثیر نافع حاصل میکند ؟ چون چنین است . میگوئیم که این اعظم تأثیر در مسافه های کوچک حاصل شده میتواند .

سفینه نیکه خوبتر انداخت میکند در منزلهای بزرگ از کله های دشمنی که بدر انداخت دارد محفوظ مانده یگان یگان کله برو خواهد خورد . اما بمقابل این ، عند کله های خود اونیز که بر هدف مطلوب روانه میکند کمتر میشود . و غیر از این تأثیر انداخت تنها بعد کله ها نیکه بر هدف اصابت کند تابع نیست . زیرا وقتیکه بر بدنه کشتی کله ها مانند جاله پی هم ریزد افسران و نفرینهارا مهمل میسازد ، و آنها را کور میکند ، و مانع انداخت ، و تعمیر خسارات ، و سکونت مانور شان میشود . و اگر کله های یگان یگان بیفتد — که این از مسافه های بسیار دور بوقوع میآید — افراد و افسران خودشانرا جمع آوری کرده میتوانند ، و هیچکس موازنت فکریه خود را کم نمیکند ، و راههای آبی که از تأثیر کله های دشمن در کشتی باز شود بمخاطره جمعی آرامی بندند ، و اگر يك حریق بظهور رسد بزودی چاره اطفای آنرا میتوانند . در استعمال منزلهای بزرگ استحصال فائده در انوقت ممکن میشود که دوسفینه به یکرنک و یکطرز تجهیزات را مالک نباشند . مثلاً يك سفینه مانند کشتی (کینگ ادوارد هفتم) طوهای چاپ بزرگ بسیاری را مالک باشد . اینچنین

کشتی در مسافه های بزرگ از طوپهای وسط چاپ متاثر نمیشود . زیرا از طوپهای مذکور کله هائیکه انداخته میشود تا بوقتی که به هدف برسد هم قوت زندگی خود را ضایع نمیکند . حال آنکه کله های بزرگ چاپ دور انداز قوت خود را از آن مسافه هنوز ضایع کرده نمیباشد . بناءً علیه از نقطه نظر مدافعه مسافه های بزرگ فائده مند تر است . و برای تعرض در کم مدت بسیار کله انداختن جمع شرط است . پس اگر (کینگ ادوارد هفتم) از این يك امین باشد که از دشمن خود خوبتر کله میاندازد در نزدیک شدن بدشمن فائده دارد .

در سه محاربه بزرگ بحرئی (محاربه روس و ژاپان) که بوقوع آمده نظریه معقوله (مسافه محاربه) عبارت از همین قواعدیست که ذکر شد . در محاربه (۱۰) هم T کست تفوق انداخت ژاپنها در ابتدای محاربه به تحقیق رسیده بود که این را هیچکس انکار کرده نمیتواند . اما بسببی که از مسافه (۵۰۰۰) و (۶۰۰۰) حتی (۷۰۰۰) متر آتش کرده بودند پیش از آنکه يك کشتی دشمن را غرق بکنند همه جبه خانه شان خلاص شده بود . اگر دل قوماندان دسته کشتی های جنگی روس بقدر زره کشتی (سه زارویچ) متین میبود این وضعیت ژاپنها برای خود ژاپنها خیلی خطرناک میشد . دیگر اینکه در محاربه (۱۰) هم اکست اگر چه حریقهای بسیاری در کشتیهای روس بظهور آمد ولی هیچ حریق آن نتیجه های وخیمه حاصل ننمود . بلکه در هر کشتی که حریق ظهور نمود به بسیار چابکی و اسانی جلو گیری آن را توانستند اما درین محاربه (۲۷) هم کشتیهای روس در میان شعله ها و علوها مانده بودند که چار کشتی بسیار مهم و نامدار آنها در میان همان شعله ها و علوها غرق و نابود گردید . پس اگر کله ها مانند جاله پی همدیگر باریدن نمیگرفت ، و افسران و سربات کشتی های روس را آنقدر سراسیمه و پریشان نمیساخت که از جلو گیری خاموش کردن کشتیهای خود عاجز میمانند احتمال که

هیچ یکی از آنها به این حال تهلکه ناک نماندند.

لهذا معلوم شد که به ایندرجه تأثیر حاصلگر دن کله‌ها، و به ایندرجه سرعت و پی‌همدیگر رسیدن خسارت‌ها از (مسافت مؤثر محاربه کردن) بظهور پیوسته است. سفاین ژاپن در بنحاربه به تهلکه زیاده‌تر معرض بودند. مع هذا ضایعات و تلفات شان زیاده از محاربه (۱۰) م آگست نبود. حتی يك کشتی خود را هم غایب نکرده بودند. در (۱۰) م آگست در کشتنی (مبقازا) (۲۳) مقتول و ۸۸ مجروح بوقوع آمده بود. حالا نکه درین محاربه (۲۷) م می (۸) مقتول و ۵۵ مجروح (درین کشتی بعمل آمده بود.

پس ازین يك معلوم میشود که (توغو) دران محاربه که از مسافت بزرگ محاربه نموده بود؛ در خصوص سرعت خود سو* تطبیق بعمل آورده بود و بان صورت به اصول (تصرف قوا) رعایت نکرده بود. حال آنکه درین محاربه (۲۷) می ا کرد در کبتر ازین مسافت که استعمال کرده بود هم محاربه میکرد ضایعاتیکه در محاربه سابق به آن دو چار شده بود بیشتر ضایعات نمداد. زیرا خود را به آتش خود حایه میکرد.

بناءً علیه در محاربه میدان چوشبام و فقیه و کا مبانی حقیقی از شدت و کثافت آتش بوجود آمده. این کثافت آتش که ازین چند عنصر مرکب است یکی (سرعت انداخت)، دوم (قطعیت نشان گرفتن)، سوم (تأثیر و نفوذ ضربات)، چارم (مانوره های تعبیه) از حایه که مسافت آن را بوجود آورد غالبتر يك حایه تشکیل میکنند. و هر انقدر که مسافت کمتر شود قیمت حقیقیه آن چابکتر افزونی میگردد.

(سرعت) یعنی نیز رفتاری نیز یکی از عنصرهای بسیار خوب و مهم (تعبیه) یعنی فن جنک است. سرعت، معین قوتست. اما هیچ وقت بجای قوت قائم

نمیشود . سرعت را مانند يك سلاحی دانستن هم خطاست . سرعت بسیار خوب چیز است اما جایش را دیده استعمال باید کرد .

آمدیم برینکه آیا کشتی های جنگی را چقدر سرعت بایدداد ؟ این مسئله بقوه مایه هر دولت منحصر است . مثلاً دولت انگلیز که دعوای حاکمیت دریا هارا میکند و این ادعای خود را بقوت ثروت عظیمه که دارد اثبات هم کرده میتواند ، هر قدر که دلش بخواهد حجم استیغابی کشتیهای خود را بزرگ کرده میتواند . اما مانند فرانس یکدولتی که به بودجه (۳۰۰) ملیون بدشواری اداره موازنه میتواند کار دگرگونست .

یکدولت بحریه بمجریه در کشتی های جنگی خود خواه از جهت سرعت و خواه از جهت تجهیزات يك تجدیدی نشان بدهد همان دم دیگر دولتهای بحری پیروی اورا کرده روز بروز تبدلات بوقوع میآید . مثلاً اسروزمی بنیم که دولت فرانس زرهپوش های (۲۰) میل سرعتی میسازد . هاندم دیدیم که ژاپان ، المان ، امریکانیز هم چنان زره پوشها ساختند ، و انگلیز آن را به (۲۱) میل سرعت بالا برآورد .

اما برای سرعت اعظمیه يك دسته کشتی های جنگی يك حد معینی موجود است که آن حد نیز لایتغیر نیست بلکه نسبت بدرجه تحرک دسته کشتی های جنگی تبدیل مییابد . مثلاً دسته کشتیهای جنگی که کشتیهای آن سریع گفته شود این چنین نیست که بزرگتر از آن منظور باشد . نی بلکه هر کس که از سرعت خود خوب فائده بردارد همان طرف سریعتر گفته میشود .

(ناپولئون بناپارت) میگفت که : « من با کاهای پاهای عسکر خود حرب میکنم » . این سخن بسیار راست است . اما این چنین نیست که پاهای عسکر ناپولئون از پاهای عسکر اوستریا دراز تر بود ، نی بلکه عسکر فرانس نسبت به عسکر

اوستریای انداختن را خوبتر و بهتر میدانستند . و از انسیب ناپولئون باباهای
عسکر خود بر اوستریا غالب آمد .

این حال عیناً در سفاین حربیه نیز قابل تطبیقست . بناءً علیه این چنین
لازم نیست که سرعتهای سفاین حربیه جدا جدا بر سرعتهای سفاین دشمن
جدا جدا فایق باشد . نی ، بلکه هر دسته کشتی های جنگی نی که به هیئت عمومی
خود از دیگر دسته کشتی های جنگی چابکتر حرکت کند ، یعنی از سرعت خود بهتر
فایده بردارد آن دسته کشتیهای جنگی با سرعت ترو چابکتر شمرده میشود .
زیرا این ممکن نیست که در یک دسته کشتیهای جنگی همه کشتیهای یک طرز
ویکر نک سرعت را مالک باشند .

محاربه میدان (جوشیا) منفعتی که از یک تعقیب شدت ناکی حاصل میشود
بمیدان بداهت و ثبت رسانید . اگر راست بگوئیم این یک از بسیار وقتها
یک کیفیت معلومی بوده از تعقیب شدید نتیجه های بسیار درخشانی بحصول
میاید . اما مثالهائیکه درین باب موجود بود بدرجه کهنه شده بود که نزدیک
بفراموشی رسیده بود . و این محاربه آنرا تازه کرد .

ژاپنها از بسیار وقت قدر و قیمت اهمیت حرکات تعقیب را نشناخته بودند .
در حربی که همراه چین کرده بودند ، در محاربه (یالو) زرهپوشهای چین از
دستشان گریخته توانسته بودند . درین محاربه روس نیز در (۱۰) م آگست
منع کردن دسته کشتیهای جنگی روس را به (پور آرتور) بخیمال و خاطر خود هم
نیاورده بودند . لکن زده زده حرب آموخته میشود ؛ اینست که ژاپنها نیز همچنین
حرکت کردند . اما آخر الامر استاد عالم شدند .

يك قوه بحريه كه چاره را بر خود، منحصرديد سلامت خود را در فرار می‌بندد. اما بسببی كه در اول به بسیار تلفات و ضایعات دوچار شده میباشد بمحافظه ارتباط و انتظام جزو تا مه‌های خود موفق شده نمیتوانند، و در كم مدت انقضای قوای موجوده اش یگان یگان از هم میپاشد. بنابراین در انحال چون تعقیب شود در پیش روی خود بجز بعضی سفاین مانده و یا بعضی غروب های غیر مقدره بدیگر چیزی تصادف نمیکند. و چون دسته کشتی های جنگی تعقیب کنند به آن برسند بسببی كه برای آنها هیچ امید سلامت نمیشد یا کشتیهای خود را غرق می‌کنند — كه اولن همین است — یا تسلیم میشوند. این است كه نتایج عظیمه كه از تعقیب انتظار میشود از همین انقلابی كه در قوه معنویه محصول میابد و ناامیدی های طرف گریزند محصول می آید.

بنابراین در اثنای تعقیب به تدبیرهای بسیار بزرگی نیز حاجت نیست. علی الخصوص بسبب نقصان مهمات نیز در تعقیب توقف نباید كرد، و دایما تعقیب باید كرد. چونكه درین محارب چوشها بجز كشتی (دیمتری دونسكوی) كه بصورت بسیار سستی تعقیب شده بود دیگر هیچيكی از كشتیهای روس كه گرفتار آمده اند يك مقاومت و توانائی جدی نشان نداده اند.

از راپور امیرال (توغو) اگر چه چنان معلوم میشود كه سفینه های (سوییه تالان) و (و امیرال اوشاقوف) بتأثیر گله ها غرق شده اند، ولی احتمال دارد كه اینها هم مانند كشتی (مونوماق) خود را خود غرق کرده باشد كه اینهم از نتیجه تعقیب شدید است. لهذا بعد از محارب به جهتی كه غالب آمده باشد نباید كه شكار بچنگ آورده خود را سست بماند.

• مطالعاتی كه نایدیخازا كرشد بر تعبیه ژاپنها مؤسس بود. حالانیزيك قدری

تعبیه روسها را تحلیل و تدقیق میکنیم :

این يك قاعده است که هر طرفی که مغلوب باشد همه قبااحتها را و انداخته میشود اما اینچنین حکم نباید کرد که همیشه خطا بر خطا بهمان طرف مغلوب باشد . چونکه گاهی میشود که در کشف و استدلال خود غلط میخورد ، و یا آنکه هر چه که از دستش بیاید میکند و همه جهد خود را صرف میکند ولی موفق نمیشود . حتی بعضی اوقات همه ترتیبات او از ترتیبات طرف غالب بهتر میباشد ، ولی يك حادثه ناگهانی مثلا مانند يك خسارت عظیمه که در خیال و خاطر نباشد ، یا يك غلط فهمی که در اشارات واقع آید ، یا يك مانوره غلط همه پلانهای بسیار درست و منتظم را زیر و بر می تواند ساخت .

اما هزار افسوس که در جهت روسها ازین گونه چیزها هیچ آری وجود نبود . از همه اول يك چیز یکه هیچ معنی آنرا ندانستیم این است که در خدمت کشف چرا اینقدر بی اهمیتی و بی بالائی نشان دادند . در دنیا هیچ وقت هیچيك دسته کشتیهای جنگی در باب حرکات دشمن خود به ایندرجه بیقیدى نشان نداده است ! سفای خفیه بجای اینکه در سر قول یعنی سر قطار حرکت بکنند در نهایت قطار می رفتند . حیرت ! علی الخصوص که روسها هر آنقدر که به آبناى (قوره) نزدیک شده می رفتند این عدم اهتمام و بیقیدى شان بیشتر شده میرفت . صد بار حیرت ! هزار بار حیرت !

حالا از امیرال روسی می پرسیم که آیا جناب شما نمیدانستید که مانند (اورورا) و (ژو مجوغ) کشتیهای کشاف برای چه مقصد ساخته شده ، و بهمراه دسته کشتیهای جنگی بچه مقصد رفاقت کرده ؟ هیچ شبهه نیست که اینگونه کشتیها با قوه حربیه خود به دسته کشتیهای جنگی خدمت و معاونت کرده نمیتوانند . بلکه اینها وظیفه خصوصیه دیگری داشتند که آنرا بجا بیارند . پس اگر جناب

امیرال به این نداند که وظیفه ایگونه کشتیها بجز کشف کردن راه ، و بظاهر بر آوردن قوای عسکریه دشمن دیگر چیزی نیست چنان حیرت نباید کرد ! بنا برین نادانی امیرال دسته کشتی های جنگی روس مانند يك قطار کورهای بی عصا به پیش می رفتند . و باینصورت رفته رفته بخطهای ترصد دشمن تصادف نمودند . کرووازورهای متعدد ژاپان که از بسیار وقتها مانند شاهینهای کرسنه منتظر شکار بر خط ترصد قابو کرده بودند ، همدم در اطراف ابرغلبوازهای کورسنگین پرواز ، به پرواز آمدند . دسته کشتیهای جنگی روس برای دفع کردن آنها هیچ حرکت دست و پا نزدند ؛ بلکه برای تدقیق کردن خندان خندان (توغو) که عدد کشتیها ، و ترتیبات رفتار و دیگر احوال آنها را خوب بخود معلوم کنند اجازه و مساعدت کامله داد . زهی امیرال بی پروا !

اینستکه امیرال خوا برفته بهمینصورت بر رفتار خود دوام ورزید ؛ تا آنکه بعد از کمی ز رهپوشهای امیرال بیدار پدیدار گردیده محاربه آغاز نمود . بنا برین سوالهای بسیاری دیگری برای امیرال روسی پیدا شد !!

آیا دسته کشتیهای جنگی چرا برد و قطار غیر مساوی حرکت میکرد ؟ آیا امیرال چرا کوچکترین استقامتها را گرفته بود ؟ آیا کرووازور (ناخیموف) را که در نوع خود دفرید و یکتا بود چرا در میان دوزر هپوش تنگ گرفته بود ؟ آیا سفینه های (مونوماق) و (دیتری دوانسقوی) را چرا در عقب گذاشته بود ؟ آیا کرووازورهای محافظه دار باز ره پوشها چرا در داخل يك خط میبودند ؟ آیا این وضعیت آنها را به ضرر های مهلك دشمن معروض نمی نمود ؟ آیا بجز دیکه دشمن بیدار شده بود قافله را یعنی کشتیهای بیکار را از دسته کشتیهای جنگی چرا جدا ساخت ؟

جناب امیرال برای همه این سوالها هیچ يك جواب شافی پیدا نمیتواند .

پس چنان معلوم میشود که (روژه ست و نه نسکی) بمجردیکه ظهور نمودن دوازده کشتی زرهپوش دشمن را یکی یکبار در پیش روی خود دید دست پاچه شده ندانست که چکند. تا بوقتیکه در وسط آبای (قوره) میرسید مجز کروا زورهای صنف دوم و یکچند محافظ ساحل دشمن دیگر سفینه ندیده بود. لهذا چنان گمان کرده بود که امیرال (توغو) با قسم کلئی خود در جهت شمال در کدام جایی اورا انتظار میکشد که اینهم ر عدم کشفیات او دلیلیست. اما چون چنین حکم کرده بود چرا نظام رفتار خود را تبدیل نمود؟ و چرا بجای این، یاتریبات نظام رفتار، و یاتریبات نظام محاربه را قبول نمود؟

در انشای محاربه نیز طرز حرکت و سها چنان چیزی نیست که دانسته شود. دایما میدان را بدشمن ترك کرده، و چون يك سکونت کمی حاصل شده باز بگر فتن استقامت (ولادیووستوق) کوشش ورزیده و بیک حال تدافعی و بیقیدی مانده اند. و از حرکات شان چنان معلوم میشود که همه آرزو و مقصد شان همین بوده که ازین وضعیت مشکله چسان رهایی یابند. هدف مقصد شان یکسر بولادیووستوق رسیدن بود، نه محاربه کردن، و دشمن را مغلوب ساختن! چنان گمان کرده بودند که مانند محاربه میدان (۱۰) م اگست یکچند کله اندازی شده از آبای کوریا خواهند گذشت. این چنین گمان و تخمین يك خطایی عظیمی بود. زیرا گذشتن از آبای مذکور موقوف بر ظفر یافتن دشمن بود. و امید یگانه ظفر یافتن نیز همین بود که بادشمن بشدت دست و کریبان شده جنگ فداکارانه نماید.

در آخر روز وضعیت محاربه آنقدر خراب شده بود که با قدرت بشریه چاره یافتن تعمیر آن خارج تصور بود. مع هذا کشتیهای طورپید و میتوانستند که بیک نجره طالع تشبث ورزیده بتوانند.

از احوال مخصوصه محاربه میدان (چوشیا) یکی هم اینست که ژاپانها در حمله نخستین بر دشمن خود غالب آمده ترتیبات محاربه خودشانرا تبدیل دادند. حالا آنکه روسها بر همان ترتیبات پر خطا و سراسر غلط خود تابه آخر مربوط مانده اند.

بعد از يك تجربه كه نه بار در آن فاصله آمد، و بهای خونهای بزرگی حاصل شد باز هم روسها تابه آخر محاربه بكشف و تحقیق كردن حرکات دشمن سرفرو و نیاوردند. و همان اعتقاد باطل خودشان که عبارت از جنگ اجتناب ورزیدن و بصورت معجزه به (ولادیووستوک) رسیدن بود ماندند. در آخر همان روز محاربه کرو وازور هائیکه هر يك بيك طرفی گریخته رهایی یافته بودند باز هم بهمانطور مانوره اجرا میکردند. طور پیدوها نیز بيك صورتیکه هیچ معنی آن دانسته نمیشد سیر و حرکت میکردند که به این کارهایک حیرت نی بلیمکه بصدها... هزارها حیرت!

مطالعه يك افسر روسی

افسر روسی میگوید:

بیشتر از همه چیزیکه در محاربه میدان (چوشیا) نظر دقت و حیرت انسانرا بخود میکشد این است که دسته کشتیههای جنگی روس چنان حرکت کور کو رانه میکردند که گویاه قوای کلیه دشمن هیچگاه بر نخواهند خورد، و بهمین اعتقاد بودند که دفعته بهجوم دشمن معروض شدند. تنهامین وقه دلیل واضحست برینکه (روزهست و ونسکی) راهی را که بران رفتنی بود هیچ استکشاف نکرده بود.

درین يك شبیه نیست که روسها نظربه ژاپانها کمتر کرو وازورها

را مالک بودند . لکن (روژه ست وه نسکی) را واجب آن بود که بعد از آنکه جزیره های (ساده ل) را ترك نمود لوی غند کرو وازور های خود را از پیش بر رفتار می انداخت . لوی غند مذکور به پیش رفته و کشفیات لازمه خود را اجرا کرده در وقت لزوم بر قسم کلی دسته کشتیهای جنگی برگشته میتوانست . و به اینصورت سواحل غرب و شرق جزیره (چوشیا) را کشف و جستجو کرده بلکه از زرهپوشهای بزرگ (نوغو) وقت تر خبر دار شده میتوانست .

اگر چه در ینگونه مانوره کردن نهائیکه ضایع شدن بعضی کرو وازورهای روس موجود بود ، اما بمقابل آن فایده آموختن و وضع حقیقی دشمن استحصالی کرده میشد .

دسته کشتیهای جنگی روس وقتیکه به آبهای (قوره) داخل میشد لوی غند کرو وازورها در جهت چپ او بود ؛ که ازین يك معلوم میشود که زره پوشها و کرو وازورها در يك آن به دار الحرب واصل شده اند .

حالا نکه يك خطای عظیمی درینباب از (روژه ست وه نسکی) بوقوع آمده . بلکه لازم آن بود که کرو وازورها بسببی که از زرهپوشها سریع الحرب کت تر هستند بواسطه تلگراف بی سیم بالوی غند زرهپوشها ارتباط خود را محافظه کرده . رفتار یکروز بیشتر تقدم کرده میتوانستند . و ازین لوی غند کرو وازورها نهائیکه سریعتر و قوتمند تر بودند در سر لوی غند يك قطار تر تیب میکردند . و درینباب از هجوم طور پیدوهای دشمن هیچ اندیشه نباید کرد زیرا طو پیدوها در پیش طو پهای بزرگ چاپ بسیار کم به کامیابی نیاید میشوند . دیگر اینکه هرگاه لوی غند کرو وازورها یکروز بیشتر از قسم کلی در آبنا ظهور میکرد هیچ شبهه نیست که يك مفرزه مهم دشمن را بخود جلب کرده

بما معلوم میشد که قسم کلی دشمن در نزدیکی (چوشبا) تجمع کرده است. برای اینکه طرز حرکت (روژه ست وه نسکی) را تا یکدرجه ذی حق نشان بدهیم این مطالعه را بیان میکنیم که (روژه ست وه نسکی) به این فکر بود که بر دشمن خود یکی یکبار بخبر شبخون زند، و تا ژاپاها خود را جمع آوری کنند آبنای را در گذرد.

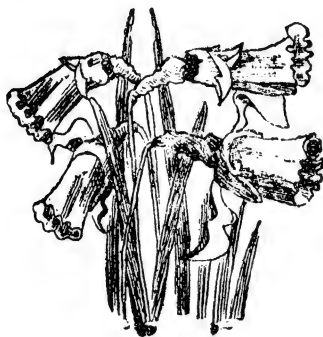
بلی اگر کار را از این نقطه نظر مطالعه کنیم لازم می آید که مومی الیه را در باب پیش نفرستادن کرو و از ورهائش معذوره بینیم. اما مانند (توغو) یک هنگ دریارا که همراهش بسی کشتیهای کشاف موجود است آسان آسان غافل ساختن و شبخون از او در گذشتن یک کار آسانی گمان نباید کرد. حال آنکه برای اینکار نیز اگر در مدخل آبنای توقف کرده برای گذشتن از انجا یک فرصت مناسبی میجست و احوال دشمن را بخود تا یکدرجه معلوم میکرد بهتر میبود. با اینهم بگوئیم که چون او برین قرار داده بود که همه حال آبنای را بنا کمانی بگذرد البته برای تحقیق کردن دشمن که در انجا هست یا نیست لزوم باقی نماند. زیرا به اینصورت خود را بدشمن نشان میداد، و یک محاربه را که وقوع آن همه حال محتمل بود بدست خود حاضر و تعجیل مینمود. پس چون چنین بود آیا این اقتضا نمیکرد که اگر هیچ نباشد تا بدرجه ممکن برای حاصل کردن برابری موفقیت همه تدابیر و ترتیبات لازم را حاضر کند؟ حال آنکه ترتیبات محاربه که امیرال (روژه ست وه نسکی) قبول نموده خیلی عجیب و غریب یک ترتیباتی بود که غیر از عجیبی و غریبی آن سبب بسی نتیجه های الم انگیزی نیز میشد.

حال این یک را نیز بگوئیم که در تعمیم بحریه یک قاعده اساسیه موجود است که این قاعده نظریه بسی تجربه ها، و نتیجه بسی مانوره ها، و تصدیق

بسی امیرالہا بدرجہ کہ استثناء قبول نکند قطعی و حکمی میباشد، و آن قاعدہ اینست: «در آوان محاربہ یک دستہ کشتی های جنگی دایما بر یک خط مرتب باید بود.»

بواقعی همچنینست زیرا یک نظام با ہم نیا میبخندہ کہ از چند خط مرکب باشد در محاربہ قابل تطبیق و استفادہ نمیشود. درین قاعدہ هیچ یک چیزیکہ دانستہ نشود موجود نیست. مع ہذا در وقتیکہ امیرال روس بہ آبای (قورہ) داخل میشد آنقدر یک ترتیبات بدو نا موافقی برای محاربہ گرفتہ بود کہ حد و نہایت نداشت. (۱)

(۱) — اگرچہ درین باب دیگر مطالعات ہم در اصل کتاب موجود است ولی چون آنہا بہ بعضی نقشہ ہا، واسبابا ہم موقوف بود و ہم متعلق امور بحری بود کہ بدر دما نمیخورد از ترجمہ آن صرف نظر شد فقط

از يك كتابيكه در باب (حاکمیت بحریه) بزبان فرانسوی نوشته شده گرفته شده است .

دولت روس هیچوقت یک دولت بزرگ بحری شده نمیتواند . زیرا (جغرا فیا) مانعست . در اول امر میان يك ولایتی که هر طرف آن با خشک محاط بود این ملت (موسقوف) بزرگ شده بزرگ شده بدرجه رسید که خود را نابسوا حل بحر رسانیده و باینصورت در اطراف سه بحر از همدیگر بسیار دور جایگیر شدند . اما چسان بحر ها ! هر يك مانند يك کوزه که راه بدر رفت نداشته باشد ، و یابايك تالاب محصورى که راه آمیزش آن با بحر مفقود باشد ، و اگر راه آمیزش با بحر محیط داشته هم باشد آن راهها در دست بعضی ملتهای هست که همه رقیب او هستند ! . . .

این وضعیت (سوق الجیشیه) بحریه موجود داشتن سه دسته کشتیهای جنگی را که نه بایکدیگر معاونت کرده بتوانند ، و نه با همدیگر یکجا شده بتوانند اقنضا میکنند . مثلاً راه دسته کشتیهای جنگی (بحر سیاه) با معاهده پاریس ابدیاً سد شده که معاهده مذکوره نیز از نتیجه طبیعیه جغرافیاست . آمدیم بر دسته کشتی های جنگی (بحر بالئیک) و (بحر محیط کبیر) که آنها هم یکی در غرب ، و دیگری در شرق میباشند . یعنی در دونوک دنیا افتاده اند . و اگر بخواهیم که درجه مشکلات تقویت و معاونت این دو دسته کشتی های جنگی را بیکدیگر نشان بدیم بهتر ازین مثال و قیاسی نیست که دسته کشتی های جنگی (بحر بالئیک) روس

که در زیر قوماندانی (روژه ست و ونسکی) معاونت دسته کشتی های جنگی (بحر محیط) روانه شد بعد از (۱۴) ماه به آنجا رسید و توانست یک پولیتیک شناس دور اندیش بحری، در راه اقصای شرق میتوانست که بعضی نقطه های استناد یعنی تکیه گاه ها تأسیس و بنیاد داده محذور ها و علت های این مسافه بزرگ را تائید کرده کوتاه تر بنماید. بحقیقت که پیش از (۵۰) سال دولت روس میتوانست که درین راه بعضی (اس الحركات) هایدست آورده بتواند. اما حالا (آن قدح بشکت و آن سا قی نماید) ا هیئات زیر ارمه آنها گرفته شد این چنین نظر دور بینانه عاقبت اندیشا نه که قدر و قیمت کوه های سخت و سیاه پیوده (جبل الطارق)، و زمین های گرم و وحشت (عدن)، و (هونقونف) و امثال آنها را بشناسد که در آینده موجب چه فواید کثیره میشو ده انا قوم آنکیز است و بس. انبساط و فراخی قوم روس همیشه در خشک ها با وقوع آمده است، و در امور بحری خیلی پس مانده اند.

چنانچه جغرافیای عمومی بر ضد منافع روس است، جغرافیای محلی و خصوصی نیز برای منافع او چندان خدمت نکرده است. بندر کار شهر (ولا دیو و ستوق) که بندر کاه یگانه همه ممالك (سیبریای) روس است در وسط بحر (ژاپان) واقعست که در آن دریای ناز سه دره دریایی یعنی (آبنا) در آمده میشود که یکی آبنا (به روز) دیگری آبنا (چو غار) دیگری آبنا (قوره) است که هر سه آبنا از طرف سواحل (ژاپان) محکوم است. این راهها گذرگاه های حقیقی ایست که برای درآمدن یا آمدن (ولا دیو و ستوق) همه حال از آن گذشتن لازمست. محاربه میدان (۱۴) آگست، و محو و زوال یافتن دسته کشتی های جنگی (روژه ست و ونسکی)، و مصیبت کشتی (نوبیق) همه در همین آبنا ها واقع شده. دولت روس با مید آنکه از قید اسارت خلاص شود (پور آر تور) را ضبط نمود اما در بنحال نیز این دواس الحركات بحرفی او با راضی ژاپان از یکدیگر جدا شده

بوده برای رفتن از یکی دیگر یا همه سواحل دشمن را از یکسر تا دیگر سر قطع کردن، و بایک دور بسیار درازی اجرا کردن لازم می آمد. چنانچه بعد از محاربه میدان (۱۴) م آگست سفینه (نویق) روسی همچنین حرکت دور و درازی خواسته بود ولی باز بممانعت طبیعیه جغرافیا تصادف کرده در آبهای (پهروز) غرق و ناپدید گردید.

چنین گمان نشود که این حرب در مابین روس و ژاپان بنا کمانی و یکی یکبار باز شده است. حکومت ژاپان از بسی سالها برای حرب بکمال شدت و تهالك خود را حاضر میکرد. پس دولت روس را نیز باید بمقابل یکچیزی که روز بروز احتمال وقوع آن کسب قوت و مهت میکرد باز جود اجتناب از جنگ باز هم ابقدر بقیه دانه و بی احتیاطانه حرکت نمیکرد.

حکومت ژاپان حساب و موازنه خود را در بناب بصورت بسیار مدبرانه اجرا کرده بود، و در انشای حرب معلوم شده که هیچ حرکت اوبی حساب و بی تدبیر و اندیشه سالها سالها نبود. حال آنکه نظر به نواقص و خطاهائی که در انشای حرب از حکومت روس ظهور نمود بخوبی معلوم شده که در خصوص تدقیق وضعیت و شرایط سوق الجیشیه خیلی بی دقتی و بی پروایی روا داشته.

حرب، باز یحیه اطفال نیست؛ بلکه يك امر عظیم و، شکلیست که موی موی آن را از هر نقطه نظر سنجیده میزان دقت و امان کردن لازمست. و اگر این چنین نشود از قوای حاضر، و لوازمات حربیه هیچ استفاده نمیشود، و از فلاکت بفلاکت، و از مصیبت بمصیبت انسان را پویان پویان بسر میاندازد. خطای نخستینی که روسها ارتکاب کرده اند اینست که اهمیت ابتدائی نتیجه حرب بحری را بخوبی درک نکردند که چه میشود. زیرا چنانچه برای ژاپنها بود، برای روسها نیز خط وواصلات یعنی راههای بهم رسیدن شان عبارت از بحر بود. بنابراین

درین يك هیچ شبهه نبود که هر طرف حاکمیت بحری را بدست آورد، البته حاکم و ضمیمهٔ حرب نیز همان طرف است. هرگاه روسها حاکم بحر میشدند ژاپنها به (قوره) عسکر برآورده نمیتوانستند. بالعکس چون ژاپنها حاکم بحر شوند بسبب بسیارى مردمیکه دارند، افراد عسکر احتیاط بی پایان و فراوانی از جای بسیارتر دیک بمیدان حرب میریزانند که روسها آيا بمقابل اینگونه قوت از مسافت هشت نه هزار کیلومتره بدرجهٔ کفایت چسان عسکر رسانیده خواهند توانست ؟ اینستکه اینهمه از بی حسابی و بی پروایی و بی تدبیرى است .

اگر حکومت روس تأثیر و اهمیت صاحب شدن قوهٔ بحریه را در تاریخ حرب بخوبی تدقیق میکرد البته که از معروض شدن به اینقدر هزیمتها و فلاکت ها و بی آسپاوى غیرتیها که باشان و شرف دولت معظمه کى او هیچ متناسب نیست اجتناب میکرد .

پیش از محاربهٔ سلاح، يك حرب اقتصادى يعنى حرب مالى بوقوع آمده بود . درین مسئله همه فواید در جهت روسیه بود . منابع ژاپان بسیار کم و محدود بود . زیرا این ملت غیور با غیرت همه قوهٔ مالى خود را در مابین مصارف تول غنبدرى و قوهٔ بحرى خود تقسیم کرده بودند . زیرا سخن آخرین شان همین بود که هم در دریا و هم در خشک بر دشمن خود غالب باید شوند .

هرگاه حکومت روس بر دریا حاکم میشد تنها همین واسطهٔ مالى ژاپان را از مناسبات خارجیه سراسر تجرید کرده میتوانست . لهذا از همه الزم این بود که حکومت روس در اقصای شرق از ژاپنها زیاده تریك قوهٔ بحریه موجود میکردند . و چون خود را طرفدار صلح میدانست آیا برای محافظه و ادایهٔ صلح بهتر ازین واسطه چه بود ؟

اما آیا دولت روس این تفريق بحرى را استحصال و محافظه کرده میتواند

نست ؟ هیچ شبهه نیست که اگر میگرد میتوانست . اگر چه این محقق است که در ظرف بیست و چهار ساعت يك قوه بخریه بوجود آورده نمیشود . دولت ژاپان درین خصوص بسیار سالها متاداً سعی و غیرت کرده بمقصد خود در سیده بود . در یمنتی که اوسمی و غیرت دایمی خه در ا محض برای مضمحل کردن روس صرف مینمودا کر روس نیز این احتمالات را در زیر نظر دقت گرفته سعی و کوشش میورزید بخوبی بصورت حاضر شده میتوانست . این وقت و این مدت برای حاضرئی او نیز کفایت میکرد . و بسببی که بودجه یعنی دخل و خرج بحریه روس از دخل و خرج بحریه ژاپان بزرگتر و افزونتر بود زیاده تر کامیاب میشد . برای اینکار روسیه را لازم بود که يك پولیتیکای تعقیب میکرد که سواحل (بالنیک) خود را باز گذاشته میتوانست . لکن پولیتیک و حرب هر دو يك چیز است . برای يك حرب بسیار خوب ، يك پولیتیکه بسیار خوب لازم است . دیگر اینکه چون پمانهایسی عسا کر احتیاط را به بسیار زحمت و مشقت و شرایط غیر مساعد بدار الحرب فرستاده بود ، آیا کر اینهارا پیش از آغاز شدن محاربه در انجا میفرستاد بهتر نمیشد ؟

حالا آنکه هیچ یکی از اینکارها ساخته نشد . اساس دسته کشتیهای جنگی ژاپن را هشت کشتی زره پوش که دو قطعه آن پیش از اعلان حرب از (ایتالیا) خریده شده بود ، و شش کرو و ا زور زره پوش تشکیل داده بود . بمقابل این روسیه بعضی جزو تاهای غیر کافی که فیشن بعضی از آنها نیز از گذشته ها بودند موجود کرده بود .

در ظرف مدت هاتی که برای او داده شده بود باید که ترسانه یعنی کارگاههای کشتی سازی (ولادیو وستوق) و (پور آرتور) خود را بدرجه که زره پوشها در حوضهای آنها برای تعمیر در آمده میتوانستند توسیع و آماده میکردند .

حالا آنکه در انبواب هم قصور ورزیدند حتی ترتیبات تدافعیه هندو موقع را نیز نا قص گذاشته بودند . بالعکس لشکرگاه تجارتنی (دالنی) از حد زیاده ترنن و اعمار شده بود که همه منابع موجوده را که در دست بود زینت و عمارت آن بلمغ نموده بود و این بدان میماند که يك کاوکادی را در پیش روی گوها بگذارند !

قوای بحریه روس در وقتیکه نخستین هجوم ژاپنها بوقوع آمد یعنی هجوم (۸) م فبروری سنه (۱۹۰۴) بر دو قسم جدا شده بود . زر هپوشها بایکچند کرووازور در (پور آرتور) بود . و در (ولادیووستوک) سه قطعه کرووازور بسپا رمهم که دایره کار گذارنی شان خیلی بزرگ بود باسفینه (بوغاتیر) موجود بود . بسپای که حرب از بسیار وقتها بدرجه آمد بود که همه کس میدانست که قابل اجتناب نیست باوجود آنهم منقسم مازدن قوای بحریه باینصورت بنابر يك مجبور تیی نبود . بلکه این انقسام بوجه مطلوب خود شان بود ! آیا این درست يك تدبیری بود ؟ نی . . .

مقصد روسیه گویا این بود که اعلان حرب چون بشود ، وظیفه لوی غند (ولادیووستوک) رفت و امیدیکه در مابین (قوره) و ژاپونیا بشود این لوی غند آنرا منع و تضییق خواهد کرد ، و مالهای کربزنی حربی که از (هونقونغ) و (شاتقای) و (امریکا) بنیاید آنها را بچنگ خواهد آورد .

دسته کشتیهای جنگی پور آرتور در مرکز منطقه که حرکات عسکریه در آن جریان مییابد خواهد بود . که وظیفه آن نیز گویا عسکر ژاپان را از بر آمدن به (مانچوری) و (قوره) منع کردن خواهد بود !

حالا آنکه پیش از اینهم گفته بودیم که این نتیجه بحاکمیت بحریه استحصا ل شده میتواند . روسها امید میکردند که اگر در (ولادیووستوک) يك لوی غند

کرووازورهای بزرگ خود را بگذارند هیچ نباشد از قوای عسکریه ژاپان نیز همانقدر یک قوت را به انظار بمقابل خود جمع جلب کرده باینصورت موازنه قوت (پور آر تور) خود را محافظه خواهد توانست • حالانکه این حساب ارکان حربیه روس غلط و خطا بود • زیرا موجود بودن یک لوی غند کرووازور روس که در (ولادیووستوک) باشد برای ژاپانها آنوقت تهاک ناک شده میتواند است که تول غند های خود را به (قوره) و (مانچوری) نقل میدادند و چون این آمد و شد منقطع میگردد تهاک که از طرف کرووازورهای روس اجرا میشد یک چیز خیالی میبود •

اگر چه برای ژاپانها این مسئله موجب یک دلتنگی بزرگی میشد که گردش کشتی های روس را در پیشگاه سواحل بحر محیط به بینند، و ضبط شدن واپور های داکی که مالزمه حربیه را حامل باشند مشا هده کنند • اما این احوال نسبت بمقصد حقیقی که مغلوب کردن دسته کشتیهای جنگی اصلی و حاصل کردن حاکمیت بحریه است از احوال طبیعی عادی شمرده میشد که امیرال (توغو) از این نقطه نظر این چنین ترتیبات را اخذ و قبول نمود :

در مقابل لوی غند بحریه (ولادیووستوک) تنها بعضی تدابیر تدافعیه گرفت • و قوای عسکریه خط نخستین خود را کاملاً در بحر اصف جمع نمود، و بعد از شبخونی که در (۸)م فبروری بر (پور آر تور) برده دوزره پوش، و یک کرووازور روس را زخمی و بیکار ساخت، و به آنصورت تفوق و برتری خود را بر دسته کشتی های جنگی روس بدست آورد، در آنوقت امیرال (توغو) یک قسمی از کرووازورهای بزرگ خود را برای ترصد آبنای (قوره) جدا کرد اما باوجود آنهم بجای آنها لوی غند محافظای ساحل خود را که در (زه نسان) عملیات عسکر بر آوردن بنخشکه را حمایه میکرد قائم نمود اگر چه باینصورت

بدسته کشتی های جنگی خود قوت های سست حرکت تر الحاق نمود لیکن از روی عدد و اقتدار فایده تفوق و برتری خود را بر دشمن نمود
 بعضی کسان برین اعتراض کردند که اینقدر قوت را در پیش (پور آرتور) جمع کردن زاید و بی لزوم بود. اما این سخن درست نیست. زیرا در صبح شب شب بخورن یعنی روز (۹) م فبروری وقتیکه امیوال (شتارک) بدسته کشتیهای جنگی خود از مدخل (پور آرتور) برآمد در پیش روی خود قوای کالی دشمن ریاخته مجبور شد که یک خط حرکت تدافعی را قبول نماید. و از آنوقت دسته کشتیهای جنگی و سهم قوه مادی و سهم قوه معنوی خود را غائب نمود.
 آمدم بر مسئله فن (سوق الجیش بحری) ژاپنها: درین باب اگر هر قدر مدح و ثنا شود سزااست. امیرال (توغو) بمیل طبیعی (انقسام قوت) گرویده نشد. و ازینکه نتیجه یک مصادمه، یعنی زد و خورد قوای کالی را که برای عاقبت حرب تاثیرهای بزرگی اجرا میکنند به نفع می انداخت؛ بر غرق شدن، و یابدست افتادن یکدو کشتی نقلیه که در طرف شمال بدست دشمن بیفتند ترجیح نمود.

روسها چنانچه سفینه های بزرگ خود را بر دو قسم تقسیم نموده بودند طور پیدو ها و مخرب طه. رپیدوهای خود را نیز بر دو قسم جدا کرده بودند. روسها در اقصای شرق بقدر (۲۵) مخرب طور پیدو داشتند که ژاپنها بمقابل آن از (۱۸ تا ۲۰) مخرب کشیده میتوانستند روسها پنج شش دانه اینها را بسببیکه به (ولادیو وستق) فرستاده بودند از آنرو فایده نیکه در تفوق عددی داشتند ضایع کرده بودند. طور پیدوهای خود را نیز بر همین دو بندر که تقسیم کرده بودند که به اینصورت نسبت به ژاپنها که طور پیدوهای بسیاری را مالک بودند خیلی کم قوت تر و پست تر ماندند. چونکه ژاپنها طور پیدو

ها و مخربهای خود را نیز مانند دیگر سفینه های خود در (بحر اصف) جمع کردند .
و الحاصل روسها را لازم بود که تا بوقتیکه يك مظفریت قطعه در بحر
حاصل میکردند و يك قسمی از قوتهای ژاپان را محو و پریشان می ساختند قوای
بحریه خود شانرا مجتمع نگه میداشتند .

و اینرا نیز فراموش نکنیم که ژاپانها اصلا اینرا مخاطر خود نگرفته بودند که
تادسته کشتیهای جنگی روس را سراسر معطل نکنند نه تول غندهای خود
را بصورت منظم بمخشکه بریزند ، و نه بر (پور آرتور) هجوم ببرند . پس چون
چنین بود اگر دسته کشتیهای روس در (ولادیووستوق) و یادر (پور آرتور)
میبود بهر دو صورت دسته کشتیهای جنگی ژاپان بر هائطرف حمله میکرد .
اما چون بندرگاه (پور آرتور) انقدر وسعت و امتداد نداشت که همه دسته کشتی
های جنگی روس در آن جمع و تحشید کرده بتواند ، و بندرگاه (ولادیووستوق)
بهتر و خوبتر این صفات را مالک بود بندرگاه (پور آرتور) تنگ و مدخلش خیلی
باز بود که باین سبب يك اس الحركاتی که اهمیت آن بدرجه وسط شمرده میشد
بود . حالانکه (ولادیووستوق) هم بیشتر همین بود و هم محاصره آن مشکلتر بود
که باینسبب اگر روسها بندرگاه ولادیووستوق را (اس الحركات) خود میکردند
دند بهتر میبود .

(پور آرتور) انتخاب کرده شد ازین انتخاب هاندم در افکار سوق الجیشیه
روسها اثر بی اهمیتی غریبی که در باب (اس الحركات) هاداشتند بمیدان برآمد .
بواقعیکه روسها در باب مدافعه شهر (پور آرتور) بسیاری پروایانه حرکت
کرده بودند ، و طرز ترتیبات تدافعیه شان نیز غلط بود زیرا هرگاه در جوار
يك موقع مستحکم ، يك موضع سوق الجیشیه که برای دشمن فایده برساند

موجود باشد ان موضوع را از اقسام ترتیبات تدافعیه ان موقع مستحکم شمرده، و برای منع کردن جایگیر شدن دشمن در ان موقع ان را نیز بجای موضع یش اعتبار کرده هر گونه ترتیبات تدافعیه را در ان اجرا نمایند این قاعده اساسیه در ترتیبات مدافعه بریه انقدر ضروری يك چیز است که هیچ عراض قبول نمیکند همچنان در مدافعه های بری نیز تطبیق کردن اینقا عده از لوازم ضروریست .

لهذا روسها در باب منع کردن جایگیر شدن امیرال (توغو) در جزیره (الیوت) که در پیشگاه (پورار تور) بود هیچ تدبیری بکار نبرده بودند که این يك خطای بسیار بزرگی بود حالانکه حمایه جزایر مذکوره بقدر (پورار تور) الزم و اهم شمرده میشد .

حالا این سوال وارد میشود که آیا قلعه (پور آرتور) بدون حمایه دسته کشتی های جنگی خودش خود حمایه میبایست کرده ؟ یا آنکه دسته کشتی های جنگی در راه حمایه این قلعه فدامیبایست شد ؟ لهذا گفته میشود که اس الحرات کات ها برای سفاین حربیه بوجود آورده شده اند . از ابرو عهده براری مدافعه آنها بر ذمه کشتیهاییست . دیگر اینکه روسها میبایست که تنها يك فکر ، يك مقصد ، يك هدف . میداشتند که انهم عبارت از بدست آوردن حاکمیت بحریه می بود . زیرا اگر حاکمیت بحریه نمیبود محض که يك روزی از روز ها (پورار تور) میافتاد و از دست میرفت . و اگر حاکمیت . وجود بود و البته در خشکه بمحاربه دوام ورزیده نمیتوانست . زیرا برای ان تول غنمد هشتتنا کی که به (مانچوری) ر میختانده بودند جاری کردن يك سیلابه اوراق و مهمات لازم بود .

چون چنینست (پورار تور) از کشتیها معاونت انتظار نمیبایست کرد . بلکه تا از دستش میامد در بحر جولان میکرد ، و در باب باز کردن راه دسته کشتی

های جنگی که بامداد می آمد کوشش میورزید، و بدشمن شناور خود از هر طرف بدیها باید میرساند *

اگرچه در راه این سیمها و کوششها احتمال محو و تلف شدن دسته کشتی های جنگی روس نیز موجود بود * اما اینگونه محو شدنش می ارزیده زیرا برای يك سبب و خدمت حقیقی بوقوع میامد. ازینکه مانند يك بازیگرهای بدبختی در يك گوشه میخ شده میباید این بهتر بود که مانند قهرمانان شجاعت نشان در میدان کارزار فدای جان میکرد. حالانکه دولت روس هموس آنکه جان کندن (پورارتور) را یکچند روز دیگر نیز تأخیر کند دسته کشتی های جنگی خود را برای آن فدا ساخت، و باینصورت يك خطای بزرگی ارتکاب نموده. قلعه (پورارتور) يك هیک نفوذ و عظمت روس در اقصای شرق بود و از زوهر، س طفلانه او همین بود که همه های بیرق خود را یکچند وقت دیگر نیز استحقاکهای نیم خراب آن مشاهده کند و در راه این آرزو و هموس دسته کشتی های جنگی خود را فدا ساخت.

این دسته کشتیهای جنگی بی کاربری اقتدار طبعاً در زیر حکم و اداره قوما ندان قلعه درآمده بود. و قومانندان قلعه چون در باب تسلیم نکردن قلعه به حیثیت و ناموس خود عیناً قسم خورده بود، از هر چیزی بیشتر لازم بود که در باب از دست نبرادن قلعه سعی و کوشش ورزد. و چون سوق و اداره دسته کشتی های جنگی خارج صنعت او بود، البته که دسته کشتیهای جنگی را فراموش کرد بود، حتی در آخر کار آن کشتیهای بجا ر و امانده را یگان یگان مانند رهنمان لحظت کرده اسلحه آنها را برای تجهیز و تقویت استحقاکهای خود برد. اینست که باینصورت پنج زره پوش و دو کرووازور و بسیاری از طور پید و هاو مخرب هائیکه بی آنکه بدشمنی يك ادنا ضرری برسانند یگان یگان هدف که

های صدمنی طوپ های اوبوس جنرال (نوزی) شده بر حیات خودشان خا
نمه کشیدند .

(روژه ست وه نسکی) بدبخت هنگامیکه بادیسته کشتیهای جنگی (بالتیک)
به اقصای شرق میرسید در پیش روی خود یک قلعه خرابی به مزارع حسر
ت دسته کشتی های جنگی روس بود ، و در پیشگاه آن دسته کشتیهای جنگی
دشمن خود را با همه قوت وسطه تش: حیات یافت .

حال آنها اگر همت میکردند و بجای آنکه سلا حهای خود را بدست
(اشتوسل) تسلیم کرده بحسرت و بی غیرتی در بر بحر فرو میرفتند چه دشمن را
بگله های طوپ دشمن غرق میکردند ، و هیچ نباشد یکدو کشتی امیرال (توغو)
را نیز از خود بیشتر میکردند آیا بهتر نمیدود ؟

امیرال او برهن) چندبارا اگر چه از (پورازتور) برای همین مقصد بیرون
بر آمدن را آرزو کرد ولی قوماندان قلعه جناب (اشتوسل) پر کسل اورا نگذا
شت ازیرا به طوپ ها و جبه خانه و مرتبات آن احتیاج داشت .

پس آیا در زیر این احوال و این شرایط از رسیدن دسته کشتیهای جنگی
بحر بالتیک چه فائده حاصل میشد ؟ نظریه این افکار و تصورات سوق الجیشیه
هرگاه دسته کشتیهای جنگی مذکور را در او رویا بگذاشت و نمیفرستادند
خوبتر میبود .

روسها مغلوب شدند . این نتیجه نباید که موجب حیرت و تعجب نباشد .
زیرا بسیار بسیار خطاها کردند . ژاپنها خطا نکردند ؛ زیرا غالب آمدن را آر
زو میکردند . و برای غالب آمدن هر واسطه که لازم بود همه آنرا استعمال
کردند . زره پوشها ، کرو وازورها ، طور پیدوها ، مخربها همه را در پیش

گاه (بور آرتور) جمع کردند . و به اینصورت دشمن خود شان را که در باب مسئله حاکمیت بحریه رقیب شان بود تضییق و محصور نمودند . که اینکار خیلی منطقی و معقول یک کاری بود .

هر چیزیکه طرف غالب بکنند آن را بحریه تحسین کردن در طبع بشر یک میل طبیعی مخصوصی موجود است . چونکه کامیابیها برای حرکات یک معیار کمال و عدالت شناخته میشود . حرب یک تیاتر فا جمعه انگیز است که از بسی پرده ها تشکیل است که برده اول آن همیشه از فتوحات بحری متشکل است . بنابراین همه قوای حریه بحریه را در همه فعالیت وضع کردن لازمست . پرده دوم به امتداد سواحل جریان می یابد . زیرا طرف مغلوب عقب کشیده کشیده به بندرگاههای خود التماس میکنند که در آنوقت این بندرگاهها همه وسایط تدافعی را استعمال کرده به نگهبانی خود کوشش میورزند .

خلاصه در حرب بحری بدو دسته کشتیهای جنگی از هم دیگر فرق دار احتیاج نیست بلکه نه یک دسته کشتیهای جنگی کفایت میکند . اما بسیار قوتمند بودن آن شرط است . قوای بحریه هیچ وقت نباید که دوچار انقسام بشوند . چونکه انقسام قوت ، موجب ضعف است . و وظیفه یگانه قوای بحریه همین است که مجتمعاً بر سر دشمن حمله کنند ، و یا اورا بسوی خود کشیده ضرر آنرا بر طرف وازاله کنند .

والحاصل قوای حریه را پیش از وقت بیهوده پراکنده نباید کرد ، بلکه همه وسایط و مساعی را بر دسته کشتیهای جنگی اصلی دشمن توجیه و توجیه کردن لازم است . اینست اجمال نتایج سوق الجیشیه که از حرب بحری روس و ژاپان مستحصل شده است .

بعد از خراب کردن دسته کشتیهای جنگی نخستین بحر محیط روس ، هنوز

وظیفهٔ بحریهٔ ژاپان تمام نشده بود . چونکه بعد از ضبط قلعهٔ (پورارنور) بچار ماه يك دسته کشتیهای جنگی نوروس بقصد استحصال حاکمیت بحریه بسوی اقصای شرق می آمد . وضعیت بسیار مشکل بود . چونکه ادنايك کامیابی روسها همه نتایج موفقیتها را که تا به اندم بدست آمده بود از دست و زبر کرد . میگویند . اگر چه قوتیکه از امیرال (روژه سنت و سنسکی) سوق مبکر داز عناصر غیر متجانس ترکیب یافته بود و مرتبات آنها اکثری بحریه ، و کم بهاوی اطاعت بودند ، ولی بخت و طالع حرب آنقدر يك چیز بیوفائیت که اگر همه اعتماد ، و تمام امید به ان دل بسته شود از تهلكه خالی نیست . از انرو ژاپنها ازین دسته کشتیهای جنگی نوایندهٔ روس باز هم از اندیشه خالی نبودند . و هم فکرشان از نتیجهٔ که از مصادمه حاصل شود بیشتر به این مشغول و مصروف بود که آیا ، صا ده در کجا خواهد شد ؟

این وضعیت حریهٔ این بار با وضعیت حریهٔ ابتدای محاربه هیچ مشا بهت نداشت . چونکه در بنبار دسته کشتیهای جنگی روس راننهايك هدف مقصد بود که آنهم رسیدن به بندرگاه (ولادیووستوق) بود . و بعد از آنکه در انجا برسد کرو و اوزورها ، و طور پیدوها ، و تحت البحر ها را جمع و توحید کرده با همه سفاین حریهٔ خود به امید موفقیت و کامیابی بجنبش آغاز کند . و تا بوقتیکه به آن اس الحركات خود نرسد این دسته کشتیهای جنگی آنقدر مزعج و مهلك يك چیزی شمرده نمیشد . چونکه مشکلات دایمهٔ احتیاج زغال اوراد در هر جا بحال تدافعی محکوم میساخت . لهذا اصل کار همین بود که بر و بشرایط مساعد و موافق هجوم برده شود ، و ایستاده کردن اوراد در فلان جایا فلان ماوا آنقدر اهمیتی نداشت .

مسئلهٔ که امیرال (توغو) به حل و فصل کردن آن مجبور بود آنقدر

دشواریک چیزی نبود . زیرا همچند صورت حل کردن آن ممکن مینمود .
 قدمه اول دسته کشتیهای جنگی روس قدریک ماه در جوار ممالک (انام)
 برای رسیدن قدمه دوم خود توقف نمود . پس بجای ممکن بود که
 پیش از آنکه این قدمه بالوی غنچه (به بوغانوف) که قدمه دوم بود قوت بگیرد
 رفته و هجوم کرده شود . دیگر اینکه در یکی از سه ابنهائیکه گذشتن دسته
 کشتیهای جنگی روس از آن متصور بود قانو گرفته در انشای گذشتن و هجوم
 کنند که امیرال (توغو) همین صورت حل احرری را قبول نمود .

این بلان یعنی نقشه سیاحت حب تفکر شده بود . و بسبب قبول کردن
 سه امیرال ژاپانی همی نقشه را شایان سعی تقدیر و محسین میباشد . هر اقدر
 که دسته کشتیهای جنگی روس به دوره اخری سیاحت خود تقرب میکرد
 در ژاپونیا تردد و هیجان افزونی میگرفت . زیرا بیم و اندیشه اینکه مبادا بی
 آنکه دشمن دیده شود و جنگ با او شود به بندرگاه (ولادیووستوک) رسیده
 بتواند همه بی ها و ر کهای ژاپانیا را بحرکت میآورد . این حال در اکثر اوقات
 موجب گرفتن بعضی تدابیر غلط و مملکت هم میشود . مثلاً بسیار قوماندا
 نهاید صبری کرده از بیم آنکه مبادا دشمن را فرصت گریز بدهد تا بدرجه ممکن در
 دورجاها برای پالیدن او میرود . اگر امیرال (توغو) نیز باینگونه ملاحظه ها
 و اندیشه ها افتاده برای جستجوی (روزه ست و ونسکی) بسوی جنوب میر
 فت بیکو وضعیت بسیار بدی ميفتاد .

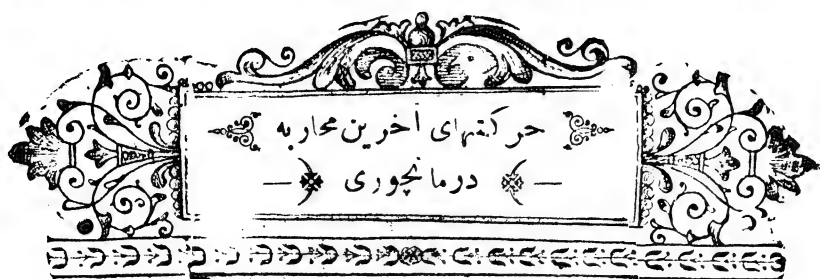
لهذا این امیرال باوقار جرات بعد از آنکه برای هجوم بردن بر دشمن برین
 قرارداد که هر وقتیکه دسته کشتیهای جنگی روس داخل دریای ژاپان بشود
 و هجوم کند در انحال چنان لازم میباشد قوای حربیه خود را چنان جمع
 و تجمیع کند که برای فرار او امکان نگذارد . و قتیکه از طرف جنوب آمده

بسوی شمال رفته شود ، برای رفتن (ولادیوستوق) کونا ترین راهها آبناى (قوره) است . راه رفتار دسته کشتیهای جنگی روس نیز طبعاً همین راه بود بنا برین (توغو) با همه قوای عسکرى خود در همین آبناجا بکیر شده بود . مشار الیه در بحا بحقیقت که خیلی در خشان يك موضع حاضری را مالک بود چو نکه اگر (روژه ست و ونسكى) این راه را گذاشته ژاپونیا را از طرف شرق دور کر دن آرزو میکرد ، در انحال دسته کشتیهای جنگی ژاپان بر خطهای داخلئى مملکت حرکت کرده پیش از رسیدن او به بسیار وقت بشمال میرامدودر آبناهای (چو غارو) و (په روز) رفته دسته کشتی های جنگی روس را انتظار میکشید .

حال آنکه (روژه ست و ونسكى) به ایر فریضه سوق الجیشیه تبعیت نکرد . و از آبناى قوره به (ولادیوستوق) رفتن را آرزو نمود ، و در درون آبادسته کشتیهای جنگی خود را بمحمله های دشمن محو و تلف ساخت . با این فاجعه ، مدهشه حرب بحرئى روس و ژاپان به انجام رسید . و بعد از آن بحریه روس در اقصای شرق موجود نماند .

از ابتدای محاربه حرربه از طرف ژاپانها يك اعتدال دم و راسق و در سنئى بسیار بزرگى سوق شده بود که سبب یگانه این مظفریات در خشان آنها نیز همین مسئله شده است . اما چون درین کارها بخوبی غور نشود هماندم این يك سوال وارد میشود : آیا بکدام يك بیشتر حیرت باید کرد ؟ بحکومت ژاپان که این چنین تدابیر معقوله متینى در پیش گرفت که مدار اینهمه کامیابیهای در خشانى کر دید ؟ یا آنکه علت ژاپان ه این تدابیر حکومت خود را بدون قید و شرط قبول کرده به سمبهاو کوششهای دلبرانه خودشان در میان اقوام حاضره دنیا درجه نخستین شرف و شان را حاصل کردند ؟

این يك (چیستان) است ، هر کس بفکر خود يك جواب میتواند بگوید و السلام !

محرابه میدان (موکدن) در جلد چارم این کتاب به کامیابی ژاپنها انجام رسیده بود. حالاً باز در مانچورى رفته به بنیم که وضعیت حربیه ایندوتول غند محارب در چه حال است؟

میدان محاربه (چوشیا) قوای بحریه روس را از میان برداشته بر حرب بحری يك خاتمه بسیار درخشانی کشیده. در (مانچورى) از آخر ماه مارچ تا به ابتدای ماه دسمبر در وضعیت تول غندهای اصلی هیچ يك تبدیلی بوقوع نیامد. ایندور سکون و استراحت به افزونی دادن، و کامل کردن قوت های هر دو طرف گذران نمود. در انشای دور مذکور تول غند روس باین قوت های بزرگی که بیان میشود تقویه شده بود:

اولاً: قول تول غند چارم اوروپا؛

ثانیاً: جزو نامهای نخستین قول تول غندهای (۱۹) م، و (۹) م و (۱۳) م. ثالثاً: از غیرك غندهای شکارئی اوروپا که بحال لوی غند ها وضع شده بود

دو قول تول غند تشکیل یافته بود.

رابعاً: از قطعات جنرال (ره نه نقاف) نیز يك قول تول غند (۷) م سیریا تشکیل یافته بود.

و غیر از اینها از (۱۴) طوپخانه هوان، و (۲) طوپخانه سیار شانزده طوپخانه بوجود آمده بود. و نیز (۳) طوپخانه سریع آتش (۷۵) سانتیمتره بی نیز به (مان چورى) فرستاده شده بود.

و نیز بایک لوی غندشکارئی سمیر یا محافظین (ولادیووستوق) تقویه شده بود.
ویک غبرک غندقول تول غند (۱۹) م نیز به اراضئی (اوسوری) فرستاده شده بود.

تول غند ژاپان نیز این قوای مهمه امدادیه را گرفته بود ،
(۱۸) لوی غندی که تول غند مذکور را تشکیل داده بود همه آن لوی غند
ها بموجود سفر فی شان ابلاغ شده ، و سر از نو غبرک غندهای کدام تشکیل داده
شده بود . (اما این کدام کدام از اراق مانند گندم و غیره . که مان نشود بلکه خود عسکر
را کدام کرده در وقت لزوم بمحک سوق میکنند .)

در اثنای ترك مخاصمات قوت هر يك از طرفین محاربین تخمیناً از (۵۰۰)
هزار نفر عسکر که جمله کی (۱) مایون شود ترکیب یافته بود . اما اگر اینقدر
نباشد ولی از (۸۵۰) هزار کمتر بهیچ صورت نبود .

در تقسیمات تول غندها نیز هیچ يك تبدیل حقیقی بوقوع نیامده بود . باز
بقرار سابق بمقابل سه تول غند (لینه و یچ) پنج تول غند (اویاما) وجود بود .
از آخر ماه مارچ یعنی تقریباً — حمل — تا به ابتدای ماه دسمبر — یعنی تقریباً
سنبله — حرکاتیکه در تول غند های طرفین اجرا شده عبارت از بعضی کار
های قره غولهای پیش — یعنی چول پیره ها و کز مه های پیش — و خدتهای
کشف احوال یکدیگر مانده بود . مهمترین این حرکاتیکه اجرا شده جریان
دوم — یعنی چاپول یا آنکه المان تازی دوم — جنرال (میچه نقو) ست که در
مأمی اجرا شده است . بناء علیه ما هم در اینجا تنها به ذکر و بیان آن اکتفا میورزیم :

● چاپول دوم جنرال میچه نقو ●

درین اثنا قوای عسکریه روس در سالتیکه روی شان بسوی جناب متوجه

بود در بنوعها شیکه بیان میشود موجود بودند :

در غرب ، به رابرتی (سیلپه نقای) تول غند (۲) م در زیر اداره جنرال (قولبا س) موجود بود .

در شرق ، تول غند (۱) م جنرال (قورویا تکین) ، و در مرکز ، و بر خط راه آهن تول غند (۳) م جنرال (باسیانوف) موجود بود .

قول تول غند (۴) م در عقب احتیاط عمه می را تشکیل داده بود . و در (۱۰۰) کیلومتر بسوی چپ در موقع (ایلوجنغ) قول جنرال (رمنه نقامف) موجود بود .

جناح راست تول غند را مهرزده جنرال (میچه نقو) ستر کرده بود . متبا قبی صنف سواری یعنی رساله در پیش روی تول غند بودند .

جنرال (لینه ویچ) برای دانستن قوتهای موجوده ژاپانها ، و کشف کردن موضعهای آنها جنرال (میچه نقو) را امر کرد که بر جناح چپ ، و عقب تول غند ژاپان پیش برود .

قطعه ها شیکه در زیر فرمانده جنرال (میچه نقو) داده شده بود عبارت از اینهاست :

لوی غند سواری (قافقاسیا) ، لوی غند قزاق (اورال ترانسبايقال) .

از غند (۲) م (طاغستان) يك طرف رساله .

از غند (نهر ك قوبان) يك طرف سواری .

(۲) طوب خانه سواری .

جمع همه (۵۰) طرف سواری ، و (۱۲) طوب .

جنرال (میچه نقو) در (۱۶) م می (مفرزه خود را در موقع (ووبیه نغ)

جمع نمود . در (۱۷) م می از نهر (لیاوهو) گذر کرد ، و جناح چپ لوی غند (۷) م

ژاپن را از اکرش کرد . و شب را در مایس (فالامینتون) و (قون می بیان) گذشتند . در (۱۸) م می بعضی خرابیهای خورد و ریزه اجرا کرده و یکچند اسیر بدست آورده در جوار (فاقومهن) اردوگاه تأسیس نمود . در (۱۹) م ماه مذکور در (سن من تیغ) با آلائی یعنی غند (۴۹) م ژاپن بر خورد و بصورت بسیار دلاورانه در زیر حمایت طوپچی خود بر آنها تعرض نمود . و دو بلوک پیاده دشمن را از تیغ کشیده ، و دو متر الیوز بدست آورده به پریشان کردن دشمن موفق شده . بعد از این اجراآت جنرال (میچه نقو) وظیفه خود را به انجام رسانیده پس از استقامت غرب بسوی شمال برگشت . و در (۲۳) م ماه در حالتیکه (۲) افسر و (۳۴) نفر مقتول ، و (۹) افسر ، و (۱۴۰) نفر مجروح داده بود و (۲) متر الیوز ، و (۲۰) صرابه و (۲۰۰) حیوان بدست آورده بود در منزل گاه قدیم خود برگشت .

(میچه نقو) در انشای این المان تازی خود محیط خار جئی دشمن را کشف کرده ، و موجودیت قطعه های تول غند (۳) م ژاپن را اثبات نموده مقصدیکه از وظیفه او انتظار میشد بسر رسانیده بود .

بعد از محاربه میدان (چوشیا) دولت روس بمصلحه میل نمود . اگر چه قوماندان های تول غند مانچوری روس برای جناب امپراطور استر حامنه خود را تقدیم کردند که مابشدت بر حرب دوام میورزیم ، ولی باز هم در مابین تول غند های طرفین خود بخودیک (متارکه) حاصل شده بود . (متارکه، ترك کردن جنگ را میگویند که برضای طرفین دو تول غند باهم جنگ کنند ترك قتل و قتل شود) ، و ازین متارکه ژاپنها بیشتر استفاده کرده بودند . چونکه در انشای این متارکه و مذاکرات صلحه بعضی نقاط مهمه دیگر را که برای

حصول مقصد شان خدمت میکرد نیز بدست آوردند . و بر اجرای بعضی حرکات عسکریه درجه دوم تشبث کرده بودند . از جمله حرکاتیکه در شمالی (قوره) بوقوع آمده ، و ضبط کردن جزیره (ساخالین) از مهمترین این تشبثاتست .

حرکاتیکه در « قوره شمالی بوقوع آمده : ضبط شدن

— { جزیره ساخالین } —

در اثنائیکه يك تول غند (۶) م ژاپن که از دولوی غندا احتیاط ترکیب شده بود در زیر قومانده (هازم غاوا) از مابین (ایالت ساحلیه) روس ، و (نهر تومن) در جهت شمالی (قوره) برآمده و وسهارا سراسر از اراضی (قوره) اخراج میکردند ، از طرف دیگر : امیرال (قاتاوا) در (۷) م ماه جولایی -- یعنی تقریباً اسد -- در جنوب جزیره (ساخالین) ، یعنی در جوار (قورسا قوفسق) بایک قول تول غند دیگر بخشکه برآمده شهر مذکور را ضبط نمود . و فرزند های روس را که جزیره را در زیر استیلا داشتند جاروب کرده بسوی شمال میرانندند .

در (۲۴) ماه مذکور امیرال (قاتاوا) شهر (الکساندر و فسق) را که در ساحل غرب جزیره است بزیر آتش طوپ گرفته ، و به (آلفودا) نام موقع قطعهای نوآفرینی ریختن گرفت .

محافظ شهر که از هر طرف با عساکر دشمن در زیر تضییق درآمده بود آخر الامر به تسلیم سلاح مجبور شده بود . و در (۳۱) م جولایی و اثنای جزیره نیز با سه هزار نفری که با او مانده بودند در (او فور) بدشمن تسلیم شده بود .

در دیگر جهت یعنی در (مانچوری) قوه معنویه تول غند های روس روز بروز خراب شده، میرفت، و در وقتیکه، معاهده صلحیه امضا میشد وضعیت تول غند ژاپان از هر وقت زیاد تر قوی و متین بود.

مبارکه (۱۶) ستمبر، و وضعیت متقابله دو تول غند مخاصم

وقتیکه معاهده نامه صلحیه امضا شد در مابین تول غند های دو دشمن که در (مانچوری) بودند يك (مبارکه نیز عقد گردید. این مبارکه برین چند اساس بنا یافته بود :

اولاً: در مابین دو تول غند خواه در (مانچوری)، و خواه در جهت نهر (تو من) تأسیس و بنیاد نهادن يك (منطقه بیطرفی) .
ثانیاً: بعد از این منع کردن آوردن قوت های مدد رسان .
ثالثاً: نگذشتن قطعه های عسکریه روس از (خاربین) و نگذشتن قطعه های عسکریه ژاپان از (موکدون) .

بعد از آنکه سرافسر های کل تول غند های طرفین برین شرطها، و افاق کردند، دو هیئت صلحیه در زیر ریاست جنرال (فوقوشیما)ی ژاپانی، و جنرال (اوغانوفسکنی) روسی برای تعیین کردن حدود بیطرفی، و دانستن مبارکه را که از کدام روز بموقع تطبیق وضع شود، در (۱۴) م ستمبر در موقع (شاقچو) بایکدیگر یکجا شدند. در اینجا ابتدای مبارکه را از (۱۶) م ماه قبول کردند.
درین اثنا وضعیت تول غند ها از بنقرار بود :

در طرف روسها: تول غند (۲) م با قول تول غند های (۸، ۱۰، و ۱۶)
و قول تول غند نخستین شکاری اوروپا، و قول تول غند (۶) م سیبریادر ضرب خط

راه آهن، و قرارگاه شان در (نه نفهوزین) بود.

تول غند (۱) م با قول تول غند (۱، ۲، ۳، ۴) م سیریا و قول تول غند نخستین
اوروپا در جهت شرق خط راه آهن، و قرارگاه شان در (قورسو) بود. و
قول تول غند (۷) م سیریا نیز در جوار (حایلو نغ چه نغ) بود.

تول غند (۳) م، با قول تول غند های (۴، ۹، ۱۷، ۱۹) م، و قول تول غند
شکاری (۲) م اوروپا، و قول تول غند «۵» م سیریا در جهت شرق خط راه
آهن بطرف پیش و نزدیکتی «قوچیاتین» بود.

قره غه، اما یعنی پهره هائیکه از طرف سوارتی قازاق کشیده شده بودند.
بدرازی خط (ووپه نغ) و (مه نهوغالی) تأسیس شده بودند. قرارگاه بزرگ
عمومی در مابین «قوچیاتین، و قونشولینغ» بود.

آیدیم بر طرف ژاپنها: تول غند های ژاپان بريك جبهه که متجاوز از
«۲۰۰» کیلومتر بود بريك زنجیر آهنین بزرگی تشکیل داده بودند:

تول غند «۳» م که از لوی غند های «۱، ۲، ۸، ۹» و يك چند غند احتیاط
تشکیل یافته بود در مابین «چیاتون، و قاقو، و ن» بود. رساله آن نیز در مقابل
قازاقهای «ویچه نقو» پهلوی چپ شانرا ستروحمایه میکرد.

تول غند «۲» م، که از لوی غند های «۳، ۴، ۵» و غند های بسیار احتیاط
کب بود، در طرفهای «چانغ طوقو» بود.

تول غند (۴) م در غرب جاده (ماندارین) و بیک وضعیتی که برین جاده
حاکم باشد بود.

تول غند (۱) م در وادی (چین هو) بود.

تول غند (۵) م بر خط (بولیانچا، و اینقو من) بصورتیکه جبهه اش بسوی
قول تول غند سوارتی (ره نه نقامف) متوجه بود افتاده بود.

وقتیکہ مصالحہ عقد شد نول غنڈہاں از یادہ تریک، منطقہ سکون واستراحت
نشان داده شدہ ہر کس در انجبارای بر کشتن بسوی مملکت خود منتظر امر نشستند۔

خالی کردن قطعہ (مانچوری) از طرف نول غنڈہای خاصمین بر چہار دور
تقسیم کردہ شد ۔

دور اول : در (۳۱) م دسمبر سنہ (۱۹۰۵) ۔

دور دوم و سوم : در (۱) م جون، و ۱۵ م آگست سنہ ۱۹۰۶ء ۔

دور چارم : در ۱۵ م اپریل سنہ ۱۹۰۷ء آغاز میگردد ۔

از ماه جون تا به ماه ستمبر سنه ۱۹۰۵

بعد از شکستهای فاحش بزرگ آخر فی روسها، حوادثهای آغاز کردن مذاکرات صلحیه شایع شدن گرفت. در او اخر ماه مارچ بتحقیق پیوست که رئیس حکومت «امریکا» موسیو «روزولت» رای بنیاد نهادن مذاکرات صلح و صلاح روس و ژاپان واسطه و میانجی خواهد شد. رفته رفته این شایعه ها رنگ حقیقت را گرفت.

روز «۸» م ماه جون — یعنی تقریباً سرطان — سفیر امریکا مقیم «پتر سبورغ» که موسیو «مایر» نام دارد با جناب «زار» ملاقات کرده يك تلگرافنامه موسیو «روزولت» را عرض و تقدیم نمود که موسیو «روزولت» درین تلگراف نامه خود برای آغاز کردن بمذاکرات صلحیه از طرف هر دو دولت مخاصم تعیین کردن مرخص را تکلیف میکرد.

در (۱۰) م جون قونت (لامسدورف) بموسیو (مایر) زبانی تبلیغ نمود که دولت روس با مرخصهای ژاپان بمذاکرات راضی میباشد. و قتی که این حوادث در (مانچوری) شایع شد سراسر نول غنچه روس جنرال (لینه و یچ) که بعد از (قروپاتکین) سراسر شده است يك مجلس حرب عقد نمود. و این پروتستونه را بمجناب زارغر سعاد:

﴿ صورت پروتستونامه ﴾

« حشمتآب ،

« چون شنیدم که بنابر حسن نیت و توسط موسیو (روزو و مان) ذات حشمت پناهی شما به آغاز شدن مذاکرات صلاحیه راضی شده اند همه قومانداهای تول غند را که در قرارگاه عمومی حاضر میباشند جمع کرده یک مجلس حرب تشکیل دادیم .

بعد از آنکه اسباب مصالحه و موضعیهای متقابله طرفین را بخوبی ندقیق و مناقشه کردیم ، من و همه رفیقان من متحداً و شدیداً برین قرار دادیم که تا بوقتیکه جناب حق قطعه های دلاور مارا به کامیابی آخری نایل و سزاوار سازد بر حرب دوام کنیم ، و بمرض کردن این قرار داد خود را به ذات حشمت پناهی شان کسب فخر و شرف میکنیم .

« بعد از محاربه های میدان (موکدهن) ، و (چوشیا) ، از صلح بحث کردن لایق نیست !

« دشمن ما بسبب غرور و نشئه که از کامیابیهای خود حاصل کرده بالطبع مغایر شان و حیثیت دولت روس بعضی شرطهای سخت بیان خواهد کرد . اما بماکت مابقبول کردن شرایط مذکوره هیچ مجبوری ندارد . چونکه ما هنوز به آن درجه قتل نکرده ایم .

« فلاکت (چوشیا) بیشک که یک حادثه الم انگیز است . لکن آن حادثه را با تول غند دلاور ما هیچ مناسبت و رابطه نیست . زیرا تول غند روس که در (مانچوری) است درینوقت بیک وضعیت بسیار درخشانی میباشد ، و همه افراد و افسران برای حاصل کردن کامیابی آخری بفکر انتقام گرفتن از دشمن بوده اواخر حشمت پناهی شان را منتظر هستند .

«وضعهاى نيكه قطعه هاى مابدست دارند بصورت بسيار مكمل تحكيم كرده شده است . موصحه هاى باران نابه ايندم مانع تعرض من بر دشمن شده بود . اماحالا ضايعات ماكه در محاربه ميدان (موكدهن) بوقوع آمده بود بتمامها كامل شد، وتول غندهاى ماباقول تول غندهائيكه از اور و پارسيدن تقويت پيدا كرد . از انرو بكمال . و فقيت به تعرضات خود بر دشمن امنيت كامله دارم، و خوب ميدانم كه ايس اقتدار در من موجود است . و اميد ميكنم كه در مهن ماه بيك تعرضى كه همه احوال حاضر در اسراسر تبديل بدهد آغاز بتوانم .

« باز عرض و تكرار ميكنم : ذات حشمت پناهئى شان بر قوت و اقتدار قطعه هاى ما اعتماد تام كرده ميتوانند، و در وضعيت حاضره مابودن هيچ يك جهت نهلكه ناكي كه محل شرف و حيثيت يك مصالحه را قبول بكنند امنيت كرده ميتوانند .

از (غوچولين) فى ۱۰ جون سنه ۱۹۰۵ سرقوماندان

لبنه وىچ

اين پروتستوى (لبنه وىچ) تاثيريكه ازان اميد بود حاصل نتوانست كرد . زيرا جناب زار روس يكروز بعد از كرفتن اين پروتستو نامه بموسيو (روزوه لت) از توسط اودر ينياب تشكر كرده عمانعت نكردن خود را در باب اجتماع سر خصمهاى روس و ژاپان اعلان نمود .

آخرد (۲) م ماه جولايى از طرف حكومت (واشبنغتون) يك نوطه رسمى به اينصورت نشر كرديد :

« حكومتهاى روس و ژاپان بموسيو (روزوه لت) اين سخن را خبر دادند

که بزودی مرخصهای شان اجتماع خواهند کرد.

« این مرخصها ، برای اجرا کردن مذاکرات صالح ، وعقد کردن يك معاهده قطعه كه از جانب حكومتهاى شان تصديق کرده شود رخصت و صلاحيت نامہ را حائز ميباشند .

« از طرف روسها مرخصها : قونت (موراویف) و بارون (روزن) و از جهت ژاپنها موسيو (قومورا) ، و موسيو (تاکاهیرا) ميباشند . اينهم ممکن است که هر دو ات در نزد اين مرخصها يکی ياد و سفیر داشته باشند . »

*

**

« قونت (موراویف) كه از طرف حكومت روس در (روما) سفیر بود اين خدمت مرخصی را كه به او تكليف شده بود قبول نکرد . لهذا بجای او موسيو (ویته) مقرر گردید ، و در (۱۳) م جولای در سرای (پترهوف) در باب تعيين شدن او از طرف جناب زار امضا کرده شد .

« موسيو «ویته» در انستیکه به (واشینگتون) میرفت در (۲۱) م جولائی (پیا ریس) رسید . روزدهم رسیدنش از طرف (روویه) و روز دیگر در سرای (تهایزه) از طرف رئیس حكومت قبول گردید در (۳۰) م اگست مرخصها ی روس با كشتی (فایزه) و یلهلم در غروس) نام المانی به (شورك) واصل شدند . در (۵) م آگست مرخصهای روس و ژاپان نخستین بار در (اویسترهای) در كشتی یاط مخصه ص : رئیس (روزولت) كه نام آن كشتی (مای قلوور) بود با يكديگر تصادف کردند ، و در انجا رسماً بيكدیگر تقدیم و معرفی شدند . بعد از ان موسيو (روزولت) بمهمانهای خود ایستاده بایك ناشئال کرام

کرده و این نطق را ادا نمود :

« بشمايان يك اداره اقداح تكليف ميكنيم ، و ميخواهم كه اين قدحهای

خودتان را ایستاده پایمان یکجا بنوشید. به این نطق من از هیچیک طرف جواب داده نمی‌شود. من بشرف حکمدارها و اهالی دولت بزرگی که مرخصهای شان امروز در «مای قلو وهر» بایکدیگر تصادف کرده اند باده نوش می‌شوم.

«شدنا کترین آرزوها، وسوز شنا کترین نمنی و نیازهای من همین است که تنها برای منفعت همین دو دولت بزرگی که با مرخصهای آنها درینوقت پهلو به پهلو ایستاده‌ام نی، بلکه برای منفعت همه عالم انسانیت بزودی یک مصالحه حقیقی و میدیدی عقد و قرار گیرد.»

بعد از آن مرخصهای طرفین بشهر «پورتسموت» که قونفرانس صاحب‌دوران بوقوع می‌آید روانه شدند.

اجتماع نخستین در روز چهارشنبه «۹» آگست بوقوع آمد امروز تنها به تدقیق و اخذ و عطای اعتمادنامه های طرفین اشتغال ورزیده شد.

در «۱۰» م آگست این چنین یک نوطه نشر کرده شد:

«در اجتماع «۱۰» م آگست مسئله صلاحیت نامه تنظیم کرده شد. به اینصورت که طرفین درین خصوص بهرازیں هیچ مشکلی تصادف نخواهند کرد. مرخصهای ژاپان بر مرخصهای روس شرایط صاحبیه را نوشته کرده تسلیم و تقدیم کردند. مرخصهای روس این مسئله را مطالعه کرده تا بقدریک ممکن باشد بزودی جواب نوشته خواهند کرد، و بر همین قرار داد مجلس به انجام رسید. تا بحواب دادن مرخصهای روس اعضای قونفرانس اجتماع نخواهند کرد.»

در کموقت معلوم شد که مرخصهای ژاپان این شرایط را تکلیف و بیان کرده اند:

(۱) - دادن مصارف حربه «مقدار آن غیر معین»؛

(۲) - ترك کردن جزیره «ساخالین»؛

۳) — انتقال دادن شبه جزیره (لیاتونوئخ) را به «دانی»، و «پورآرتور» به ژاپان؛

۴) — خالی کردن «مانچوری»، و پس دادن همه امتیازاتی را که در داخل این ولایت بدست آورده به (چین)، و قبول و تطبیق کردن اصول (دروازه باز)؛

۵) — ترك کردن راه آهن (چین شرقی) را که از (خاربین) تا به (پورآرتور) کشیده شده به ژاپان؛

۶) — تصدیق شدن حمایت ژاپان در «قوره» از طرف روس؛

۷) — دادن حق صید ماهی را به ژاپان. از حد شمال «ولادیوستوق» تا به بحر «پرنک» در ساحل «سیبری»؛

۸) — ترك و تسلیم کردن همه کشتیهای جنگی روس که در جنگ کریمه و به بندرگاه های بی طرف النجا کرده به ژاپان؛

۹) — تحدید کردن روس قوای حربیه خود را در اقصای شرق.

در اجتماع روز ۱۴م آگست مرخصهای طرفین برین سه مسئله، و اوقت حاصلگردند:

اول: حاکمیت ژاپان بر «قوره»؛

دوم: خالی کردن «مانچوری»؛

سوم: ترك کردن راه آهن «شرقی چین»

اماروسها ترك کردن جزیره «ساخالین»، و دادن تضمینات حربیه، و تسلیم کردن سفاین حربیه، و تحدید کردن قوای بحریه خود را در اقصای شرق قطعاً رد کردند.

در «۱۷» آگست مرخصهای طر، فین عدم امکان نتیجه یافتن شرایط صلحیه را دیده مسئله ها نیکه در آن اختلاف بود در یک ضبط نامه درج کردند .

در «۱۸» ماه مرخصهای هر دو طرف، تابو فتنیکه از حکم متبوعه خود شان در باب مسایل متنازع فیها تعلیمات و اوامر بگیرند مذاکرت را تا بسه روز تعطیل نمودند .

در «۱۹» ماه رئیس «روز و ملت» ازین انقطاع مذاکرات بشبهه افتاده موسیه «وینته» این تلکرافنامه را فرستاد :

«موسیوسر ژوینته !

« برای بردن یک مکتوب سرار ای شما همین دم فرستادن بارون «روز و ملت» ویک معتمد دیگر خود را در پیش من بشدت رجاء میکنم .»

اجتماعیکه در «۲۲» ماه وقوع آن متصور بود تا به «۲۳» تا مخیر کرده شده هیچ شبهه نیست که این تا خیر از سبب بیامدن اوامر و تعلیمات برای موسیه «وینته» بود که از «پترسبورغ» بیامده بود .

درین اثنا از طرف موسیه «روز و ملت» یکی از معتمدان او با دیگر یک مکتوب به زرد بارون «روز و ملت» موسیه «وینته» آمده ملاقات دورودرازی در مابین شان بوقوع آمد .

نامه اینده در باب صلح ، افکار عمومی خبیلی بدینانه و مشکوکانه است .

در «۲۳» آگست بعد از امضاشدن مضطبه ها ، ژاپانها برای تنظیم نمودن مسائل متنازع فیهمه سیو «وینته» معتدل یک صورت حل و تسویه تقدیم نمودند .

انصورت حل و تسویه باینگونه بود که ژاپانها نصف جزیره «ساخالین» را که درینوقت بران حاکم میشدند بحکومت روس واگذار شوند و هم یکمقدار پیسه که حکومت ژاپان تنها برای اداره حرب صرف کرده حکومت روس آن را هطا

کند. این طرز تمویه که از نتیجه تشویقات و سیوه و روز و ولت بود برای جناب «زار» نوشته شده درینوقت بحواب آن انتظار کرده میشود.

در «۲۵» م آگست باز مذاکرات قونفرانس تعطیل کرده شد. نظربیک روایت گویم مذاکرات درینوقت راهبراه بواسطه قوت «لامسدورف»، و موسیوه مایه درمابین جناب «زار» و موسیوه روز و ولت جریان میکنند.

در «۲۷» م ماه چنان معلوم میشود که حکومت روس تکلیفات موسیوه روز و ولت را قطع بآرد نمود. تکلیفات آخر فی موسیوه روز و ولت عام نشده اما این یک معلوم شده که حکومت روس ادا کردن تضمینات حربیه را یک قلم رد نمود. مع هذا مذاکرات منقطع نشد؛ و چنان دیده میشود که ژایانها مقدار تضمینات حربیه را که پیش ازین طلب کرده بودند به تنزیل دادن قرار داده اند.

بعد ازین، مذاکرات دراز شدن گرفت. مرخصهای ژاپان که از (توکیو) رسیدن او امر انتظار میکشیدند زود و تاخیر مذاکرات را طلب میکردند. موسیوه (تا قاهره) بالذات با موسیوه (ویته) ملاقات نمود. با وجود آنهم در خصوص حاصل شدن موافقت آرا و افکار امیدها بسیار ضعیف است. در (توکیو) و کلا و وزیرای دولت جمع آمده به تدقیقات و اعتراضات مذاکرات «پورتسموت» آغاز نمودند.

از شایعه ها شیکه در تاخیر مذاکرات بوقوع میآید، و انقطاع بی هم آن افکار عمومی به بسیار متردد و منهج است، و چنان گمان میشود که توافق افکار حاصل نشود، و به بسیار زودی مذاکرات منقطع شود.

در آنشیکه احوال و افکار درین مرکز بود یکی یکبار در «۲۹» م ماه از پشت پرده شیکه صفحه هذا کرات «پورتسموت» راسترو مخفی داشت یکصدایی که مشابه بضر به های خبر دادن پرده بالا شدن تیارها بود شنیده شد. صلیحی که پیشتر از یکروز

غير ممکن شمرده ميشده صرف نظر كردن ژاپناها از اختلافات و مدعيات خود شان يك امر ممكن و راستى ديده شد .

اين تبديل افكار ژاپناها، يك قسمى از تضيق و اصرار، و سيو (روز و هلت)، و يك قسمى از بوليتيك انگليز كه درين صحنه يك بازئى عجيبى بروى كار آورد بظهور آمد .

نكول كردن ژاپناها از مطالبات سابقه شان، و سيو (ويته را) به بيان كردن اينگونه سخنان مغرورانه سوق نمود :

«اين مصالحه كه عقد شد بسيار شرفداريك . صالحه ايست . دولت روس بهرچگونه يك تعهديكه مغاير حيثيت و منافع روس ها باشند درآمده است . ژاپا نها راه آهن (شرقى چين) را نابه (خارئين) طلب كرده بودند . لکن من از نقطه (كوئن چه نس) كه خوب بسوى جنوب واقع شده اصرار كردم ، و بمقتصد خود كامياب آمدم .

» ژاپاها نخواستند كردن قواى بحريه ما را در آب هاى اقصاى شرق طلب كردند . من رد كردم ؛ آنها نيز به اين رد من موافقت كردند . و غير از اين ژاپاها از مدعياتى كه در باب سفاين حربيه ما كه در بندوگاه هاى بيطرف اقصاى شرق محصور مانده بودند نيز صرف نظر كردند .

(ژاپاها جزيره (ساخالين) را نيز از ما خواستند . من به ترك كردن نيم جزيره مذكور كه در نزديك آنقدر اهميت نداشت راضى شدم . و درين خصوص نيز كامياب آمدم .

(نهايت ژاپاها تضمينات حربيه طلب كردند . . من قطعياً رد كردم . بنا برين اگر هيج نباشد تنها مصارف حربيه خودشان را از ما خواستند . من اين را هم قبول نكردم . بعد از ان بر فروختن يك قسم جزيره (ساخالين) را ب قيمت

بسیار گران بر ما اصرار کردند . من بمقابل این اصرار و تکلیف شان گفتم که روسیه به ژاپن يك روز و بله نیز تضمینات نخواهد داد . درین باب نیز کامیاب آمدم . موسیو (روز و هات) ، فرانسه ، انگلیز ، امریکا و الحاصل هر کس ، حتی بسیار رفقای من که در روس بودند نیز پیسه دادن مرابه ژاپن توصیه کرده بودند . اما من در مخصوص بسیار عناد و اصرار کردم . مع هذا من هیچ امید نمی کردم که ژاپنها ازین طلب و تکلیف خود شان فارغ شوند . و چون موسیو « کومورا » بمن گفت که « در باب این فقره نیز باشما متفق الافکاریم » درجه حیرت و مسرت خود را هیچ تعریف نمیتوانم .

وقتی که بر مواد صلحیه موافقت نامه طرفین حاصل شد مرخصهای روس و ژاپن از حکومت متبوعه خود شان عقد شدن يك متار که رادر مابین دو تول غند مخاصم طلب کردند .

حوادث عقد صلح در هر گوشه جهان مدنیت سرورهای بسیار بزرگی بوجود آورد . همه عالم انسانیت ، این نتیجه قونفرانس « پورتسموت » رابه يك زبان شکران بر موسیو (روز و هات) که مشوق و ناظم این قونفرانس شده است عطف میکنند .

بنابر قرار یافتن مصالحه رئیس حکومت فرانس این تلگراف نامه رابه رئیس حکومت امریکا فرستاد :

« ذات عالئی شما بجمعیت انسانیه يك وظیفه بسیار عالی و نامداری را بجا آوردید . من این موفقیت شما را با همه صفوت قلبیه خود تبریک میکنم . دوات فرانس نیز ، بدولت امریکا در باب این واقعه ، همه تاربخیه که دوات مذکوره آن وظیفه را بجا آورده بیان فخر و مسرت میکنند . » امضا
لویه

غیر ازین ، رئیس « روزوات » از طرف قرال انگلستان (ادوارد هفتم) و امپراطور المان « کیلیوم » دوم نیز بانلکر افنامه های مخصوص تبریک شده است .
حتی سر خصهای روس نیز بموسیو (روزوات) باین تلگراف نامه بیان شکر و منت کرده اند :

« مت عالی شماره که در باب اجتماع قونفرانس (پورتسموت) و عقد مصالحه شرفداری که در مابین دو مملکت بوقوع آمد تاریخ بایک تحسین ، و قدر شناسائی بزرگی ایفا خواهد کرد . » امضا
ویته ، وروزه ن

در (۳۰) م آگست ، بنابر قرار گرفتن صلح موسیو (لویه) بجناب زار روس این تلگرافنامه را فرستاد :

از طرف رئیس حکومت فرانس بحضرت امپراطور روس .
« بنابر مصالحه که مخفی از اثر فرست حشمت پناهی شان قرار گیر شد ذات حکمداری شانرا عن صمیم القلب تبریک میکنم .
« فرانسه ، که دوست و متفق روسیه است نیز از نتیجه پذیر شدن اینچنین حربی که بوقایع دلیرانه خود شهرتگیر عالم است به این چنین یک مصالحه شرفداری بیان محفوظیت و مسعودیت میکنند لویه »

جناب زار نیز باین تلگرافنامه مختصر موسیو (لویه) مقابله کرده است :
« بجناب رئیس حکومت فرانس . و نسو امیل لویه : »
(از حسیات صمیمه شما که بانلکر افنامه بیروزی خود بیان فرموده بودید بسیار متأثر شده مقابله بیان تشکر میکنم .) نیقولا
در (توکیو) قسم اعظم اهالی از شرایط صلحیه ممنون نشدند . در

(پورتسموت) نیز در چهره های سرخسهای ژاپن يك اثر حزن و حرمان دید میشود . در ژاپو نیا مه مطبوعات ژاپان مایوس و منفعل است . از هر طرف همین سوال وارد میشود که آیا طرف غالب چرا اینقدر طر فدار صلح ، و مغلوب چرا بر سخن خود اینقدر مصر و سخت ایستاده شد ؟

در روسیه ، شرایط صلح به صورت عمومی ، ظهر قبول و تحسین گردید . در (۳) م ستمبر جناب (زار) این بیاننا مه را بر تول غند (مانچوری) خود نشر و تعمیم نمود .

«تول غند محبوب من ! که دایما فدای جان حاضر هستند ، به پیش رفتاری عدد فایق دشمن ، قابله کرده نام نوزده ماه به جو مه های شدنناك آن سینه داند . » تول غند ما که بمو جب امر های ماتشکیل یافته و باقطعه های نوبکا از روسیه رفته تقویه و تکمیل شده امروز از هر وقت زیاده تر قویست . و امروزه روز به دو چار کردن هزیمت قطعیه دشمن نیز حاضر است . من و همه روسیه از قوت و اقتدار تول غند باشان خود امینیم ، و مهیا بودن شان را برای فدای نفس کردن در راه مدا فعه منافع ملك و ملت میدانیم .

« مع هذا ، بنا بر وظایفیک بمقابل وجدان خود ، و ملتی که جناب حق بدست اداره من آنرا بودیمت سپرده مکلف میباشم برای استرداد نصف يك جزیره بسیار دوریکه در سنه (۱۸۷۵) ژاپانها آنرا ماترك کرده بودند هنوز نابسیار وقتها عسکر محبوب خود را به احتیاجات سفریه گذاشتن مرامنع میکنند . بناء علیه تکلیفاتی که در باب جزیره مذکور واقع شد رد نکرد و شرایط خصم خود را در باب عقد مصالحه قبول کردم .

« قطعه های روس در انشای این حرب خونریزانه خیلی بر هانها یک قیمت عسکریه شانرا ، و حس فداکاری شان التبات نماید نشان دادند .

« این مسئله رایج تول غنم محبوب من بدانید و بگوئید که من و همه روسیه آنرا فردا کاری نیک در اثنای این جنگ بسیار مشکل بعمل آورند با تمام صمیمیت قلبیه خود مان تقدیر و تقدیس میکنیم »
نیقولاً

درینوقت کاتبهای قونفرانس به يك نویسی معاهده نامه که عبارت از (۱۷) فقره است مشغول هستند . معاهده نامه بزبانهای فرانسوی ، و انگلیزی نوشته شده است . بعد ازان که مسئله پاکنویسی به انجام رسید در روز سه شنبه (۶) ماه ستمبر ساعت (۳) در دالان دایره بحریه (پورتسموت) از طرف دولت روس موسیو (ویت) و بارون (روزه) و از طرف دولت ژاپان بارون (کومورا) و موسیو (تاکاهیرا) امضا کرده شد . این معاهده در ظرف پنج روز از طرف حکمدارهای دو دولت تصدیق کرده خواهد شد ؛ مع هذا سر از امروز مختصات این دو دولت گویا به انجام رسیده است .

(متارکه)

در (۱۰) م ماه ستمبر ، در (مانچوری) يك مأمور کلمه ژاپان ، در حالیکه يك برق سفید در پیش روی شان ، و پنجاه نفر برفاقت شان بودند ، قع (شه موفر) آمدند . و به افسر روسی که به استقبال آنها آمده بودند ، مکتوب ماره شال (اوایاما) را که برای جنرال (لینه وینچ) نوشته شده بود تسلیم کردند .

درین مکتوب خود مارشال (اوایاما) از سبب قرار یافتن مصالحه ، و ختام یافتن محاربه جنرال (لینه وینچ) را مبارک بادی گفته بود ، و بعد ازان برای حل

و تنظیم کردن (مبارکه) که در مابین دو تول غنمد عقد کردن آن لازمست تعیین کردن يك مرخص روس را رجا کرده بود . و نیز فهم مانیده بوده از طرف خود جنرال (فوکی شیا) را مرخص تعیین کرده و برای محل اجتماع مرخصها استیشن (شاقه هازا) را مناسب دیده .

در (۱۴) م ستمبر در مابین تول غنمد های (مانچوری) مضبطه مبارکه نامه از طرف جنرال پرنس (فوکی شیا) و جنرال (اوه نوویچ) امضا کرده شد . مبارکه نامه بقرار ذیل از (۶) فقره مرکب بود :

(۱) — در مابین تول غنمد های دو دولت که در (مانچوری)، و قطعات شان که در منطقه (تومن) هستند بنا بر تسمیم طرفین يك مسافه ترك گردد شود .

(۲) — قوای بحریه هیچ يك از مخاصمین، اراضی که از طرف آندیکر مضبط شده باشد یا به آندیکر تعلق داشته باشد بر آتش گرفته نمیتواند .

(۳) — بسبب عقد مبارکه غنایم بحریه تعطیل کرده میشود، یعنی بر کر فتار کردن غنیمت های بحریه دوام ورزیده میشود .

(۴) — در انشای امتداد مبارکه قطعه های عسکریه نو بد را از الحرب فر ستاده نمیشود . و قطعه هائیکه در بنوقت در راه میباشد از طرف ژاپناها بشمال (موکده ن) ، و از طرف روسها بجنوب (خاربین) فر ستاده نمیشود .

(۵) — قوماندانهای تول غنمد و دسته کشتی های جنگی هر دو دولت، شراط اساسیه مبارکه را در مابین خود شان محاصل شدن اتفاق آراء تعیین و تحدید میکنند .

(۶) — هر دو دولت ، هر وقتیکه معاهده صلحیه امضا کردند برای اجرا و تطبیق (بر و توقول) این مبارکه هاندم اسر می دهند .

در ژاپن یاد رباب معاهده صلحیه (پورتسموت) عدم ممنویت و ناخشنودی

الآن دوام دارد . مع هذا چنان فهمیده میشود که بسایه تدایر حکمیه
حکومت این حال يك نتیجه دی نهد .

در (۱۸) م ستمبر موسیو (ویت) که از امریکا برگشته بود به (شر
بورخ) رسید .

در (۲۱) م ستمبر ، در خلیج (قورنیلوف) در مابین امیرال روس (ژ
سن) ، و امیرال ژاپان (شیمامورا) يك قونفرانس بوقوع آمد . ازین قونفرانس
که پنج ساعت امتداد یافت مقصد این بود که شر ایطمتار که بحربه تعیین شود .
دو امیرال ، خطوط سیر سفاین را تحدید ، و منطقه بیطرفی را تعیین کر
دند و در باب ممنوعیت گریزئی حرب نیز متحداً قرار دادند .

جذاب زار روس ، بسببی که از موسیو (ویت) در باب معاهده صلحیه
خیلی ممنون شده بود بمکافات خدمات برگزیده او عنوان (قرضی) را به او
توجه نمود . این توجه ایماطوری در تاریخ (۱۰) م اوکتوبر در اخبار
رسمی دولت به اینصورت نشر و اعلان کرده شد :

(قونت سرژ (زولی به ویج) :

(چون آرزوی یگانگی من همین است که روسیه دایما از نعمت صلح و آ
سایش مستفید شده نایل ترقیات عظیمه گردد . از آنرو به امید آنکه بر همه
فلاکتها و دشت های این حربی که اگر دوام میکرد برای هر يك از طرفین
مخاصمین موجب بسی فداکاری های نهملکدازی میشد يك خاتمه کشیده
شود بقبول کردن تکلیفات رئیس حکومت امریکا که در باب اجتماع مرخصهای
روس و ژاپان بوقوع آمد راضی شدم .

» بنابر توجه و اعتمادیکه از بسیار وقتها بر شما داشتم در باب عقد مصالحه

که اگر تکلیفات زایانها شایان قبول باشد شمارا بصفه مرخص درجه اول برای اجرای مذاکرات با مرخصهای زایان مأذوناً و مأموراً بجهت متفقۀ امریکا فرستادم . و اینرا هم میدانستم که این خدمتی که به عهده درایت شما حواله شده تا بجهت درجه مهم و مشکل يك خدمتی میباشد . چونکه شما همه بدیهاتی که از چنین يك حرب بزرگی بوجود آید با قلم صلح بخانمۀ کشیدن مأمور نبودید . در آشنای مأموریت خود و قتی که شرایط مصالحه مذاکره میشد شرف و حیثیت روسیه را بکمال ثبات و متانت مدافعه کردید ، و هر تکلفی که حسیات و ظنی و روانه ، و منافع اساسیۀ حیاتیۀ روس را جریمه دار میکرد بخیر بصورت رد کردید ، و به اینصورت وظیفۀ خودتان را بکمال درستی بجا آوردید . و در باب ندادن تضمینات حربیه نیز غلبه کردید . و غیر ازین در خصوص نصف جنوبی جزیره (ساخالین) که ذاتاً مال خود آنها بود برای ماندن بدست خودشان را ضعیف شدید .

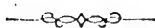
« این است که به اینصورت ، با حسن تدبیر ، و کمال درایت ، و سیاست مسئله صلح و آسایش موافق منفعت عمومیۀ در اقصای شرق حل و تسویه کرده شد .

« لهذا بنابر مکافات علم و وقوف و تجربه و اقتدار که برای آدم یکدولت موجود بودن آن لازم است ، و شما تماماً مالک آن فضایل میباشد و لیاقت و اهلیت که در راه خدمت وطن صرف کرده اید عنوان (قوتتبی) ایملر اطورنی روسیه را بشما توجیه کردم . نیکو لا »

در (۱۴) م ماه اکتوبر بارون (دوروزن) و موسیو (تاقا هیرا) از حکومت های متبوعۀ خودشان یکیک تلکرافنامه گرفته خبر شدند که جناب (میکادو) و جناب (زار) یکیک نسخه معاخذۀ صلحیه را دستخط کردند .

به این تلگراف ، تصدیق معاهده صلحیه ثابت شده چنانچه مدت متارکه بدان نهایت یافت ، همچنان این حرب جسمی که در مابین دولت روسیه ، و ژاپونیا باز شده بود سراسر و رسماً به انجام رسید .
در (۱۶)م اکتوبر معاهده صلحیه از هر دو طرف رسماً تصدیق شده حکومت های روس و ژاپان یکیک نسخه آنها را با اخبار های رسمی خود شان نشر و اعلان کردند .

— { معاهده پورتسموت } —

از یکطرف حضرت امپراطور ژاپان ، و از دیگر طرف حضرت امپراطور روس بنابر آرزوی آنکه رعیت و مملکت خود شان را از نعمت صلح و آسایش مستفید کنند بمقدور گردیدن يك معاهده صلحیه قرارداد دادند . و برای اینکار این اشخاصی را که اسامی شان بهر اذیت و صلاحیت نامیده داده از طرف خود مقرر و تعیین فرمودند :

از طرف جناب امپراطور ژاپان : حامل نشان بزرگ ناظر خار جیه جناب بارون (قو، وراز و ناز و زامنی) ، و سفیر فوق العاده شان در نزد جاهای متفقۀ امریکا جناب . و سیو (ناقا هیراقو غور و زو زامنی) .

از طرف جناب امپراطور روس رئیس نظار جناب . و سیو (سر زو بت) ، و سفیر فوق العاده شان در نزد حکومت امریکا جناب بارون (رومان دوروز من) .
ذوات مشار الیه هم بعد از تدقیق و داد و ستد اعتماد نامه های خود شان این چند فقره معاهده نامه را در مابین خود شان قرارداد دادند :

فقره اول . — بعد ازین در مابین حضرات امپراطور های ژاپان و روس ، و رعایای هر دو طرف صلح و مودت حکم فرماست .
فقره دوم . — دولت روس ، حق مالک بودن بعضی منافع فایقه سیاسیه ،

و عسکریه، و مالیه دولت ژاپن را در داخل ممالك (قوره) تصدیق و اعتراف می‌کند. و در باب تدابیر یک دولت ژاپن در مملکت مذکور مانند قوت و نترول، و حبابه، و حسن نصایح اجرا کند دولت روس در عهده می‌گیرد که در این خصوصها بدولت ژاپن هیچ مخالفت نکند.

دیگر اینکه بارطایای روس که در (قوره) می‌باشند مانند رطایای دیگر دولتها که در انجاست معامله و رفتار می‌شود. یعنی بدرجه افراد ملتی که زیاده تر مظاهر اعتبار باشند شمرده می‌شوند.

کذا لك برای آنکه از هر گونه غلط فهمیها اجتناب کرده شود، مأمورین عالیه هر دو طرف که عقد مقاوله کرده اند، در حدود روس و قوره از پیش گرفتن تدابیر عسکریه نیکی اراضی روس یا قوره را تهدید نکند قطعاً احترام بکنند.

فقره سوم. — حکومتهای ژاپن و روس این مسئله های ذیل را متقابلاً در عهده می‌گیرند:

(۱) — غیر از (شبه جزیره لیائونونگ) دیگر همه (مانچوری) را کاملاً در یکوقت خالی کردن.

(۲) — غیر از (شبه جزیره لیائونونگ) که به اجاره داده شده دیگر همه اقسام مانچوری را که در وقت حاضر در زیر استیلا و ترصد قطعات عسکریه ژاپانست تماماً و کاملاً به اداره حکومت چین اعاده کردن.

و غیر ازین، حکومت معظمه روس اینرا هم اعلان می‌کند که در مانچوری هیچ استفاده ملکیه ندارد، و مقابله بمنافع حکومت چین هیچیک امتیاز رجحانیت و تفوق ندارد.

فقره چهارم. — دولتهای ژاپن و روس، این راهم یکجا در عهده

میکبرند که در خصوص توسعه تجارت و صنایع که دولت چین در قطعه (مانچوری) با دولتها نیکه در انبواب مناسبات پیدا کند هیچیک به تدابیر عمومیه ترقیات او سگفته نرساند .

فقره پنجم . — حکومت روس ، برضای دولت چین ، مقاوله نامه اجاره شده به (پور آرتور) ، و (نالیون وان) و سواحل اراضی همجوار و آبهای آن عائد است با همه حقوق و امتیازات آن به حکومت ژاپان دور و تسلیم میکنند و غیر از این حکومت روس همه املاک و امور نافع نیکه با مقاوله نامه مذکور در اراضی منبور اجاره گرفته بدولت ، معظمه ژاپان میسپارد ، و حاصلکردن رضای دولت چین را در باب این شرط با موریین عالیه طرفین عافیدن در عهده میگیرند .

و بمقابل این ، حکومت ژاپان نیز این را در عهده میگیرد که در داخل اراضی مذکوره حقوق تصرفیه رعایای روس را که بر املاک خود دارند بتمامها محافظه نماید .

فقره ششم . — حکومت روس عهد میکند که راه آهنی که در مابین (شانغشونگ) و (پور آرتور) کشیده شد با همه شعبه ها و امتیازهای آن ، و همه املاک ، و معدنهای زغال که در آن منطقه موجود است همه را بدون بدل ، و بحسن رضای دولت چین بمحکومت ژاپان ترك نماید .

و مامورین عالیه هر دو عهد کنندگان حاصلکردن حسن رضای دولت چین را درینباب جداگانه در عهده میگیرند .

فقره هفتم . — حکومتهای ژاپان و روس هر دوی شان متقابلاً عهد میکنند که خطهای راه آهن (مانچوری) را بهیچصورت از نقطه نظر سوق الجیش بکار نینداخته محض بمقصد تجارت و صنایع بکار بیندازند .

و درین باب نیز طرفین عهد کنندگان متفق الرأی اند که راههای آهن مذکور بخطهای راه آهن (شبه جزیره لیائو تونگ) که با اجازه ترك شده هیچ شمول و تعلق ندارد.

فقره هشتم. — حکومتهای ژاپن و روس برای تعمیم و تسهیل کردن مناسبات و نقلیات تجاریه راههایی را که در (مانچوری) بخودشان عائد و راجع است منتظماً و دائماً نگار میدارند، و درین باب تادرجه که ممکن باشد کم وقت در مابین خودشان يك. قاعده نامه عقد میکنند.

فقره نهم. — حکومت روسیه نصف جنوبی (جزیره ساخالین) را، و جزیره های کوچکی که در آن قسم باشد، و همه املاك و امور نافعه که در آنجا موجود است همراهاً و بآبداً بحکومت ژاپن ترك میکند.

دایه که از (۵۰) م درجه عرض شمالی میگذرد برای حدود شمالی این اراضی که ترك شده قبول کرده شده است.

مع هذا تحدید قطعی این اراضی مترو که نظریه احکام ذیل فقره (۲) م معاهده نامه مؤخرأ اجرا کرده خواهند شد.

و غیر ازین، حکومتهای ژاپن و روس متقابلاً در عهد میگیرند که در جزیره (ساخالین) در قسمهایی که بخودشان عائد است و یا در جزیره های کوچک اقسام مذکوره هیچ استحکام و یا امثال آنگونه آثار عسکر به وجود نمی آورند. کذا لك هر دو حکومت عهد میکنند این راهم متقابلاً در عهد میگیرند که در آبناهای (نارتاری)، و (پروز) تدابیر عسکریه که محل آزادی سیر و سفر باشد اتخاذ نکنند.

فقره دهم. — تبعه و رعایای روس که در اراضی که به ژاپن ترك شده ساکن هستند این حق را دارند که املاك و اموال متصرفه خودشان را

فروخته بمملکت خودشان بر آورند، اما اگر ماندن خود را در ارضی مترو که مذکور تر جیح بدهند بموجب قوانین ژاپان با آنها معامله شده بکار و بار خود مشغول و از املاک خصوصاً خودشان مستفید میشوند .

حکومت ژاپان این حق را دارد که اهالی روس را بسبب متهم شدنشان به (پولیتیقه) دولتی، و یا دادۀ حکمت از حقوق مدنیہ اسقاط کند، و یافنی و طرد بکنند، اما این را عهد میکند که به املاک خصوصاً آنها غرض دار نشود .
فقرة یازدهم . — حکومت روس این را عهد میکند که در خصوص اجرا

کردن صید ماهی نیمه ژاپان در سواحل روس که در بحر های (ژاپان، و او قو چقه، و هرنگ) واقعست با حکومت ژاپان راست می آید .

مع هذا با این عهد حکمت روس، حقه قید که در منطقه مذکورہ پیش ازین به نیمه روس، یا دیگر تبعه اجنبیه داده شده زایل نمیشود .

فقرة دوازدهم . — معاهده تجارت و سیر سفاین که در مابین ژاپونیا و روسیه موجه بود بسبب حوب حاضر منفسخ گردید . از آن رونابو قتیکیک معاهده تجارت و سیر سفاین نوی عقد شود، در مناسبات تجاریه، و معاملات ادخالات و اخراجات و کمرب و دیگر خصوصیات درجه معامله تیک با معتبر ترین حکومتها میشود به مانگونه معامله کردن را با همدیگر خودشان عهد میکنند .

فقرة سیزدهم . — بعد از آنکه این معاهده صلحیه بوقع تطبیق و اجرا وضع شود همه اسرای حربیه متقابلاً بیکدیگر تسلیم و اعاده خواهند شد .

و برای تسلیم گرفتن اسیران، هر یک از حکومت های ژاپان و روس بیکدیگر قو میسر خصوصیتی تعیین کرده در هر بندرگاهی که پیش ازین قرارداد داده شده باشد اسیرها را بیکدیگر به اوشمرده تسلیم میکنند . و این محل تسلیم پیشتر به ذاتی که اسیرها را قبول میکنند خبر داده میشود .

بمجردیکه معامله تسلیم اسیر های حربیه به انجام رسد، هر یک از حکو

متهای روس و ژاپان، در خصوص خوراک و پوشاک و مداوات اسیرها از روز یک بدست دشمن در افتاده اند تا بوقتیکه وفات یا تسلیم شده اند یگان یگان مبالغی که بر آنها صرف شده دفتر آنرا تقدیم میکنند .

حکومت روسیه تعهد میکند که بعد از تعطیلی فترهای مصارف مذکور هر قدر فرقی که در مابین مصارف واقعی ژاپان و روس در باب اسیرها پیدا شود آن مبلغ را هماندم بحکومت ژاپان تسلیم میکند .

فقره چهاردهم . — معاهده حاضر از طرف حضرات امپراطورهای روس و ژاپان تصدیق و این مسئله تا درجه نه ممکن باشد در کم مدت، یعنی کم از کم بعد از مدت پنجاه روز از تاریخ تبلیغ آن به (توکیو) و (پتربورگ) اجرا کرده میشود .

و این معاهده صلحیه که در (پور تسموت) امضا شده سر از تاریخ اخیر تبلیغ آن به کابینه های هر دو طرف بامه واد و اقسام آن مرعی الاحکام میشود . معامله دادن و گرفتن صورتهای مصدق معاهده صلحیه ناکه ممکن باشد در کم وقت و در (واشینگتون) اجرا کرده میشود .

فقره پانزدهم . — هم نسخه انگلیزی، و هم نسخه فرانسوی معاهده حاضر امضا کرده میشود . و مواد مذکور در نسخه های مذکور بتمامه این یکدیگرشان میباشد . مع هذا هرگاه يك اعتراضی واقع شود برای حل مشکلات نسخه فرا نسوئی آن اساس گرفته میشود .

معاهده صلحیه که در مابین ژاپون و روس منعقد شده ، مرخصهای طرفین واضح الامضادر فقره های (۳) م، و (۹) م معاهده مذکور علاوه کردن . اینچند مواد ذیل را در مابین خودشان قرار داده اند :

ذیل فقره (۳)

حکومت‌های ژاپان، و روس اس. ا. متقابلاً تعهد میکنند که چون معاهده صلح به قیام اجرا و وضع شود قوای عسکرینه دشان را که در قطعه (مانچوری) دارند در یک آریس میکشند. اما عسکرهای ژاپان که در (شبه جزیره لیائو تونغ) هستند مستثنا میباشند. و ازین تاریخ هایت تا به هشتده ماه بعد تول غند های هر دو طرف (مانچوری) کاملاً بیرون میبرایند.

قطعات عسکرینه هر دو حکومت که در ضعیف‌ترین بخش‌های را استیلا کرده اند نخستین بار پس میکشیدند. اما طرفین عاقبتین برای حمایه کردن خط‌های راه آهن خودشان این حق را دارند که در انجاها عسکر محافظ بگذارند. و عدد این محافظ‌ها بر هر کیلومتر از پارتیه نفرزاده نمیشود. اینست که این عدد را اساس گرفته قوماندهای تول غند ژاپان و روس در مابین خودشان قرار میدهند که نسبت بدر ازنی راه‌های آهن‌شان چقدر عسکر محافظ برای خودشان لازم دارند.

بعد از آنکه قوماندهای قوای عسکرینه روس و ژاپان در امور خالی کردن قطعه (مانچوری) بایکدیگرشان موافقت افکار حاصل کردند در خصوص خالی کردن قطعه مذکور تا ممکن باشد تدابیر چابکی و سرعت کوشش میورزند، و بسیار دقت و اعتناء میکنند که از هشتده ماه بدیتر تا ل نخورد.

ذیل فقره «۹»

و قتیکه معاهده حاضر به موقع اجرا نهاده شد یک قوای سیون یعنی (کوپشن) تحدید حدود که از طرفین معاهده کنندگان بعدد مساوی اعضا داشته باشد تعیین میشود، و بجزیره (ساخالین) میرود، و در انجا در مابین اراضی حکومت‌های ژاپان و روس یک حدود قطعی وضع میکنند.

این کومیشن در نسبتی که احوال (طوپو غرافیة) مساعده بکنند دایره عرض شمالی را که از (۵۰) م درجه میگذرد خط حدود گرفته تعقیب میکنند و در جاهایی که ازین دایره جدا شدن لازم آید از طرفین بمعدل همدیگر قسمها ترك کرده تعیین حدود میکنند .

کومیشن تحدید حدود، در قسمیکه به ژاپان ترك شده هر قدر جزیره های کوچکی که موجود باشد يك سیاهه آنرا نیز تدارك و حاضر میسازد . در آخر کار، کومیشن مذکور يك خریطه یعنی نقشه مکمل اراضی که به ژاپان ترك شده برداشته آنرا امضا میکنند .

هر يك ازین دو ماده ذیلیه که بیان شده اند که معاهده صلحیه تصدیق کرده شد اینها نیز تصدیق ، و بموقع اجرا وضع خواهد شد . (آنها)
فی روز (۵) م ماه (۹) م سال (مه یحیی) در
(پورتسموت) و (۲۳) م ماه آگست رومی ،
و (۵) م دسمبر فرنگی
سنه ۱۹۰۵

اینست که به اینصورت معاهده صلحیه (پورتسموت) در مابین طرفین عقد کنندگان قرار داده شده بعد از آنکه از طرف مرخصها هر گردیدیکمیک بار امضا هم شده به انجام رسیده است .

(بیاننامه جناب میکادو)

بعد از آنکه معاهده (پورتسموت) به انجام رسید جناب (میکادو) این بیا

ننامه را که جدآشیان حیرتست بر تبعه و رعایای خود نشر و اعلان نمود :

« قاعده اساسیه بولیتیه خود ما را در بین الملل همین مسئله را دانسته ایم که رفاهیت و اقبال امپراطورنی خود را در زیر امنیت بداریم، و در اقصای شرق صلح و آسایش را محافظه نمائیم . و طرز حرکت ما دایما از فکر پروئی همین مقصد علوی ظهور و نشئت کرده است . اما باز سال ، مجبوریست حقیقه که در باب امنیت و وجودیت خود حس کردیم . ما را مع التأسف با همسایه ما روسیه بجننگ سوق نمود .

« از ابتدای حرب ، خواه نول غندرئی ما ، و خواه دسته کشتیهای جنگی بحرئی ما ، مدافعه داخلی مملکت ما را بدرجه مطلوب حقیقی تأمین نموده بسرر رسانیدند . و همه شدا بدو احتیاجات يك سفر حربی که در خاک مملکت بیگانه جر یان یافت سینه کشای صبر و تحمل شدند . و به اینصورت در برو بحر نایل فتوحات عظیمه شدند .

« ما مورین ملکیه ما با ناظرهای ما همدست وفاق و اتفاق شده موافق آرزوهای ما خدمت بجا آوردند .

« همه تدابیری که در باب تمقیب حرب ، و اداره امور داخلیه ، و اجنبیه لازم دیده میشد بکار برده شد . حال و وضعیت ما چنان اقتضا میکرد که ملت ما قناعتکار و مدبر باید شوند . هر فردی از تبعه من ببار کران مصارف عظیمی که برای این حرب بزرگ لازم بود تحمل کرده بهر گونه تکلیفات بحسن رضای خودشان اطاعت ، و در راه شرف و شان محافظه حکومت ما بصورت بسیار طا لیجانبانه اظهار آثار حمیت و جوا نمودند .

« این نتیجه ظفرهای درخشان از لای تأثیر روحائی آبا و اجداد خودمان و باز بحر کتهای وطنپرورانه و فداکارانه ما و رهای خودمان بدست آورده

توانستیم .

« بعد از بیست ماه جنگ و قتال ، حال و وضعیت امپراطورئی ما ، و اقبال و سعادت مملکت ما از پیش زیاده تر قوت و سطوت پیدا نمود . اما با وجود اینهم ، ما هیچوقت از آرزوی دوست داشتن صلح و مسالمت نکول نکرده ایم . بنابراین ملت خود را بیشتر از این بفلا کتهای حرب معروض گذاشتن را بیفایده دانسته تکلیف رئیس حکومت متحده امریکارا که بنام انسانیت و مسالمت عمومی در باب عقد مصالحه حکومتهای ژاپن و روس بوقوع آمد حسن نیت مشارالیه را قدر شناسی کرده تکلیف واقع شان را در وقت تام و مناسب قبول کردیم ، و برای مذاکره کردن بامرخصهای روس ، مرخصهای مأمور و مأذون خود را تعیین نمودیم .

« مرخصهای هر دو دولت بسیار بازها باهم جمع آمده ، و بی هم بایکدیگر مذاکره کرده تا آنکه مرخصهای روس تکلیفات اساسیه مرخصهای مارا که مقصد یگانه از حرب همان بود ، و دوام و رجوع بصلح نیز به همان تأمین میشد قبول کردند ، و به اینصورت آرزوی خالص خود شانرا که در باب مصالحه دا شدند بر همه عالم انسانیت آشکار و هویدا ساختند .

« ما هم ، بعد از آنکه مواد صلحیه را که مرخصهای طرفین در مابین خود شان قرار داده بودند بخوبی تدقیق و مطالعه کردیم همه آنها را بتمامها بمطوب خود موافق یافته قبول و تصدیق کردیم .

« پس به اینصورت هم صلح ، و هم شان و شرف حاصل کرده ، ارواح اجداد خود ما را شاد ، و بسایه نتایج عالئی که ازین حرب و این صلح بدست آوردیم باز آیندگان خود را از تعرض اغیاربری و آزاد کردیم . لهذا خود ما را مسعود و مختیار می شماریم .

« در بنوقت آرزوی بزرگ ما همین است که این شرف و شان حاصل شده را بانبیه و رعایای خود یکجمله و تقسیم کنیم ، و بسیار وقتها از نعمت صالح و دولت باطنه اقوام مشترکمان مستفید شویم . روسیه سر از نوباز دوست ژاپان شد . به انصورت ما هم صمیمی و یابدار شدن مناسبات همجواری را بکمال جدیت نمی میکنیم .

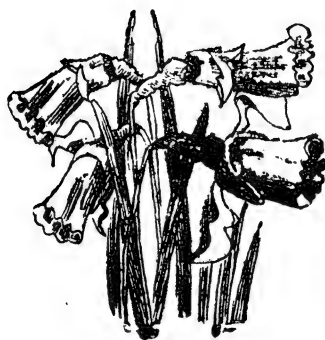
« در عصر ما عبارت از يك دور ترقی دایمی میباشد ، برای تعدیل و برای بری امور ادویه داخلی ، خارجی آن لازم ولابد آنست که يك ملت لایق قطع کوشش و ورزشند . از طرف دیگر ؛ واسطه یگانه بقای ملك و دولت که آن را (نول غند) میگویند نیز لازمست که با همه معانی قوت خود حتی در وقت حضر نیز بخارج دهشت اندازی تمام باید داشته باشد . یعنی دولت میباشد که در حال صلح چاره حاصل کردن سعادت و اقبال ، و محافظه و ترقی ابدی الآمال ملت خود را بیندیشد ، و بیاید .

« در بنوقت ، امیدگذا نه بزرگ ما از تبعه صادق ما همین است که از جای اینکه سیهوده مغرور ظفر شده در پیش روی عالم سرور و شادمانی کنند بجهاز دست کارهای لازمی خود چنگ زده با همه قوت های خودشان در راه تحکیم اساس و بنیاد امپراطوری ما غیرت و کوشش بکنند . » (انتهای)

معاهده نامه (پوتسمت) ، یکی از حرب های بسیار بزرگ ، و دراز این از منتهی اخیره را به انجام رسانید . درین حرب عظیم روسها از (۶۵۰) ملیار ، و ژاپان از (۳۰۰) ملیار فرانک مصرف نموده اند .

« يك فرانک نزدیک به یکروپیه کابلی است که بحساب رپیه کابلی مصارف این حرب از هر دو طرف این رقمها را تشکیل میکند :

« این رقم هندسی را هر رنگی که به اصطلاح حساب رقوم فارسی میخوانند بخوانند. بفکر ناقص این عاجز بیاسامه حضرت میکادو علی الخصوص فقره های آخری آن بار بار ازین مبلغ بیشتر قیمت دارد. زیرا قولیست با فعل، بلکه فعلش قولش را تأیید نموده است. « القول بالاعمل كالشجر بالثمر » والسلام
« مترجم »

یعنی سرگذشتهای بعضی جنگاوران ژاپان درین حرب

اگر چه در باب جنگ آورنی ژاپانیان کردن . شان و برهان چیزی زائد
شمرده میشود ، ولی چون (تاریخ محاربه ژاپان و روس) مابه انجام رسید خا
تمه آن را بر حکایات سرگذشت بعضی نفرها و فسران ژاپانی که به آن دسترس
شده بود ختام داریم .

(سرگذشت دو برادر)

در باب (چونی تارو) نام دو برادر يك واقعه بسیار پرتاثيری گذران
یافته است :

برادر بزرگ ، بی آنکه راسمه وداع را با برادر كوچك خود بجا آورد بر
حدود فرستاده شده بود . اما بسیار دیر نشد که نوبت عسکری برادر كوچك
نیز در رسیده بر حدود سوق گردید . این دو برادر چون باهم دیگر وداع نا
کرده جدا شده بودند به امید آنکه در (مانچوری) یعنی دران میدان شرف و
شان باهم ملاقی شوند ، برادر بزرگ از شنیدن رسیدن نوبت عسکری برادر
کوچك ، و برادر كوچك از امید ملاقات برادر بزرگ يك امنیت قلبیه حاصل
کرده شان شدند . این دو قلب که بیک امید ، بیک نوید متحسب بود هر روز
در میدان محاربه از هم پیشتر میدویدند . تا باشد که باهم دیگر در زیر بارانهای

آتش کله دشمن ملاقی شده قهرمانانه، و جان فشانانه یکی از دیگر پیشتر خود را فدای میکا و وطن و ملت سازند. ولی بسیار روزها گذشت، و این امید شان بسر نرسید.

تا آنکه در روز (۶) م ماه جولائی در میدان حرب بنا که آن این دو حسرتز ده بایکدیگر خود ملاقی شدند. ملاقات بصورت بسیار صمیمانه و مؤثرانه بوقوع آمده بود. بعد از آنکه همدیگر خود شان را در آغوش کردند برادر کوچک اشک های مسرت ریختننده و سخنان وصیت و نصیحتی که والده شان او را بر تبلیغ کردن آن مأمور نموده بود به برادر خود گفت.

والده محترمه این عسکرهاى دلاور قهرمان وصیتی که به اینها کرده بود این بود:

«اولادهای من! وقتیکه در راه شرف میکا و مملکت خود بدلاوری و قهرمانی سینه تان را بدشمن سپرمی سازید، مرگ را برای خود تان شرف عظیم و بلکه زندگانی ابدی خوش شمیمی بشمارید. امیدگانه والده عاجزه تان همین است که خبر پشت دادن تان را بدشمن نشنود.»

وقتیکه زمان جدایی در رسید، یعنی هر يك با كندك خود بیکسو مأور شده می رفتند، این دو برادر با همدیگر وعده کردند که یا هر دوی ما در يك آن و یا در پی یکدیگر انجمن قانی را وداع کرده وصیت والده خود را در راه میکا دو وطن بجایایزیم. پس بنابر همین عهد و میثاق از هم جدا شدند.

(چونى تورو) بعد از دور و زد و اثنائیکه در (قایینیغ) بخراب کردن خطوط مدافعه دشمن مشغول بود، بایکپاره کله شر نپل دشمن این دار فناء را وداع نمود.

یکی از رفقای او خبر وفات برادرش را به (چونه تارو) رسانید موصی الیه اهدام برای برداشتن جسد برادر خود که پیشتر از و به وفای وعد خود کباب گردیده

بود و دید . و قتی که در پیش آن جسد بی روح واصل شد ، مناً ترانه و محزونانه و رشك آورانه بحسد مذکور خطاب کرده گفت :

— برادر ! چقدر معبود و بختیاری ! من چقدر بد بخت و کم سعادتم ! ترا از خود بیشتر بدار نعیم می بینم ، حالا نکه آرزوی من این بود که دست بدست و پهلو به پهلو میرفتیم . اما بخوبی بدان که من هم از عهد خود برگشته ام ! امروز یافردا تو ملاقی خواهم شد ! خاطر جمع باشی ! مستر بخ شو برادر !

بعد از آن بنا بر عادت مذهب بی خودشان جسد برادر خود را احراق بالنار نموده ، و خاکستر آن را در یک خر یطه انداخته بگردن خود در آویخت . بعد ازین واقعه جسارت و دلاوری (چونه تارو) یک بر هزار گردید . و از همه افراد بلوکی که به آن منسوب بودند ایمان پیشروئی همه را اختیار میکرد . و بشدید ترین محاربه ها و تملک ها خود را بجمع بابا همی انداخت . لکن هزار افسوس که هنوز یک ادنا زخمی هم نه برداشته بود .

آخر الامر ، در یک شبی که از یک محاربه بسیار خونریزانه برگشته بود و بهزا رها فدا کاریها و جان سپاریها تشبث نموده ، و بمقصد خود نایل نشده بود دهن خریطه ، نیکه خاکستر برادرش در آن بود باز کرده گفت :

— برادر ! امروز هر قدر سعی کردم نمردم ، اما میقم باش ! فردا همه حال با تو ملاقی می شوم !

روز دیگر بلوک (چونه تارو) بر هجوم یکی از استحقک های دشمن بهجوم ما ، و ورگردید . از بلوک مجزده نفر هیچ فردی باقی نماند ، و همه طعمه آتش جا نسوز دشمن گردید . (چونه تارو) بر حال آنها رشك میبرد . دفعه تفنگ نفری نیکه بیرق کوچک بلوک بر آن افراشته بود ، و نفرتی مذکور زخمی شده افتاده بود در روبرو بر استحقک مذکور هجوم نمود ، و بیک نفس خود را در انجا رسانیده

بیرق را بردیوار استحكام برافراخت . و در انجا بضرب سر نیزه و قونداق و تیغ و خنجر دشمن پاره پاره گردید . و بر وعده که با برادر خود کرده بود موافق و کامیاب آمد .

يك نفر سپاهتی ژاپنی که بکمال صبر و متانت محاربه کرده

(سای جیرو) نام يك نفر عسکر فی ژاپان ، از سر خود ، و پشت کوش ، و کلوئی خود زخمهای بسیار تهاکه ناکی برداشته بود ، و بسبب زخم سر نیزه که از زیر بغل خورده بود حیاتش در تهاکه بود . زخمی مذکور را در خسته خانه (صلیب احمر) که در (هوری شیا) بود خوبانیه بودند . یکی از مخبرهای اخبار بعد از کمتر صحت با این نفر زخمی ملاقات کرده بود ، و سرگذشت او را پرسیده بود ، از زبان نفر فی مذکور اینچنین حکایت میکند :

« در (۲۴) ماه می در شبه جزیره بخشکه برآمدم . در روز (۳۰) ماه مذکور به این حال افتادم . بسببی که با این زخمهای بسیار غلیظ بسیار زود معطل ماندم ، و در راه بادشاه و وطن ، قدس خود از کوشش باز ماندم به آخر درجه «تا» و مگدرم . شما از سرگذشت من میپرسید ؛ حالا که يك سرگذشت دلیرانه ندارم که بفخر و مباحات آنرا بیان کنم . و تا باز صحت نیامم ، و بجنبه عودت کرده ، مظفرانه و دلاورانه محاربه اشتراک نورزم و جدانم به این راضی نمیشود که از این زخمهای بی اهمیت خود بحث و بیان نمایم . ولی چون بسیار اصرار مینمائید سکوت کردن را خلاف آداب میدانم :

« اولاً اینرا بگویم که از روزیکه به ایحال افتاده در بن خسته خانه آمده ام آثار شفقت و مروتی که از طبیعتان عسکریه ، و زنان خدمتکار خسته خانه درباره خود دیده ام تشکر آن را از وظایف انسانیت میشمارم .

« هنگامیکه در روز (۲۹) م می بعد از پیشین بر (پولانغ فی بن) پیش رفتم ،

روسها هنوز بسیار دور بودند. اما روز دیگر بعد از زوال ماه آنها بخوبی نزد یکشده بودیم. در آخر محاربه عسکرهای ما آنها را آمیختند کلو بگلو هم دست و گریبان شدیم. بعد از پنج، قبیله یک طرف سوارئی روس بر ما حمله نمود. درین اثنا از طرف ما کمفری دخی مانده بود. و دشمن پنج شش بار از ما فزو تفر بود، و زهر طرف ما را احاطه کرده بود. از رهایی دادن جان خود نومید شدیم. لهذا برین قرار دادیم که نامیتوایم از روسها بسیار تلف ساخته خود را نبرد در همین جاتلف نمایم.

ما چون از صنف سواری بودیم باشمشیر، و آنها بار چند و کله باهم جنگ میکردیم صداهای یلک آهنگ برآنگی که ازهم خودن آهنگی سر نیزه و شمشیر بر میخواست بالا و از مهیب جنگاوران منظم آمده کوشه را به افتراز میآورد. روسها که در پیش رو بودند عقب کشیدند اما درینبار رو سها نیک در عقب بودند بر ما حمله نمودند. درین اثنا افسر طرف ما را یکچند نفری روس در میان گرفته بود. آن افسر دلاور یکمال خشم و شدت بر آنها تیغ اندازی داشت. بمجرد دیدن ایحال به امداد افسر خود دویدم. با کمال یاس و نومیدی شمشیر خود را باینسو و آنسو میراندم. درین اثنا یکچند ضرر به بر چه برداشتم و از صبر و طاقت در افتادم، رکها و پی هایم افسر دد شد، بدر جئه که بر اسب خود را گرفته نمیتوانستم. اما به امید آنکه بلکه یک روس دیگر را نیز بیشتر از خود کم به بسیار دشواری خود داری میکردم. تا بوقتیکه اسبم بغلطیده بود بر محاربه دوام ورزیدم. اما یک نفری دیو آسای روسی از زیر شکم اسب من چنان یک ضربه سر نیزه حواله نمود که حیوان بیچاره بدو پا میل کشیده بر پشت بغلطید، ولی هزار شکر که شمشیر من نیزه اندم که او سر نیزه را حواله میکرد در آن دشمن را از هم دوباره نمود.

«د. انشای افتادن اسب از پشت اسب سیکه افتادم، ولی بای راستم در زیر اسب مانده بود. اما بچه که جانتند اسب خود را بالا کردم زمین میزدایم رهائی یافت. ولی هیچ تاب و توان در جاتم نبود. و از خودی خود بخیر بودم و سراسر بیهوش افتاده بودم.»

«به این حال میمانم که چقدر مدت مانده ام به بنا که آن بصدای کفیدن يك شرانپلی در بر، ابرئی سرم بکفید. بحال آمده و باخو استم؛ ششمشیرم هنوز بدستم بود. در نزدیکی خود يك نفرئی قزاق روس را دیدم که او هم بصدای کفیدن شرانپل هوش آمده میخواست که برپا شود. هماندم به او هجوم کردم، و تابیخه است که نفنگ خه در برابر داشته و من هجوم دند بشمشیر او را دو باره کردم.»

«با بخادنه را قدر بیست نفر عسکر روس (۱۰۰) متر به آنطرف بودند مشا هده کردند. هماندم هر بیست آن من هجوم نمودند. یکچند دقیقه با آنها نزود و خورد کردم. لکن از تاثیر خنک آهنهای یک سر و پشت و بغل خود حس کردم باز بیهوش شده بر زمین افتادم. بعد از آن هیچ میمانم که چه شده نخستین بار که بعد از این بخودی بخود آمده ام خود را در خسته خانه (هیروشیا) یافته ام. اما این يك را میمانم که مرا چسان از اینجا به این خسته خانه آورده اند، و تا بوقتی که بهوش آمده ام از ذکر هیچگونه حالات حرب آگاهی ندارم که چشده و نشده»

«چه، من چشمم درین خسته خانه نخستین بار باز شد، اول کسیکه بچشمم برخورد افسر طرب ما بود که دو چار بایی از من دور بر يك چار بایی افتاده بود، و چشمهای خود را بیک نظر شفقت و مرحمت بر من دوخته بود.»

«ممه افسران و آمران خود را دیدم که بنظر مرحمت و شفقت بسوی من نگرانند. این نظر مرحمت آنها را برای خود يك مکافات و تلطیفات بزرگی شمردم، و درینوقت آرزوی یگانه من همین است که باز بزودی کسب صحت و عا

فیت نموده باز بدار الحرب شتاب نمایم .»

(سرگذشت يك مجروح دیگر)

« يك نفر سپاهی ژابانی که در روز (۲۴) م آگست در انشای هجومی که به یکی از استحکامهای (پور آرتور) اجرا کرده میشد مجروح افتاده بود سر گذشت خود را اینصورت بیان میکند :

« در روز (۲۴) م آگست بساعت پنج بر استحکام دشمن هجوم کردیم . باور کنید که دهشتناک کتاز هجوم بردن بر يك استحکام هیچ چیزی تصور نمیشود ! اسلحه ما شیندار استحکام از چار طرف بر سر ما اله کله می بارانید . پیش از آنکه قصد بحصول انجامد بیشتر از نصف رفقای من تلف شدند . اما کسانی که بر حیات مانده بودیم برین يك قرارداد بودیم که استحکام را از هر طرف در زیر تضییق و فشار آورده ضبط کنیم آخر الامر ، ظفر شدیم ، و استحکام را ضبط کردیم ! »

« بعد از آنکه استحکام را بکمال ، ثبات و جسارت استیلا کردیم ؛ طوهای ما شیندار استحکامات چپ و راست ، و جبهه روس بر ما بلافاصله کله اندازی جاله آسا اجرا میکردند ، و عسکرهای مایگان یگان بر خاک هلاک می افتادند . بسیار کم نفری مانده بودیم . قوت ما همان بتمام شدن رونهاده بود . درین انشای يك قوت عظیم روس بر استحکامی که ما آنرا استیلا کرده بودیم هجوم نمود . چون دانستیم که بر مدافعه استحکام مذکور موفق شده نمیتوانیم آن . وقع منین و آهنین را که بهتر از مشکلات بدست آورده بودیم به ترك کردن مجبور شدیم .

« در انشای بر کشتن به کله تفنگ ما شیندار دشمن زخمی شدم ؛ در منطقه دامهای سیمی بر زمین افتادم ، و بر رجعت دوام کرده نتوانستم ، و خود را به

ظهورات قضا و قدر تسلیم کردم . زخم خود را بخوبی بسته ، و بجانیدم . از بیم آنکه مبادا روسها مرا به بیند هیچ استراحت نداشتم . بقدرده قدم به آن سویك چقورئی نظرم بر خورد که از تاثیر يك کلهٔ بم پیدا شده بود ، غلطان غلطان خود را ناله آن غار رسانیدم . تاثیر این کلهٔ بم ژاپانی عجب کارستانی کرده بود . زیرا قدر هفت هشت جسد روس را به تاثیر پرتاب خود در آن غار مستحصلهٔ خود مدفون نموده بود . منهم درین مزار خزیدم ۱۱

« بعد از سه چار ساعت از حد زیاده تشنه شدم . مطرۀ که در گردن داشتم خالی شده بود . در هر طرف نظر انداختم ! از آب هیچ اثری نیافتم . امادر زیر جسد های روسها يك حوضچه کگ بر از خون بنظرم بر خورد که خون بسیاری در آن تراکم نموده بود . در پی غم رنگ ، و بو ، و طعم آن مایع مدش نکشته هاندم لب لب خون گرفته نوشیدم ، و به اینصورت دفع تشنه کی نمودم . تا بوقت شام از شدت درد زخمها ، و خوف و اندیشهٔ کشف شدنم از طرف روسها ، و گرسنه کی و تشنه کی گاه بهوش و گاه بهیوشانه وقت گذرانیدم .

« رفته رفته دست بی امان گرسنه کی وجودم را به بیج و تاب می انداخت ، و روحم را مضطرب و نالان میداشت ! اضطراب درد زخمهای من نیز غیر قابل تحمل بيك حالی آمده بود . بر سر اینها خوف و اندیشهٔ کشف شدنم از طرف روسها عذاب مرا زیاده تر میافزود . ازین میترسیدم که جنگ کرده جنگ کرده بمیرم ، ولی این چنین مرگی که هیچ حرکت نتوانم ، و بر قتل دشمن خود مقدر نشوم ، و درین غار مانند يك مرغی از طرف دشمن به تیغ حلال شوم حقیقتاً مصیبت بسیار الم انگیزی . می شمردم . زیرا در بنوقت مقصد من زنده گانی بود که جور شده باز پس میدان حرب در آم ، و گلو بگلو ، و بنجه بانجه بادشمن زد و خوردنمایم . و بکشم و بکشم نه اینکه به این حال بیدست و پای ما

ند آهوی دست و پا بسته سرم را از تن جدا کنند.

« تا مدت سه روز درین چقوری به اضطرابات کونا کونا جانکندن بسر آوردم . در وقت شام روز چارم ، از نزدیک صداهای روسها بگوשמ بر خورد ازینواقعه بد هشت بر خود لرزیدم ؛ بدل خود تضرع و نیاز میکردم که مرا نابده بگذرند . ولی این تضمرات من کار گر نیفتاد . چونکه روسها جسد های ژا پانهارا بر چه زده ، و نیم جانهای شان را سر بریده نابه پیش من نزدیکشده اند . من روی خود را در خاک فرو برده مانند مرده افتاده بودم . یکی از روسها در پیش من ایستاد ، و بدقت بروی من نظر کرد ، ولی در من هیچ اثر حیات ندیده مرده پنداشت از آن وجیبهای میرا پالیدن گرفت . پیسه ، و چا نطه ، و لوازم طبیعه و دیگر اشیای مرا سرقط کرد ؛ بعد از آن با قوندق تفنگ بر پشتم بشدت زده ، و بار چه تفنگ در زیر استخوان قبورغه امیک زخم دیگر ی حواله کرده ، و یکچند لککدیگری هم زده در گذشت .

« بسبب تاثیر انجماد خون که در اطراف زخم پیدا شده بود سیلان دم منقطع شده بود ، و ناب و توانم سراسر محو و زایل شده بود . عالم از حیات دور و بموت خیلی نزدیک بود . اما در خود هیچ اثر زنده کی نمیدیدم .

« روز پنجم باران بارید . بتاثير آب و خامت احوال سراسر تازا بد نمود . زخمهایم رفته رفته به تفسخ رونهاده بود . یک قسم سرم در میان گلهافرو رفته بود ؛ کره ها و دیگر حشرات مضره بر سر و رویم گردش میکردند . بحال اد تا حرکت رانداشتم . پیش از مرگ کره های قبر وجودم را استیلا کرده بود . و الحاصل در عالم زنده کی تجربه های مرگ را میگذرانیدم . تا آنکه سراسر بیهوش شده از خودنی خود در گذشتم !!

« در عین بیهوشی بودم که صدا های ژاپنها بگوשמ بر خورده بی اختیار

چشمهایم را کشادم : در روبروی خود قوماندان يك تولى ژاپانی را دیدم .
بسوی من بنظر شفقت و مرحمت دیده و مددفرستادن را بمن وعده داده عسکر
خود را به پیش راند .

بعد از کمتری دو نفری دولی بردار آمده مرا برداشتند و بخسته خا
نه آوردند

صورت وفات کرنیل (اویا)

« این کرنیل ، در محاربه (مانچوری) در راه شرف بادشاه و وطن خود
بکمال شجاعت و دلآوری محاربه کرده کرده فدای جان نموده است . یکشب
پیش از محاربه به گفتن (می پوشی) چنین گفته بود :

— روسها را همه حال منزم ، و پریشان باید کنیم . در بنوقت اینرا
گفته نمیتوانیم که چه وقت خواهیم مرد . مع هذا برای این نتیجه دایما حاضر
و مهیا باید باشیم ! »

« و اینرا هم وصیت کرده بود که (اگر غیردبالا پوش ناستانی اورا برای یاد
کار بردارد »

« يك کمی پیش از محاربه که در آن کشته میشد بر سر خود يك شیشه (لوانطه)
یعنی عطر برنخت . حال آنکه در وقتیکه بخانه خود بود هیچگاه لوانطه استعمال
نکردن اورا کسی بیاد ندارد . و نیز حمام کرده همه وجود خود را پاك بشست
وزیر پیراهنی وزیر جامه پاك و تازه در بر کرد .

« اینست که این طرز حرکت از طادات مستحسنه قدیم جنرالهای ژاپانست
که هر وقت بجنک می رفتند بهمین عزم می رفتند که بمیرند ولی پشت بدشمن
نهند ، و پیش از جنک حمام کرده ، و لباسهای پاك پوشیده ، و لوانطه بسیاری

بر سر و بر خود میباشیدند . این عادت قدیم تا بحال در اردوی ژاپان موجود است و اکثر افسران ژاپانی همین عادت را درین جنگ (مانچوری) رعایت کرده اند .

« اینست که کرنیل (اويا) نیز در روزی که کشته میشد بهمین طرز حرکت نمود ، و در آنستیکه تولى خود را به پیش سوق مینمود يك نفر عسکرش پس مانده بود . بمجردیکه روی خود را برای آواز دادن نفری مذکور در داد يك کله دشمن بطرف چپ سرش بر خورده و مغز هایش را بر افشانده هاندم برخاك هلاك در افتاد . در مكثوب یاور این کرنیل که به (توکیو) نوشته بود این معلومات ذیل مندرج بود :

« کرنیل (اويا) شش بار در موقع های بسیار نازك حرب به تهلکه مرگ در افتاده بود که از پنج آن رهایی ، و در ششمین آن بيك کله بی امان دشمن ترك دغدغه حیات نموده است :

« اول در اثنای هجوم (کیهن تی بن شافع) بود . در زیر يك باران شدید کله تفنگ ، و شربنل ، و بم و رول با تولى خود به پیش حرکت کرده بود . کرنیل بعوض شمشیر يك چوب بدست داشت ، و میگفت : (برای مغلوب کردن رو سهامین چوب کافی و فیست) . هر آنقدر که بدشمن نزدیک شده میرفتیم بارش کله دشمن افزونی میگرفت . عصا چوب کرنیل بکله دشمن دوباره گردید . اگر چه برای توقف کردنش یکدوبار جا کردیم ، ولی او هیچ التفات نکرده (ایلری ! ایلری) یعنی (وراند ! وراند) گفته به پیش حرکت میکرد ، و تا کامیابی حاصل میشد هیچیک دقیقه توقف نورزید .

« موقع ، شکل تهلکه نك دوم این بود که برای يك کشف ؛ اسپ خود را در زیر باران کله های بم و شربنل دشمن بتاخت بسیار بار دیدیم که کرنیل در میان

دودها و غبارها نیکه از اشتعال کفیدن بمهاوشر پنلها حاصل میشد سراسر غایب گردید، و همه ما از حیاتش یکفلم نو میدشیم. لکن از همه آنها زنده و سلا مت رهایی یافت. درین اثنا بمهاوشر اینلها نیکه در دور و پیش کرنیل می افتاد بیشتر از (۶۵) عدد بوده اما این آشته لها، و این صدا های مهیب در نظر کرنیل از آواز موسیقی، و الوان رنگارنگ جشنهای آتشبازی شیرینتر و رنگینتر می آمد.

«تهلکه سوم را در هجوم (شیانوچو) گذرانیده است. در انسانی که برای ترصد موقع دشمن برآمد روسها او را دیده یکی یکبار همه کی برو آتش کردند اما همه کله ها خالی رفته هیچک تائیری بر او نکرد. زنده ماندن کرنیل در اینجا یک حال فوق العاده شمرده میشد.

تهلکه چارم را در وقتیکه در موقع مذکور احوال و مواضع دشمن را کشف کرده بسوی (وافانغ تی بن) جنوبی پیش شد در گذرانید. بحرکات پیشروئی این قوماندان شجاعت نشان که در زیر باران کله های بم و شرپنل، و تفنگ و مترالوز سینه داده پیش میرفت اگر فلک هم مانع میشد موفق نمیشد.

تهلکه پنجم این بود: بعد از آنکه (هیابی ین لینغ) را استیلا کردیم بسوی (فانغ شووی لینغ) حرکت کرده بودیم. دشمن این جارا بسیار تحکیم و محکم بندی کرده بودند کله مانند باران همی ریخت. ولی کرنیل موقع خود را محاطه کرده از دادن او اسروا نمی ایستاد. درین اثنا بمن گفت: (اگر مجروح بیفتم، و یا تلف بشوم هماندم کلاه و موزه و علامت های افسرئی مرا بردار تا دل عسکر نیفتد.

ششم تهلکه همین بود که آن را گذشتانده نتوانست، و کله ناگهان دشمن مغز هایش را بآباد نمود.

(حرکت عالیجنابانۀ يك نفری)

در پنجم ماه جولایی (هاشیموتو) نام يك نفرئی ژاپانی برای وظیفه بهره بر يك تپۀ مأمور شده بود . درین انبایش آمدن (۱۵) نفر عسکر دشمن را (هاشیموتو) مشاهده نمود . همان دم بسوی تولی خود که در عقب به تاسیس و تشکیل وسایط مدافعه مشغول بودند اشارت کرده اخبار کیفیت نمود . ولی خودش با حواله دار خود برای تمهین کردن مقدار عدد دشمن در پشت يك سنگ بزرگی پنهان شدند . دیدند که در عقب آن (۱۵) نفر عسکر بقدر (۱۵۰) نفر عسکر قازاق روسی نیز در پیش آمدنست . و چنان معلوم میشد که این قوت دشمن برین تولی شان که در اینجا بتأسیس اسباب مدافعه مشغولند يك حرکت دوردادن و عقب گرفتن اجرا کنند .

چون این معلومات را گرفتند (هاشیموتو) و حواله دارش بر خواسته بسوی تولی خود روانه شدند . درین اثنا حواله دار را يك گله در رسیده برخاك هلاك بیفتاد .

حواله دار در نفس واپسین خود به (هاشیموتو) این وصیت را کرده جان داده — غیرت کن ! بزودی افسر تولی را از حادثه آگاهی ده .

(هاشیموتو) دلش بهیچصورت به این راضی نمیشد که جسد آمر خود را بدست دشمن تسلیم کند . لهذا جسد حواله دار را همراه تفنگش بر پشت خود برداشته از تپه فرو آمد . هنوز یکچند قدم فرو نیاوده بود که در پیش رویش دو نفر عسکر دیوقامت روسی پدیدار گردید . چون وقت آتش کردن نبود همان دم نيك جهیدن لگداند از جهناستیکی یکی از آنها را بیایان لولان نمود و با آن دیگر بمجادله آغاز نهاد . این مجادله خیلی مدتش بود . در انشای زد و خورد هر دوی شان لولان شدند . گاهی یکی بزیر و آندیکری ببالا و گاه بهکس آن نابه

نیم تپه غلطان غلطان رفتند . ولی (هاشیموتو) چابکدستی کرده کارد ژاپانی خود را کشیده سینه دشمن خود را بشکافت . و باز پس برگشته جسد حواله دار را در زیر پوتنه ها و خا کها پنهان ساخت و به زد تولی خود عودت نموده قوما ندان تولی را از کیفیت حرکات روسها آگاهی داد .
قوماندان ، این حرکت عالیجنابانه نفر را تحسین کرده بما فوق خود از کیفیت خبر داد .

مکتوب دختر کرنیل «می پوشی» به پدرش

هنگامیکه جنرال (قورویاتکین) در سنه ۱۹۰۳ بمقصد سیاحت به ژاپونیا آمد . بود کرنیل (می پوش) نیز در میان هیئت استقبالیه نیکه از طرف دولت ژاپان مقرر شده بود ما مور بود . و از ان سبب از رتبه سوم بک نشان روسی به او داده شده بود .

کرنیل مذکور در بنبار پیش از انکه بجننگ مانچوری میآمد حیات خود را بمبلغ (۱۵۰۰) مارق (سیگورت) یعنی (یمه) نموده بود . این کرنیل به اسپ سوار ری و شکار خیلی هوسکار بود . محبوب بک زوج ، و مشفق بک پدر بود . همه او قات بیکارائی خود را به تربیه اولاد خود صرف میکرد . دختر بزرگ او در مکتب انائیه (کیوتو) تحصیل علم و عرفان مینمود . این دختر ، کتبی که یازده ساله بود این مکتوب را بدار الحرب برای پدر خود فرستاده بود :

« پدرمهربان من !

« برای دانستن ، و خبر گرفتن احوال زنده بودن شما هر روز بک اخبار بکه روزانه چاپ و نشر میشود گرفته میخوانم . گمان میبرم که در بسی محاربه ها موجود بودید ، و بکمال قهرمانی و بهادری محاربه کردید انشاء الله سلامت و

مظفریت می آید، و بحکایات و مناقب برگزیده آن محاربه‌های باشان و شرف این دخترک عاجزه كك تارا پرور شیب فضل و عرفان می‌کنید .
« خیال شما شب و روز از نظرم دور نمی‌شود . و اینست طارا که وظیفه خودتان را پیش از آنکه لایق بحسارت و شجاعت خود بسر برسانید ازین عالم فانی وداع نکنید ؛ هیچ یکدقیقه از زبان خود کم نمی‌کنم ! »

— { نقشه هائیکه در ریگ پنهان شده بود } —

(آزاقا) نام يك دغه دار ژاپانی در روز (۹) م آگست باد و فر دیگری در اثنائیکه برای نفتیش گردش میکردند یکی یکبار از طرف يك ، فرزه روس که در انجاها کین کرده بودند دو چار تعرض شدند . از آتش ناگهانی تفنگ روسها اسپ دغه دار بچاره رم بدنبابی خورده (آزاقا) را به بد صورت رزمین انداخت ، و از تاثیر این افتادن پایش بشکست . یکی دو نفری دیگری که هر دو مجروح شده بودند با وجود مجروحی برای خبر دادن به طرف ، بعقب ناختمند بعد از کمی یکمقدار قوه معاونه گرفته باز بمحل واقعه میامدند ، ولی از دغه دار اثر نیافتند . معلوم شده بدست روسها اسیر شده است .

حال آنکه در نزد (آزاقا) یکچند نقشه بسیار مهمی موجود بود که از افتادن آن نقشه ها بدست روسها قومندان طرف بسیار به اندیشه و تلاش افتاد دو هفته بعد يك قطعه عسکر کشف ژاپانی که در همان محل گشت و گذار میکردند در میان ریگها يك کاغذ پاره بنظرشان بر خورد . یکی از نفرها از اسپ فرو آمده و ریگها را پس کرده یکچند ورق پاره ئیکه با خاك و خون آغشته شده بود از میان ریگها بیرون بر آورد .

چون خوب نظر کردند معلوم شد که این اوراق همان نقشه هایی بود که در پیش (آزاقا) بود ، مگر بچاره (آزاقا) در نفس آخرین خود بجز اینکه نقشه های مذکور

را در خاک بنهان سازد و اگر چاره نیافته بود . .
 قوماندان طرب بر کار وایی و صداقت (آزاق) تحسین ناموده حفظ کردن
 اوراق مذکوره را برای یادگار بموزه خانه عسکری توصیه نمود .

(يك تارموی اسپ يك رساله ئی)

يك طرب سوار ئی زایان ، بعد از عقب گیری روسها بر کشته در يك موقعی
 توقف کرده بودند . در آن اثنا صرا به داک واصل شده عسکرها همه کی دویده
 اطراف صرا به را گرفتند . افراد این طرب نیز در آن میان بود .
 داک نامهای هر کس را به آواز بلند میخواند ، و هر کس پیش دویده پاکت
 خود را میگرفت ، و بيك ذوق و تلاش پاکت را پاره کرده احوال خانه و مملکت
 خود را از زبان اقربا و تعلقات خود ها میخواندند . زمین از پاکتهای پاره شده بيك
 قالبچه سفیدی فرش شده بود .

بعضی از افراد به نظر های متبسمانه . مکتوب خود را میخواند بعضی غمگینا
 نه بعضی مدققانه ، بعضی متلاشیانه ، بعضی مستر بحانه میخواندند که از این وضع
 های مختلف الاطوار آنها تا یکدرجه مضامین . کتایب مذکور معلوم میگردد .
 بعد از آنکه مکتوبهای خود را خواندند از طرف افسران بعسکر مأذو
 نیت داده شده که جواب مکتوب های خود را بنویسند . از آن رو هر کس در يك
 گوشه نشسته بجواب نوشتن آغاز نهادند . بعد از یکساعت جوابها آماده شده افراد
 مکتوبهای خود شان را بهیئت افسران تسلیم کردند .

افسران مذکور بقرار قاعده که در دار الحرب ها موجود است مکتوبهای
 افراد را از بهر آنکه . بپادا اسرار و حرکات عسکریه را افشا کرده باشند یگان
 یگان از نظر مطالعه گذرانیده ، و غلطیهای آنها را اصلاح کرده ، و سرهای

مظفریت می آید، و بحکایات و مناقب برگزیده آن محاربه‌های باشان و شرف این دخترک عاجزه ك تارا پرورش یاب فضل و عرفان می‌کنید .
 « خیال شما شب و روز از نظرم دور نمی‌شود . و اینست که وظیفه خودتان را پیش از آنکه لایق بحسارت و شجاعت خود بسر رسانید ازین عالم فانی وداع نکنید ؛ هیچ یکدقیقه از زبان خود کم نمی‌کنم ! »

— { نقشه هائیکه در ریگ پنهان شده بود } —

(آزاقا) نام يك دغه دار ژابانی در روز (۹) م آگست باد و نفر دیگری در اثنائیکه برای نفیض کردش میگردید یکی یکبار از طرف يك ، فرزه روس که در انجاها کمین کرده بودند دو چار تعرض شدند . از آتش ناکهائی تفنگ روسها اسپ دغه دار بچاره رم بد نمایی خورده (آزاقا) را به بد صورت رزمین انداخت ، و از تاثیر این افتادن پایش بشکست . یکی دو نفری دیگری که هر دو مجروح شده بودند با وجود مجروحی برای خبر دادن به طرف ، بعقب تاختند بعد از کمی یکمقدار قوه معاونه گرفته باز بمحل واقعه بیامدند ، ولی از دغه دار اثر نیافتند . معلوم شده بدست روسها اسیر شده است .

حال آنکه در نزد (آزاقا) یکچند نقشه بسیار مهمی موجود بود که از افتادن آن نقشه ها بدست روسها قوماندان طرف بسیار به اندیشه و تلاش افتاد دو هفته بعد يك قطعه عسکر کشاف ژابانی که در همان محل گشت و گذار میکردند در میان ریگهای يك کاغذ پاره بنظرشان برخورد . یکی از نفرها از اسپ فرو آمده و ریگها را پس کرده یکچند ورق پاره نیکه با خاك و خون آغشته شده بود از میان ریگها بیرون بر آورد .

چون خوب نظر کردند معلوم شد که این اوراق همان نقشه هایی بود که در پیش (آزاقا) بود . مگر بچاره (آزاقا) در نفس آخرین خود بجز اینکه نقشه های مذکور

را در خاک پنهان سازد و اگر چاره نیافته بود . .
 قوماندان طرب بر کار وایی و صداقت (آزاقا) تحسین ناموده حفظ کردن
 اوراق مذکوره را برای یادگار بموزه خانه عسکری توصیه نمود .

(يك تارموی اسپ يك رساله فی)

يك طرب سوار فی ژاپان ، بعد از عقب گیری روسها برگشته در يك موقعی
 توقف کرده بودند . در آن اثنا همراه داک واصل شده عسکرها همراهی دویده
 اطراف همراه را گرفتند . افراد این طرب نیز در آن میان بود .
 داک کی نامهای هر کس را به آواز بلند میخواند ، و هر کس پیش دویده باکت
 خود را میگرفت ، و بیک ذوق و تلاش باکت را پاره کرده احوال خانه و مملکت
 خود را از زبان افراد و تعلقات خود ها میخواندند . زمین از یاکتهای پاره شده بیک
 قالیچه سفیدی فرش شده بود .

بعضی از افراد به نظرهای متبسمانه ، مکتوب خود را میخواند بعضی غمگینا
 نه بعضی مدققانه ، بعضی متلاشیانه ، بعضی مستر بحانه میخواندند که از این وضع
 های مختلف الاطوار آنها تا یکدرجه مضامین ، نکات مذکور معلوم میگردد .
 بعد از آنکه مکتوبهای خود را خواندند از طرف افسران بعسکر مأذو
 نیت داده شد که جواب مکتوب های خود را بنویسند . از آن رو هر کس در یک
 گوشه نشسته بجواب نوشتن آغاز نهادند . بعد از یکساعت جوابها تمام شده افراد
 مکتوبهای خود شان را بهیئت افسران تسلیم کردند .

افسران مذکور بقواعدی که در دار الحرب ها موجود است مکتوبهای
 افراد را از بهر آنکه مبادا اسرار و حرکات عسکریه را افشا کرده باشند یگان
 یگان از نظر مطالعه گذرانیده ، و غلطیهای آنها را اصلاح کرده ، و سرهای

پاکت هارا بسته و مهر لاک کرده به داک تسلیم میگردند .
یکی از مکتوب های مذکور را نیک افسر کوچک ، مطالعه میگردید تا موی
ظهور نموده افسر مذکور به اواز بلند دیگر افسران را خطاباً گفت :
— در میان این مکتوب يك نار موی ظهور نموده که عجب يك کیفیتی دارد .
بشنوید که به آواز بلند بخوانم :
مکتوب مذکور از طرف يك نفر رساله بی برای پدرش به اینضمون
نوشته شده بود :

پدرمهربان من !

« امروز مکتوب شما را گرفته خبر صحت و عافیت شما مرا از حد زیاده
ممنون و مسرور ساخت . منم نه ایندم زنده ام . در ماه گذشته برای رهائیدن
يك قسمی از تول غند (قوروی) از جناح چپ بردشمن بهجوم ما آورده شده
بودیم . دشمنرا بحال فلاکت اشتعالی در آورده تار و مار نمودیم . و تا بوقتیکه
(قودان شای) را ضبط و استیلا کردیم از عقب گیری دشمن وانه ایستادیم .
بعد از آن بردشمن که در (قانوتای لینغ) بود بهجوم آغاز نهادیم . طریقه که من به
آن منسوب بودم ، در قطاری که جناح چپ دشمنرا تعقیب مینمود ، وجود بود .
« نفرزده دشمن که از عسکر طوپچی ، و سواری مرکب بود در جوار قرار
گاه تول غند خود شان بر دو تپه کوچک چار قطعه طوپ سیار تعبیه کرده بودند .
این چهار طوپ بر طرب رساله ما که در میدان صاف به پیش رفتن مجبور بودند متحداً
آتش کشادند . من برای ترصد بر یکی از تپه ها مار و ر شدم . در آنوقتیکه من و رفیق
(قوبانان) پدش میر قسیم در پیش روی مادر بسیار نزدیک کله بهم دشمن بکفید .
رفیق بیچاره ام را تلف و اسب مرا زخمی نمود .
« از تلف شدن رفیق خود (قوبانان) محزون ، و از مشاهده حال جانکدن

اسپ خود دلخون شدم. الحق كه مفارقت ابدی این حیوان صادق كه ازینقدر مدتها بهمه محنتها و مشقتهای من رفیق و شریك بود خیلی يك حزن العینی در دلم پیدا کرد بر اسپ رفیق خود سوار شدم، و در پی وظیفه كه ران مقرر شده بودم روانه شدم بعد از آنكه وظیفه ام را بجا آورده پس كشنم حیوان بیچاره خود را مرده یافتم. باز كه هم تام بر جگر كا. آن حیوان بیچاره خورده بود.

«آبازر کتزازین مصیبت چه تصور شود كه برین حیوان صادق ی آنكه يك كار و خدمت بزرگی كه نمونه امتثال شجاعت، و نمونه امتثال عبرت شود از دستم بیاید آن بیچاره پیشتر از من رهپار عدم گردد!

«مویی كه درین مکتوب خود برای شما فرستاده ام يك یادگار قیمته دار یادآورنی آن یار و فاشعار منست. این تار مورا در يك جای مناسب ده خود مافن كرد ده يك لوحه سنگی نیز بران نصب كنید، و بران لوحه سنگ نیز این عبارت را بنویسید: «قبر (قوتا) نام اسپ يك نفر عسكری سوارى میباشد» هرگاه زنده و سلامت به ده عودت كنم آنوقت يك صندوق قبر بسیار خوبی برای آن ساخته قدر شناسنى آن یا صادق خود را بجا خواهم آورد.»

تاكه خواندن این مکتوب به انجام میرسید همه سامعین به نهایت درجه متأثر دیده میشدند، و از تأثیر رقت پرورانه این مکتوب همه افسران را بك سكونت و سكوتی فرا گرفته بود. بلی! بسبب كه در باب بزرگى شفت و رقت قلبیه يك عسكرا یان يك نمونه خوبی بدست آمده بود همه افسران بك بحر سرور و روشا طى غوطه خوار حیرت شده بودند.

ملاقات يك افسر روسی با يك افسر ژاپانی

يك افسرا كه هر قدر شجیع و بهادر، و در باره دشمن سنگدل و بیرحم با

شد اما باز هم انسانست . گاهی میشود که چشمان او با شکافه تأثیر پر میشود .
يك فرقی که در مابین او با دیگران هست همین است که درین چهره يك لمعه شجاعت و يك بارقه قهر و غضب ، بیدار خشد .

دو آدم رفیق القلب که با هم دیگر روبرو آیند هر قدر اشك که بریزند و هر قدر حسیات مشفقانه که بیکدیگر نشان بدهند ، دو افسر جنگی نیز بمقابل یکدیگر از درجه های عالیترین این تحسسات قلبیه نمونه ها نشان داده میتوانند .

يك افسر ژاپنی ، با يك افسر روسی که در آشنای نهایت کرمی معاربه ، و هنگامه رستخیز جنگ و مقاتله يك دوره صلح و صلاح موقتی برای خود حاصل آورده با هم دیگر یکچند دقیقه ملاقات کنند ، و بمقابل هم دیگر حسیات مودتکارانه بروی کار آورند آیا چقدر علوی يك منظر را ، چقدر رقت انگیز يك محبت تشکیل میدهد ؟

هرگاه انسان بخواد که صورت جریان این ملاقات را تحریر و تصویر نماید دل را يك سرور حزنخی استیلا میکند ، قوه متخیله مانند انوار شمس در آفاق علویه سیران و جولان میکند !

گاهی میشود که سحاب آلود ، و زمین برف آلود باشد . . . اما تأثیر این عوارض طبیعیه ضیاء شمس و قمر را قطعاً غایب کرده نمیتواند !

در يك روز ماه دسمبر سنه (۱۹۰۴) از طرف يك افسر روسی يك مکتوب بیکه بیک افسر ژاپنی خطاباً نوشته شده بود بیک از پهره های نخستین خط حرب نوا غنڈ ژاپان رسید .

آیا درین مکتوب چه نوشته شده بود ؟ این مکتوب در باب حرب حاضر هیچ معلوماتی را محتوی نبود . بلکه تنها از آرزوی دست بدست مصافحه شدن يك افسر روسی با يك افسر ژاپنی حکایت میکرد . مکتوب مذکور

بسیار نازکانه و ظریفانه نوشته شده بود . بعد از کمی به این مکتوب افسر روسی از طرف افسر ژاپانی جواب نوشته شد ، و درین جوابنامه قبول شدن آرزوی افسر روسی از طرف افسر ژاپانی تذکار گردید . در مکتوب خود افسر ژاپانی بعضی شرایط ملاقات را اصلاح و تعدیل کرده به اینصورت شرایط بیان نمود :

« در زیر احکام این شرایط ذیل باشما ملاقات کرده میتوانم ، و بمرض آن کسب شرف و مباهات میکنم :

(۱) — جائیکه از طرف شما برای ملاقات تعیین شده ، من آنجا را چندان موافق نمیشمارم . لهذا یکقدری بطرف شرق يك موعده ملاقات تعیین باید شود .

(۲) — روز (۳۱) م : سمبر در وقت زوال ملاقات اجرا کرده خواهد شد .
(۳) — در آشنای رفتن و آمدن همه آتش منقطع باید شود ، و چنانچه من درینباب به تول غند خود معلومات میدهم ، شما را هم لازمست که همچنین حرکت باید بکنید .

(۴) — مدت ملاقات عبارت از (۳۰) دقیقه باید بود .

(۵) — در آشنای ملاقات از طرف ما يك بیرق سرخ برافراشته میشود .

اینستکه اگر این شرایط قبول کرده شود باشما ملاقات کرده خواهم

توانست و با این عرض حسیات احترامکارانه خودم را تقدیم میکنم . »

و قتیکه این مکتوب به تول غند روس رسید هاندم این جوابنامه نوشته شد .

« مکتوب شما که مبشر بر قبول شدن آرزوی من از طرف ذات عالی »

شما و قوماندان محترم شما بود مرا شرف بزرگی عطا نمود . همه شرایطی را که

بیان کرده اید قبول کردم . با خود دو نفر میآرم . یکی ازین دو نفر يك بیرقی

که نصفش زرد و نصفش سرخ باشد حامل خواهد بود . محافظه کردن شما را از هر گونه تهدید که در عهده نمیگیرم . مع هذا دران اننا حرکات عسکریه تول غند مادو چار تعطیل نمیشود . در وقت رفتن و آمدن شما بموعده ملاقات ، و در انشای مصاحبه نه بخود شما و نه بمسکرهاشیک باشماست هیچگونه تعرض کرده نمیشود . بمحل ملاقات از راه (تایشا نغتون) می آیم و تابوقتیکه بیرق شمارا به بینم انتظار میکشم .

« وقتیکه شما را به بینم امید میکنم که اسم عالی شمارا بیاموزم ، و بمقابل آن اسم خود را نیز بشما میدانم . »

روز (۳۱) م دسمبر در آسمان یک پارچه ابر هم نبود . آفتاب با همه قوه فیاضانه خود شعشعه نثاری میکرد . گویا که صانع قدرت این لطافت را بشرف ملاقات این دو افسر برای همین روز تخصیص کرده بود !

افسر ژاپانی بر یک اسبی سوار شد ، و عسکرها نیز او را پیروی کردند . ده دقیقه بعد سوارهای طرفین بهم رو برو آمدند ، و هماندم از اسبها فرو آمدند ، و بمکالمه و مصاحبه آغاز کردند . در حالی که نیمساعت برای ملاقات قرارداد شده بودند بیکساعت طول کشید . نهایت زمان ، مفارقت در رسید . این دو نفر افسر که در انشای جنگ بخون هم دیگر تشنه جنگ میکردند ، درینوقت مانند دو یار جانی از هم دیگر جدا شدند .

اینست که ایندو افسر در میدان های جهوی جنگ وجدال یک دوره مسعودیت گذرانیدند .

(وفات صوبه دار نوژی)

خبر وفات صوبه دار (نوژی) که در انشای هجوم برتنه (۲۰۳) م در (پور

آرتور) کشته شده بود ، همه زاپاها را دلخون و محزون کرده بود .
 جنرال (نوژی) فاتح (پور آرتور) را دو پسر بود که یکی (حوتن) و دیگری
 (شوتن) نام داشت . و هر دو بمنصب صوبه داری در تول غند (۳) م بر (پور
 آرتور) سوق شده بود . (شوتن) در محاربه (نانشان) کشته شد . (حوتن)
 در هجوم نیه (۲۰۳) کشته شد .

(حوتن) بیست و چار ساله یک افسر نوجوانی بود . بعد از آنکه مقدمات
 تحصیل خود را ا کمال نموده بمکتب اعدادی عسکرئی (ناغویا) دوام کرده ، و
 بعد از آن بمکتب حربیه (توکیو) داخل شده بود ، و از انجا بمنصب صوبه داری
 برآمده بود .

وقتی که خبر زخمی شدن برادر خود (شوتن) را شنید هاندم به خسته خانه
 نیکه هفت فرسخ دور بود دوید . یکدو دقیقه پیشتر از وفات برادر خود در انجا
 واصل شده بود . اگر چه (شوتن) بیچاره به اضطراب مرگ از خود بیخبر بود
 باز هم چشمان خود را باز کرده بسوی برادر خود متبسمانه بیان تشکر کرده بود .
 بعد از آن (حوتن) به تولی خود برگشت و برای حاضر شدن در مراسم
 تدفین برادر خود از آمر خود رخصت استحصل نمود . به این افسر نوجوان
 از پدر خود اصالت ، و شجاعت و بسی مزایای عسکریه انتقال کرده بود . دایما
 در پیش روی تولی خود حرکت میکرد ، و در زمانهای شدت اکثرین آتش
 نیز بعسکر معیت خود از وصیت بشجاعت و جسارت خالی نماند . همه آمرها
 و افسرهای بزرگی که او بمعیت شان بود افعال و حرکات این افسر نوجوان را
 تحسین و آفرین میکردند .

بنابر وفات (شوتن) همه افسران تول غند با جنرال (نوژی) متأثر و محزون
 شده بودند . و برای اینکه پسر یگانه دیگر او یعنی (حوتن) هم ضایع نشود او

را به هیئت ارکان حربیه مامور کردند . این حال بجای اینکه جنرال (نوزی) و پسرش را ممنوع کند خیلی موجب کدورت آن جنرال پیربند پیر گردید . لهذا هاندم برای هیئت ارکان حربیه يك كاغذ نوشته در آن كاغذ خود در جاواسترحام نمود که اگر پسر مرا از سوق و اداره يك قطعه عسکر به عاجز و غیر مقتدر نمی بینید در خط نخستین حرب تعیین بکنید . زیرا او بدرجه ارکان حربیه رسیده از مقرر کردن او را به هیئت ارکان حربیه ندانستم که چه مقصداست ! بعد از آن این افسر نوجوان بمجنرال (توموباو) معاون تعیین کرده شد .

در اثنای هجوم شدت ناکی که بر تپه (۲۰۳) اجرا کرده شد ، در حالتیکه در پیش روی همه عسکر بود ازین دار فنا وداع ابدی گفت وفات این پسر دوم جنرال نوزی سخن او را که در وقت وداع در (توکید) به زوجه خود گفته بود بحقیقت مبدل نمود .

جنرال (نوزی) به زوجه خود چنین گفته بود :

— « پدر با اولاد های خود برای محافظه وطن ، و مدافعه حدود از شما جدا میشوند . برای اولاد های من بزرگترین شرف ، و برای خودم مقدس ترین آرزو همین است که در راه این مقصد مقدس مراسم تدفینیه هر دو اولاد خود در ادربك روز اجرا كنم ! »

(حونه نوزی) ، در وقتیکه او را به هیئت ارکان حربیه تعیین کرده بودند بیکی از رفقای خود که مجروح افتاده بود يك مکتوب تسلیت آمیزانه و از حال خود شکایت انگیزانه يك مکتوبی نوشته بود که صورت آن از قرار ذیلست :

— « دوست محبت پرور من !

« مع التأسف مجروح شدن شمارا شنیدم . چون فرصت ندارم بالذات به عیادت شما آمده نتوانستم ، تنها به این مکتوب خود شمارا تسلی میدهم .

بعضی از رفقای خود را کشته ، و بعضی را مجروح می بینم . من بچاره را برای تنظیم و تسویه بعضی کارها در عقب مقرر کرده اند ، و از انسبب ازین شرف ها محروم مانده ام .

« و قتی که در مکتب بودم نه این وظیفه های نیک در بنوقت مرا بران مقرر نموده اند آموخته بودم ، و نه دریغ را برای اینکارها آمده بودم . امتداد یافتن این محاربه هنوز تا بسیار وقتها احتمال دارد . بر خود خوب دقت . برای خاطر مملکت محبوب تان کوشش ورزید که زود اعاده همت بکنید . »

— { اتحاریک افسر چرخجئی بحری } —

در اثنای تشبث سومین سد نمودن مدخل (پور آرتور) این افسر ژاپانی که در کشتی (اوتارومارو) مأمور بود بدست روسها اسیر افتاده بود از تاثیر زخمی که برداشته بود از خود بیخبر بوده به کشتی خسته خانه (مونفولیا) نام روسی نقل داده شده بود .

و قتی که از حال بیهوشی رهایی یافته چشمان خود را باز کرد دید که یک افسر روسی فوطو غراف او را میخواهد بگیرد . افسر ژاپانی ممانعت نمود . افسر روسی اصرار کرد . افسر ژاپانی بیان کرد که در هیچ يك مملکتی که تمدن کرده باشد این عادت نیست که تا اجازه خود انسان نباشد فوتوگراف او گرفته شود ، و این حرکت شما قطعاً لایق افراد يك ملت مدنی نمیباشد . بنابراین افسر روسی از گرفتن فوتوگراف افسر ژاپانی صرف نظر نمود .

و قتی که در مجلس بود ، تا بزمانی که دسته کشتی های جنگی روس در (پور آرتور) میبود احوال محیه افسر ژاپانی خوب میبود . هر روز از پنجره که بسوی مدخل (پور آرتور) ناظر بود دسته کشتی های جنگی را سیر میکرد ،

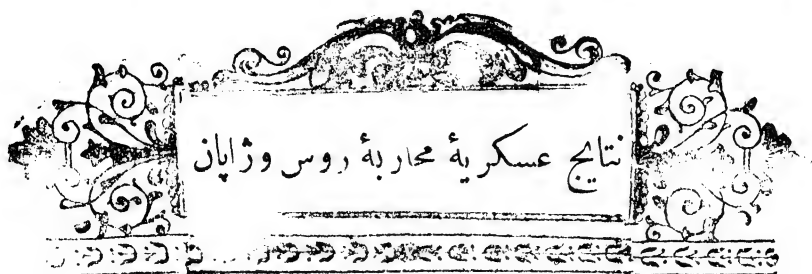
و چون از بجزیره مفارقت میکرد، بجای خود یک نفر فی ژاپانی را که او هم اسیر بود برای نظارت کردن دسته کشتیهای جنگی در بجزیره می نشانند .

در روزهای آخر ماه جون يك صبحی بوده دسته کشتی های جنگی روس خروج نمود . این حرکت را قفسر ژاپانی خیلی گران آمد . بعد از این بغیر از آب و جای دیگر چیزی نمی نوشید . نان و دوائیکه از طرف خدا کترها به او داده میشد نمیخورد . و ازینسبب رفته رفته قوه بدنی اش تناسقص میکرد . و وجودش روز بروز ضعیف میشد .

در (۸)م آگست هم قدر که نمانت کرد او را بخسته خانه خوابانیدند . در اینجا چون مجبور بود که دو اوغذ را بخورد زبان خود را اجویده و ساعت خود را به پنهانی فرو برده به اینصورت انحرار کردن خواست ولی موفق نیامد . بعد از يك ماه باز او را بحبس خانه فرستادند و جودش آنقدر ضعیف شده بود که رفقاییش نیز او را نشناختند . علی الخصوص که بسبب جویدن زبان خود بد رستی سخن هم گفته نمیتوانست . یگانه مقصدش همین بود که يك آن اولتر خود را کشته از اسارت دشمن وارهد .

آخر الامر خود را از طبقه سوم حبس خانه بکله پایان انداخته تلف نفس نمود . و جودش پارچه پارچه شده بود . مراسم تدفینیه اش در پور آرتور از طرف روسها بکمال تأثر و تقدیر اجرا گردید .

ازین سفر حرب عظیم روس و ژاپان درباره (فن عسکری) فائده های بسیار مهم و بزرگی حاصل شده است و خلاصه و زبدة همین کتاب رای فنون حربیه عسکر به عبارت از همین نتیجه های مهمه ایست که درین فصل ذکر و بیان میشود . نتیجه های مذکور بر صنوف مختلفه عسکر به جدا شده یگان یگان در اینجا نشان داده شده است . اما چون همه این مسئله ها متعلق فنون حربیه عسکر به میباشد بجز از باب آن دیگر کسی از آن کمتر استفاده کرده میتواند .

(طوپچی)

صنف طوپچی نیز مانند صنفهای دیگر ازین سفر (مانچوری) خیلی از خیلی استفاده کرده است .

شرایط جدیده نیکی بصورت استعمال طوپچی طاند است : —
طوپهای جدید یک دور ، نزل ، و سرعت بزرگ انداختن را مالک باشند ، و از مواضع مستوره اجرای تأثیر کردن قابلیت داشته باشند و بر هدفهائی که باخندگهای شکاری مستور باشد ضعیف بودن تأثیر آتش آن در محاربه های زمان ماضی را استعمال طوپچی را تنظیم و تعیین میکند .

اگر چه بصورت تصادفی هم باشد ، هر گاه در داخل ساحه تأثیر شراپنل در میدان بازی هدفی ظهور نماید در ظرف یکدو دقیقه بضایعات مدش دوچار

میشود . زیاده کمی منزل (از ۵۵۰۰ تا ۶۰۰۰) متر دایره تأثیرات طوبیجی را در داخل نسبت‌های عظیم توسیع کرده است .

استعمال شراپنلی که بخوردن با چیزی بکشد ، بسبب حاصلشدن تأثیر بسیار جزوئی ان ثابت شد که بمقابل هدفهای مادی و مقاوم هیچ يك خسارت مهمی بوقوع آورده نمیتواند .

آدمی بر کله های طورپیلی که ژاپانها استعمال کرده اند : بسبب مشکلاتی که در راه حاصل کردن صحت انداخت آن پیش آمده تأثیر آن نیز خیلی محدود مانده است . بناءً علیه وظیفه اصلی طوبیجی عبارت از نیست که متحرک و ذیر وح هدفها را تخریب کند ، و شکل طبیعتی انداخت نیز همین است که بار (رافال) نام شراپنل و بسیار زود و چابک آتش کرده شود . آتش آهسته ، تنهار مواقعه که قطعات احتیاط ، و قطار و قانله دران مأمول ، و از نظر محفوظ باشد اجرا کرده میتواند شد . هرگاه شراپنلها وقت بوقت در عین يك موقع اشتعال بکنند ، در چنان نقطه ها اقامت کردن بالطبع خیلی مشکل و مخاطره دار است که از ان سبب دشمن به تبدیل دادن . وقع مجبور میشود .

حالایش از آنکه از نتایج طوبیجیگری که درین حرب اقصای شرق استحصال شده عرض و تشریح کنیم در اول امر یک نظر سریعی بسوی تشکیلات طوبیجی هر دو طرف عطف کردن لازمست .

طوبیجی صحرای روسها ، عبارت از طوب خانهای بود که هر طوب خانه از (۸) قطعه طوب ، و (۱۲) صرابطه جبهه خانه مرکب بود ، و ازین سبب تشکیلات آن خیلی سنگین بود . در زمان اعلان حرب هنوز تجهیز نشده بودند . همه طوب خانه هائیکه بدار الحرب فرستاده شده بود بقدر نصف آنها مالزمتی خودشان رایک کمی بیشتر از حاضر فی سفر حرب ، و در آتای حاضر فی سر حرب

حرب گرفته بودند . و تعلیمنامه ، و تعلیمنامه انداخت نو این طوپ ها چار پنج ماه بعد بطوپ خانه ها فرستاده شده بود . افراد احتیاطیه که صنف طوپ چی را بموجود سفریش ابلاغ کند قسماً از افراد پیاده و سواری مرکب بود که از هر گونه تعلیم ابتدائی طوپچیکری محروم بودند .

طوپ های صحرای نورو سها اگر چه يك اسباب مخصوص پس لگد زدن را داشت ولی بمعنای حقیقی خود يك طوپ سریع آتش نبود . زیرا بعد از هر انداخت تنظیم و توجیه کردن شان لازم می آمد . و اینهم بسیار شایان دقت و حیرتست که نه در طوپ های روس و نه در طوپ های ژاپان سپر هائیکه مخصوص برای محافظه افراد طوپچی باشد . وجود نبود .

جبهه خانه روهانیز يك حالی که بمطلوب ، و افق باشند نبود . و دلیل آن اینست که بسیار بار ها کله های شان در داخل میل طوپ می کفید و بسیار کله های شان بود که اشتعال نمیکرد ، و نقطه های اشتعال شان بسیار انحراف میکرد . يك قسمی از کارتوس های شان که برای طوپ های مودل (۷۷) عائد بود بباروت های سیاه و کهنه ملو شده بود که محذور های بسیار آنها نیز دیده شده بود . چونکه بر مواقع مسکونه ، و استحقا . های صحرا که در هر هر سو تصادف میشد کله های بسیاری انداختن لازم می آمد ، و برای این بکار طوس بسیاری اشداً احتیاج دیده میشد موجود نبودن هوا نه های موافق صحرا نیز برای روهانیز این محذور را زیاده تر کرده بود . سوق و اداره آتش بسیار که میشد با جزو تام کنندك اجرا کرده میشد . طوپ خانه های روس در ابتدای حرب ، در زمین صاف بی پناه به صف میدرامد ، و اکثر در میان خط پیاده اخذ موقع مینمود . بعد از تجربه های بسیار تلخی که از اینگونه حرکات حاصل کردند طوپ خانه های خودشان را در پس پشت نه ها ، و اکثر بعد ها متردور تر میکذاشتند و بعد از تنظیم انداختی که

از مسافه های دور میگردند يك قطعه (۶۰۰) متره بی را در زیر آتش شراپنل گرفته بهمینقدر اکتفا میگردند .

کرنیل (برونزار) المانی در راپور خود گفته است که :

« روسها ، دایما این اصول را ترجیح میگردند که همه اراضی را در زیر آتش تیت بگیرند . گاهی در یکجا و گاهی در دیگر جادوهای کوچك كوچك سفید کفیدن شراپنلهای شان دیده میشود . ژاپنها در کم مدت این نوع آتش را دانستند که هیچ مخاطره ندارد .

« روسها به این يك هیچ اهمیت نمیدادند که صنف طوپچی را برای استحصاا نتیجه قطعه باصنوف دیگر در حرکات شربك سازند ، و ازین بود که با وجود حرکات های فداکارانه بعضی افسران آتش طوپچی روس نتیجه های مهم حاصل نمیتوانست کرد . همه ضایعات ژاپنها که از طرف طوپچی روس بوقوع می آمد از صد (۸۷ تا) نمیگذشت .

« پس به این تأثیرات قلیله طوپچی صحرای روس دیده در باب تأثیرات طوپچی صحرایك حکم عمومی دادن ، يك خطای فاحش میشود .

« آمدیم بر ژاپنها : طوپخانه های اینهاشش طوپی بود . طوپها خفیف ولی تربیات تسمه و جوت و اسباب کشیدن طوپ شان بد بود . بنابراین قابلیت حرکت شان جزوی بود . در صورت عمومیه بطرز عادی حرکت کرده است . طوپ صحرای ژاپنها سریع آتش هم نبوده و در خواص (بالستیکه) از روسها دوتربود . اما مقابل این جبهه خانه ژاپنها از روسها بهتر بود . باز هم شراپنلهای شان نسبت به شراپنلهای ما کمتر قابل استعمال بود ، چونکه از (۳۰۰۰) متر پیشتر جزوی بودن تأثیر آن عیان گردید .»

تأثیرها و آنها صحرای ژاپان خیلی خوب بود .

سوق و اداره آتش از طرف ژاپانها با جزوهای تام بزرگ نیز اجرا کرده شده است . چنانچه در ماههای فبروری و مارچ سنه (۱۹۰۵) (۱۳۰۰) قطعه طوپ تول غند نخستین ژاپان که بر پنج غروب منقسم بود در زیر يك امر و يك قوماند استعمال کرده شده است .

ژاپانها از اول محاربه به اخذ موقع کردن مستور قیمت و اهمیت بزرگی عطف کرده اند ، و بازم تأثیر خصوصی خود را نیز فراموش نکرده اند . یگانه مقصد طوپچی ژاپان همین بود که پیاده خود را بوقت و زمان لازمی آن سترو حمله نماید .

نتایج حربیه اینکه باصنف طوپچی عائد است بر سه قسم تقسیم میکنیم تا آنکه بصورت و اضحانه نشان داده شود . اول (تعبیه) دوم (تشکیلات) سوم (مالزله و جبهه خانه) :

تعبیه طوپچی — یعنی جنگ طوپچی

(شراکت حرکت طوپچی صحرا بادیگر صنفها علی الخصوص باصنف پیاده) این مسئله نقطه مهترین مطالعات ما را تشکیل میکند : هرگاه طوپچی صحرا در هر محاربه باصنف پیاده بصورت ارتباط دائمی ، و حرکت مشترک انفرادی و وظیفه بکند ، معلوم است که صنف طوپچی وظیفه خود را کامل ، و مقصد حرب را حاصل کرده است . حرکت و کار گذاری طوپچی ، مانند دیگر صنفها دارای بار همین نقطه معطوف باید باشد که همه تول غند نتیجه موفقیت را اکتساب نماید . این مقصد مهم نیز با این حاصل میشود که صنف پیاده کلو بگلو با دشمن دست و گریبان شده زرد و خورده نماید ، و تاب آوری مقاومت آخرین دشمن را بشکناند ، و قوتهای دشمن را باصنفهای دیگر یکجا بابتک تعقیب شدنناکی محو کردن احراز موفقیت نماید . بناءً علیه صنف طوپچی تنها برای اسانی

دادن این وظیفه صنف پیاده اکتفا نکرده بلکه سعی و کوشش خود را برین حصر و صرف باید کند که آن وظیفه را با پیاده یکجا بجای بیاورد . و این هدف و این مقصد برای تنظیم فعالیت و حرکت صنف طوپچی یک معیار مکملی باید بود . طرز اجرا کردن استکشاف ؛ عدد طوپهاییکه بخط آتش ادخال شود ؛ انتخاب موضع ؛ انتخاب هدفها و آغاز کردن زمان آتش همه کی میباید که نظر بهمین مقصد و همین هدف تعیین کرده شود . پس ازین استنتاج میشود که اینحرکات منفرد بیک قاعده ثابت ربط و وضع کردن موافق نفس الامر نمیشود . چونکه چنانچه طرز استحصال نتیجه قطعی برای دیگر صنفها نسبت بوضعیت حریبه تبدیل و تغییر مییابد ، همچنان برای طوپچی صحرا نیز این وظیفه ها و اصول حرکتها در هر حال و هر وضعیت مختلف است . بنا برین بر صنف طوپچی لازم و واجب است که بروضعیت عمومی حریبه ، و افکار و مقاصد سراسر و علی الخصوص بر طرز استعمال شدن پیاده و قوف نام حاصل کرده حرکت خود را نظربه آن موافق و برابر سازد .

بواسطه استکشافات ، میباید که طوپچی باین يك دانسته شود که دشمن بچه صورت به پلانیهای قوماندان ما مخالفت خواهد کرد ، و برای دشوار ساختن بجای آوردن وظیفه پیاده ما بچه گونه تشبیهات اقدام خواهد ورزید ، و بعد از آن همه وسایط جدی و مؤثری که بمقابل تشبیهات و افکار دشمن لازم آید پیدا باید کند ، و تطبیق نماید . و این وسایط مؤثر عبارت ازین است که هدفهاییکه برای پیاده مهلکتر باشد آنرا بشدت بگوید . اما این يك بصورت يك قاعده بیان نمیشود که آیا این هدفها را در قوت طوپچی دشمن که در مسافت های دور هستند جستجو کردن لازم است ، یا آنکه در قوت پیاده دشمن که در مسافت نزدیکتر هستند ؛ نی بلکه این جستجو را با نظر به احوال حر

بیه به یقین میرسد .

درین حرب (مایچی ری) سبب عدم رعایت به این قواعدیکه در باب اشترک طوبیجی بایسته بیان گردید . پس انحرافهای الیمی شده است ، و در اجزای الهای بسیار مساعد و وفق نیز بسبب همین بی رعایتی استحصل شدن مه فقیه قطعیه عظیم امکان مانده است . روزها ، ساعت ها بومبارد مان طوبیجی بوقوع آمده ولی چون باحرکات پیاده ارتباط و مناسبت نداشته است به هیچ حسن نتیجه منجر نگردیده .

مقدار طوبیجی هائیکه به اشترک اشترک کرده میشود نیز باید که نظر مخصوصات و قواعدهای قبل ازین بین شد تعین باید کرده شود . اگر محارب به جنگ و غوغای طوبیجی آغاز شده باشد ، باید که یک قوت طوبیجی که در عدد بر طوبیجی دشمن فائق باشد به حال حالت و کارگذاری وضع کرده شود . از دیگر جهت اینهمه باید که ده در حرکات های بزرگ یا قسمی از قوت حوزو نام را جدا کرد یک احتیاط طوبیجی تشکیل باید داد . ولی اینرا هم بگوئیم این جدا کردن احتیاطات مثل یک قاعده ثابتی قبول نباید کرد ، زیرا در بعضی جاها محارب را ادا است ، لهذا احتیاط کردن از آن لازم نیست . این ملاحقیات ذیل در باب خودی احتیاطهای طوبیجی عطا می کنند :

در محاربه روس و ژپان یک دولتی حقیقی طوبیجی که بوقوع آمده ها نادر محاربه (یالو) است . در محاربه های دیگر محاربه های طوبیجی نادر بوقوع آمده است .

اگر دشمن بمقابل طوبیجی خانه شما حمله خود را تنظیم کرده ، و مخاطره ضایعات مرتب است ، وجود تدبیری که لازم است این است . آتش خود را قطع باید کرد . دشمن بعد از آنکه یکچند افاق بکند بایست بدینکه احوال

کردن جبهه خانه خود از آتش بیهوده صرف نظر میکنند، یا آنکه شدت خود را تخفیف میدهد. در آنوقت باز دور آتش کشادن بشمار میرسد. پس اگر نقطه اصابت گلوله های تان بمطلوب موافق باشد دشمن شما اختیار سکوت کرده افراد نمبر طوپچی خود را در میان خند کها پنهان و پوشیده میکند. بناءً علیه يك طوپچی را که در داخل این شرایط و وضع گرفته باشد برای محو کردن آن کوشش کردن يك حرکت بیفایده شمرده میشود. چونکه اگر خندك بسیار بی اهمیتی هم باشد که افراد نمبر طوپچی در آن موضع گرفته باشد ضرر رسانیدن به آنها غیر قابلست.

يك طوپچی خوب و مستور يك موضعی گرفته باشد، و هم با سپر مجهز بوده آنچنان طوپچی خسارت رسانیدن يك کیفیت بسیار مشکلیست. و فتناسا خلق این چنین يك طوپچی اگر چه عدداً ضعیف هم باشد عدیم الامکانست.

در معاربه (۱۲) اوکتوبر طوپچی، طوپخانه يكم روس که به غبرك غند (۱۵) م منسوب بود، بسیار بارها بقطع کردن آتش خود مجبور شده بود. چونکه از دو استقامت مختلف طوپچی ژاپان برین بطاریه متصل آتش میریخت. اما با وجود آنکه از صبح تا بشام آتش خودشان را بر طوپخانه مذکور توجیه نمود همه ضایعات طوپخانه مذکور بر (۱) افسر، و (۶) نفر منحصر ماند.

درین حال بعد ازین از معاربه طوپچی مقصود اصلی باید همین باشد که طوپچی دشمن را دایماً به افال دوچار کند، و او را از آتش کردن بر پیاده و طوپچی و رساله مانکه در حال حرکت باشند، و دیگر هدف های متحرک مانع کند، و بمقابل آن وظیفه پیاده خود ما را آسانی دهد.

نخبر به های حربیه این را هم بمانشانده که کشف کردن موضعه های

طوپچی که خوب انتخاب شده باشد باعث مشکلات عظیم میشود. بر چنین مواضعها تا بوقتیکه تأثیرات کله های دشمن حس شود بسیار وقت میگذرد. بنا برین يك قوماندان در ابتدای محاربه طوپچی هرگاه مساوی بعدد قوت دشمن طوپ داخل نکنند چیزی عیبی ندارد. زیرا اول بیاید که وضعیت و موضع را تعیین کرده و يك قسم طوپ چنی خود را آمیخته، ولی بمقصد حرب موافق بموضع داخل کند، و چون وضعیت و موضع تعیین شد همه طوپ هارا یکی یکبار بموضع ادخال کردن جایز میشود. در هنگامیکه در باب مسئله چقدر طوپ را در اول امر بموضع داخل کردن اندیشه و تأمل میشود، مقدار جبهه خانه را نیز بنظر حساب و تدقیق گرفتن اقتضا میکند، زیرا بسبب کمبود فی جبهه خانه طوپ خانه های خود را بتأثیرات آتش طوپچنی دشمن معروض گذاشتن چندان کار معقولی شمرده نمیشود. علی الخصوص که در يك میدان محاربه يك زمینیه که وسعت مطلوبه را حائز باشد پیدا کردن نیز خیلی مشکل يك مسئله است. حالآنکه برای کمکردن تأثیر آتش دشمن، و آسان کردن ترسداد خود مابین فاصله های بزرگی نیز بسیار لزوم و مجبوریست حس میشود.

احتیاط های طوپچی برای يك قوماندان يك سلاح بسیار قیمت داری شمرده میشود. قوماندان این سلاح قیمتمدار را برای تبدیل دادن مرکز ثقل خود در هر نقطه که ارزو کند، و یا بنظر به نحوالات وضعیت و تدایر دشمن در دیگر موقعیکه به آن احتیاج به بند استعمال کرده میتواند.

برای آسانی خراب کردن طوپ خانه های دشمن که با سپر مجهز باشند بهترین و مساعد ترین مواضعها همان مواضعیست که در بغل باشد و در (انقبلا) گرفته شده باشد. اگر این چنین موضع پیدا شود طوپچنی احتیاط در انجا سوق کرده میشود. و الحاصل در نتیجه ملاحظات خود اینرا هم میگوئیم که

در محاربات استیصال و وظیفه تعیین کردن نتیجه قطعی بر احتیاط های طوپی و بیاده صابت خواهد کرد.

مع هذا اینرا فرنگوییم که این ملاحظاتی که بیان شد، چنانچه در فقره (۵۹۲) م تأیید شده باشد، نولمان نیز بحث و بیان شده که تفریق کردن احتیاط های طوپی از طوپی ادرا حل جزو نامهای بزرگ جائز است، ولی باز هم در هر حال خصوصی تفریق کردن احتیاط طوپی که آیا تفریق بشود، یا نشود؟ و بر قدر تفریق بشود؟ این مسئله ها اوضاع و احوال به تعیین کرده میتواند. در بعضی ص چیزیکه اجرایی تأثیر میکند حال و وضعیت محله است. بنابراین از قواعد براتی جفت باید که، و دلایل و شرایط و ایجابات وضعیت را نظر باید کرد. محاربات حرکات قواعد برستی در سه درین باب یک عبرت آلیس برین شد.

بر این اساس در بیان اما قوت و ریاضت و لزوم احتیاط ها بحث و بیان شده، روسها اکثر اوقات در تمام همی و طوپی های خود شان را برای احتیاط تفریق میکردند، و با وجود این به شتران که در این قوت در محاربه اش لزوم و احتیاج دیده میشد باز هم بحال آتش سوزی نگاه داشتند. و در محاربه دیده و بیافته در عقب نگاه داشته اند.

۱- موضعهای طوپی ۱-

« نافع تعبیه »

این مسئله آنقدر مهم است که از محاربه آسیای شرق درین خصوص استحال شدن، یا استحصال شدن یک نتیجه قطعی بجهل مانده، و از آن رو درین باب تدقیق کردن فوق العاده موجب استفاده است.

طوپی چینی روس در اول محاربه بسبی ۵، و موضعهای بازی پناگاه رای

خود انتخاب میکردند بضایعات بزرگی دوچار شده اند . و بسی طوب خانه های شان ازین سبب از طرف ژاپنها ضبط کرده شده بود . اما بسببی که روسها سپرداشته بودند ، و يك طوب چینی سپردار که در جای بی بنه یا نیم مستور باشد و همین حال دوچار شود این مسئله يك دلیلی برای این تشکیل نمیتواند . لکن طوب های عجرای کهنه که بدست ژاپنها بود و به ایندرجه اجرا کردند پس در زیر آتش طوب های سریع آتش نو در جای باز بی بنه اخذ موضع کردن — صرف نظر از احوال مجبره و ضروری به — يك خطای بزرگی شمرده میشود . حمایه سپر چون بعد از مسئله اخذ موضع آغاز میکنند از آن رودر اثنای اخذ موضع در مابین بودن و نبودن سپر يك فرقی نیست .

در باب تفرعات این مسئله ، آیا ازین حرب اقصای شرق هنوز بسی اثبات های دیگر نیز بروی کار آورده است یانی ؟ آیا با آنکه مستورا موضع گرفته شود و موضع هم مستورا موجود شود اجرا کردن انداخت (آندیرکت) را نیز بصورت يك قاعده مخصوصه تعیین کرده است یانی ؟

آل مطالعه ورا پورها ئیکه درین باب داده شده عین فکر و نتیجه را ناطق نیست . یکی از بزرگد های روس در يك رساله عسکری ئیکه در المانیانشر میشد يك را پوری نشر کرده در آن را پور خود اخذ کردن (موضع های سراسر مستور) را توصیه مینمود . اما مطالعات این برکدرا قطعی الحکم تلقی کردن جائز نمیشود . زیرا در مطالعات او مفرزه های طوب چینی ئیکه از (۲) طوب خانه ، و گاهی از (۳) طوب خانه مرکب بود . موضوع بحث شده است . حال آنکه اصل مشکلات اخذ کردن (موضعهای سراسر مستور) در جزو ناتماهای بزرگ خود را نشان میدهد . بواقعی که نحری کردن موضعهای موافق طوب خانه ، و یافتن نقطه های ترصد خوب برای قوماندان های طوب خانه ، و قوماندان

های گندک ، وغند ، وغیرک غند تفریق و تمیز کردن کله های طوپ خانه هارا
 ز یکدیگر بیکر بسیار مشکل میشود . دیگر اینکه اینهم دور نیست که هر کدام کور روس
 بر تأثیرات طوپ خانه های خود بیک اعتماد کاذبه ذاهب نشده باشد .

مثالهای دیگری که در باب مواضع مستوره روسها بیان کرده اند نیز این
 مسئله ، شکار احل و تنویر نمیکند . چونکه اولاً روسها بسببی که سپرنداشتند مجبور
 بودند که ستره ها و موضعهای مستور جستجو کنند . ثانیاً مشکلاتی که ذکر شد هیچ
 وقت داخل حساب شان نشده بود . زیرا با جزو تمامه ای که از گندک بیشتر باشد آتش
 مجتمع اجرا نشده بود . ثالثاً روسها بسببی که کله ر و ن هیچ نداشتند نه اشراپنل
 انداخت میکردند . طوپ چنی ژاپان چون سپرنداشتند این مسئله برای شان یک
 کامیابی بود ، و اشراپنل برای شان موافق ترین کله هاشمردده میشد . زیرا اشراپنل
 چون بمقابل سپرهای تأثیر است از اثر و بمقابل طوپ چنی سپر دار با کله ر و ن محاربه
 کردن اولی است . اجرای انداخت بازو ن به تنظیم انداخت و محتر عرض احتیاج
 دارد . چونکه در انداخت اشراپنل نسبتاً با تشکیل پنجه شکرترا کتفا می شود . پس درین
 حال مشکلاتیکه در اجرای انداخت از موضع های مستور ظهور میکند ، و هر آن
 قدر که جزو آنها بزرگ شود در باب تفریق کله ها از یکدیگر این مشکلات بیشتر
 حس میشود . اینجا جزو هادر نزد روسها اصلاً داخل حساب نشده بود . را بماروسها از
 افراط به تفریط افتاده اند . زیرا در اول سراسر از جای بازو ن پناه آتش می
 کردند ، بعد از آن بصد هامت در پس ستره ها و تپه ها رفته اند . جنرال (قورو
 یا نکین) بصورت قطعی امر کرده بود که طوپچی خواه در آشنای هجوم ، و خواه
 در آشنای مدافعه دایماً انداخت (اندیرکت) اجرا بکنند این احتیاط مفراط
 پسان شان را با ضایعات بزرگ اول شان یک عکس تأثیر میبخانگی تلقی باید کرد .
 ماین یک را روسها اصلاً نمجر به نکرده بودند که خیر در اوسط است . خامساً تأثیرا

تیکه طوپ چنی روس تحصیل کرده بیکدر جه که شایان رشك آوری باشد نیست که دلیل خوبی . موضع های مستور شود ، و اینهم ادعا نمیشود که عکس آن را اثبات بکند .

در تول غند ژاپان اگر چه درین خصوص خیلی تجربه ها اجرا شده ولی اکثر آن خفی و پنهان گرفته شده است . مع ذالک بعضی ملوماتیکه به تصادف در ین باب بدست آمده بقرار ذیل نقل شده است :

از (تاغانا) نام بر کد طوپ چنی ژاپان بمقابل سوا لی که در باب اینک چر آتش اندیرکت اجرا کرده واقع شده بود این جواب را گفته است :

« اسباب این بسیار ساده و بسیط است . زیرا است آتش کردن غیر ممکن شد . اگر دشمن موضع ما را کشف میکرد ، در پیش سرعت آتش طوپ های روس ، در کم مدت هیچ شبهه نبود که طوپ های ما بحال خارج از محاربه میدرامد . خلاصه کلام یک طوپ خانه را نشان دادن عبارت از محو کردن آتست . »

درین نزدیکها در رسایل عسکریه المانیا در باب اینک آیامستور آیا آنکه بازوبی پناه ، یا آنکه نیم مستور ، یا آنکه در پشت تپه ها موضع گرفتن کدام یک موا فقتر است ؟ یک مناقشه قلمیه بسیار شدت ناکی باز شده است در نتیجه این مناقشات سالمترین محاکمه ها عبارت ازین است :

نظر به نتیجه حرب اقصای شرق ، اولاد زیر آتش طوپ چنی دشمن در جای بازوبی پناه موضع گرفتن در احوال ضروری و مستشنا جواز داده میشود ؛ ثانیاً در صورت عمومیه قیمت و اهمیت تسترخیلی زیاده است ؛ ثالثاً در استقبال طوپ چنی صغرا مجبور میشود که ازین زیاده تراز موضعهای مستور آتش اجرا کند ؛ رابعاً اصول انداخت اندیرکت در صورت عمومیه از لواز مات شرایط حاضره حربیه میباشد .

لکن این را نشان نداده است که این حرب مشکلاتی را که در جزو تانهای بزرگ از انداخت اندیرکت پیش میاید بچه صورت بر طرف کرده است ؟ حالا از حرب اقصای شرق در باب اینکه از تسترهای خوب چه خوب نتیجه ها حاصل میشود یک دو مثال ذکر کردن میخواستیم :

در مخاربه (لیانویانغ) برکد (سلیو زاره نقو) که بر طوب خانه که بقول تول غند (۱۰) م منسوب بود قومانده میکرد در یک اخبار روسی چنین نوشته است: «مردو طوب خانه مادر پشت یک تپه سنگستانی چنان مستور و پنهان بود که کوی در پشت یک دیواری باشد تنها من بر سر تپه بودم، و از انجا بواسطه بیرق اشارت امر میدادم . در پیش من بجز نفری هائیکه با بیرق اشارت او امر را تبلیغ میکردند دیگر کسی نبود .»

و نیز در مخاربه (لیانویانغ) طوب خانه های مردو طرف ، در عقب پشته های کوهها چنان مستور بودند که انداخت کردن اندیرکت غیر ممکن بود . طوب های ژاپان در همواری بصورت از هم پراکنده و در جوارده ها و کشتزارها نیکه سه متر ارتفاع داشت بحال مستوریت بود . اسب های طوب کش در پشت خانه های محفوظ بودند . و در ختان جوارده وظیفه ترصد گاههای بسیار مکمل را بجای آورد . طوب چنی روس تمام روزها انقدر سعی که کردند مواضعاء طوبچی ژاپان را کشف نتوانستند . از هر چیزی که برای سر رشته دادن اطلاع دشمن در باب معلوم شدن شان باشد اجتناب کرده شده بود . برای اخذ مواضع کردن طوب خانه ها در جاهای مستور هر گونه حرکات تبدیل موقع در شب اجرا کرده شده بود . حتی در روز دوم مخاربه (و افانقو) در وقت صبح روسها بکمال تعجب دیدند که یکچند طوب خانه ژاپان در شب بر یک تپه که بر مواضع شان سراسر حاکم و ناظر بود آورده شده است . ژاپانها در باب آوردن

طوب خانه های خود را در اینجا آنقدر احتیاط بکار برده بودند که برخاستن کرد و غبار را نیز رفع کرده بودند . حتی چرخهای عرابه ها و عرابه های جبهه خانه را نیز نزدیک نکرده بودند . و جبهه خانه را بصورت قدمه بواسطه سلسله افراد از دست بدست ناه طوبیخانه ها سوق میکردند .

دیگر مثال اینکه در محاربه (دا شیبچاغو) طوب خانه (۲) م لوی غند (۹) م شکاری روس بقدر (۱۵) ساعت متادیا به آتش (۶) طوب خانه ژاپان معروض مانده بود . اما بسبب ستور بودن موضع آن ، دشمن تکشف کردن آن کامیاب نیامد ، و بجز یکچند کله نصادفی که بر آنها اصابت نمود و یک ضایعات جزوئی رسانید که هیچ چیزی نتوانست . و سبب این بود که یک طوبیخانه روس در نزدیکئی بطاریه مذکور در جای باز بصفت حرب در آمده بود که دشمن آن را مشاهده کرده بران آتش کشاده بود . اینهم به تجربه رسیده که در پیش جاهائیکه در اراضی یک شکل و منظره مخصوصی نشان بدهد که جالب نظر دقت باشد از اخذ موضع کردن دایما اجتناب باید کرد . زیرا طرف مدافع ، مسافتی را که در مقابل اینگونه نقطه ها موجود است از اول بکمال اعتنا پیما یش کرده میباشد . لهذا یک طوب خانه که در پیش آن چنان یک نقطه معلوم دار اراضی اخذ موضع کند به آتش شدید و سریع دشمن معروض میشود . در (۲۸) م ماه بر سر یک طوب خانه ژاپان که در کنار قریه (لیو بایزا) اخذ موضع کرده بود همین حال آمده بود . طوب خانه ژاپان در زیر آتش شدید و صحیح دشمن به آتش کشا دن هم کامیاب نشده بود .

در باب موضع های طوبیجی اینرا نیز بگوئیم که هیچگاه به تأثیرات عادات و تجارب سابقه مربوط نباید ماند ، و تجارب جدیده یومی را دایما بنظر اعتنا و دقت باید گرفت ، و برای انداختن آند برکت در وقت لزوم و ایجاب خوب حاضر

باید شد که برای حاضر شدن به این وظیفه مشکل کاندر برکت است به این میسر
 میشود که در وقت حاضر افرادر انجوبی درین خصوص تعلیم بدهند، و به تعلیم
 و تجربه متمادی صنف طوپ چی را با این وظیفه مشکله بخوبی الفت بدهند.
 رساله (میلزو وخن بلات) درینموضوع بیک مقاله خود با این عباره ختام
 داده است :

« تاریخ این را بمانشان میدهد و میاموزاند که مربوط ماندن یک تول غند
 بمعلومات مکتمسبه خود شان اصلا دلیل سلامت نیست . توقف بر معلومات،
 عبارت از رجعت است . و مولده فلولو بیتهای آینده است . »

استکشافات

« تابع تمهیه »

غیر مرئی بودن هدفها که بادور بینهای بسیار خوبتر و اعلا نیز به آسانی
 کشف نمیشوند ، مسئله استکشافات هدفها را اهمیت زیادی داده است . و
 ومشکلات را بهمان نسبت افزونی داده است و علی الخصوص که دشمن از نمایش
 های پیش از وقت احتراز هم بکند ! اگر کشف کردن وضع های طوپچی دشمن
 ممکن نشود برای افشا ساختن آن به بعضی حیلها تان شب میشود . مثلا دشمن را
 برین تشویق میکنند که موضع خود را افشا کند . چنانچه در موضهای
 بسیار دور بدرجه که از آتش دشمن منصرف نشود بعضی طوپ خانه های منفرد
 باز و یا طوپ خانه های مستور آتش میکشایند که این اصول در محاربه های اقصای
 شرق بکثرت استعمال شده است . ژاپانها این اصول را بسیار بارها بکمال مو
 فقت و کامیابی تطبیق کرده توانسته اند . ژاپانها برای کشف کردن مواضع
 طوپ چنی دشمن در ابتدای شروع جنگ یک قسم کوچک طوپ چنی خود را
 از یکدیگر بسیار دور ، و از دشمن بمسافت بسیار بعید بهوزت غیر مستور در یک

موقعیکه به نظر دشمن برخورد بصف حرب داخل میکردند . و باینصورت
انظار تجسس و دقت طوپ چنی دشمن را بخود جلب کرده به آتش باز کردن
مجبور میساختند . تا بوقتیکه این حرکت خدعه کارانه ژاپنها از طرف روسها
فهمیده نشده بود ژاپنها دایما بکشف مواضع دشمن کامیاب آمده اند .

صورت تشکیل خطهای طوپچی، وسوق و اداره آتش آن

« تابع تعبیه »

ژاپنها ، درین محاربه ازین يك اجتناب کرده بودند که بنابر حسن مقصد
سوق و اداره آتش طوپچنی خود ، و آسانی جمع و توجید آن در نقطه که بخوا
هند ، قوت های شان را بريك جبهه تنگی جمع کرده و به اینصورت متصل و متما
دی بريك خط طوپ چنی تشکیل بدهند . ژاپنها بالعکس همیشه این ترتیب را تر
جیح کرده بودند که قسم کلی قوت های طوپ چنی خودشان را تا که ممکن باشد
بريك جبهه فراخی توزیع کرده بحال غروب ، و مقدمه درارند .

طوپ ها بیکه در داخل هر طوپ خانه بود ، دایما بريك خط منتظم ترتیب
نشده درین باب همیشه حال و تاثیر اراضی بنظر اعتبار گرفته شده بود . برای
بازی دادن دشمن اینهم نادر نبود که طوپ ها را در پیش روی موضع ، و یا
يك بغل بدارند .

دایره انتشار شراپنل های روس به (۱۶) متر بالغ میشد . لهذا ژاپنها
این قضیه را در مد نظر گرفته برای کم کردن تاثیرات شراپنل های روسها در ما
پن هر طوپ بقدر (۲۴) متر بريك جا خالی ترك میکردند ، و در مابین غروپها ،
و قدده های خودشان فاصله های بزرگی می گذاشتند . این اصول تعبیه محسنات
بسیاری دارد . چونکه به این اصول هم ضایعات کم میشود ، و هم در داخل هر

ضروب ترصد ، و سوق و اداره آتش کسب سهولت میکند . از دیگر جهت بسبب جا خالیها و فاصله های بزرگ وسعت و امتداد خط طوب چنی زیاد شده ، امکان احاطه کردن موضع دشمن ، و در زیر آتش بغلگی گرفتن بیشتر میشود ، و نیز بسایه امتداد موضع نامرئی ممکن بسیار طوب خانه ها را به آتش اشتراك داده میتوانند ، و در عین زمان کشف کردن موضع را نیز از طرف دشمن دشوار میسازد .

مشکلات دیگر : خصوص مخاره ، و سوق و اداره آتش واقع میشد آنرا با بسایه استعمال تلشیر بر طرف میکردند . ژاپانها کتله های جسم طوب چنی خود شان را بسایه همین اصول که هر طوب خانه را به قوماندان جزو تامه های بزرگتر ربط میدادند ، و در خصوص تبلیغ او اسرار امنیت تامه بوجود میآوردند در زیر اداره دست واحد سوق و اداره کرده آتش طوب خانه های بسیار خود را بر نقطه هایی که نتیجه قطعی را تا مین بکنند جمع و تحشید کرده توانسته اند . و باینصورت خواهد در بحر ، و خواهد بر موفقیات عظیمه تحصیل کرده اند . پس معلوم شد که اساس قواعد ژاپانها در محاربه طوبچی عبارت از این بود که قوت طوبچنی خود شان را بحال جزو تامه های بزرگ استعمال کنند ، و بر اراضی بصورت از هم نیت ، و امتداد دار توزیع کنند ، اما همه آنها را متحدآ سوق و اداره نمایند .

آمدیم بر طوبچنی روس : اینها دایما قوت خود شان را پراکنده میکردند اگر از روی عدد از دشمن دوترم باشند ، باز هم يك طوب چنی احتیاط تفریق میکردند ، و از لازم بودن سوق و اداره آتش متحدی بخر بودند ، هر قوماندان هر طوب خانه بحساب خود ، و بی آنکه وضعیت عمومی حربه را اصلا بنظر اعتبار بگیرند کوشش میکردند ، و طوب های خود شان را پراکنده

براستقامت دشمن انداخت میگردند که ازسوء نتایج این اصول حرکت، در محاربه های مدافعه، و در زمانیکه احتیاج محاربه خیلی افزونی میداشت جبهه خانه شان تمام میشد، و طوپ خانه ها به تعطیل آتش مجبور میشدند.

وظیفه نخستین طوپ چنی هر دو طرف بالطبع عبارت از همین کوشش است که طوپ چنی دشمن را بکوبد، و پیش از آنکه هجوم پیاده آغاز کند آن را محو و فنا سازد. لیکن غیر از محاربه های اولی که آنها مستثناست در دیگر محاربه های اقصای شرق این نتیجه بسیار نادر است حصول توانسته شده بود. بعضاً در انشای شب نیز منقطع نشیده روزها روزها محاربه دامنه دار طوپچی نمادی کرده، و صنف پیاده که به نتیجه محاربه طوپچی انتظار میداشتند در انشای این مدت تماماً اختیار عطالت کرده بود. در باب محاربه (داشیجاعو) جنرال (زاخاروف) در راپور خود چنین گفته است:

«بر قطعات مرکز هیچ هجوم واقع نشده، تنها بومبارد مان کرده شده است.»

و مارشل (اوایما) در راپور خود نیز چنین گفته است:

«امروز تنها صنف طوپچی محاربه کرد.»

این آتشیهای بیجاصل طوپ خیلی نادر یک نتیجه حاصل میکند. و تنها طوپ خانه های دشمن را عقیم گذاشته آنها را در انشای هجوم پیاده به اشغال کردن اکتفا کرده اند.

چیزیکه در محاربه طوپچی حائز اهمیت بزرگ است همین است که، هجوم پیاده خود را نا بقرب و جوار و وضع دشمن با آتش طوپ چنی خود حمایه و استناد بکنند، این حمایه و استناد با اجرای انداختی که از سر پیاده خود بکمال عنزم و جسارت اجرا کنیم ممکن الاجراست.

چند نجه در اکثر اپورها نوشته شده است که عسا کر پیاده روس و ژاپان از منقطع شدن آتش طوب چی خودشان اجرا کردن آتش طوب خانه های خودشان را که از سرشان بگذرد و اگر چه با آن بضایعات هم دوچار شوند تر جیب و آرزو کرده بودند . اینهم طبیعست که برای اینکار طوب هایی که مقوس انداخت اجرا بکنند نظر بطوب های صحرا ، و اوقات است . او بوسهای ژاپان ، تابوقنیکه عسا کر ژاپان بقدر (۵۰) متر بموضع دشمن نزدیک میشدند آتش خود را قطع میکردند . ولی طوب خانه های صحرا از مسافت (۵۰۰) متر آتش خودشان را قطع نمیکردند . زیرا که از این مسافت پیاده های خودشان را دو چار مخاطره میکردند . پس اگر در وظیفه حمله و استناد هجوم پیاده اهل کرده شود عدم موفقیت محقق است . چونکه در آنوقت همه طوب خانه های دشمن آتش خود را بر پیاده ها همین توجیه و توحید کرده هجوم را بی نتیجه میگذارد .

برای مثل این مسئله تفصیلات یک مخبر حرب که معارفه (۱۹) م جولایی سنه (۱۹۰۴) را در جوار (مونیخاتو) برای العین تماشا کرده شایان نظر است ، « طوب خانه های ژاپان بخیل اینکه برای هجوم پیاده بدرجه کافی حاضرئی خود را کامل کرده اند ، بعد از طوب اندازی شدید بسیار اختیار سکوت کرده بودند بنابرین پیاده ژاپان با خطهای کشیف شکاری به هجوم برخاستند . خطهای شکاری در زیر حمایت اراضی پدش میشدند ، قطعات احتیاط به نظام قطار آنها را تعقیب میکردند . طوب خانه های روس که از بومباردمان طوب خانه های ژاپان فارغ بودند بیکبار کی برین پیاده های ژاپان سریع و شدید آتش کشا دند ، و آن هارا توقیف کردند ، و بضایعات جسمیه دو چار ساختند . ما از دور غماشامیکردیم که صفهای ژاپان در زیر آتش متصل طوب چنی روس چپان بر زمین میغلطیدند . ژاپانها به این ضایعات مدتها تحمل نکرد و رجعت

کردند . .

اینست که اینچنین هجومهای ناهنگام، یعنی بدون حمایه و استناد طوبجی این گونه هزیمتهارا موجب میشود .

بعضی طوپ خانه هاتا بخط پیشترین محاربه با پیاده رفاقت باید کرد . چون که در چنان زمان صنف طوبجی نیز بادیگر صنوفیکه تول غند را تشکیل داده برای پیش رفتن بایک آرزوی شدید پر شوق و هیجانی متحسّس میباشد، و بمانند صنف پیاده اونیز بفدای موجودیت خود حاضر و آماده میشود .

یک چارنعلۀ سریع، تا بوقتیکه بخط پیشترین — یعنی منتهای هدف برسد — نیه هایی را که مرور میکند تنقیص مینماید . یک وزن و قرار سریع پیدا کردن، از اراضی بصورت ماهرانه استفاده کردن، در مابین طوپ ها فاصله های بزرگ گذاشتن، بابلو کهای منفرد طوپ هارا حرکت دادن، چنانچه تول غند (اوقو) در پیشگاه (لیاتویانغ) بکمال مهارت اجرا کرده بود — طوپ هارا با لذات از طرف افراد به پیش سوق کردن، چیزهاییست که تأثیرات دشمن را بحدا صغرتنزیل میکند .

در خصوص حمایه و استناد پیاده خدمت های برگزیده و درخشان تفنگ های ماشین دار را دیده گمان نشود که این وظیفه از دست صنف طوبجی نزع شده باشد . فیانی اینچنین شبهه و گمان سراسر خطاست . چونکه نه از جهت تأثیر معنوی، و نه از جهت تحزبات نادیه ئیکه از انداخت حاصل میشود، تفنگهای ماشیندار هیچ گاه با طوپ های سریع آتش صحرا قایسه کرده نمیشود . کذا لک از بن تجارب حربیه یک نتیجه مهمه حقیقتدار دیگر نیز ظاهر میشود که آنهم اینست که مبادله طوبجی صحرا، با هیچ صنف سنگینتر از و مکن نمیشود، و در هیچ وقت طوپ چنی صحرا طبیعت و ماهیت مخربی، حوالی،

طیارائی خود را ضایع نمیکند .

در زیر آتش دشمن تبدیل . موضع کردن برای طوپچی در بعضی احوال استثنائیه نادرا موافق میشود . و گرنه به تجارب حربیه این يك ثابت شده است که در زیر آتش دشمن تبدیل دادن موضع غیر از آنکه موجب انقطاع آتش بشود سبب آنقدر ضایعات مدهشی میگردد که فوائد موضع نو و خوبی که برای این تبدیل بوقوع میآید بقیمت خیلی گرانیهایی تمام میشود . اما برای طوپ خانه هائیکه موضع شان مستور است تبدیل موضع کردن آسانتر است . کذا لك استعمال طوپ ها را بمنقر دأبابلوك بلوك در صورت عمومیه تنها برای رفاقت کر دن هجوم پیاده بيك حال بسیار مستثنا جواز داده میشود . ژاپانها کار تبدیل موضع خود شان را با بيك بصیرت تازه ، و از اراضی بکمال اعتنا استفاده کرده اجرا میگردند ، طوپ را پئی همدیگر میکشیدند ، و از اراضی ئیکه به انظار دشمن معرض باشد سراسر اجتناب میگردند ، و برای تبدیل موضع دایما ظلمت لیل را انتظار میکشیدند .

اینهم به تجربه رسید که در هنگام رجعت کردن دشمن تا که ممکن باشد به سرعت یکچند طوپ خانه در عقب آن سوق شود . زیرا این يك عنصر مهم موفقیت است . اگر چه در ین باب بعضی مخاطره ملحوظ میباشد باز هم از ین کار صرف نظر نباید شد .

يك افسر روسی در ین باب میگوید :

« در وقت شام روز (۱۲) م اوکتوبر قطعات مار جعت کردند اما ژاپانها بر پیش راندن طوپ خانه های خود در ابر ماجسارت نتوانستند که بسبب ین احتیاط ژورئی شان ما زيك بل كوچك سنگین بار سه لوی غنقدر از نهر (شاحو) به بسیار آرامی و آسانی گذرانیدیم . و در استیشن (شاحو) همه مالز مه متحر

که را با (۵۰۰) زخمی به ثقل دادن موفق شدیم . اما کرطوب خانه های ژاپن زحمت در زیر طوب کرفتن طریق رجعت ما را بر خود اختیار میکردند دوچار شدن ما بیک هزیمت کلبه محقق بود .

تعلیمنا طوب چنی زبان برای تنظیم انداخت در اول (۴۰۰ و یا ۲۰۰) متره بی یک پنجاه تشکیل دادن ، و بعد از نظر بمساعده احوال آثرانابه (۵۰) متر فرو آورد امر میکنند .

طاقم (۲) م نظر بمسافه نیکه تخمین کرده شده نشانگاه را تنظیم میکنند . طاقم های (۱) م و (۳) م (۲۰۰) متر کوچکتر ، و (۴۰۰) متر بزرگتر بیک مسافه نشان میگیرند . طاقم (۲) م به آتش آغاز میکنند ، و نظر به ترصدای دوسری ، طاقم (۱) م و یا (۳) م آتش میکنند .

خواه در وقتیکه یک منطقه از اضی عمقا در زیر آتش گرفته شده باشد در تنقیص و تزئید مسافه ها ، و خواه در زمان فاصله های آتش رعایت کردن به انتظام بسیار بد است . چونکه دشمن به بسیار آسانی آن اصول را آموخته و از صحت و انتظام اصابت طوب های نو استفاده کرده حرکات خود را به آن توفیق ، و به اینصورت خود را از خسار مصون کرده میتواند .

در انشای محاربه های (شاحو) بنا بر امر سر قوماندان یک غنبد پیاده مجبور شده بودند که در یک نقطه در زیر آتش دشمن بمانند . قوماندان غنبد بسایه انتظام انداخت دشمن خود را بجهای کردن موفق شده بود . بلوکها بدفعات در از اضی مذکور موقعهای خودشان را تبدیل کرده بودند . بیکصورتی که گله ها در میان جا خالیهای که در مابین کنند که بود اشتغال کرده است و بسبب کمکی ساحه تاثیر شان باعث ضایعات جزئی شده اند . تمام غنبد (۳) نفر مقتول ، و (۴) افسر خفیف مجروح داده و در خط حرب باقی مانده اند .

و نیز در يك محاربه ؛ طوپ چنی ژاپان بعد از آنكه يك طوپ خانه دشمن را بسكوت مجبور گردانید ، برای آنكه جبهه خانه و حیوانات آنرا ویداد آنرا نیز محو کنند از ضلای عقب آن را نیز به کوبیدن دوام نموده بود .
در آتشی كه روسها بر قصبه ها ، و اسنحكا مها اجرا میکردند انداخت شرابنلهای مصادمه را با شرابنلهای احتراق ، و شرابنلهای طوپ های صحرا ، و انداخت دانه های طور پیل ها و منج همیگردند ، و ژاپانها در این احوال با طوپ های صحرا طور پیل و شرابنل استعمال کرده اند . دانستن مقصد این امتزاج اسانست . زیرا كه های كه بمصادمه می كنفند بمجریك به ستره ها بخورد از هم میكفند از آنرو در پس ستره البته يك حرکت غیر اختیاری حاصل میكند . در عقب آن شرابنل احتراق رسیده افرادی را كه بیرون برآمده اند بضایعات دو چار میسازد .

برای يك تنظیم انداخت مكمل ، اول چیزیكه لازم است همانوقت و زمان فراخست . آن فكر و اعتقادیکه (هر كس نخستین كه را انداخت قلع و ظفر به طرف اوست) درینوقت زایل شده است . چونكه مظفریت به كه نخستین نی ، بلكه بلكه ، مؤثر نخستین است . لهذا برای طوپ چنی صحرا كه موضع خود را و وضع دشمن را بكمال اعتنا بخوبی كشف كند وقت و زمان ترك باید كرد . لکن تنها زمان هم لازم نیست بلكه برای استكشاف اسب ، های بسیار خوب و تیز دو کامل الاوصاف نیز لازم است .

كار استكشاف تنها به احوال دشمن انحصار ندارد بلكه باقطعات مانیز علی الخصوص باخط پیاده پیشترین محافظه ارتباط كردن شان لازم است . ژاپانها در انشای محاربه پیاده ، درین خصوص بسیار اهمیت میدادند كه خط پیش روی ترین تانكجا واصل شده است . المانها در فقره (۷۴۴) م تعلیمنامه نوییاده خود

در بنیاب میگویند : (از طرف صنف طوبچی ؛ به پیش رو افسرها فرستاده میشود ، و اینها به اشارت بعقب خبرها میفرستند . این افسرها از همه چیز بیشتر در باب اینکه خطهای شکاری مابد شمن تاجه قدر نزدیکشده بصنف طوب چئی خود متدبایاً بمعلومات دادن حصر وقت میکنند . ناکه به اینصورت طوبچی ناکه ممکن باشد بسیار مدت به اجرا کردن آتش دوام کرده بتواند ، اینهم حاجت ندارد که بگوئیم که اجرای این وظیفه به وجود افسرها ، و افراد ، واسطها عرض احتیاج دارد .

حالا اینرا هم آرزو داریم که تفصیلات بدیم که ژاپنها ، پیش از آنکه به آتش آغاز کنند بچه مشغول میشدند ؟ :

ژاپنها بعد از آنکه از طرف دشمن دیده نشده به آمدن موضع موفق میشدند به آتش کشادن استعجال نکرده از همه اول تر برای طوب هاسترهمی کنند و برای افراد خند کهای ستر ترتیب میکردند ، و بعد از آن بواسطه آلات های تخمین مسافه ، مسافات را تخمین میکردند ، و بعد از آنکه هم اینگونه استحضارات را ااکمال میکردند به آتش شروع مینمودند . مع هذا اگر وقت وزمان برای اینقدر استحضارات مساعد نمیبود بمجرد موضع گرفتن آتش میکشادند .

اما افسران روس در اول امر به استعجال تمام به آتش کشادن مسارعت میکردند ، و در باب تعیین مسافات اهل میورزیدند . در باب تعیین کردن مسافه تعلیم و تربیه طوب چئی روس بسیار ضعیف و نافع بود .

ژاپنها و روسها از عملیات حفریه بمذولاً استفاده کرده اند صرا به های جبهه خانه ، واسطهای طوب کش نزدن شده ، ویرس طوبها که از که و بارچه های شرابنل محفوظ بماند سقفها نیز ساخته بودند . ولی اینرا هم بنظر

دقت باید گرفت که حرب اقصای شرق را (مواضع حرب) موجود بود، و برای ساختن این کار ها وقت و زمان مساعد نبود. معافیه با وجودیکه طوب ها سپر دار هم باشد این عملیات حفریه را دانستن و اگر امکان باشد تطبیق کردن خیلی لازمی يك کاریست. چونکه سپر ها تنها همان افرادی را حمایه می کنند که در عقب آنست. حتی آنها را نیز کاملاً محافظه نمیتواند.

در موضع های مستور طوب چی نیز برای افراد خندك های تنك و عمیق حتی اكثر سر پوشیده تأسیس کرده شده است. در زمانهای که آتش دشمن بسیار مؤثر و شدید میبود، افراد به این خندكها التجا کرده تا بوقتیکه بسبب کمبودنی جبهه خانه آتش دشمن سست میشد در انجا انتظار میکشیدند.

در زمانها شیکه با وجود هر نوع ضایعات بر آتش دوام کردن بنا بر بعضی اسباب قطعاً مقتضی نباشد، این اصول حرکت بسیار باصواب، و خیلی شایان توصیه است. و ازین اصول حرکت نفرت کردن هیچگاه معقول نیست.

اگر وقت مساعد باشد برای سوق و نقل جبهه خانه، و موقعهای ترصد فرماندهان ای طوب خانه ها نیز تأسیس کردن راههای اتصال فائده مند است.

زمینهای (مانجوری) بسببی که تحت بود از توبره های ريك استفاده های بزرگی شده بود. بنا برین طوب چی با خود دایما جواهرهای خالی بر میداشتند و در وقتیکه برای طوبچی بکار نمیداد به سکر پیاده میدادند.

در انشای مدافعه موضعهای مستحضر، در پیش خندك های شکاری حاضر کردن ستره های طوب شایان توصیه است که در وقت برخاستن دشمن به هجوم در درون آنها یکجند طوب گذاشته شود. ضرورت حاضر کردن همه این ستره ها را طوب چئی صحرا در وقت حاضر باید بیا موزد و با آن کسب الفت کرده باشد.

برای کشف نشدن موضع های طوبچی در وقت حرب بواسطه نقایم
و چیز های ساخته نما اشکال باید کرده شود . علی الخصوص درین باب ژاپنها
اقدامات تعب ناپذیری اجرا کرده اند . برای پیش راندن طوب خانه های
خود شان را از بعضی نقطه هائیکه معروض انظار دشمن بودند نقایم ساخته اند .
حتی برای بازی دادن دشمن از چوب تقلید طوب ها ساخته در درون سپرهای
صنعی وضع نموده اند . اما خود شان نیز بعضی بارها از طرف روسها بازی
خورده اند . ازین قبیل در محاربه (داشیجیاعو) در حالتیکه طوب خانه های
روس بمقدور دورتر در عقب بود ، طوب خانه های ژاپن ساعتها (۱۲) مو
ضع خالی طوب چئی روس را بزیر آتش طوب گرفته اند . در عقب این نقایم
یعنی این موضعی ساخته گئی دو طوب خانه روس به جواب دادند از ارضی پیش
را از (۲۴۰) متر و میکوبید . برین دو طوب خانه در اول (۳۰) طوب خانه ژاپن
آتش کشیدند . در روسها به آن جواب دادند . بعد از نیم ساعت غریب نام . منفرد
ژاپن که از (۲۴۱) طوبه ، ویا (۳۰) غنبدک مرکب بود ظهور نمود و به سیکائی
بر موضع روس آتش های خود شان ابلان نمودند . آتش این طوب خانه عامه وضع
پیاده روس را که در یک بغله بود خیلی از خیلی دوچار خسارت نمود . ژاپنها برین
یک قانع شده بودند که طوب چئی روس در همان (۱۲) موضع سالف الذکر
هستند . بنابراین بر موضع های ساخته گئی مذکور یک آتش شدت ناکی اجرا
کردند . اما چون دیدند که به این بومبارمان مؤثر آتش طوب های روس را ساکت
نخواهستند دانستند که بازی خورده اند . باز هم پشته هائیکه احتمال طوب خانه
های روس در آن بود بکوبیدن آغاز نهادند اما باز هیچ تأثیر حاصل نتوانستند .
و موضع اصلی طوب های روس را نیافتند .

پس ازین معلوم شد که فوائد اینگونه تطبیقات و حاضری ها بسیار است

و ازین سبب کار کشف را نیز بمشکلات عظیمه دوچار میسازد . و این مشکلات علی الخصوص در مقابل موضع های مستحضر زیاد تر احساس میشود . قطار های کشف اگر چه به نقطه های تردد بخیزیدن موفق هم بشوند باز هم در باب استحکامهای حقیقی و نقاب های ساخته کی را صدهای بسیار نجر به کار نیز به مشکلات بر میخورند . اگر افسران استکشاف در باب شرایط انشای اینگونه استحکامها يك وقوف جدی حاصل نکرده باشند منظره شیک در پیش نظر شان انکشاف میکنند بسبی که معنای حقیقتی آن را نمیدانند راپورهاییکه در انباب بفرستند از قیمت محروم است . اگر استکشافات موضعهای مستحکم بعدم الوقیت منجر بشود ، امید منجر شدن محوم بموفقیت نیز خیلی کم میشود .

محافظ طوپچی

اینهم درین محاربه به تحقیق پیوست که برای صنف طوپچی ترفیق و تعیین کردن يك محافظ خصوصی از احتیاجات ضروریه قطعیه حربه است . در موضع ، برای دو طوپ خانه يك تولى پیاده و در انشای رفتار ، برای هر يك غندك طوپ يك تولى ترفیق کردن کفایت میکند . معافیه درین خصوص يك قاعده ثابت وضع کرده نمیشود .

وظیفه این محافظ ها این است که طوپچی را از هر گونه تعرضات محافظه کند ، و در نقطه های مشکل به آن معاونت کند . طرز جریان این محاربه های نو آنقدر پیچیده و مغلق است که يك قطعه پیاده اگر چه در پهلو ی طوپ چی باشد ، و هر قدر بحسن نیت آرزو هم بکند به امداد و معاونت طوپچی شتابان شده نمیتواند . اگر محافظ خصوصی برای طوپچی تعیین شود بالطبع در باب بجا آوردن وظیفه خود مسارعت میتواند .

در محاربه جوار (شیلیمو) که در (۱۲) م اوکتوبر سنه (۱۹۰۴) بوقوع آمده بود يك طوب خانه ژاپن که به غنمد (۳۵) م منسوب بود در میان يك دره به آتش پیاده دشمن دوچار آمده بود که اگر معاونت تولى پیاده که بمحافظه آن مأمور بود ننمود محوشدنش محقق بود. کذا لك در شب (۱۰) م مارچ يك تولى افراد پیاده روس که در اثنای شکست خوردن روسها بر پراندن طوب خانه خود مأمور بودند. طوب خانه را بر هوا نکرده بسبب تلف شدن همه حیوانات طوب خانه مذکور طوب خانه را بر شانه های خودشان تابه (موکدهن) که (۵) کیلومتر مسافه بود رسانده در انجا به غنمیکه منسوب بود تسلیم کرده اند.

— ﴿صندوقهای جبهه خانه وقد مه نخستین﴾ —

صندوق های جبهه خانه بعد از آنکه جبهه خانه را در پیش طوب ها بگذارند باز برای جبهه خانه گرفتن پس رفته در پهلو یا عقب طوب خانه با ستره ها ستره و حمایه باید شد. قد مه نخستین، لا اقل از طوب خانه بقدر (۵۰۰) متر دور تر و در پشت ستره ها بایند بود. جبهه خانه را بواسطه افراد باید نقل بدهند. چونکه حرکت اسپه های طوب خانه را که تابه آندم از طرف دشمن کشف نشده باشند بخوبی معلوم و پدیدار میسازد. کذا مهمای کارتوس هرگاه در میان خندك های كو چك نزدیک طوب خانه ها باشند هیچيك مضرتی ندارد. شراب آنها را کر کله تفنگ بر بطاقی آن اصابت نکنند اشتعال نمیکند.

کله های طور پیل ژاپن بعضاً از نتیجه اشتعال يك کله که در جوارشان بوقوع آمده اشتعال کرده اند. در محاربه (شاحو) صندوقهای جبهه خانه ژاپنها بر هوا شده يك ابری از دود سیاه تشکیل داده بود.

ترصد

پیش ازین گفته بودیم که بهترین چاره هابرای احتراز کردن از ضایعات عبارت ازین است که هرگونه وسایط ممکنه در باب ستر کردن قطعات را از انظار دشمن مراجعت کنند، بناءً علیه ترتیب کردن خدمت ترصد دشمن را باکمال اعتنا از طرف طوبچی شرط الزم است.

راصد ها که افسران و افراد باشند بر تمام امتداد خط محاربه توزیع کرده شده بالذات اجراء ترصد باید کنند، و از ترصدات قطعات مجاور نیز استفاده باید کنند. بواسطه تلاطم تبلیغ ترصدات بلا تأخیر به قه ماندن های طوب خانه ها و توپچی ها ممکن می شود و در هر لحاظ خانه شش هزار مترسیم، و سه چهار استیشن تلفن و بکار اسلحه های تیراندازی و اسلحه ها مخاربه کردن آن قدر فائده مند نیست چو فواید آن را از آنجا که مشاهده کرده ایم محو کردن را صد ها فرصت فوت نخواهد کرد. در ماه فوریه سال ۱۹۰۵ (د. و الیان طون) را صد های روس و ژاپنی که واسطه ها اخبار و معلومات می کردند از طرف ژاپنها اسلحه محو و تلف شدند.

دریا، منطقه حرب، از کان حرب افسر بزرگ، و همه قوماندانهای صنف پیاده و سوری هر معلوماتی که در باب دشمن بیابند هاندم باید بموضع طوبچی تبلیغ کنند.

ژاپنها از ترصدات حیرت افزایی که چینیان اجرا می کردند نیز بسی استفاده ها کرده بودند. چونکه بسیار بارها در محاربه چین دیده بودند که چینیهابا آئینه، و بیرق و آتش در دادن، و دست جنبانیدن، حتی بدر دادن خانه های خودشان از احوال خود خبر میدادند.

ژاپنها در باب ترصد و استکشاف اقسامیکه در داخل تأثیر ساحه طوب خانه

های میدان محاربه میبود به آندرجه اعتما کارانه عطف نظر دقت کرده بودند که در هیچ وقت هیچ يك هدف معین از ترصدشان رهایی نیافته است .
اراضی که در پیش روی يك طوپ خانه نیکه تماماً مستور باشد بسببی که راه
براه دیده نمیشود البته که ترصد آن زیاده تر کسب اهمیت میکند . علی الخصوص
که قطعات عسکریه پیش رو با قطعات عسکریه و طوپ خانه سترو حمله نشده باشد
و برای يك شبخون در زیر امنیت گرفته نشده باشد در آنوقت این اهمیت
زیاده تر میشود .

و از سبب اہمال کردن این تدبیر است که در (۳۰) آگست يك طوپ خانه
روس که به لوی غند (۶) م سبیر یا منسوب بود به هجوم پیاده ژاپان گرفتار آمده
و سراسر محو کرده شده است . طوپ خانه مذکور در يك کشت زار گندم در يك
جای چقوری مستور بود . افراد در پهلوی طوپ نشسته بودند پیاده ژاپان از
میان کشت زار پیش رفته آتش کشادند . قوماندان طوپ خانه در اول فیروقات
یافت ، و دیگر همه افسرها زخمی شدند ، و افراد جمله زده و زخمی شدند ، و
طوپها بدست ژاپانها درآمد .

محاربه های شب : — حرکت پیش رفتاری در میدان باز و در زیر آتش
دشمن خواه برای پیاده و خواه برای طوپ چی و وجب ضایعات جسیمه میگر
دد . و ازینسبب است که برای ضبط کردن وضع پیش اکثر حرکات در وقت شب
اجرا شده است ، و از آنرو محاربه های شبانه بوقوع آمده است . در آشنای هجوم
های شب صف هدفهاییکه از روز بران انداخت کرده میبودند آنرا بکمال موفقیت
کوئیده توانسته اند . دیگر اینکه از تاریکی شب درینباب نیز استفاده کرده اند
که بر بعضی وضعهای مستحکمی که در روز بران هجوم رده اند ، چون شب شده
طوپ خانه ها را به آن نزدیک کرده و بمجریکه سپیده صبح دمیده هماندم يك آتش

بسیار شنیدی بران باز کرده اند .

هجوم های سواری : — بربك طوب چنی که موضع اخذ کرده باشد، درین حرب اقصای شرق هیچ واقع نشده که سواری یعنی رساله هجوم برورده توانسته باشد . بنابراین در حرب های آینده نیز — صرف نظر از بعضی احوال استثنائیه هجوم سواری را بر مقابل جبهه خط طوب چی بجز انحار یعنی خودکشی بر دیگر چیزی حل نباید کرد .

(تشکیلات طوپچی)

۲

طوپخانه های چارطوبی ، یاشش طوبی : — این حرب اخیر این مسئله را حل نتوانسته است که طوپخانه ها را از چارطوب ، یاشش طوب تشکیل باید داد ؟ طوپخانه های روس از هشت هشت طوب مرکب بود . و از ژاپانها اگر چه شش طوبی بود ولی از طوپهای سریع آتش جدید نبود . و از طوپهای سریع آتش نو تشکیل طوپخانه های چار چار طوبی ممکن میشود نه زیاده . از طوپهای نو سریع آتش خود ژاپانها طوپخانه های چار چار طوبی تشکیل داده بودند ، و به اینصورت قوه حربه هر طوب تر باید کرده وظیفه خود را بخوبی ایفا میکردند . و از ستره ها نیز خوبتر استفاده میکردند .

طوپخانه های اوپوس : — در اکثر طول غند ها که طوپخانه های اوپوس را افزونی داده اند از اینست که استحکام های محوری دشمن را به آن بگویند . تأثیرات فایده اوپوس های کروپ (۱۲) سا بتمتره فی ژاپانها در محاربه های (یالو ، وپور آر نور ، ولیا تو یانغ ، و شاحو ، و موکده ن) دیده شده است . بک مخبر فرانسوی نیکه بیطرفانه محاربه (یالو) را نماشا کرده است چنین میگوید :

« او بوسهای کروپ جنرال (قوروکی) برخندکهای شکاری روسها
توجه کرده شد . عسکر روس در زیر باران گله های متناذی که از روی سما
بر سر شان باریدن گرفت بضایعات فوق العاده عظیمه آن تاب آور مقاومت
نشده شکست خوردند . »

بسیبی که هخندکهای روس که در (یالو) بود در ظرف کم مدت به کله
های او بوس واپانها خراب کرده شد ، حرکات هجوم پیاده را با بضایعات بسیار
جزوئی منتج موفقیت نموده آتش او بوسها هجوم عسکر پیاده را تا بوقتیکه (۵۰)
متر بکنار خندکها نزدیک میشدند استناد و حایه کرده بود . حالا آنکه با طوپ
های لیسنده بر آتش به اینقدر دوام کردن ممکن نمیشد . زیرا عسکر خود را بهیچ
حال دوچار خطره نمیکرد .

بانجارب حریه تأیید و تصدیق شده که برای هرلوی غنچه پیاده غیر از دیگر
طوپ خانه های کندیك او بوس نیز باید باشد .

طوبجی کوهی : — تشکیلات طوبجی کوهی را با آنها نسبت بروسها
مکملتر بود . و زاپانها طوپهای کوهی خودشان را تنها به استعمال کردن در کوهها
و بیراهه ها اکتفا نمیکردند بلکه به هجوم پیاده نیز ترفیق مینمودند . و در صفحه
های نخستین محاربه ، در وقتیکه هنوز موضع طوبجی دشمن معلوم نمیبود برای
مجبور ساختن آنها بر آتش کشادن نیز استعمال میکردند .

هاوانهای صحرا : — بسیبی که طوپ های سریع آتش دور منزل شرایط
محاربه را تبدیل داده از آن روه معلوم گردید که منزلهای هاوانهای صحرا و صحت
انداخت شان غیر کافیست . انداخت هاوانها ، که با انداخت شراپنل طوپها
یکجا باشد هاوانا منحصر بر انداخت کله عبارت میباید .

هرگاه يك هاوان صحرايي که نزديك بمنزل طوپ های صحرايك مسافه شدید

التأثير دانه های طور پیل انداخته بتواند، و بقدر طوپهای محروا قابلیت حرکت را مالک باشد موجود شود فوق العاده شایان آرزو يك چیز است، برای هاوانهای صحرا به سرمئی شراپنل آنقدر احتیاج دیده نمیشود.

افواه ناریه سنگین: — یعنی طوپ های بزرگ سنگین، بدین حرب در هر دو طرف، وجود بود، اما از هر طرف بجدا گانه مقصدها استعمال شده است. در جهت روسها بسببی که در طوپ های صحرای شان دانه های تحزیب موجود بوده استعمال این طوپ ها مجبور شده بودند، و ژاپانها در محرابه (موکده ن) بنا برین چند سبب استعمال کرده اند.

۱) بر سر کر خط حرب روس اجرا کردنش، و آن را متباداً در زیر تهدید يك هجوم گرفتن.

۲) برای تقویه کردن طوپ های صحرای خود که به اعتبار منزل از طوپهای روس یک قدری کمتر بودند.

۳) مجایله و مقابله کردن با طوپ های محاصره روس.

۴) برای اینکه طوپ چینی صحرائی خود را که در مرکز بود، بمخناج چپ که به تشبتهای قطعی مأمور بودند سوق بتوانند.

آتش که از طرف این افواه ثقیله بی آنکه با شراپنل مراقت نمایند اجرا شده بود، تنها يك تأثیر معنوی اجرا کرده است، و ضایعات مادی نیکی بمحصول آورده چندان شایان تذکار نیست.

آمدیم بر افواه ناریه ثقیله روسها: روسها طوپ های بسیار بزرگ سنگین چاپ خود را در زیر امر قوماندان منطقه تودیع نکرده به استمدان سرافسر کل تول غند آتش کردن آنها را مجبور و موقوف نموده بودند که ازین سبب تنها در بعضی احوال منفرد استعمال شده اند از ان جمله يك نتیجه در خشا نیکی این طوپ های

روس استعمال کرده اند ما ناپرده های مستحکمی که در منطقه قول تول غند (۲) م بود اجرا شده است . چونکه بمجر دیکه بومباردمان آغاز نمود ژاپانها بخالی کردن ده های مذکور مجبور شده اند .

والحاصل گفته میشود که اگر امکان تزئید و تقویه طوب های محرار را با افواه ناریه بزرک چاپ ممکن باشد ازین واسطه صرف نظر کردن بالطبع مقول شمرده نمیشود . اما چنانچه پیش ازینهم بود حالا هم همچنین است که استعمال افواه ناریه سنگین از لوازمات ضروری و شرایط اصلیه محاربات صحرا شمرده نمیشود . موجود بودن طوب های سنگین چاپ در محاربه های میدان وقت حاضر از احوال استثنایه شمرده باید شد . ژاپانها این طوب ها را در محاربه موکدهن بیشتر استعمال کرده اند . درین محاربه هائیکه بقدر (۱۰) روز دوام ورزیده هیچیک کار قطعی ایا نکرده اند . قطعه های روس که اطراف مواضع متینة مستحکمه اطراف (شاحو) را ترك کرده اند ، از تائیر آتش طوب های بزرک محاصره ژاپانها نبود بلکه بتائیر حرکات احاطه بیکه لوی غندهای ژاپان اجرا کردند ترك و خالی نمودند .

مع هذا در المانیادر وقت حاضر به مالزمه طوب چئی سنگین يك اهمیت بزرگی عطف نموده اند ، حتی يك تعلیمنامه مخصوص نوی نبردینباب نشر کرده اند . در المانیاتائیرات این افواه ناریه بزرک را در میدان محاربه باتائیرات دیگر صنوف به آن درجه مربوط شمرده میشود که مالزمه طوبیجئی سنگین را بنام صنف رابع یادوم تسمیه نموده اند .

(طوبیجئی سنگین محرا) که گفته شود ، طوب چئی قامه و محاصره خیال نباید شود بلکه عبارت از مالزمه يك محراست که اساس و طیفه آن عبارت از تعرض است افواه ناریه که این صنف را تشکیل کرده از (۳) چاپ متشکل است که آن هم

عبارت ازینست :

۱۵ سانتیمتره بی او بوس سنگین صحرا ،

۲۱ سانتیمتره بی هاوان فولادی ،

۱۰ سانتیمتره بی طوپ های سپردار .

اما این چاپ آخری از سبب بسیار سنگینی بحركات محاصره مناسبتر است لهذا آنرا اخراج کردن لازمست .

اوبوس (۱۵) سانتیمتره بی بعضی اسبابهایی را مالك است كه پس لكزدن را محو و بعد از انداخت ، میل طوپ را پس بحال خودش رجوع میدهد كه به این سبب يك نوعی از طوپ های سریع آتش شمرده میشود ، در هر دقیقه از (۳ تا ۴) مرمی انداخت میتواند ، و بادانه مرمیهای بزرگ (۴۲) درجه بی ، يك كلة (۴۰) کیلویی را كه (۷) کیلو ماده ناریه را احتوا میکنند می میکنند .

این اوبوس سنگین با شش اسب کش میشود ، و در هر نوع اراضی بایستاده بیک سرعت مساوی حرکت کرده میتواند این طوپ خانه های اوبوس از قرار عملیة نامه بحركت عادی در دقیقه (۱۰۰) خطوه ، بحركت سریع در دقیقه (۲۰۰) خطوه قطع میکنند ، در قدمه های مختلف جبهه خانه ، موجودتی جبهه خانه بر هر طوپ (۴۳) انداخت اصابت میکنند .

آدمییم بر هاوانهای فولادی (۲۱) سانتیمتره بی : این افواه ناریه ثقیله در زاویه بزرگتر از ان يك دانة (۱۲۰) کیلویی را انداخت میکنند . بر راههای بسیار هموار نیز بصورت عادی حرکت میتواند ، برای سوق و نقل کردن آن در وقت لزوم برای هر طوپ خانه هاوان دود و تولی بایك كندك تخصیص میشود . اینها و آنها بر نشستگاههای مخصوصی انداخت میشود ، و بعد از آنكه بموضع برسد چارساعت بمدیه آتش کردن ، همای میشود . طوپ خانه ها از چار چار طوپ مرکب

است . بر هر طوب چهل چهل مرمی اصابت میکند

مع مافیه برای این هاو نهای (۲۱) سانتیمتره بی در حررهای صحرا يك محل تطبیق یافتن خیلی مشکست . زیرا حرب اقصای شرق این مطالعات مارا تا بید کرده است .

تعلیمنامه المان در ینباب میگوید: « برای محو کردن استحکامهای موقت ، واستحکامهای دائمی ، به جبهه خانه بسیار قیمت بهای این طوپهای سنگین صحرا احتیاج هست . این طوپخانه ها برای يك مقصد معین و صریح به نول غند محرار فاقت میکنند . »

اصل وظیفه طوپچی سنگین را در میدان محاربه ، تعلیمنامه با این چند کلمه مختصر بیان میکند :

« اصل وظیفه طوپچی سنگین عبارت ازین است که در خصوص کوبیدن و میده کردن نقطه شک سرافسر اصل هجوم پیاده را بران نقطه سوق کردن میخواست با طوپچی محرا توحید حرکت بکند . اما برای بوجود آوردن موافقت این صنف بر طوپچی دشمن استحصال کردن نفوق آتش امر ضروریست . بنا برین وظیفه نخستین طوپچی سنگین همین است که با طوپچی محرا که ظهیر واستنادگاه اوست نفوق آتش خود شان را تا بین کند . »

منزلهای این طوپهای سنگین چون در ازتر است از ازرواخذ موضع کردن ، و منتشر شدن طوپچی محرا را نیز حمایت کرده میتواند . طوپچی سنگین قاعده یکیک کندك استعمال کرده میشود . تعلیمنامه در باب صورت اداره آتش طوپهای سنگین چنین میگوید :

« بمجوردیکه محاربه کردن لازم آمد ، هاندم طوپچی سنگین از ابستاد برای استحصال کردن يك تأثیر عظیم با هم طوب های خود در عین زمان آتش

باید کشاد .

« مع هذا اینرا هم هیچوقت از نظر دقت دور نباید گرفت که بسبب کمبودن جبهه خانه طوپ چنی سنگین ، وظیفه هائیکه به این صنف تخصیص کرده میشود ، باید که نسبت بصرفبائیکه واقع میشود برابری کند ، و بمصرف آن اثبات لیاقت بتواند .

آمدیم بر مسئله هدف یعنی آماج : طوپ خانه های سنگین او بوس بمقابل هدف های ثابت تأثیر بزرگی اجرا میکنند . باماده اشعالبه ، و اصابت پارچه ها ، و تافتهای کله های خود در خصوص خراب کردن و کوبیدن طوپهای سپردار ، و استحکامات قوت ناک محروا ، و خند کها ، و موا قعیکه با جنگلها محفوظ باشد خیلی مؤثر است .

مترالیوزها : — یعنی تفنگهای ماشیندار درین حرب اقصای شرق اهمیت فوق العاده کماهی کرده اند . نظربه کفته بک میر آلائی روس عسکرای روس از طوپها کرده بر تفنگهای ماشین دار زیاده ترا اهمیت و اعتماد عطف کرده اند . مومی الیه در هر لوی غند پیاده بشرطیکه به غندها مربوط نباشد و مستقل جزو تامها تشکیل کنند از (۱۲ تا ۱۶) مترالیوز موجود داشتن را لزوم نشان میدهد . در اثنای تعرض برای تأمین محافظ کردن نقطه هائیکه ضبط کرده شده از تفنگهای ماشیندار به ترسلاح تصور نمیشود .

— { ما لزومه } —

فائده طوپ هائیکه بر قونداق خود به پس بجهد به استعمال کردن روسها محقق و تظاهری کرده است . و این يك مسئله ایست که بصورت قطعی حل شده است .

وژاپانیان نیز این مسئله را تصدیق کرده اند ، و به این سبب ادخال و قبول این نوع طوب ها را تسریع میکنند .

فایده سپر ها نیز در باب استعمال کردن شان از بعضی مثال هایی که موجود است مستبان شده است . در باب استعمال وسایط صناعیه ، معاونه این حرب اخیره بسیار نتیجه های شایان استفاده احضار کرده است .

جبه خانه : — صرفیات جبه خانه روسها نسبت به ژاپانیان خیلی افزونی داشت . در (شاهو) يك طوب در ظرف یکروز (۳۶۱) انداخت صرف کرد . در (داشیچاغو) این مقدار به (۵۲۲) بالغ شده است . اما ژاپانیها در خصوص صرف جبه خانه بحسن اداره و صرفه جوئی رعایت کرده اند . در (موکدون) طوب های ژاپان در روزی (۲۲۰) مری انداخت کرده اند .

معمداً به این صرفیات روسها دیده اینرا استخراج کردن ، معقول نیست که اینقدر جبه خانه وجود باید داشت . چونکه در بدایت حرب طوبچی روس بسیار کم تربیه ، و ناقص تعلیم بودند ، و بعد از آن هر ازاضنی را که هیچ هدف دران نمی بود نیز بیهوده بران آتش میکردند . و به اینصورت بجای بیازوم بسیار جبه خانه اسراف کرده اند . باز هم اینرا هم تسلیم باید کرد که نظر بشرایط جدید حرب درین اوقات صرفیات جبه خانه بیشتر لازم می آید . چونکه طوب خانه ها اولاً سریع آتشست . ثانیاً طرف دشمن از ستره ها استفاده میکنند ، و در وقت لزوم ستره های صنی تریب کرده میشود . ثالثاً دشمن نقابها ، و استحکامهای ساخته کی بوجود آورده سبب صرف شدن جبه خانه بیهوده میگردد . رابعاً طوب خانه ها اکثر با سپرها مجهز میباشند .

آمدیم بر مسئله مری : این حرب اقصای شرق به اثبات رسانید که تنها اشرا پندنی بلکه دیگر نوع مریه ها نیز استعمال باید شود . موجود بودن فیوزهای

مصادمه که بخوردن از هم می‌کفند از لوازمات ضروریهٔ حربهای حاضر
شمرده میشود .

فیوزهای مصادمهٔ روسها ضعیفترین بناها را نیز خراب کرده نتوانسته
است . بلکه يك سوراخی به برابری حجم خود کشاده توانسته است . حتی
يك دیوار خشتی را نیز خراب نکرده ، و بر سپرهای شکاری نیز هیچ گونه
خسارتی نرسانیده .

حالا نکه دانه های طورپیلی که ژاپانها استعمال کرده اند همهٔ این وظیفه
ها را بکمال سهولت ایفا کرده اند . در محاربهٔ روز اول دسمبر سنهٔ ۱۹۰۴
يك مفرزهٔ ژاپان که در يك خانهٔ منفردی ترصد داشتند يك غنچهٔ روس بران
آتش کشاده در ظرف يكچند دقیقه بایکچند دانهٔ طورپیل خانهٔ مذکور را از
بیخ و بن برانداخته اند . بر سپرهای خندکها نیز بسبب صعوبت اصابت تأثیر
آن کمتر بوقوع آمده ؛ ولی هردانه که اصابت کرده است تأثیر آن بخوبی
محسوس شده .

حالا پیش از آنکه به این بحث طوپچی گری را ختام بدهیم این را نیز عرض
کنیم که سبب یگانگی غلبهٔ طوپچی ژاپانها بر روسها با وجودیکه طوپخانه های ژا
پانها از طوپهای کهنه مجهز بود ، و طوپخانه های روس با طوپهای سریع آتش
نومجهز بود از چه پیش آمد ؟

این است که سبب یگانگی این را عرض میکنیم . محقق باید دانست که
موفقیت و کامیابی یگانگی ژاپانها محضاً از همین بود که تول غند ژاپان با طوپچی
آن از جنرال شان گرفته تابسایر سپاهی ، در خصوص قوهٔ معنویه و اخلاقیه
بیکدرجهٔ فوق العادهٔ حیرت آورانه بود . و گرنه در اسباب و آلات حربیه
هیچ برتری نداشت .

صنف رساله

بسیبی که يك قسم بزرگ دار الحرب کوهستان و طارضا ناک بود ، خدمت سواری بصورت عمومیه دوچار مشکلات شده است . دیگر اینکه بسیبی که سواری یعنی رساله ژاپان عدداً ضعیف بودند ، و وظیفه استکشافیه را با جاسوسها یکجا ایفا میکردند ، بار رساله دشمن بمصادمه لزوم ندیده اند رساله روس ، با وجود فایقیت عددی شان بسیبی که از اوصاف و خصایل تبعوییه بتمامها محروم بودند . و رساله دشمن شان نیز بسیبی که دائماً ارتباط خودشان را با پیاده محافظه میکردند با مصادمه يك احراز . و فقیقت نکرده اند از صنف سواری روس در خصوص استکشافات نیز که یگانه وظیفه و مقصد شان همانست بخوبی استفاده نشده است . چونکه در زمانهای بسیار مشکل و بحران انگیزی نیز این خدمت که از آنها انتظار میشد سر قوماندان را از معلومات بسیار قیمتمدار محروم گذاشته اند . حالاً ما در اینجا متعاباً رول سوق الجیش ، و صورت استعمال آن را در دایره تعبیه موضوع بحث میکنیم :

وظیفه سوق الجیشیه سواری

استکشافات در مقیاس بزرگ ؛ در عقب دشمن جولان

در بدایت حرب يك غبرك غنند سواری در زیر اداره جنرال (میچه نفو) برای ترصد حرکات پیش رفتاری (قور وکی) تا به (۱۵۰) کیلومتر به آن طرف (بالو) رفته بود . دیگر يك حرکت سواری روس این بود که در ظرف ماههای اپریل و می از طرف قابغقام (مادرینوف) با (۵۰۰) سوار در داخل (قوره) يك جولان بزرگ اجرا شده است ، و ازین جولان در اخبارها بسیار بحث و بیان نشده بود .

این قائم مقام که از (موکدهن) رهسپار شده بود ، در اثنای جولان خود از منصب نهر (یالو) (۱۵۰) کیلومتره به آنطرف گذشته ، و کدامهائیکه در راه یافته بود خراب کرده تا به (ژه نسان) رفته بود، و جمعا بقدر (۱۲۰۰) کیلومتر يك مسافه را قطع نموده بود .

جولان سوم در جنوری سنه (۱۹۰۵) باز از طرف جنرال (میچونهقو) اجرا کرده شده بود که ازین جولان نتیجه فائده مندی که از ان انتظار میشد حاصل نشده است . چونکه در حرکات شان بسیار سستی و وقت ضایع کردن پیش آمده و در باب ترتیبائیکه برای هجوم (اینقو) گرفته شده بود غلطی نموده بود . ازین حرکات استکشافیه که يك ثمره فائده مندی از نقطه نظر سوق الجیش حاصل نشده ازینست که با حرکات تول غند هیچ تعلق و ارتباطی نداشته لا علی التعمین اجرا کرده شده است . و اینهم دلیل واضح است برینکه برای يك مقصد معینی مشترکا صرف سعی و کوشش نشده هر صنف جدا جدا تشبثات نموده اند .

در (۱۳) م ماه فبروری سنه (۱۹۰۵) ژاپنها نیز بر خطوط مواصله تول غند روس همچنین يك حرکتی اجرا کردند . يك مفرزه ژاپان که از (۱۵۰) سواری مرکب بود ، و باخته های (طونفوزها) پشتیبانی به آنها داده شده بود در (قالجیاتون) که (۲۴۰) کیلومتر بجانب شمال (موکدهن) بود برای محو و خراب کردن خط شمندو فر تشبث نمودند که نزدیک بود تشبث شان منتج مو فقیئت هم بشود . این قوت بجهت شمال غربی عقب کشیده بایک مفرزه پیاده و سوارانی قوتنا کتر خودشان التحق کرده و يك خط محافظ مفرزه روس را که در راه شان برابر آمد و چار آنهازم نموده بودند .

بعد از معاربه (موکدهن) سوارانی ژاپان بصورت بسیار جرئشکارانه در

جهت شمال باتول غنדרوس تمام خود را محافظه کرده بودند .

حمایه جناحهای تول غند ها : — سواری روس نابوقتی که محاربه (۰) و کدن) می چسپید امنیت سوق الجیشیه جناحهای تول غند خود را بشرايط و افاق تأمین کرده است . در تمام موسم تابستان لوی غندهای جنرال (میچه نقو) و (ره ننگامف) اراضی کوهستانی که در جهت شرق خط شمند و فر بود خطوه بخطوه مدافعه کرده اند . و حرکات پیش رفتاری، مفرزه های ژاپار را بتأخیر کردن موفق شده اند . مع هذا این وظیفه برای صنف سواری روس يك وظیفه عادتى لازمی بود که بسایه و افاق اراضی تا یکدر چه بصورت شرق فناکی اجرا کرده توانسته اند . در محاربه (لیاثویانغ) جناح راست تول غند روس در اول بالوی غند های سواری (میچه نقو) و (صامسونوف) مستور بود . اینها حرکات پیشتر فناری قطار های تول غند جنرال (اوکو) را که از جناح چپ پیش می آمدند بوقت و زمان مناسب آن خبر داده و تأخیر کردند . و هم در جناح چپ جنرال (ره ننگامف) سرور (قور وکی) را از زهر (تاجچه) هیچ نباشد بقدر (۲۴) ساعت تأخیر کرده بود . بعد از آن جنرال مذکور ، در جوار معد نهی (به نای بقدر (۲۷) طرب سواری خود را جمع کرده با آن در (۳۱) م آگست منتهای جناح یسار تول غند روس را ستر نمود . در (۱) م ، و (۲) م ستمبر لوی غند مذکور در حوالی (به نای) بالوی غند (اور لوف) یکجا حرکت کرد . ده دوبر قطع شدن محاربه را حمایه نمود . و وقتیکه لوی غند (اور لوف) بحال خارج شدن از محاربه در آمد سواری پیاده بمجنک آغاز کرده پشته های جنوبی (به نای) را محافظه کرده . و به اینصورت مقابله و مدافعه قول تول غندهای (۱) م و (۳) سبیر یا را که از (لیاثویانغ) آورده شده بود بمقابل حرکت احاطه جنرال (قور وکی) کامیاب آورده بود . در آخر ختام حرکات (لیاثویانغ) لوی غند

جنرال (میچه نقو) نیز بحمایه جناح روس مشارکت ورزیده است .
در معاربه های (شاحو) جنرال (ده ننگامف) بایک لوی غندسواری و یک
لوی غند پیاده جناح خارجنی چپ تول غند روس را ستر کرده بود . و برای
خوب ایضا کردن این وظیفه یک لوی غند قازاق دیگر نیز بمعیت جنرال الحاق
کرده شده بود .

آمدیم بر معاربه (موکدن) : درین معاربه صنف سواری روس برابرای
وظیفه مهمه خود موفق نشده اند و درباب جلوگیری تأخیر دادن حرکات
پیشرفتاری جنرال (نوژی) که تول غند روس را احاطه میکرد هیچ یک
خدمت بزرگی نکرده اند . یک کپتان فرانسوی درباب این عدم موفقیت میگوید :
« باعث اصلی این عدم موفقیت را آید در کجا جستجو باید کرد ؟ آیا این را
بر زخمی شدن جنرال (میچه نقو) که در نهایت جنوری زخمی شده از قوماندهائی
بصرف نظر کردن مجبور شده بود حمل باید کرد ؟ یا آنکه بمقابل مهاجمات طو
نقوزها که بر خط راه آهن شمال اجرا میکردند سوارائی بسیاری به آنطرف
سوق شده بود حمل کرده شود ؟ یا آنکه بسبب تضییق یافتن تول غند دوم روس
که از طرف جنرال (اوکو) در زیر فشار گرفته شده بود قطعات پیاده راز معاونت
لوی غند های سواری گرفته بودند حمل کرده شود ؟ اینست که درینخصوص هیچ
یک فکر قطعی داده نمیشود . یک چیزیکه هست همین است که صنف سواری
خدمت و وظیفه خود را که سلامت و امنیت تمام تول غند به او تودیع شده بود بجا
آورده نتوانست والسلام ! »

درین اثنا نیک سوارائی روس این چنین اختیار عطاات میکردند ، در طرف
ژاپنها دیده میشد که نخستین باریک سوارائی بسیار قونمندی مستقلاً ایضای
خدمت میکردند . چونکه یک لوی غند سواری که از (۶) غند مرکب بود در

زیر قوماندۀ جنرال (آقبا) حرکت جنرال (نوزی) را اخفا و ستر میگردند .
در نزد این لوی غند متعدد طورهای کوهی ، و یک استناد قوت ناک پیاده ، و
(۲۴) مترالوز موجود بود .

خدمت کشف : — تا بمحاربه (موکدن) خدمت استکشافیه ژاپانها به
جاسوسهائی که آنها را بیکصورت عجیب و حیرت آوری تنظیم و ترتیب کرده
بودند منحصر بود . در ظرف این مدت قطارهای کشف ژاپان نامسافه دور هیچ
دیدہ نمی شود . از طرف روسها با وجودیکه مملکت خیلی عارضه ناک و اهالی آن
دشمن ، و خریطه مکمل هم بدست نداشتند بیک جرأت، حیرت آوری اجرای
کشفیات نموده اند .

به این قطارهای کشف علی الاکثر از مردمان بومی یکدور بهر ترفیق میگرد
دیدان استکشافات اکثر یکچندروز دوام می نمود . بعضی قطارهای کشف
در میان قطارهای دشمن بدر آمدن کامیاب و مرفق شده اند . در نهایت ماه
آگست یک قطار کشف که از داوطلبان (طاغستان) مرکب بودند طول غند جنرال
(قوزوکی) را از یکسر تا بیکسر قطع کرده ، و جناح راست جنرال (نوزو) را
نزدور کرده و با قول تول غند (۱۰) م ارتباط پیدا توانسته است .

در سنه (۱۹۰۴) دو طرف کشاف بمعیت خود سر قوماندان روس تشکیل
نموده بود که این دو طرف از افراد افسران بسیار ماهری که در فن کشافی بد طول
داشتند بودند . اینها هم برای تحقیق کردن حوادثهای مهمه ، و هم برای مستعجله
استعمال شده اند . در اتنای محاربه این کشافها بر جبهه صف حرب تیت شده —
در باب شکل و طرز جریان محاربه واسطه معلومات سر قوماندان میگردیدند ،
و در زمانهای سکونت حرب در استکشافهای بعیده پهلوی عقب دشمن استعمال
می شدند .

ازین معلوم میشود که این تدبیر سر قوماندان روس ازین پیش آمده بود که بر صنف سواری خود امنیت کامله نداشت . اگر صنف سواری وظیفه خود را بخوبی ایفا میکردند به این فرزه های خصوصی کشف احتیاج نمیانند .

(استعمال سواری از روی تعیه)

سواری روس ، چون اصول اجرا کردن مصادمه را با قطعات بزرگ سواری نمیدانستند از مصادمه زیاده تر پیاده جنگ کرده اند . سبب یگانه دیگر این نیز این بود که سواری ژاپان چون عدد آکم بود از مصادمه اجتناب میکردند . در تعلیم نامه سواری روس صریحاً بیان شده است که در بعضی احوال قطعات سواری پیاده باید جنگ کنند ، و با دشمن تعرضی یک معاربه اجرا کنند . و ازینست که سوارهای در اغون تفنگهای برچه دار دارند . و قافرا آنها چون برچه ندارند استعمال کردن شمشیر شان توصیه شده است . روسها در معاربه آتش (طوپچی سواری) خود شان را در مقیاس بسیار بزرگی استعمال میکنند . (طوپخانه های سواری) روسها بسبب سیاری بسیاری که دارد یک صنف خیلی کزیده شمرده میشود .

آمدیم بر سواری ژاپان : چنانچه روسها هم تصدیق کرده اند که سواری ژاپان معاربه آتش را به بسیار مهارت اجرا میکنند ، و علی الخصوص در حرکت کردن با پیاده بصورت مشترك اظهار مهارت فوق العاده کرده اند .

در معاربه (شاحو) سواری روس بسایه پیاده جنگ کردن بمقابل پیا ده ژاپان شایان تذکار نتیجه ها تحصیل کرده اند .

آتش سواری ، و یا آتش طوپچی سواری گاهی نتیجه های قطعی بسیار غریبی اجرا میکنند که مثال آن در انشای رجعت روسها در معاربه (موکده ن) از طرف ژاپان ها بعمل آمده است . در (۱۱) م مارچ در میان قافله و

قطار رجعت کننده روسها بسبب صدای یکچند طوب يك تلاش و هیجان حقیقی بسیار دهشتناکی پیدا شد . این آتش طوب عبارت از يك چندگانه بود که از طرف يك طوپخانه سواری ژاپان که با یکدو طرب سواری بکمال و فقیهت و جسارت خود در میان قافله ها و قطارهای شکست خورده روس انداخته بودند بطور پیوسته بود . این چندگانه آنقدر يك برهمی و درهمی و اضطراب و هیجان در نول غنر روس در انداخت که اگر سواری ژاپان یکقدری قوتمندتر می بود در نول غنر روس نتیجه های بسیار الم انگیزی حاصل میکرد .

مصادمه : — در (وفاقو) اجرا کردن يك هجوم سواری روس که بر يك طوب خانه ژاپان اجرا کرده بود ، و در (۶) م مارچ سواری ژاپان که در (او نه نشانیو) يك هجوم اجرا نمود مثالهای خوبی برای مصادمه نشان میدهد . این هجومها يك برهان روشنیست که محاربه های که با اسلحه جارح سواری اجرا کرده میشود چقدر قیمت عظیمه معنویه را مالک است .

مع هذا در اجرای هجوم مشکلات بسیاری رخ میدهد که به این سبب در باب انتخاب زمان هجوم از پیش کرده زیاده تراعتنا کردن لازمست .

از این ایضا حات معلوم میشود که رول سواری در محاربات جدیده از اهمیت ساقط نشده است . دوام کردن دور و دراز محاربه ها ، و دوچار شدن اعصاب بضعف از نتیجه آن ، برای صنف حقیقتاً يك ساحه بسیار واسع حرکت و فعالیت احضار و تأمین کرده است .

در (۱۰) م مارچ سنه (۱۹۰۵) در نزدیکی خط شمندو فراین ندا که (سواری ژاپان آمد) در مابین عسکرهاى روس يك تأثیر بسیار بزرگی حاصل کرده بود . این است که آنها همچنین يك صدا در چنین زمان نتایج عظیمه

حاصل میکنند .

سواری بسپی که در روز (۶۰) کیلومتر یک مسافه را قطع میتواند از آنرو هرگاه در پس شان قطار و قافله هم نباشد در عقب تول غنّد های جدید به بسی کارهای مهم تعادف میکنند . هرگاه سواری به اجرای این چنین حرکتها موفق شود صنف پیاده آن را توقیف کرده نمیتواند .

چیزیکه از همه بیشتر یاد آوری آن لازم است هانا اهمیت عظیمه پیاده جنگ کردن صنف سوار است . حرب حاضر صریحاً اثبات نمود که چون سواری بر زمین فرو آید برای یک زمان موقت بایک پیاده فایق نیز مقابله کرده میتواند . علی الخصوص که با او طوب خانه یا مترالوز هم باشد .
یک انسر روس میگوید :

« قطعه های کشف سوارئی ما اکثر اوقات از سرعت خود استفاده حرکت های احاطه دشمن را به اینصورت توقیف میکند که هرگاه حرکت های احاطه دشمن تهاک ناک میشد یک قطعه سوارئی کشف ما بیک تبه پهلوی قطعه دشمن میتاخذند ، و از اینجا بر قطعات احاطه دشمن یک آتش بغلی اجرا میکردند ، و باینصورت به تجربه ثابت شد که ده نفر سوارئی با تفنگ جدید مسلح نیم طرب ، و گاهی یک طرب را توقیف کرده است . »

لهذا بسبب این قابلیت آتش سواری هیچ انکار نمیشود که این صنف یک عنصر مهم حرب شمرده میشود .

صنّف پیاده

بنابر نتیجه مهم و نخستین ترقیات اسلحه جدید در معاربات این عصر

(۱۹) هم وظیفه استفاده کردن از اراضی برای صنف پیاده خیلی ضرور و مهم شده است . بحقیقت که مسئله از اراضی استفاده کردن یک قاعده اساسی تعبیه

جدیده را تشکیل میدهد. چونکه قوت خود را حسن تصرف و اداره کردن، و از تأثیرات آتش دشمن کمتر متأثر شدن، و حرکات خود را از دشمن ستر و اخفا کردن همه کی بسایه استفاده از اراضی ممکن میشود. و بسبب لازم بودن این مسئله استفاده از اراضی است که نظامهای صنف پیاده ثابت و معین نیست، بلکه نظریه طبیعت اراضی هر آن متحول بودنش ایجاد میکند. و این حال خاصه فارقه و ممتازة تعبیه جدید صنف پیاده را تشکیل میدهد. بناءً علیه از همه چیز اولتر از این مطالعه آغاز میکنیم که آیا از اراضی چسان استفاده کرده میشود:

استفاده از اراضی

زبانها در خصوص استفاده از اراضی خیلی زیاده عطف اعتبار میکردند. اما اینرا هم بگوئیم که استفاده از اراضی، شدت اجرات را اصلاً منع نمیکند. در نزد ایشان تنها خطاهای شکاری نی بلکه قطعات احاطه نیز از هر نوع ستره ها استفاده کرده به این کوشش میورزیدند که خودشان را بیک حال غیر مرئی درآوردند. علی الخصوص شکارها برای ستر کردن خودشان، و در آشنای توقف باز جمع کردن خودشان هیچ يك ملجاء و هیچ يك ستره را اهمال نمیکردند. در اراضی صاف و بی سرپناه شکارها دایماً بر زمین میخوابیدند، و در زیر آتش دشمن میبودند یا با ناله ها یا با غروب های کوچک پیش میرفتند. قطعات امدا دیه که برای ملاقی شدن خط شکاری فرستاده میشدند از يك برجهیدن تا بدیگر برجهیدن بصورتی که از هر نوع ستره ها بخوبی استفاده کنند به نظامها تیکه موافق اراضی باشد، میدرآمدند. این قطعات در صورت عمومیه با خطهای بسیار باریك، و از همکنده پیش شده در ستره ها تیکه شکارها توقف کرده میبودند آنها را تقویه میکردند.

قطعات احتیاطیه ژاپنها : دایما مسافه‌هایی را که در مابین خودشان و دشمن میبود ملاحظه ، و تا مدتی که اراضی مساعد میگردنظار مهای کشیف خود را محافظه میکردند . این قطعات احتیاط در باب تنسرتبه آخر در جه اعتنا بکار میبردند ، و نادرا دیده میشدند . اما با وجود این همه دقت و اعتنا بعضی اوقات میشد که بعضی احتیاطهای ژاپان که به نظام قطار میبودند به آتش طوب جشی دشمن و یا از مسافه بسیار دور بتاثیر آتش پیاده دو چار می آمدند که تاثیر این آتش آنها را بر یشان میکرد ، و تا بملاجاء های نزدیک آنها را بصورت ابر بر جعت مجبور میساخت .

آمدیم بر روسها : بسببی که اینها لزوم استفاده کردن را از اراضی نمیدانستند ، و بچگونگی استفاده اراضی نیز واقفیت نداشتند — علی الخصوص در اوایل مخاربه — از انزو و بضایعات عظیمه دو چار آمده اند . در اوایل مخاربه که روسها از اصول استفاده اراضی بیخبر بودند ، از کم معلوم شدن دشمن خود خیلی حیرت میکردند . و ازین سبب در نظامهای بسیار کشیف به آتش دشمن معروض میشدند . اما این خطاهای شان آهسته آهسته ولی بخون بهای بسیار انسانها تصحیح کرده شده است . و نظربه ادعای بعضی محررهای فرانسوی یکچند ماه بعد هر دو طرف درین خصوص بکرنگ مالک و مهارت را مالک شده اند .

با وجود اینهم ، روسها بنابر اقتضای تمایلات قومیته شان دایما بهم نزدیک و چسپیده حرکت میکردند . و خطهای شکاری شان آنقدر بهم دیگر در آمده میبودند که برای انداخت یکدیگر خودشان را نیل و تنبه میکردند . این حال روسها هیچ عجیب دیده نباید شد . زیرا از خواص طبیعیه روسها اینست که در زمان تهاک بایکدیگر بسیار نزدیک میشوند ، و علی الخصوص در اطراف آس خود شان به بسیار فشار جمع میشوند . این حال روسها تها درین سفر (مانچوری)

دیده نشده . بلکه در انشای محاربه هفت ساله در دورایمپراطورئی نخستین ،
و بعد از نیم عصر در سفر حرب (قریم) نیز این حال مشاهده شده بود .

این مسئله استفاده کردن از اراضی در ژاپانها آنقدر تعمیم و اهمیت داده شده
بود که در وقتیکه در زیر آتش دشمن بخوابیدن مجبور میشدند بی آنکه بر پا خیزند
درمانجا که افتاده بودند برای خودشان يك ملجاء و سرپناهی می کنند .
اگر دو نفر عسکر می بودند یکی از آن دو نفر بر آتش دوام میکرد ، و آن دیگری
در جائیکه افتاده بود مانند نباش بعملیات حفریه دوام میورزید .

و بمجردیکه در پیش روی خود يك بلندئی که چک خاکی حاصل مینموده اندم
به آتش آغاز میکرد در دینبار رفیق دیگرش زمین کئی آغاز مینهاد . اما اینهم گمان
نشود که این عملیات تستریه و تحکیمیه بر میل تعرض و پیش رفتاری ژاپانها يك
سوء تئوری اجرا کرده باشد ، یا آنها را همان خند کها ، و سرپناه های شان
ربط و ثبات قدم کرده باشد . نی بلکه دهم از پیش رفتاری پنهانی خود وانه
ایستاده اند .

برای صنف پیاده ، مسئله باروت پیدود نیز برای استفاده کردن شان از
اراضی خیلی معاونت و مدد رسانی نمود . چونکه دانستن و تخمین کردن
عدد نفری شانرا از طرف دشمن بمشکلات عظیمی بر میخورد ، و دشمنرا
در انباب بغلطیهای بزرگی دوچار میکرد . حتی در محاربه (شاحو) يك
کندک خاصه ژاپان همه يك لوی غند پیاده روس را بازی داده به انتشار دا
دن مجبور نموده بود .

آتشه . بلیتر دولت ایتالیا که در محاربه (مانچوری) فرستاده شده بود
در خصوص استفاده ژاپانها از اراضی این سطرهارا در جریده (بلیتر و وخن
بلات) نشر نموده است :

« برای دانستن استفاده کردن عساکر طرفین از اراضی، فوتوگرافهای محاربه را از نظر تدقیق گذرانیدن کفایت میکند. در تصویرهای محاربه دیده میشود که نفری های ژاپنها در میان موجهای اراضی، و پست و بلندیهایی ریگزار سرا سر کم و نایاب شده میباشد. و نفری های روس دائما معلوماتدار و آشکارا بنظر میخورد.

« وقتی که در چول پیرهای پیش ژاپنها بودم میدیدم که فرزه های روس بر سرتبه ها و راهها ظاهر و آشکار پدیدار بودند. و چون بطرف وضعیت افراد ژاپنها نظر میکردم هیچ چیزی دیده نمیشد. حال آنکه در آنزمینهایی که شما آن را نهاده از انسان خالی گمان میکردید مقدار کثیفی عساکر ژاپان که از روسها پیشتر بودند موجود بود.

« در محاربه های (لیانویانغ) سوارهای قازاق روس را میدیدم که مانند (شوالیه) های زمان قدیم، در میان دشتی که باکوها و تپه ها محاط بود چار قعله می تاختند، و تفنگهای خود را به تخمینی و بیهوده گئی خالی میکردند. زیرا دیدن ژاپنها که از چار طرف بر آنها آتش میکردند برای روسها غیر ممکن بود. در انشای این حرکتی که از یک میدان اسب دوانی هیچ فرق نداشت قازاقها خود شان را اسب های خودشان را طعمه آتش ژاپنها میکردند.»

مناسبت و مراحله که در مابین تستر و آتش موجود است چون خیلی شایان اهمیت میباشد از آنرو درین باب به بیان کردن بعضی مطالعات از م دیده شده است: موفقیتی که در اجرای محاربه آتش بدست آید، تابع نسبتی است که در مابین تستر و آتش موجود است. چونکه هر دوی این بر یکدیگر خود قطعی ترین تاثیر هارا اجرا کرده میتواند.

این قاعده اساسیه حربیه که : « تأثیر آتش به تدریج مرجع است » اگر چه این قاعده در ظاهر حال خیلی ساده و بسیط میباشد : ولی مضامین ضمنی آن غواض کثیره مندرج دارد . تعبیر (تأثیر آتش) که گفته شد مقصد از آن این است که فرق و اختلاف تأثیرات ما را با ضایعات مابین نظر مطالعه در دارد . یعنی تأثیرات آتش ما را با ضایعات نفری ما ، و تأثیرات ضایعات دشمن مقایسه کرده نتیجه هر طرف که توجه کند آنطرف را متفوق شمردن لازم می آید .

احتیاجی که تقبیه این حرب های زمان آخر طلب میکنند همین است که ناممکن باشد یک قطعه عسکری را تا بسیار وقت از انظار دشمن محفوظ بدارد . لهذا (تأثیر حرکت) بر (تأثیر آتش) فایدهست . چونکه یک دشمنی که از طرف دیگر دشمن مقابل خود دیده نشود بنا بر وقتیکه از طرف دشمن غیر مرئی مانند آزادی و استقلالیت حرکت خود را محافظه میتواند کرد . و هر قدر که مستودیت قطعات مذکوره کمتر بود آزادی حرکات شان نیز همان نسبت کمتر میشود . چونکه حرکات و تداویر ما ، هر درجه نیکه به انظار دشمن معروض بشود ، هیچ شبهه نیست که دشمن نیز همان نسبت تدابیر و حرکات با ما مقابله خواهد کرد . دشمن تنها از تملکه که از آن خبردار نباشد خوف میکند . و گرنه از تشبیهی که آن را به بیند و بر آن آگاه بشود هیچ غمخیزد . چونکه درجه اهمیت آن را تقدیر و تخمین کرده از همان قرار تدابیر و حرکات او نیز کار میکنند .

بناءً علیه محاربین هر قدر که از ستره های اراضی استفاده کنند احتمالات موفقیت بهمان نسبت کمتر میشود ، و تأثیرات عسکر نیز کمتر میشود ، و احوال معنویه شان ساکن و بی هیجان میماند . پس نظار به این ملاحظات به تحقیق میرسد که : « تدریج برای بیشتر تحصیل کردن آتش واسطه بسیار قوی و متین می باشد » . چونکه ضایعات خود ما از ضایعات دشمن که بقدر ما تدریج نکرده اند

کمتر بوده تاثير آتش ما نیز همان نسبت افزونی میگیرد و از انسبب از تاثير یک به آن دوچار میشویم تاثير از تاثير اجرا کرده میتوانیم .

اما شایان دقت این است که این تاثير از افزونی تاثير انداخت مانی بلکه از کم تاثيری آتش دشمن بر مایش می آید . و الحاصل نتیجه اینست که : دو فقیه متقابلاً دو قطعه محارب که در داخل شرایط متساویه آتش اجرا میکنند تابع اینست که ستره های شان نسبت به یکدیگر غیر مرئی باشد .

استحصال کردن تفوق بواسطه آتش، و حرکت، و دوچار کردن دشمن را بغفلت برای صنوف ثلاثه عسکر به موقوف بر استفاده کردن است از اراضی . یعنی استفاده از اراضی واسطه بسیار قوی و دینیست برای حاصل کردن نتیجه و وفایت . و اینرا هم باید دانست که برای استفاده کردن از این واسطه واجب اینست که در وقت حضر ، در مابین این سه عنصر مهم یعنی (حرکت) ، (آتش) ، (تستر) مناسبت و یگانگی را بخوبی و درستی تقدیر و تأمین باید کرد .

قطعه های کوچک نسبت بقطعه های بزرگ آسانتر (ستره) پیدا میتوانند از آن و یک (تفنگ ماشیندار) برهانقدر عدد تفنگی که با آن معادل باشد فایق می آید .

ازین ملاحظات که تا به اینجا بیان شد در باب مناسبات آتش ، و تستر قواعد این چیزهای ذیل استخراج کرده میشود :

۱ — استحصال کردن یک تاثير مکمل ، بایک تستر مکمل ، غایب امل را تشکیل میکند .

۲ — در حرب تاثير هیچ وقت یکطرفه نمی بلکه اکثر دو طرفه است . پس در انحال تاثير که گفته شود ، تنها تاثير یک یکطرف اجرا میکند دانسته نشود ؛ بلکه فرقی را که در مابین ضایعات ما ، و ضایعات دشمن است بنظر

مطالعه باید گرفت .

۳ — يك تستر خوب : برای حاصل کردن تفوق آتش قوتناك ترین واسطه هاست . ستره هر قدر كه غیر مرئی باشد تاثیر آن نیز بهمان نسبت زیاد میشود . و اگر يك ستره ميكه از طرف دشمن واضح دیده شود بجای آنكه فایده برساند بالعكس ضرر میرساند .

۴ — درجه استفاده کردن از ستره تابع جنس و طبیعت سلاح میباشد . در صورت عمومیه تنها اسلحه ثقیله كاملاً مستوره انداخت اجرا کرده می تواند . اما در اسلحه خفیفه میل تفنگ ، و اقسام علویه افراد بدشمن معروض میماند كه اینهم غیر قابل اجتنابست .

۵ — اسلحه ثقیله در وقتيكه كاملاً مستور بوده آتش كند ، اگر چه ازین جهت تاثیر شان ناقص نم یابند ، باز هم بدشمن خودنگاه در میدان باز آتش میکنند فایق شمرده میشود ، نابوقتيكه موضع مستور آهسته آهسته از طرف دشمن كشف و معین بشود . و در تائرات هر دو طرف يك توازن حاصل بشود باز هم در آن وقت فوائد خوبتر تر صد كردن ، و قابلیت حرکت را بخوبی محافظه كردن بهمان نظر فایست كه مستور آ آتش میكرد .

۶ — نظر بضایعاتيكه وقوع آن محتمل است ، هرگاه نتیجه موفقیت و كامیابی زیاد تر باشد در آنوقت از ستره صرف نظر كردن شایان توصیه است .

محرابه پیاده

درین محرابه نه در طرف زایا نها ، و نه در طرف روسهابه اصول (بوئر) ها يك پراكنده كی ویت و پر كی دیده نشده است . در همه محرابه های اقصای شرق ، شكارها خطهای بسیار بار يك تشكيل می داند ، و به احوال دیده

باما نغه مانغه ، ياباغروپهای کوچک کوچک پیش میرفتند . مع هذا در باب حرکتهای شان که با خطهای کثیف و غلوی یعنی یکیک خطوه از هم دور ، حتی آرنج بآرنج حرکت پیش رفتاری شان بسیار مثالها دیده شده است . در زیر کثیفترین آتش دشمن نیز حرکات پیش رفتاری شکارها تظاهر کرده است . اما شرط اعظم این پیش رفتاری شکارها اینست که با آتش شدید طوب حمله شوند ، و برای پیش رفتاری بسیار استعجال نکنند ، و دم راست کرده پیش شوند . حرکات جهیدن عسکرها از یک نقطه بدیگر نقطه در زیر آتش دشمن اکثر با ضر و پهای (۱۵) نفری ، و (۲۰) نفری اجرا کرده میشد . افراد در انشای دویدن میخواهش خود شان حرکت میکردند ، و باز با هم یکجا میشدند . جهیدن آنها تقریباً بدرازی ، (۵۰ تا ۶۰) خطوه بود . در صورت عمو میه افسران بایکچند نفر پیشتر از هم حرکت میکردند . بعد از آن افسران کوچک افراد متبایقی را به پیش رفته کیهان نزدیک میکردند . این حرکات خیزان خیزان بسیار تعب آور بود که از آنرو در هر اجزاء و سرپناه توقف شان دراز میشد .

در اراضی باز ، در هر ستره خوابیده آتش کرده میشد . مع هذا در میان راپورهای تفصیلات محاربه ها بیک راپور شایان دقت تصادف کرده شده است : افسر غبرک غندر روس در یکی از راپورهای خود که در باب محاربه یکی از روزهای جنگ (شاحو) بجنرال (دراغومیروف) فرستاده بود نوشته بود که : « در فرموده شما حرکت کردم . و غبرک غندرابی آنکه بر زمین بخوابام بهجوم سوق نمودم ، و دشمن را کربخانددم . »

اما این يك حال خصوصی و مستثنایست که برای اراضی باز اینگونه حرکت قاعده عمو میه اتخاذ نمیشود . اینگونه حرکت تنها در وقت هجومهای نا

کمانی شبخون استعمال شده . می‌تواند . در (۱۱) م اوکتوبر سنه (۱۹۰۴) يك مفرزه پنج کندی روس بی آنکه يك کله هم بیندازند دشمن را به شبخون ناکمانی دوچار آورده . يك غند ژاپان را باسر نیزه بضایعات عظیمه گرفتار آورده اند . این هجوم آنقدر ناکمانی اجرا شده بود که يك قسمی از ژاپانها بگرفتن تفنگهای خود شان که کوت بسته بودند نیز فرصت نیافته بودند .

مسافه انداخت ، ونوع انداخت : — تفنگ های نو ، بشرطیکه مقدار بسیاری جیبخانه صرف شود از (۲۰۰۰) خطوه بدشمن ضررهای کلی میرساند . مع هذا این آتش چنانچه در تعلیمنامه هامدکور است باید که برای کوبیدن يك ساجه اراضی معین و یا هدف های واسع ذیروح استعمال کرده شود . مانند قطارهای نقلیه ، وقطعات جسیمه ، وقطارهای رفتار .

(از ۲۰۰۰ تا ۲۵۰۰) متر اجرا کردن آتش یکجا یگی که بر قطعات نظام قطار اجرا کرده شود ، معناتایح حسنه حاصل میکند . طرفیکه این انداخت را اجرا کرده باوجودیکه دشمن غیر مرئی بوده تا اثر خود را نشان داده ، وضایعات بوقوع آورده است .

از (۱۵۰۰) خطوه ، آتش شکاری آغاز میکرد . بسببی که هر دو طرف در پنهان شدن سعی بودند ، برای اجرا کردن آتش جمع و یکجا یکی هدف پیدا نمیشد . ازینسبب هدف ها را تفریق کردن ، ونقطه هائی را که بران نشان گرفته شود نشان دادن غیر قابل شده است .

آتش شکاری که ازین مسافه آغاز میکرد گاهی کثافت و شدت خود را ازین ، و گاهی سراسر منقطع مینمود . ژاپانها آتش جمع و یکجا یکی خود شان را بمقابله بسیار مسافه های دور ، و یا از طرف قطعات احتیاط استعمال میکردند ، و بعد از هجوم افراد را باز در زیر دست خود جمع اوری کرده استهلاك جیبخانه را

• منع میکردند و همین نوع آتش را دائماً ترجیح میکردند •

تأثیر آتش از (۱۲۰۰) متر بسیار شدید میشود. اما تأثیر آتش هر قدر که مؤثر بشود باز هم شکارهایی را که خوب تیر کشیده باشند — اگر چه در مسافت های بسیار نزدیک هم باشند — سراسر ساکت ساختن و موقع های شان را خالی کردن قابل نشده است •

طرفین چون بیکدیگر نزدیک شوند هدفها طبعاً خوب تر دیده میشوند. اما عصبیت و هیجان نیز بهمان نسبت زیاد میشود. یکی از برگدهای روس در اثنا تیرک آتش به ایندر چه کسب کسافت میکرد: «بژس گله مارا به خت خت یک دیگک بسیار بزرگی که بحال جوش خوردن باشد» تشبیه داده است. در چنین اوقات در مسافت (۴۰۰ و ۵۰۰) متر بدرسی نشان گرفتن خیلی مشکل بنمود از آنرا و گله های شان سر کرده. تأثیر هدفهای بسیار دور عقب شان اصابت میکرد. نجات حربیه بخوبی نشان داده است که هر وقتیکه مهاجمین بقدر (۱۵۰) خطره و یا کمتر از آن بمدافعت نزدیک شده اند، آتش مدافعتین بتمامها غیر مؤثر شده است. شجاعت ترین نفرها نیز بیک حال عصبیتی گرفتار آمده قوت خود شان را غایب کرده اند. حتی نفری هائیک بسیار نشان اندازهای ماهر بوده اند و بچند ماهه نجر به های حربیه ملکه و مهارت زیادی پیدا کرده اند باز هم در چنین حالها از صحت انداخت تفنگ خود استفاده نکرده انگلی و بر هدف موهومی گله انداختن گرفته اند •

این است که در چنین زمانها بتر الیوزهای یعنی تفنگهای ماشیندار بیک اهمیت فوق العاده گرفته اند نفری های تفنگ های ماشیندار بسببی که با سپر مستور بودند مانند عسکرهای پیاده بهیجان عصبی گرفتار نمی آمدند و صف های مهاجمین را درو کرده اند •

در میان غلیان عصبیت، وجوش و خروش محاربه، ولوله و غلغله مطارد و آهنگدار تفنگهای ماشیندار که بکمال سکونت و اعتدال کله میبارانیدند یک تا ۹ تیر بزرگی حاصل کرده بود. نظر بحکایتی که افسران روس میکردند چنان معلوم میشد که در هر دو طرف — علی الخصوص در طرف روسها یک (آتش شکار ثقیلی حقیقی) اجرا کرده نشده است. چونکه تربیه و تعلیم شکاریان روس در خصوص انداخت بسیار ناقص بود. دلیل واضح و برهان روشن آن نیز اینست که نشانگاههای اعماسات مختلفه محاربه تبدیل شده دایما بیک نشانگاه انداخت اجرا کرده شده است. روسها در ابتدای امر از شدت آتش شکاریهای ژاپان خیلی متاثر شده اند. اما آهسته آهسته با آن الفت حاصل کرده اند. بواقعی که در محاربه های آتش که از مسافه های نزدیک بوقوع میآمد تا تاثیر مادی آتش نواقص کرده قوه معنویه مدافعين زیاد کرده است.

بعضی زمانهایی شده است که بواسطه ایشیلاق، و صفیر از آتش قطع کردن افرادی که اعتدال دم خودشان را ضایع کرده بودند ممکن نشده است.

جیبخانه — درین حرب اخیر صرفیات کارنوس بسیار عظیم شده است. در اثنای محاربه (شاحو) دیده شده است که در یک روز بعضی غندها که عدد موجودی نفری شان خیلی کم شده بود در یکروز (۲۰۰,۰۰۰) کارنوس سوختانده اند. غند (۱۳۸) م از (۱۳ تا ۱۷) م اوکتوبر (۷۳۰, ۹۲۰) کارنوس خرج کرده اند.

غند شکاری (۴) م سیبری در (۱۴) م اوکتوبر سه بار هجوم ژاپنها را بمو فقت دفع کرده بود. ژاپنها از خندکهای روس (۳۰۰) متر دورتر خود را رسانیده بودند. لکن درین اثنای روسها چون کارنوس باقی مانده بود آتش شان سستی پیدا کرده بود. مهاجمین باز بر هجوم برخاستند، و خود را مخندکها

رسانیده محاربه شدید بر چه بوقوع آمد درین حرب اقصای شرق کیفیت بی جبخانه ماندن، بسیار بارها بوقوع آمده، علی الخصوص در طرف روسها. و الحاصل صرفیات جبخانه درین حرب از مقدار نظامی آن که در نزد عسکر وجود بودن آن قاعده است خیلی تجاوز کرده است. در ابتدای حرب بر سر هر نفری (از ۱۲۰ تا ۱۵۰) کارتوس تقسیم شده بود رفته رفته به (۲۰۰ تا ۲۵۰) بالا براند.

در محاربه (شاحو) در روزهای (۱۱ و ۱۲) م اوکتوبر نفری های غند (۹) م چار صد چار صد کارتوس صرف کرده بودند. در طرف ژاپنها نیز عیناً همین حال واقع شده بود. از نفریها بکس های شان گرفته شده بجای آن بر سر آدم دو صد و صد کارتوس داده بودند. برای رسانیدن کارتوس به خطهای شکاری بدرجه اهتمام تمام احضار شده بود که یک نفر (۷۰۰) کارتوس برداشته میتوانستند. با وجود اینهم قطعات پیاده علی الخصوص بعد از آتش تعقیب بی جبخانه مانده اند و از اربوسی فرصتهای گرانبهارا غایب نموده اند.

این حرب های وقت حاضر بسبب این غیر مسیئتهائی که دارند، و این سحت و سرعت های انداختی که تفنگهای شان دارد؛ بیک خدمت استخباریه بسیار محتاج میباشند که این خدمت استخباریه از شرطهای الزم، اقدام شان شمرده می شود.

برای حاصل کردن این خدمت لابد و لازم چنانست که در موضع محاربه هرگاه یکدرختی، یا یک خانه، یا یک تپه بی و ماشبه ذالک یک چیز معلوم دارو معینی که دیده شود در انجا هایلک دم باریک بینی که بایک دور بین بسیار تیزبینی مجهز باشد بنشانند که آن آدم دشمن را بیک لحظه از نظر غائب نکنند، و کوچکترین خطا هائیکه از طرف خود شان و یا از طرف دشمن بوقوع اید انرا زود خبر بدهد

ودقیقه بدقیقه يك ترصدایمئی اجرا نماید .

هرگاه يك ساحه انداخته يك بیش تر از (۱۵۰۰) متر باشد بران آتش جمع و یکجا یکی شایان ترجیح است . و در مسافتات کوچک و وسطی بشرطیکه تربیه و ضبط و ربط مکمل باشد آتش شکاری مؤثرتر است .

حالا قواعد اساسیه شرایط محاربه را اجمال کرده مینویسیم که این شرایط عبارت از پنجد فقره ذیل است :

(۱) قطعه های اراضی نیکه از انظار ترصد دشمن تماماً مصون باشد، آن اراضی را از تأثیرات آتش دشمن محفوظ باید شمرد .

(۲) برای کم کردن ضایعات بهترین چاره ها پنهان ماندنست . بعد از آن نظام هارا کمتر آشپ کردن .

(۳) بکمال اعتنا بالذات دشمنان ترصد باید کرد .

(۴) برای اینکه دشمنان يك آن از نظر دور ندارند، و نظر معلومات نیکه بگیرند حرکت نکنند، و علی الخصوص بصورت نیکه ایجاد نکنند ما نوره بکنند بوا سطه راصد ها، بیک ترصد و استکشاف خصوصی اشد لزوم، وجود است .

(۵) در اداره آتش به استقلالیت و آزادی وسیعه مالک باید بود .

(۶) وافر صرف شدن جیبخانه را در پیش نظر دقت باید گرفت .

طرز اجرای هجومها : — موافق بر اصول و قواعدیکه در تعلیمنامه های

حرب روس و ژاپان توصیه و سفارش شده به اثبات رسیده که همچنان هجومها و هجومهای مقابل نتیجه بخش موفقیت گردیده است . لهذا حالا بیان کنیم که این هجومها باید در زیر چگونه شرایط اجرا شده است :

ژاپنها پیش از آنکه هجوم آغاز میکردند، در اول امر، دایما از مسافت (۶۰۰

تا ۸۰۰) متر در خصوص تفوق کردن آتش پیاده خودشان بر دشمن حصر دقت

و اعتنا میکردند. روسها نیز در اکثر احوال بهمین صورت حرکت کرده اند. اینرا هم باید دانست که طویچی نیز در مخصوص شدت اشتراك میورزید. در جاهائیکه اجرای هجوم حقیقی ملزم نمیبود نیز به این حصول تفوق آتش سعی و غیرت ورزیده میشد. بیکصورتیکه بر درازی همه جبهه شدت تمام آتش تفنگ اجرا کرده میشد. این آتش گاهی بسیار دراز میشد، و منادیاً پنج شش ساعت و بلکه زیاده تر دوام میورزید.

بعد از آنکه بر نفوق آتش قناعت حاصل میشد بهجوم ابتدا میشد. حرکت هجوم، گاهی با کرویهای کوچک پی هم دیگر، و گاهی با قطعه های بزرگتر از آن حتی گاهی با همه تولی ها، متعاقب هم دیگر خیزان اجرا کرده میشد. قطعائیکه در خط نخستین توقف میکردند (رافال؟) های بسیار شدتاً اجرا میکردند، و پیش از حرکات جهیدن نیز دایما (رافال؟) میکردند. واز ستره ها هم به آخر درجه استفاده شده بود.

همینا با وجودیکه در خصوص احضار هجوم، و استحصال نفوق آتش به ایندرجه سعی و کوشش ورزیده میشد باز هم مهاجمین اکثر اوقات در باب قیمت و درجه حاضرئی هجوم بازی خورده اند. اینهم ازین پیش آمده که یا تمام درها نوقت برای قوه مدافعین قوه امدادیه آمده، یا آنکه طویچی مدافعه بصورت مؤثر و فائده مند بصحنه فعالیت داخل شده است.

در انحال اکثر اوقات هجوم مهاجمین دوچار آنکه ار شده در زیر آتش دشمن تا بمجاائیکه از انجام هجوم آغاز کرده بودند بر جمت کردن مجبور میشدند. و یا آنکه درها مجاور زمین چسپیده میماندند. در چنین زمانها برای استحضرات نو، و باز هجوم کردن ورود احتیاطهای تازه احتیاج پیدا میشود. برای اینچنین هجومها شیکه عقیم، و بیفائده مانده، و مهاجمین در زمین خوابیده و بعد از آن باز موفق

شده اند بسیار مثالها موجود است . اما اینرا هم باید دانست که يك هجوميكه بخوبی حاضر شده باشد و بسیار مدت با آتش طوپ چی حمایت نموده باشد، و بصورت جدی اجرا شود آتش مدافعین کسر کرده نمیتواند .

در انحال اگر قوه معنویّه مدافعین بدرجه کافی برهم نخورده باشد، کلو بگاو بامها جمین آمده زد و خورد سر نیزه بوقوع میامد، و بعد از آنکه به اینصورت يك محاربه سر نیزه بوقوع می آید، و یادیریا و دبه انجام میرسید نتیجه قطعیه معلوم میشد . اکثر اوقات روسها و قتیکه میدیدند که آتش شان صولت مهاجمین را نمی شکست، باسر نیزه به هجوم مقابل برخاسته، و از سپرهای خود برآمده بمقابل دشمن خود شان میرامدند . این صفت هجوم الحق که خیلی شایان دقت است .

از یکطرف مهاجمین را میبینیم که بسی مشکلات را بر خود گرفته، و بر خیلی مواضع غلبه جسته، و بسایه تفوق آتش طوپ و تفنگ خود بر دشمن هجوم نموده، و بموضع نزدیک دشمن خود را رسانیده، و به اینصورت منتظر امید های داخل شدن به استحکام های دشمن شده خواهشگر برچیدن ثمره های جافشا نیهای خود میشدند .

از دیگر طرف مدافعین را می بینیم که بر محاربه امرضکارانه، و وفق نیامده در زیر آتش مؤثر دشمن در میان سپرهای خود به پنهان شدن مجبور شده، و غنغ پیش آمدن پیاده های دشمن جرأ تکار خود کامیاب نیامده به نا امیدئی ترك وضع خود که از بسیار وقتها آن را بهزار خون جگر مدافعه کرده اند گرفتار آمده اند .

بس در چنین حال خطرناک بحران اشتغال، برای طرف مدافعین يك کار باقی میماند که بکمال جرأت و جسارت این تفوق و حاکمیت دشمن را حقیر شمرده با

ضربه های سرانیزه از سپرهای خود بیرون برآمده دشمن را استقبال کند.
این حرکت جسورانه مدافعین احتمال کلی دارد که دشمن را مغلوب و منکسر
نماید. زیرا مهاجمین که مشکلات میدیدی خود را تا به انجاها رسانیده اند البته
از ناب و توان افتاده میباشند. لاجرم در پیش اینگونه حرکت جسورانه
قهرمانان مدافعین منهزم و پشیمان میشوند.

باز تکرار میکنیم که در چنین احوال هر نوع عناصر و مؤثرات مادی از
حکیم و نا تأثیر ساقط و عاطل مانده، احوال روحیه و معنویه بدرجه نخستین
اجرای نا تأثیر میکنند. اعصاب دو شخصیکه ایچنین بهم نزدیک رسیده باشند
به آخردرجه متأثر و خللدار شده نفعیکه بدست دارند آنرا نیز به امنیت و
صحت تمام استعمال کرده نمیتوانند. بنا برین در چنان وقت ها کار بانداخت
کامل، و تفوق آتش پیش نمیرود، بلکه بجرأت، وعزم، و علوهت بانجام
میرسد. زیرا مهاجمین هر آنقدر که بر قوت خود اعتماد داشته باشند، و از هر
طرف کردن اینهمه مشکلات و وائعات، و نزدیک شدن به ایندرجه مدافعین
سرمت نشسته نظرباشند باز هم در مقابل این حرکت جرأتکارانه مدافعین که
از سپر ها برآمده سرانیزه بر آنها بتازند معناد و چاره بجان میشوند. چنانچه
در بعضی ارقانی که روسها ایچنین حرکت کرده اند ژاپنها با وجودیکه خود
را بسیار به استحکامهای آنها نزدیک هم کرده بودند ناب آور و مقاومت نشده
رجعت کرده اند.

این نا تأثیر معنوی نه بلکه برجه را کاهی در هجوم مهاجمین نیز می بینیم که
درینباب نیز بسی مثالها موجود است. ازین قبیل یک غند سیریا که در انشای
محاربه (یالو) در جوار (توره نجون) از طرف جناح راست ژاپنها احاطه
شده بودند، و خط رجعت شان بریده شده بود، بقوت هجوم سرانیزه صفهای

دشمنرا شکافته راه برای خود باز کرده اند . درین جا دیده میشود که يك نمونه قيمتدار ترين فن تعبیه بسایه هجوم بر چه عقیم مانده است .

كذا لك بسی مثالها موجود است که هجومها نيکه بعزم و شدت اجرا کرده شده است بموفقیت نتيجه پذير گردیده است .

در (۱۳) م اوکوتور ، ژاپنها با قوتهای عظیمی که هجوم بردند اقسام پيشروی قون تول غند (۱۰) م روس را که سا حلهای (شاحو پو) را گرفته بودند دفع کردند . و ديگر بعضی هجوم های شان نیز مرکز تول غند روس را بسوی (شاحو) رجعت مجبور ساختند . روز ديگر بساعت (۱۰) جنرال (قوروبا تکين) فرستادن يك قسمی از احتياط عمومی راه امداد مرکز ورو ری دیده (۲) طوبخانه . و (۲) طرب سواری و (۲) غند پیاده را روانه نمود . با این قوتهای کندکها (۲) غند ديگر نیز در اصل موضع محاربه موجود بود که همه اینها زیر اداره يك برکد داده شده بود .

این هجومها را يك کپتان روس در اخبار (روسکی انوالد) اینچين تصوير نموده است :

« يکی از غند های پیاده که (۲) کندک آن در خط پيش ، و يك کندک آن در احتياط بود . بر پشته نيکه خدمت موضع انداخت را مبدید جا بجا شد . ازین جا بعد از زوال تا بساعت چاريك آتش شديد تفنگ اجرا کرده شد . درین اثنا طوب خانه ها هم رسیده وظيفه حاضر شدن هجوم را بر تپه که ژاپنها آنرا گرفته بودند عهده نمود .

« این حاضری ها تا بيک ساعت دوام نمود . بساعت پنج بعد از يك باران شديد اشارت تعرض داده شد . این اشارت بر تمام جبهه به بسيار نشاط و سرور قبول شده غند های پیاده به آتش شدت ناک تفنگ دشمن اهميت نداده بيک

عزم قوی پیش شدند .

« عسکرها بلا توقف پیش میرفتند . مهاجمها وقتی که بموضع ژاپانها نزديك شدند غير از جناح چپ ديگر بر همه امتداد خط حرب آتش را منقطع کردند . اما آتش تفنگ جناح چپ رفته رفته تيز شدت ميگرفت . از اژد و عسکرهاي مابقت سر نيزه ژاپانها را از جايي که در آن محصن کرده بودند بر آوردند . ساعت شش وقت شام بود که شکاری های روس پشته های موضع ژاپانها را ضبط نمودند . »
این محاربه شایان تدقیق است . در اینجا می بینیم که هجوم بایک آتش شدید طویلی که تا لحظه شکاری هجوم خود را حمایت کرده ، هجوم را منتج موفقیت کرده است . بعد از آنکه این حاضرین طوب چی به انجام رسیده قطعاً تیکه به هجوم مأمور بودند بی آنکه یکدم توقف کنند پیش رفته موضع ژاپانها را ضبط کرده اند . مع هذا در اینجا یکبار این دیده میشود که هجوم تاسینه بسینه رسیدن پیش رفته ، و تنها حاضرین آتش کافی نیامده به استعمال بر چه احتیاج پیدا شده است .
حالاً در باب ژاپانها نیز يك مثالی ذکر عرض میکنیم که این مثال از يك رساله افرا نسوی ترجمه شده است :

« در انشای محاربه (لیاویانغ) از طرف لوی غندهای (۵۳) م تول غند (اوکو) يك موضع روس را به اینصورت ضبط کردند : روز (۳۱) آگست بوقت صبح طوب چیهای ژاپان برای تسهیل کردن هجوم ؛ خندك های روس را بایک گرد باد طوفان کله ریزی ستر نمود . پیاده ژاپان در خندكهای خودشان که بقدر (۱۰۰۰) متر دورتر از موضع روس بود منظر امر هجوم نشسته بودند . در خط اول يك قوت (۳) کمدکی موجود بود . افراد در میان خندكها آرنج به آرنج نشسته بودند . مسافه تیکه قطع کردن آن لازم بود صاف و باز بود و بجز يک دو کبولنی دیگر هیچ ستره موجود نبود . برای هجوم ، عساکر موجوده

را بر غروب های (۲۰) نفره و (۱۲) نفره تقسیم کردند، و غروب هارا در زیر قوماندانی یکیک افسر کوچک تودیع نمودند. و بهر يك از این غروبها نقطه که واصل شدن شان به آن لازم بود واضحاً تعیین و تثبیت کرده شده بود. قطعاً نیکه بهجوم ما، و ر بودند، تعلیمات یگانه که از قوماندان خود گرفته بودند عبارت از تعیین نمودن همین نقطه ها بود.

«تام ده دقیقه بعد از زوال، پیاده های ژاپان اشیای خودشان را که در پشت داشتند بر زمین گذاشته بهجوم عمومی آغاز نهادند. خط اول يك صورت شیرانه از خندك های خودشان بر جهیدند. قوماندانهای غروب ها به پیش تاخته بسرعتیکه ممکن بود تابه نزدیکترین مواضع اراضی خود را رسانیده در انجا بر زمین بخوابیدند. قطعه ها بی آنکه هیچگونه نظام و انتظام رفتار رعایت نکنند، و هر نفر بجز اینکه تا ممکن مرتبه به نقطه که رسیدن شان امر شده خود را برسانند دیگر هیچ چیزی نیندیشیده آسرهاى خودشان را تعقیب میکردند. بعضی از این قطعه ها از میان کشت زار ها میگذشتند که به این سبب رفتار آهسته تر مجبور میشدند. اما بمقابل این آهسته روی از پنهانی خود استفاده کرده بدون تهلکه خود را تابه نقطه معلومه میرسانیدند. دیگر قسمه های شان با پاهای کوتاه خود تا ممکن مرتبه بسرعت دویده منطقه اراضی بازوی سرپناه را مرور می نمودند.

«پیش رفتاری؛ به این جهیدنهای پی همدیگر، و دم راست کردنهای مدید دوام میورزید. افراد آسرهاى خودشان را تعقیب، و آسرها نیز ستره های پیش روی را، و گذرگاههای رسیدن را به آنجا انتخاب میکردند. اکثر استقامت حرکت های خودشان را برای استفاده کردن از ستره های اراضی بچپ و راست میل میدادند و باز استقامت اولی خود را میگردانند.

در توقف نخستین انتظام اولی که داشتند زایل شده بعضی غروب‌ها خوابیده و سینه مال، و بعضی عوارض زمین را سپر کرده، و بعضی بدویدن پیش می‌شدند. غروب‌ها حذای همدیگر را تجاوز می‌کردند، و یکی دیگر خود شان را ستر می‌کردند تا آنکه (۹۰۰) متر از ارضی را باین صورت قطع کرده تا بموانع فرعیه موضعه‌های روس خود را رسانیدند. و در انجا باز کسب انتظام ورزیدند.

در آشنای این نظام رفتار که در حقیقت هیچ نظام نبود، چیزی که شایان دقت است همین است که مهاجمین سلاح خودشان را هیچ استعمال نکردند، یعنی هیچ تفنگ نینداخته‌اند. غروب‌های پیاده در پیش روی یکدیگر گذشته در مابین روس‌ها و رفقای خودشان اخذ موقع می‌کردند. که در احوال اگر آتش می‌کردند به رفقای خود ضرر دیرسانیدند. دیگر اینکه دشمن خودشان را که در عقب سپرهای خودشان خزیده بودند غمیدیدند، و نشان گرفته نمی‌توانستند از بنسب‌ها همه حرکت هجوم بی‌استعمال سلاح بوقوع آمده یک دانه که هم انداخته نشده بود.

و وقتی که خط نخستین مهاجمین به نصف مسافت هدف مقصود نزدیک شدند خط دوم از خندک‌هایی که در آن بودند برآمده، و از اراضی استفاده کرده، و مانند خط اول حرکت کرده بر موضع دشمن هجوم نمودند و در پی آن خط سوم، خط دوم را والی آخره تعقیب کردند آخر الامر همه خط‌ها در حالتی که شش کولمبوئی کشته‌های پی‌همدیگر را گذشتند، در میدان پیش روی موضع روس که صد متر مسافت بموضع دشمن مانده بود جمع آمدند.

درین اثنا افراد داوطلب ژاپنها به بردن دام‌های سیمنی که در زیر میل‌های تفنگ روس بود، مشغول شدند. و به این صورت خزیده خزیده از میان مواضع فرعیه بکشدان راه‌ها موفق شدند. لکن ازین دلاوران جان فشان بسیار کم

مردم باز پس بر فقای خود التحاق توانسته بودند . و باقی همه شان در آراه فدای جان کردند .

« هنگامیکه همه شان جمع شدند حکم (بر چهك) داده شده . لمعه پاشنی بر چه ها که از غلاف کشیده شدند بر همه خط بك چراغانی وجود آورده . باز یکبار افسرها ، ملجاء خودشان را ترك کرده ، و (بازرای) گفته به پیش تاخندند همه . مهاجمین بیکبار ، کی برخندك های دشمن خود را بینداختند . نام در همین وقت شکاری های سبیر یا از خندك های محفوظ خودشان بیکبار کی برخاسته . بر تمام درازی خط بك آتش جمع یکجایکی اجرا کرده ، و بعد از آن بقدری دویدن از بغله عقب کوه فرو آمدند ، و در یک نقطه باز دشمن خودشان را منتظر شدند . و با پناه نیز در عقب آنها بتاخت فرو آمده در انجا يك محاربه شدید سر نیزه در مابین شان در گرفت . ولی چون روسها دانستند که خطر جمت شان بریده میشود بر جمت قهقری به عقب کشیدن مجبور شدند . درین محاربه طوب چنی روس تنها يك چند فیر یکجایکی بر طوب چنی ژاپان اکتفا کرده بودند

« آمدیم بر آتش پیاده : عسا کر ژاپان که در جناح راست هجوم اخذ موقع کرده بودند ، خطهای روس را در زیر آتش بغلی گرفته بودند که همین آتش هجوم مذکور را بموقعیت منتج نمود . این هجوم بر لوی غندهای (۵۳ و ۵۵) مژان به (۳۰۰۰) نفر مقتول و مجروح تمام شد .»

یکی از وقایع حربه نیکه در هجومها پیش میاید و خیلی شایان دقتست این است که در بعضی هجومهای قطعی بسبب مزاحم عظیمه بدنیه ، و مساعنی فوق الماده تعبیه و تأثرات روحیه گاهی میشود که مهاجمین سراسر از قوت و طاقت ساقط میشود . در بنیاب يك مثال عجیبی که شایان تذکار است تصادف شده

که آن را در اینجا حکایه میکنیم :

در اثنای معاربه هائیکه در (۳۱)م آگست در جنوب (لبانویانغ) بوقوع میامد یکی از غندهای شکاری سیبری از نتیجه يك هجوم شدت ناکی که از طرف ژاپنها بوقوع آمده بود از خند کهای شکاری شان بر آورده شده بودند . روسها بی آنکه مصداقه کنند بیک حال پریشانی و فلاکت موضع خودشان را تخلیه کرده در پشت خانه هائیکه یک قدری در عقب بود پنهان شدند . اما در اینجا افسر آنها سعی و کوشش ورزیده آنها را به ایستادن ، و پس بحال انتظام رجعت دادن موفق گردیده باز بر ژاپنها که موضع شان را ضبط کرده بود به پیش سوق نموده ژاپنها در میان آن خندکها به آندرجه بیتاب و توان افتاده بودند که بمقابل این عودت تعرضیه روسها به مدافعه کردن ، نه فرار کردن بحال حرکت نداشتند . در حالی که باقونداق تفنگ ، و سر نیزه ، و تیغ و خنجر بچاره هار اقلند میکردند ، و اسیر میکردند باز هم هیچ تاب و طاقت نداشته از هاجهاییکه بودند بر نمیخواستند .

این مثال ، بصورت بسیار واضح بانشان میدهد که هرگاه يك وضعی ضبط شود ، میباید که در عقب آن مفرزه تیکه آن موضع را ضبط کرده اند برای دفع کردن عودت تعرضیه محتمله دشمن بسرعت ممکنه قطعات تازه دم احتیاط فرستاده شود .

از مدتهترین احوال معاربه های زمان مایکی اینست که بیک موضع چون هجوم برده شود ، و آن هجوم عظیم ماند ، و در زیر آتش شدید دشمن رجعت مجبوریت دست دهد خیلی هلك میباشد . زیرا در چنان وقت قوه معنویه مدافعه فوق العاده بالایی گرفته و اعتدال دم خودشان را بخوبی محافظه کرده چنانچه در يك میدان نشان اندازی باشند بشدت و کثافت آتش تعقیب را اجرا میکنند که از از و مهاجمین را بضایعات عظیمی گرفتار میارند .

نظر بمعلوم ماتی که از منابع (المان) گرفته شده چنان معلوم میشود که ژا پانها از چنین رجعت در زیر آتش خیلی احتراز میکردند. اگر هجوم خیلی مشکل، و غیر قابل اجرا دیده میشد در نیم راه توقف کرده بمفر کردن و تا سیس دادن سپر مشغول میشدند. و برای دوباره هجوم کردن، و یا سراسر رجعت نمودن بحلول شب انتظار میکردند.

در اپریل سنه (۱۹۰۴) برکید (ماردینوف) روسی در هجوم (آنچو) نیز همچین حرکت کرده بود. برکید (ماردینوف) قطعه های خود را که بسبب بی تدبیری پیشداز تا به نزدیک شهر بادشمن بمحاربه داخل شده بود، و در زیر آتش دشمن بحال حرکت برای شان ننماده بود بدرجه که زخمیهای خود شانرا نیز برداشته نمیتوانستند تقویه داده، و جناحهای خود را احیاء کرده، تا شب بر محاربه دوام نمود. و چون شب شد زخمیهای خود را جمع کرده بکمال امنیت بر رجعت آغاز نهاد.

(محاربه های شبانه)

بعد از محاربه های اکتوبر که بر نهر (شاحو) بوقوع آمده بود تولا غند های هر دو طرف محاربه های شبانه را خیلی زیاده استعمال کرده اند و اکثر اوقات قوتهای بزرگ مانند غبرک غند، ولوی غند بمحاربه های شبانه اشتراك کرده اند. این محاربه های شبانه یا بوقتیکه ظلمت شب بخوبی حلول میکرد، یا بوقت غروب بوقوع می آمد.

در انشای محاربه (شاحو) بسایه يك هجوم شبانه ژاپانادر (۱۴) م. او کتوبر يك کندك طوپچی روس را سراسر محو کرده بودند. صورت وقوع این هجوم در يك رساله فنی حرب روس باینصورت حکایه شده است:

« در طرف يك صبح يك دمه پيدا شده بود ، ستاره هايكان يكان خاموش ميشد . درده پيش رو يك آتش تفنگك شنیده شد . در طوپخانه هاي روس يك بيداري و هو شياري تمام حكمفر ما بود . يكي يگبار از ميان موجهاي دمه پيش آمدن يك خط پديدار كرديد . سايه هاي كه اين خط را تشكيل ميداد بسرعت تمام بر طوپخانه هايش مي آمد ، در عقب اين خط ديكر خطهايش ميشد ، و لحظه بلحظه صداهاي تفنگك پيشتر داده ميرفت .

« در اول امر روسها چنان پنداشتند كه اين آيندگان رفقای خودشانست كه از پيش دشمن كرنخته ميآيند . از ان سبب براي آنكه رفقای خودشان اضرر ديده نسايند بلك زوايه بزرگ رمي تنش ميكردند . درين اثنا خطهاي شكارى دشمن از تپه فرو آمده جناح چپ يكي از طوپخانه هارا احاطه كردند . رفته رفته مسافه كتر شده ميرفت . روسها غنوز در شبنم بودند . آخر الامر سايه ها چون بقدر (۱۵۰) خطوه نزديك شدند به تحقيق پيوست كه اينها ژاپون است .

« هماندم فيوزهاي شراپنلها را بحد صفر تنظيم كرده بزودى تمام آتش كشادن امر كرده شد . زيرا كله روتن مزجود نبيد . لهذا شراپنل عمقاً اجراى تاثير نكرده ژاپانها را توقيف كرده نتوانست . قوماندان طوپچي بر كد (سومه لنسكى) يكي از جمله مقتولان بود مومى اليه وقتيكه ميمرد (قهاها) و نسا نگاه هاي طوپ هارا به كشيدن و كرنختادن امر نمود .

« طوپ هالز آتش كردن در ابتادند . چونكه محاربه اسلحه جارح آغاز كرد بود . اسب هاي طوپ ها نيز همه تلف شده بودند . قوماندان طوپ خانه چون تلف شدن اسب دارا بديد ، بر دن طوپ هارا بشانه ها امر نمود . به اينصورت دو طوپ را نايكچند خطوه بشانه كشيدند ، ولى همه افرادي كه آن را حامل بو

دند مقتول و مجروح شدند .

« این است که به این صورت قسم اعظم افسران ، و افراد ، واسپ ها تلف شده و طوپ ها هم ضبط گردید . تنها بعضی (قزاق های) طوپ ها از طرف روسها گریختانده شده بود . »

این مسئله با این محاربه واضح شد که هرگاه پیاده بقدر (۱۵۰ تا ۲۰۰) خطره بیک طوپ خانه نزدیک شوند بهمه حال بر مقصد خود نایل و کامیاب می آیند . در شب (۱۶) م و (۱۷) م اوکتوبر ، بر تپه (پوتیلوف) ، و دیگر تپه مجوار آن از طرف روس هایک هجوم شبانه اجرا شده بود ؛ به این محاربه که هنوز از روز آغاز نهاده بود از هر دو طرف قوه عظیمه اشتراك کرده بود . از طرف ژا پناهلوی غند (۱۰) م کاملاً ، و از طرف روسها از لوی غندهای مختلف نزدیک به (۷) غند بیک قوت اشتراك ورزیده است .

این قطعات بر سه مفرزه تقسیم شده بود . اما همه آن در زیر اداره بیک قوماندان بود . حالانکه در مابین این مفرزه اتحاد حرکت حاصل نشده بود .

در طرف راست غبرك غند (پوتیلوف) ، در مرکز قطعات جنرال (نویقوف) که از (۳) غند و (۲) کندك مرکب بود ، در طرف چپ بیک غند شکاری وجود بود . این محاربه که تفصیلات آن در جلد چارم کتاب ما ، فصلاً مذکور ، و بنام محاربه 'تپه' (پوتیلوف) مشهور است یکی از شاهکارهای درخشان حرب روس و ژاپان را تشکیل میدهد . این محاربه بخوبی نشان داده است که در شب با قطعات بزرگ اجرا کردن هجومهای قطعی ممکن میباشد . در این محاربه بر چه اهمیت فوق العاده خود را پدیدان بر آورده است .

و الحاصل محاربه های شبانه برای ضبط و استیلا کردن نقطه هاییکه در روز نزدیک شدن به آنها ممکن نباشد چاره یگانه امکان رانامین و تشکیل میدهد .

— { استعمال سرنیزه } —

بنام دیگر (برچه) ❁

در نجارب حربیه هر کس در همین س می است که همان دلایلی را پیدا کنند که اصابت نقطه نظر خودش را نشان بدهد. و ازین است که المانها حرب (مانجو ری) را در صورت عمومیه برای مظفریت (تمبیداتش) مانند یک برهان قاطعی نشان دادن میخواستند. بلی درین هیچ شبهه نیست که در معاربه پیاده آتش معنای و ماده قیمت بسیار گرانبایی را مالک است. چونکه هر کادمها چین از مسافت وسطی به آتش پیاده احراز تفوق نکنند احتمال موفقیت در هجوم قطعی گاهی تصور نمیشود.

مع هذا این را هم تسلیم باید کرد که از معاربه سنه (۱۸۵۹) سفر حرب فرانس در ایتالیا با نظر استعمال برچه چنانچه درین حرب روس و ژاپن در یکمقیاس بزرگی بوجود آمده در دیگر هیچ حربی واقع نشده است.

بحقیقت خواه در پیشگاه (پور آرتور) در معاربه های قلعه و خواه در (مانچوری) در محاربات صحرا برچه بصورت بسیار واسعی استعمال شده است.

نظربه ایستاتستیکها اینکه اطبا داده اند در نیمه معاربه اقصای شرق در میان زخمیها در صدی (۸۰ تا ۸۵) از کله پیاده در صدی (۸) از کله طوپچی، در صدی (۷) به سرنیزه زخمی موجود شده است که ازینهم معلوم میشود که برچه برابر صنف طوپچی نخریات بعمل آورده است.

بناءً علیه چنانچه بعضی کسان اعتقاد کرده اند که برچه عبارت از یک ثقل بی لزومی شمرده میشود، چنین نیست زیرا هنوز زمان رفع کردن و بر داشتن آن نرسیده است، چونکه نجارب اخیر حل این مسئله را بیک زمان

آینده مجهولی وا گذاشته است . در روسیه به تعلیم برچه خیلی زیاده اهمیت داده میشود . حتی عسکر پیاده در حال رفتار نیز دایماً تفنگ را محال (برچه پک) میبرد دارند . اگر چه این پک احتیاط مفراط است . «هَذَا دَرِیك زَمَان مَحْرَان انگیزی این حرکت احتیاط کارانه باوقفت ضایع کردن برچه انداختن تضمین میشود» (۲۴) م جولایی در محاربه (داشیچاغو) یک غنند سیبری با بر قطعات ژاپنها یک هجوم مقابل اجرا کرده بودند . حال آنکه ژاپنها برای برچه انداختن وقت و فرصت نیافته بودند .

همه محاربه های این حرب اخیر به اثبات رسانیده که در وقت هجوم ، برچه یک واسطه قطعی است که نتیجه مظفریت را تعیین میکند . زیرا اکثر اوقات طرفین غنا صمین تابع مسافه برچه بهمدیگر نزدیک شده اند ، و به اینصورت کلو بگلو محاربه کرده اند .

چنانچه پیش ازین هم گفته شد بود که هر وقتیکه مهاجمین تابعد خطوه نزدیک میشدند ، روسها با برچه هجوم مقابل اجرا میکردند . و این هجومها اکثر منتج موفقیت هم میشد که این هجومهای مقابل ، قیمت معنویه برچه را اظهار کرده است . در حقیقت که نظر شود این یک هیچ قابل انکار نیست که ژاپنها با وجوب دیکه در هجومهای خود شان در خصوص شدت و متانت ، و استحقاق مدت جسارت و دلاوریهای فوق الحد نشان میدادند ، ولی باز هم در پیش این تهلکه برچه کردن خم میکردند . درین هم هیچ شبهه نیست که سبب اینهم قسماً از تفوق جسمانی روسها پیش میآمد . یک برگردوسی در تالیف خود چنین نوشته است :

«برچه در دست عسکر های ما از قیمت خود هیچ چیزی ضایع نکرده است . من در اینجا چیزها تیکه برای العین مشاهده کرده ام مینویسم : یک قوت

عسکریه ماکه از يك غندو (۲) كندك مركب بود در (۱۱) م اوكتوبر (اندونیولیو) نام يك قریه را بی آنكه يك كذا بیندازند با هجوم سر نیزه شبانه ضبط نموده اند .
و در مخاربه ژاپانها را بیشتر به (۱۵۰۰) ضایعات دوچار کرده اند . برای مثال در اینجا تنها حرکت يك صوبه داری را كه به غند مذکور منسوب بود حکایه میکنیم :

« غند ما ، يكدهی را كه در جبهه غرب موضع مستحکم (موكدهن) بود اشغال کرده بودند : در وقت صبح (۸) م مارچ ، ژاپانها هجوم كردند . ژاپانها بقدر (۵۰۰) متر بموضع مانزديك شدند ، ولی در مقابل آتش بسیار شدید ماطاقت نتوانسته با ضایعات عظیمه رجعت كردند . لکن يك قسمی از آنها ، يكقدری در پیش روی این ده در میان قبرستانهای كهنة چین التجا كزین شده بود . بعد از نیمساعت ازین جهت يك آتش شدید تفنگ بر ما آغاز نهاد كه این آتش موضع ما را در زیر آتش بغلگی میكرفت ، و سبب يك برهمی و درهمی بزرگی میشد . چونكه هم سبب ضایعات مامیشدهم مواصله ما را باده قطع مینمود .

« لهذا اولاً كریه با آتش جمع يكجایگنی و بعد از آن بامیترا الیوزها برای كشیدن ژاپانها را از اینجا كوشش ورزیده شد لیكن ممكن نشد . زیرا این محل كه از سه طرف با كوتهای خاك محاط بود برای ژاپانها يك ستره كملمی تشكيل مینمود . تنها جهت چارم شان بسوی غرب باز بود .

« ساعت (۱۱) بود كه صوبه دار (سته فاقو) برای دفع كردن ژاپانها را ازین جا از قوماندان اجازه خواست . قوماندان غند بعد از آنكه ترتیب حرركات صوبه دار را شنید اجازه داد .

« صوبه دار (سته فاقو) از مفرزه خود (۶۰) نفر داوطلب جدا كرد . ازهمه پیشتر بر جبهه (۱۰) نفر فرستاد . این ده نفر بر سینه خزیده خزیده و

از اراضی استفاده کرده تا به (۲۰۰) خطوه خود را به ژاپانها نزدیک کردند. و از انجا يك آتش شديد نفنگ اجرا کردند. این حال غیر منظر نظر ژاپانها را به آنطرف جلب نمود. ژاپانها برین ده نفر که عدد قوت آنها به ایشان معلوم نبود همه آتش خودشان را توجیه نمودند. صوبه دار ازین دقیقه استفاده کرده با (۵۰) نفر عسکر معیت خود به طرف چپ قبرستان بکمال سرعت و چابکی دویدند. و در انجا نقطه های مساعد و موافق را استیلا کردند. و يك آتش بسیار شدیدی بر ژاپانها باز کردند. درین اثنا سه نفر کشف به صوبه دار خبر داد که در عقب قبرستان يك جا خالی خوبی موجود است که ژاپانها آنجا را نگرفته اند. هاندم صوبه دار (۲۰) نفر را در انجا فرستاد تعلیماتی که صوبه دار به آنها داده بود این بود که در اول امر يك بولی آتش یکجایی داده و به انصورت ژاپانها را بازی بدهند که بر زمین بخوابند، و چون خوابیدند هاندم بهجوم برچه بر آنها برخیزند.

« این حساب صوبه دار درست برآمد: ژاپانها به بولی (تولی) بر زمین خوابیدند. درها ان ساعت آن (۲۰) نفر بهجوم برخاستند. (۳۰) نفر دیگر قبرستان را در زیر آتش بغلی گرفته بودند. ازین هجوم، ژاپانها بحیرت افتاده بر نفرهای هجوم کننده روی خود را گردانیدند که بقوت آتش آنها را دفع کنند. درین اثنا صوبه دار (سته فانقو) با (۳۰) نفر همراهان خود با برچه بهجوم برخاست.

« ژاپانها را يك پریشانی عظیم استیلا نموده فرار کردند. دیگر تولی ها و مترالوز های روس که منظر فرصت بودند با آتشیهای شدید ژاپانها را کوبیدن گرفتند. و از (۵۰۰) نفر ژاپانها (۷۰) نفرشان رهایی یافته باقی مقتول و مجروح افتادند. این محاربه که از وقت پیشین آغاز نهاده بود بساعت

يك به انجام رسيد . .

این مثال هم نشان میدهد که يك مقصديکه بخوبی دران ادیشه شده باشد ، و عزم قوی دران باشد محققست که بموفقیت و کامیابی نتیجه پذیرد . میشود .

(صلاحیت)

یعنی اختیار داری

مهمترین اسبابی که در معارفه پیاده نیز روسها را عاجز و کم زور داشته بود همین بود که افسران کوچک شان هیچ قیمت عسکر به رمالک نبودند ، و برخود شان هیچ اعتماد داشتند ، و چون ژابانها که از خود صاحب رأی و قراز هستند آنها ازین اقتدار سراسر محروم میباشند . و تعلیم و تربیه شان بد رجعه کفایت نیست .

این چنان يك نقصان عظیمیست که تول غند روس هیچگاه بر رفع وازا له کردن آن ، وفق و کامیاب نخواهد آمد . روسها در زمانهای بحران انگیز معارفه در اطراف افسران خود کرد آمده هر چه بر ازاها امید میکنند . اینحال در فطرت قوم روس موجود است . برای عسکر روس همه حال يك سائق و رهبر لازمست که باسوق و تأثیر آن بیکیجایی رفته بتوانند و يك کاری کرده بتوانند . اهالی روس از اهالی هر جاز یاده تر جاهل میباشدند که ازان سبب انتخاب افسران کوچک از میان آنها يك مسئله بسیار مشکلیست .

در تول غند روس نظامهای بسیار کثیف استعمال کردن ، و در زیر آتش دشمن در نظام بهم چسبیده قطعه هارا داشتن ، و آتش جمع و یکجایی را بسیار استعمال کردن ، و در خصوص آتش شکاری که در مسافات وسطیه و قریبه خیلی مؤثر است اهل ورزیدن همه کی از همین سبب است . سبب یگانه بسیاری ضایعات افسران شان نیز همین است که افسران کوچک شان بی

اقتدار هستند .

آدم بر ژاپانها : صلاحیت ، و ذکاوت افرادشان بیشتر ، و تعلیم و تربیه افراد افسران کوچک شان مکملتر است . در آشنای محاربه ، افسران کوچک آتش ، و شکارها را بخوبی اداره میگردند . لهذا افسران بزرگتر بوظیفه های مهمتری که اصل بخودشان عائد بود حصر دقت کرده خودشان را به آنقدر تسلط نمی انداختند . و با فقرات کوچک زمان خودشان را ضایع نمیکردند .

(افسران کوچک عبارت از حواله دار ، کوت حواله دار ، لنداک و نایک و امثال آنها که کرج بند نیستند میباشد ، و افسران صوبه دار آغاز میکنند .)
نظر بشرابط جدیده محاربه پیاده ، این صلاحیت و اختیار داری افراد و افسران کوچک از شرطهای لازم و ضروری دیده میشود . تنها قوماندانهای کندک نی ، بلکه قوماندانهای تولی ، و حتی بلوک نیز مسئولیت را بدمه گرفته ، بکمال صلاحیت و اختیار قرار داده و آن قرارها را به اجرا و تطبیق کردن مجبور میباشند . بناءً علیه برای اینها نیز یک فکر تعبیه میمکمل و روشنی لازم است . اکثر اوقات میشود که نفری نیز خود بخود به حرکت کردن مجبور میشود . بناءً علیه فکر آمر خود را بخوبی دانستن و آنرا بموقع تطبیق رسانیده توانستن لازم است .

● شکل و منظره محاربه جدیده ●

اول چیزی که محاربه را باز میکند ، و شکل و صورت محاربه را مینماید ، همانا محاربه (طوبچی) ست . اگر چه در محاربه های قدیم هم وظیفه آغاز نهادن محاربه بطوبچی عائد بود ، ولی در سنزمانها بسیار مدت بلکه اکثر اوقات روزها دوام میکند . گرد باد های طوفان آتشی که ها هوای نسیم را بشدت پاره

میکنند، و غرش ماتم انگیز آن يك ولوله دوز خینی بوجود می آورد. سقوط و اشتعال شرانپها، و طور پیلها با صفهای ابرارمهای كوچك كوچك دودهای آتشین معلوم میشود. طوپهاییكه این بارانهای بالای كه هارامیریزاند در عقب ستره ها تيك بصورت بسیار ماهرانه ترتیب شده، و یادز عقب ستره های زمین، و یاتپه ها پنهان گردیده بیک حال غیر قابل رویت مانده اند. اما با وجود آنهم گاه گاه شعله زرد هیبت ناك، يك دهن ناری و وولقان مانند طوپها را افشا میکنند اکثر اوقات انداخت اندیركت استعمال کرده میشود. چونكه در خصوص تستر و تحفظ هر طوپخانه تيك اهل كارانه حرکت بکنند به تحزیب بسیار سریعی محكوم میباند.

در آشنای این محاربه طوپچی كه از مسافت (۴ تا ۶) كيلومتر بوقوع میآید، پیاده ها در میان استحکامها و ستره ها تيك از شب آرا ساخته اندسا كنهانه و وسا كفايه انتظار میکشند. اطراف این استحکامها بادامها و شبكه های سیمی و كر كدامها، و نقبها مدافعه کرده شده میباشد. در حالتيك يك چند صد هزار آدم در مقابل همدیگر، بیاشنديك كندك شان هم دیده نمیشود. بصورتيك هرگاه بطرف میدان محاربه نظر کرده شود چنان كهان میشود كه يك میدان خالی و تنها نیست. گاه گاه يك (بالون) ثابتی در میان طبقات هوا بالا میشود كه آنهم بایك سیم تلفون بزمین مربوط میباشد. در میان سیم این بالون يكدو نفر افسری دیده میشود كه آنهاهم بهمین سعی و كوشش هستند كه مواقع طوپخانه های دشمن را كشف کرده ترصدا ت خود شان را بواسطه تلفون به قو ماندا نهائيكه بر زمین هستند تبلیغ كقتد.

بريك تپه مرتفع دیگر يك جنرالی دیده میشود كه بایك دوربین بسیار تیزبینی طرز جر بان محاربه را تعقیب میکند. این جنرال بواسطه تلهگراف

صحرای، و یا تلفون و یا بواسطه چاوشهای او امر رسان بقطعات مختلفه احکام و او امر تبلیغ میکند.

در اثنای محاربه صنف سواری یعنی رساله را می بینیم که از اسبها فرو آمده، و در عقب جناحها پنهان شده برای رفتن بیک نقطه تهاجم که ناک فرصت انتظار میکشد. هر وقتیکه یکی از طرفین مخصوصین دید که طرف مقابلش بدرجه کافی با آتش طوبیچی میده و کوبیده شده بلرزه در آمد، هاندم پیاده خود را بهجوم سوق میکند. اما مانند محاربه های پیش، درین محاربه های عصر حاضر آنچنان نظامهای کثیف بهم چسبیده نزدیک دیده نمیشود. بلکه دیده میشود که گروههای (۱۵) نفری، و (۲۰) نفری با فاصله های از هم دور، و هر غروب بحساب خود از همه عوارض زمین استفاده کرده از یک ستره بدیگر ستره با قدم دویدن پیش میروند. و اگر زمین کوهستان، و چقوری و چقوری بسیاری داشته باشد دیده میشود که گروههای مذکور از شبیه ها، و چقوریه ها، و دره ها خود را الحشانیده به آنصورت به پیش رفتن کوشش میورزد. همه این گروههای کوچک بی آنکه انداخت تفنگ اجرا کنند یکسر بسوی هدف مقصود یک تشبث متقارب اجرا میکنند و چون بیک مسافه کوتاهی آمدند با هجوم سر نیزه نتیجه را بدست آوردن میخواهند.

اینست که این دور، بحران انگیز ترین آوان محاربه است. طرف مدافع درینوقت همه تفنگها و مترالوزهای خود را بشدت تمام بفعالت مبدار دارد. و بر مهاجمین مانند باران و جاله آتش میریزاند. در چنین وقت هیچ شبهه نیست که هر طرفیکه قوه معنویه کماتر را مالک باشند نتیجه ظفریت را حاصل میکنند. در اکثر اوقات سینه بسینه کلو بکلو محاربه بوقوع میآید. سر نیزه درینوقت به اجرای وظیفه خود آغاز میکند. اکثر همچنین هجومها بشب بوقوع میآید،

مهاجم بسوی پیش پی هم موجهای نفری سوق میکنند ، بیشترین موجه ها محو میشوند ، و در پیش دامها و شبکه های سیمی دوچار توقف میشوند ، و در کرک دامها سراسر زایل و پریشان میگرددند . اما بجای آنها دیگر موجه ها میرسند ، و برگشته ها قدم نهاده میگذرند ، و آخر الامر موضع دشمنرا ضبط میکنند .

اینستکه به اینصورت در روز تنها آتش طو پچی و گاه گاهی بصورت مستثنا هجوم پیاده واقع میشود . و چون شب شد طو پچی الزام سکوت کرده هجوم سر نیزه پیاده آغاز میکنند . یعنی پیاده در صورت عمومیه در روز ها میان سپر های خودشان استراحت کریں عافیت میدووند ، و وظیفه اصلی خود شانرا در شب ایفا میکردند . و طو پچی بعکس آن کار میکردند .

اینستکه درصد (۸) محاربه هائیکه در اقصای شرق بوقوع آمده همین شکل و منظره را نشان داده است .

• مع هذا این طرز جریان محاربه بطرز ثابت و قطعی قبول نمیشود که در استقبال هم در محاربه ها همین حال ، و همین شکل ، و منظره بوقوع آید . اگر چه وسها و ژاپانها بواسطه آتش پیاده در خصوص حاضر کردن هجوم بصورت مکمله اهمیت نداده اند اما برای تامین موفقیت و کاه بانی به اینهمه اشد لزوم میباشد . ذاتاً ژاپانها بسببیکه به این مسئله عطف اعتبار نکرده بودند جزای آنرا بضایعات عظیمه خودشان کشیده اند ، چونکه در همه هجومهای خودشان بضایمان عظیمه دوچار شده اند .

• مع هذا چنانچه پیش ازینهم گفته شده بود که بشرطیکه از اراضی بصورت مهارتکارانه استفاده شود و قتیکه بمسافت بسیار کوتاه نزدیکشوند به هجوم سر نیزه برخاستن برای استحصال غلبه و ظفر از وسایط یگانه فتح و ظفر شمرده

میشود که این مسئله را نیز بصورت جدی بنظر مطالعه گرفتن لازمست .
تا'یر امر و قوماندۀ آس و قوماندان در وقت هجوم بر خط شکاری رفته
رفته کمتر میشود . افسر تنها بسر خود بلوک خود را در زیر آتش اداره نمیتواند ،
گفتار نیز توی خود را سوق و اداره نمیکند . تا'یر افسر در چنان وقت تنها
بر همان قطعه نیکی با خود اوست و یک کبی که در جوار اوست منحصر میماند .
مع هذا این افسر مانع خود را بصورت (مانع استقامت) استعمال کرده نمونه
امثال دیگر قطعه ها کرده میتواند . در جه صلاحیت و اختیار داری افسران
کوچک بیکدر جه واصل شده تا به افسر کلان در چنان اوقات در حرکات هیچ
احتیاجی باقی نمانده است . این حسن صلاحیت ، در وقت حضور تنها به افسران
کوچک نی ، بلکه به شکاریهای منفرد نیز بخوبی دانستارنده و آموختارنده
میشود . تبلیغ امر در چنان هنگام با صدا اجرا کردن ممکن نمیشود . و
از این سبب قطعه های متفرقه دیگر قطعه استقامت افسر را مد نظر و استاده گرفته
به اشارتهاشیک بدست ، یا بشمشیر میدهد بحرکت کردن حالت گرفته میباشد .
سوق و اداره کردن احتیاطها از اول خیلی مشکلتار شده است . در بخصوص
از همه عوارض زمین استفاده کردن از واجبات شمرده میشود . این است افکار
و قواعد عمومی که الیوم در طول غنای اور و یا در باب محاربه پیاده جاری
و حکمفر ما میباشد .

در ختام این بحث خود از اصول تا'یرانه هجوم یک قطعه پیاده تول غنای
جنرال (نوژی) که یک طوپخانه اجرا کرده ذکر و بیان میکنیم : قطعاتیکه
بر هجوم مأمور بودند و راهی شان بسوی هدف متوجه بود . و بر بعضی قطارها
تقسیم ، و هر یک از این قطارها پنج نفر شده یکی در عقب دیگر در کشیده
شده بودند . این قطارها برای استفاده کردن از اراضی خنیزده خنیزده پیش میرفتند

که روسها آنرا (قطارهای مار پیچ) نام نهاد بودند. بحقیقت که همچنین هم بود زیرا چنانچه مار حلقه های خود را پی هم دیگر نشان میدهد این قطارهای به هم در کشیده گیمهای پنج نفری خود را همچنان پی هم دیگر بدشمن نمودار میکردند بمجر دیکه اشارت داده میشد در کشیده گمی پنج نفری اول بقدمهای دویدن بقدر (۳۰) خطوه به پیش ناخته در انجا بر زمین میخوابید، و همین صورت هر در کشیده گمی پی هم دیگر همین مانور را اجرا میکردند. و بعد از آنکه در کشیدگی آخری به آنها ملاق میشد قطارها باز بعین صورت بسی پیش يك حرکت مار آسای نوی اجرا میکردند. و تا بوقتیکه همین صورت بيك مسافه کوتاهی میرسیدند به تضييق احتیاطها که از عقب میرسیدند بهجوم آغاز مینهادند. بزرگترین فائده این هجوم که روسها آنرا به (طرز هجوم نوژی آسا) توصیف کرده اند این است که به آتش دشمن یکهدف بزرگی تشکیل نمیدادند. چونکه تنها پنج پنج نفر به آتش دشمن معروض میشدند که طو پنجاه دشمن بر چنین افرادیکه عمق آن کم و کو چك بود بيك صورت مؤثر آتش کرده نمیتوانستند.

ازین ملاحظات این چند فواید ذیل استخراج و تظاهر میکند:

۱) يك موضعيك خوب مدافعه شده باشد برای ضبط کردن آننها آتش کافی نیست. بلکه يك تعرضيک بکمال عزم و شدت تا به صفحه آخری که استعمال سر نیزه را ايجاب میکند اجرا کردن لازم است که این تعرض قوه تدافعيه دشمنرا کثر ابطال کرده میتواند.

۲) خطهای شکاری که متصل، و منظم، و کشیف باشد در داخل منزل مؤثر انداخت طوبجی، یعنی از (۳۵۰۰) متر بضایعات بسیار مدھشی کر رفتاری آسند.

(۳) در نظام هم نزدیک ، قطعات در داخل اینمسانه بشرطیکه محفوظ باشند ، محافظه موجودیت کرده میتوانند .

(۴) با جزوئتهاى قوتناك با (بلوكها) حرکات جهیدن غیر ممکن است .

(۵) هرگاه خطهای شکاری که ترکثیف استعمال شود ، و از اراضی بخوبی استفاده کرده شود مهاجمین دائماً موضع دشمن بحرکت کردن ، و برای هجوم بردن در يك مسافه کوتاه مجمع کردن قوای کافیه موفق میشود .

(۶) در مسافه های کوچک ، برای حرکت کردن به پیش حاصل کردن تفوق آتش را بیشتر شرط الزم است .

(۷) بعد از آنکه این تفوق آتش حاصل شد از همه مواضعهائیکه برای انداخت مساعد و موافق باشد يك آتش شدتناکی اجرا کرده شود که به اینصورت محافظه تفوق آتش ممکن شود ، و اینهم بصرف کردن جعبهخانه بسیاری موقوفست .

(۸) در مسافات بسیار نزدیک شکارها بسببی که بیک حال فوق العاده عصبی گرفتار می آیند از اثر و برغم قواعد نظریه تحت انداخت در پهنه هازایل و ضایعات بسیار کم میشود .

(۹) در مقابل این اسلحه جدیده مکمله اجرا شدن يك هجومیکه بموفقیت نتیجه پذیر گردد اگر چه سبب ضایعات عظیمه میشود ، ولی از قدیم الایام به اینطرف ممکن الاجراست در هر صحیفه تاریخ حرب تعبیه تعرض دایما قیمت و شرف شمشه بار خود را محافظه کرده آمده است .

(۱۰) يك جزوئتهاى كيه جبهه واسع را فرا گیرد ، هم ضایعاترا کم میکند و هم قوه منویه را محافظه میکنند .

(یگانگی در کوششها و حکمها)

صنوف مختلفه عسکریه در خصوص اشتراك حرکت ، و یگانگی سبی غیرت بیکدیگر خود بدرجه فوق اماده محتاج میباشد . اما این احتیاج علی الخصوص برای صنفهای پیاده ، و طوپچی اشد لازم غیر فارق ، و ضامن فتح و ظفر است .

لازم بودن حرکت وفاق و اتحاد در مابین پیاده و طوپچی در همه بوقت انکار نشده بود ، اما امروزه روز بدرجه ثبوت و صراحت قطعی رسید ، و از هر گونه ابهام و اغلاق آزاد شد .

چونکه طوپچی برای پیاده بمحاربه آغاز میکند ، و از سله نخستینیکه می اندازد تابه کله آخرین خود در هر آن و هر زمان تنها مظانزیت پیاده را می اندیشد و سوق کردن آنرا بمنزل مقصودش تفکر میکند .

در محاربات گذشته نیز پیاده و طوپچی از اول تابه آخر کوشششان کم و بیش برای يك کار و يك مقصد بود . اما باز هم به این درجه نبود ، چونکه تا بحال طرز محاربه طوپچی و پیاده را از یکدیگر شان نایکدرجه جدا و فرق دار تصویر و تحریر میکردند ، و در تعلیمنامه ها چنین مینوشتند که : طوپچی از همه اولتر با طوپچی دشمن بمجادله میدراید ، و درین مجادله به استحصال نفوذ و حاکمیت سبی و غیرت میورزد ، و بعد از آن آزادانه به پیاده خود بمعاونت کوشش میکند . این است که تا بحال این فکر و تصور بنای مطالعات کتبهای تعبیه ، و تعلیمنامه هارا تشکیل مینمود .

مالا آنکه بعد از این معارفه ژاپان این صورت تفریق اهمیت و اعتبار خود را غایب کرده و طبقه یگانه طوپچی عبارت از معاونت کردن ، و استناد شدن پیاده

مانده است ، و بجز همین وظیفه دیگر وظیفه به او داده نشده است .
 فتح و ظفر اساساً به پیاده ، و محرکات و موفقیات آن وابسته میباشد .
 صنف پیاده در حرب چنان يك صنف همبسته که بزرگترین تأثیر هارا او بحصول
 میاورد . و به بزرگترین تلفات او معرض میشود ، و در هر گونه کارهای تعرض
 و مدافعه او مأثور است . و در شب و روز در هر گونه اراضی پوشیده و باز
 بيك چستی و چالاکي بزرگی به اجرای حرکت او مستعد و مقدر است . چنانچه
 قبل ازینهم گفته شده بود که در صدی (۸۰) تا (۸۵) تلفات و ضایعات
 از کله پیاده ، و در صدی (۷) از سواره او بعمل می آید . بناءً علیه ازینهم
 معلوم میشود که تلفات عموماً در صدی (۹۰) از طرف صنف پیاده بر روی کار
 می آید . پس گفته میشود که زبانها مظفریت خودشانرا محض بسایه پیاده
 های همین و فعال جوان خودشان بدست آورده اند .

لهذا در یک نظر دانسته میشود که نظر به این زبده اوصافیک در حق صنف
 پیاده عرض کریم سر ما یند افتخار صنف طوپچی همین است که به این صنف
 برگزیده از جهنم آتش نظر به پیاده افتد از بزرگتر اءالك است معاونت
 جدیه و حقیقه برساند .

در محاربات گذشته سوء نتایجیک از استعمال تأثیرات منفرد و متفرق پیاده
 و طوپچی بعمل آمده است بسیار دیده شده است . در محاربه (پلونه) رو
 سهبا به این خطا بسیار جانها فدا کرده اند . و در سه چهار روز بلا فاصله
 موضعهای عثمانی را با آتش شدت آن طوپچی خود کوبیدند . بعد از آن پیاده
 خود را بحرکت پیشرفتاری سوق کردند . در انشای آتش طوپچی کتلهای بس
 خود اجرای تأثیر مبرک دءا کر عثمانی را خند کهای موضع خودشان خود
 شانرا کشیده هیچ متاثر نشده اند ، و بعد از آنکه طوپچی سکوت نموده پیاده

روس پیش آمده است هاندم باز عساكر عثمانی بموضع های اصلی خودشان درآمده به آتش بسیار شدت تکی عساكر روس را بحال پریشانی و رجعت مجبور کرده اند، و به اینصورت همه هجومهای شانرا عقیم گذاشته اند.

در اثنای حرب (انگلیز و بوئر) که انگلیز بعدم کامیابیهای مختلف و بسیاری دوجار شده اند همه از همین بی آنکلی که در مابین یگانگی کوشش طوب چپی و پیاده شان بود بوقوع آمده است. انگلیزها چنان خیال میکردند که باطوب های بزرگ چاپ بسیار خود از دور آتش بسیار شدیدی اجرا کرده بوئرهارا بیک حالی درازند که در موضعهای خود ایستاده باین نتوانند. و بعد از آن بکمال آسوده گی پیاده های شان دستهای خودشان را جنبانیده، و موزیکه نواخته به موضع های شان در آیند. چنانچه در محاربه های میدان (قوله نزو) و (ماگرس فونتاین) پیش از تعرض پیاده انگلیزها از طرف طوب های بزرگ چاپ کشتنی خود دو روز متدایاً بومبارد مان اجرا کردند. اما قسم اعظم این طوب ها بر موضعهای خالی و تنهایی که یکدانه (بوئر) در آن نبود که انداختند که بالطبع از این بومبارد مان مدتها هیچ بک نتیجه حاصل نشده بود.

لهذا یگانه مقصد از آتش طوب چپی همین است که در اثنای بومبارد مان پیاده خود را نیز متصل به پیش براند و موضع دشمن را بقوت پیاده ضبط کند، و طوب پچنی دشمن را به هویدا کردن مجبور گرداند.

پیاده وقتی که به پیش رفتاری آغاز کند از طوب پچنی خود به معاونت دیدن و استناد یافتن مجبور است. این استناد و معاونت علی الخصوص در تعرضهایی که بر موضعهای مستحکم صحرا اجرا کرده میشود خیلی لازم و قیمتمدار است در چنین جاها که های تخریب خیلی ضرور و لازم است در طوب چپی صحرائی روس فقدان و نایابی این ملزمه حربه خیلی تلخ کامیاب آنها چشانیده است.

جنرال (اوقو) در باب یکا نکئی سى و کوشش صنوف مختلف عسکریه خود، پیش از محاربه میدان (موکدهن) به تول غند خود در او امریومیه خفیه از قرار ذیل شرح و بیان نموده است :

« آتش طوپ جی برای حاضر ساختن هجوم بالطبع بهترین واسطه هاست ؛ اما اگر چه طوپهای بزرگ چاپ هم استعمال بشود تا پیاده به پیش رفتاری آغاز نکنند بر موضعهای دشمن از کله بارانیدن هیچ نتیجه حاصل نمیشود . اگر هنوز زمان حرکت نرسیده باشد طوپ جی میباشد که برای آغاز کردن به آتش بزمان حرکت پیاده انتظار بکشد . پیاده هر صورتی که باشد باید به پیش برود ، و با این پیش رفتاری پیاده آتش طوپ جی هم آهنگ باید شود . »

این سخنها الیوم از قواعد اساسیه تعلیمنامه های آخرین فن تعبیه میباشد . حاضر کردن حرکت پیش رفتاری ، و هجوم اکثر اوقات بسیار مدت دوام میورزد . بر تمام بودن ، و کملمیت حاضر شدن هیچ وقت امنیت کامله حاصل نمیشود . در باب درجه تأثیر و وفقیته که استحصال شده باشد بازی خوردن بسیار محتمل میباشد ، و هم در عین احتیاج دفعه طرف مدافین با قطعات پیاده و یا طوپچی تقویت یافتن شان نیز ممکن الوقوع است . بناءً علیه طوپ جی میباشد که مشکلات ، و مقاومت طرف دشمن را که بوقوع آوردن آن محتمل است دایما در نظر دقت گرفته برای محافظه کردن حرکت رجیمه پیاده خود حاضر باید بود . در بعضی هجومهاییکه بر (پور آنور) اجرا کرده شده است ، طوپچی ژاپان تا بوقتیکه پیاده شان بخندکهای استحکام دشمن میدر آمدند بر آتش دوام ورزیده است . مع هذا در صورت عمومیه قاعده همین است که در مابین دو پیاده نابوقتیکه (۳۰۰ یا ۴۰۰) متر حاصل بشود اجرا کردن آتش طوپچی ممکن میشود . بعد از انوقت ، طوپچی آتش خود را بر عقب ها تمید کرده قوای

جدیده را که برای مدافعین در آمدن باشد میده کنند، و یا آنکه اگر رجعت دشمن بوقوع آید بمشکلات و تلفات دوچار سازند .

اما اینرا هم باید دانست که این رقم (۳۰۰ یا ۴۰۰) متر که گفته شد عبارت از يك قواعد نظری میباشد . حال آنکه طوچی اباید خوب تعلیم و تربیه کنند ، و کمال اعتنا عادت دهند که نوسر پیاده خود بکمال سکونت و اعتدال دم نامی قدر سلفه ای که ممکن باشد اجرا کرده بتواند . مخاربه (سی هون هان) که در (۱۹) م جولائی بوقوع آمده بود برای اینگونه آتش يك مثال بسیار مقنعی تشکیل داده است :

پیاده ژاپن بعد از آنکه يك حاضری بسیار جوی و دقتناکی اجرا کرده شد يك منازل و عمارت بسیار پر قوت و عزمی هجوم نمود . و بسببی که در آوان هجوم طوچی آتش خود را منقطع نمود و وجود یک هجوم را چار بار تکرار کردند باز هم به ناکامیابی منجر گردید .

فاقد اشتراك کم آتش طوچی با پیاده در حال مدافعه بیشتر عیان آید . و میشود . محاصره پور آنور در مخصوصاً مشابهت بسیاری مالا مال است . و در مخاربه های میدان (لیا تویانغ ، شاخو ، و کده ن) این حقیقت به بسی بر قایع مؤکده تأیید شده است .

نالمقوله پیاده نیز وقایع و حملات فوق العاده پیاده میسراند . در مخاربه روس ژاپن از اینگونه مثالها نیز بسیار پیاده شده است . از جمله در مخاربه (لیا تویانغ) طوچی بخاطر روس بسبب عدم معاونت و اشتراك پیاده به آتش و هجوم پیاده ژاپن دوچار آمده محو شده است . در (۱۴) م اکتوبر کمدك طوچی (سمولنسکی) که بر (شاخو) بود نیز بهمین سبب همه وجود خود را غائب کرده است .

این محاربه ژاپان تأثیرات اسلحه موجوده جدیده را که بجه درجه مند
هش اند بخوبی تصویر و تجسیم نموده طرفین محاربین را بمصادمه های شبانه
سوق نموده است قوتها شیکه به این مصادمه ها اشتراک ورزیده اند از مقداریکه
تابحال قبول شده بود و دیده شده بود افزونی گرفته است. به غبرک غندها،
ولوی غندها، حتی به قطعات بزرگتر از آن بالغ شده است. این کیفیت به
سر نیزه سراز نو اهمیت فوق العاده بخشیده روسها برای اجرای محاربات شب
بدرجه کافی حاضر نبودن خود را اعتراف کرده اند و در طرف ژاپانها مكملاتر
بودن این حاضرهای محاربات شبانه را تصدیق کرده اند.

صنف سواری درینحرب از اسب خود بخوبی استفاده نکرده اند. اگر
چه در باب حمایه جناحها، و ارتباط اقسام متفرق و بعید تول غند را با یکدیگر
یکدیگر در اوایل محاربه تا یکدیگر چه خدمت شان سبقت ورزیده، ولی در ماعهای
فبروری و مارچ و محاربه (موکده ن) در انخصوص نیز یک فائده مستحسنة
شان دیده نشده.

آمدیم بر خدمت کشف که یگانه مقصد از سواری همانست نیز بیکاره کی
که از سواری دیده شده شایان حیرت است. سواری از حادثات سوق الجیش
بدرجه بخبری غفلت نشان داده است. سرور تول غند (قوروی) از هر
(تایچو)، رفتار تول غند (نوزی)، و ایضاً حرکات احاطه تول غند (نوزی)
یک چیزهای بود که روسها از آن هیچ خبردار نشده اند.

اما این وقایع صنف سواری را از قیمت حقیقه آن نینداخته است. بلکه
قیمت سوار را اعلا، و سواری بیکاره بی قیمت را بدرجه سفلیت تنزیل و
اسقاط کرده است. اسباب این بی قیمتی سواری روس را در نقصان تربیه
و تعلیم و قوف و صرفان قاراقها که موجود اصلی سواری را تشکیل داده بود

باید جستجو نمود .

صنف سواری نیکه مانند برق جوال باشد ، و تربیه و صرفان عسکری آن مکمل بود ، و مانند صاعقه صفهای دشمن را ببرد ، و سرعت تلگراف از احوال دشمن خبر برساند خیلی يك صنف مدهش و خوف انگیز است . علی الخصوص تا'یر معنوی که از هیبت و صوت خود در دلهای اندازد جدا عظیم است .

در (۱۰) مارچ قافله های روس که در رفاقت يك طوپخانه رجعت مبکر دند بهجوم در طرف سواری ژاپان دوچار آمده بودند . طوپخانه يك دو کله انداخته توانسته در آن واحد سواری ژاپان قافله عسکر روس را با طوپخانه برهم و درهم نمود . این حادثه نیز مثال بسیار در خشنایسته سواری در وقت رجعت بر دشمن چگونه تا'یرات مدهشی اجرا میکنند .

مارشال (او یاما) بسببیکه برای عقب گیری دشمن مقدار مکمل سوار را مالک نبود با وجود اعتدال دمیکه داشت بدفعات اظهار تاضعات پیشمار کرده است . خلاصه باز تکرار کنیم که حرب اقصای شرق بخوبی اظهار و اثبات کرده است که سواری بی تعلیم و تربیه هیچ خدمت کرده نمیتواند . و وظایف سواری بسیار دقیق و مشکل يك کاریست . و بسایه استعمال حرکت خود که اسب سوار باشد ، و هم پیاده باشد وظایف فوق الجیشیه بسیار مهم را بجای آورد .

معارفه روس و ژاپان بصراحت و قطعیت تمام اثبات کرده که در مابین صنف های مختلف ارتباط و اشتراك خیلی لابد و لازم است . خدمت ارتباط در نزد روسها بدرجه لازمی و ضروری موجود نبود ، حتی نقلها و روایتهای افسران خودشان همچنین است .

بسیار بار ها شده که يك قطعه سواری را يك قطعه پیاده که در نزديك

آن بوده، و ما وقت خود را طلب کرده و سواری در آنجا، وجود نپوشیده. گاهی شده که پیاده از طو پخانه تیکه در جوار او بوده خبر نپوشیده، و رجعت کرده است، و طو پخانه را بدست دشمن ترك کرده بدر رفته است. اکثر خبرها و امرها در راه غائب شده و بجایهای لازمی آن نرسیده. و یا خیلی دیر رسیده. و الحاصل یکی از افسران ارکانهای حرب روس که مجروحاً بمملکت خود برگشته بود در (پترسبورغ) يك قونفرانسی داده بلسان بسیار بر تأثیری فریاد زنان گفته است: «بسیاری که از قطعات معتبت ما خبر نمی آمد، هیئت ارکان حربیه در انشای محاربه از وضعیت حرب در میان يك ظلمت بخبری و مجهولیت مانده بودند.»

بحقیقت که این سخن افسران ارکان حرب خیلی شایان حیرت و تأسف است. حقایق حرب نشان میدهد که هرگاه در باب مانور، و در وقت حضور بصورت مخصوصه عطف نظر کرده نشود، در زمان حرب ناگواریها و تلخ کا، و پیمای فراموش کارهای ارتباط و غیره آن را میکشد.

همه بخابری که در تول غند زاپان بودند میگویند که کیفیت ارتباط و اشتراك در تول غند زاپان به بسیار دقت و اهمیت به آن اعتنا کرده میشد. در مابین صنف های مختلف، و قطعه های مجاور و فاق و ارتباط در صورت عمومیه خیلی اساسدار بود. خواه در انشای رفتار، و خواه در انشای محاربه بکمال استعمال تلگراف و تلفون تأسیس کرده قرار کا، و پیمای قوماندها بایکدیگر ربط کرده میشد. علی الخصوص بیرق های اشارت و دیگر گونه اسباب های اشارتها آتقدر بسیار استعمال میشد که حد و نهایت نداشت.

این کیفیت ارتباط که نتایج آن بسیار اهم است هرگاه در هر کس فکر نمیه موجود باشد، و هر کس احتیاج یکدیگر خود را بداند در انوقت بیشتر فوائد و

محسنات میرساند .

در حرب حاضر بسی مثالهای هجوم ، وجود است که حقیقتاً بشدت ، و فداکاری بی‌یار بزرگی نابه‌نهایت بران دوام ورزیده شده ، ولی در آن بحران بسیجی که بادیگر قوت تقویه نشده به‌ناگامی منجر شده است . در (وفاقو) در بعضی نقاط پیاده‌های روس با وجودیکه بمخندکهای شکاری ژاپان بقدر (۳۰) خطوط نزدیکشده توانسته است اما بسیجی که بادیگر قوت تقویه نشده بود در هجوم آخرنی خود موفق و کامیاب نیامده اند .

لزوم احتیاط — احتیاط برای نتیجه موفقیت‌ها از لزومات ضروریه حربیه دیده میشود . تعرضی که بربك جناح دشمن اجرا کرده شود بقوت احتیاط دفعه کرده میشود . در (۲۶) م آگست در محاربه (لیاو یانغ) حرکت غند (زارایسق) روس درینباب يك مثال بسیار در عنای تشکیک میدهد . برآند (ماریتنوف) حرکت موفقیت‌کارانه غند خود را به اینصورت بیان و حکایه میکند :

« در (۲۵) م آگست ، از قوماندان بزرگ امر مانع شدن حرکت اساطیر ژاپان هارا که بر جناح راست ، فرزه شرق نوجیه و اجرا شده بود گرفتیم . مهر زه بن عبارت از يك غند پیاده و يك طوب خانه طوب چی و يك طرب سواری بود .

« در نیشب و قتیکه فجر طلوع میکرد از (چوفانتون) حرکت کردم . و از دره که در مابین (چوفانتون) و (آیداغو) بود بیک رفتار بسیار زحمت‌ناکی که حتی طوب‌های خود را نیز بایاده میکشیدیم گذشته بطلوع صبح بوادی نیک به (قوفینتسه) فرومی‌آمد رسیدیم . درین آوان از استقامت جنوب غربی صدا های طوب شنیده میشد .

« در وسط راه (سیانساندی) و (چاندا اوپو) به قزاقهای (غره قوف) برا
 برآمدم. از يك افسر این قزاقها این خبر را گرفتم که ژاپنها بکمال جدیت بر جناح
 راست مفرزه شرق ما بر حرکات احاطه دوام میورزند، و اگر چه بعضی
 قطعات پیاده بمقابل آنها فرستاده شده ولی هیچ فایده نکرده است.

« راستی که از انطرف يك ولوله شدید آتش تفنگ هم شنیده میشد. وقتی
 که این خبر را گرفتم برین قرار دادم که در پهلوی حرکت احاطه دشمن خود را
 بپندازم. و سنارین مقصد استقامت (پاوشوغو) را گرفتم.

« در حالتی که از هر طرف خود با کشاف ها محاط بودیم از يك چقورئی
 واسع سیل برده کی راه میزدیم. غند پیاده و طرب سوازی به اینصورت به
 جهت شرقی ده واصل شد. تپه که در عقب آن بودیم از طرف قطعات مفرزه
 (غره قوف) اشغال شده بود. طوب خانه ما از چقورئی سیل برده کی گذشته
 نتوانست. منهم آن را در زیر حمایت نیم طرب به پس فرستادن مجبور شدیم.

« خودم بر تپه بالا برآمده و ضعیف محارب را دیدم. ژاپنها بحال يك خط
 درازی جناح راست مفرزه شرق ما را تیر شده بودند. در مقابل آنها بجز
 یکچند قطعه پیاده بی اهمیتی دیگر کسی نمانده بود. درینوقت هر دو طرف یعنی
 روسها و ژاپنها در وادی شرق (پاوشوغو) بودند. یعنی جبهه قطعات ژاپن
 بر جبهه مفرزه شرق ما عمود افتاده بود.

« فکر کردم که بنا کهان پیدا شدن ما ازین جهت البته ژاپنها را بیک تلاش
 و اضطراب میاندازد. لهذا ازین فکر خود استفاده کردن خواستم. و هم
 برین قرار دادم که تنها بمقاومت کردن و مانع شدن حرکت احاطه ژاپنها کفا
 یت نکرده بیک تعرض شدننا کی قیام نمایم.

« سه کندک خود را بر خط نخستین تمیی کرده يك کندک را در احتیاط گذا

ششم . مفرزه کشف خود را بجهت غرب وادی (پاوشو غو) فرستادم . طرب سواری را بر ستر کردن عقب خود امر نمودم . بعد از آنکه این کار ها تمام شد ، تقریباً بساعت (۱۱) به پیش وفتاری آغاز نهادم ، و خط بالای تپه را که مارا ستر کرده بود در گذشتم ، و بکمال سرعت بر جناح دشمن بیک تعرض شدیدی حمله کردم .

ژاپانها ازین ظهور ناگهانی غیر منتظر مانده بسرعت تمام منتهای جناح چپ خود را پس کشیدند ، و بر پایه نخستین خودشان استناد داده به تشکیل دادن (قولونوق) شمشیر کردند . اما تعرض بلافاصله شدت ناک کندک های ما ژاپانها را از ان پایه بلکه دوسه پایه دیگر نیز به برکندن و پس انداختن موفق میشد .

« درین وقت ، مفرزه کشف غند (زارایسیق) و مفرزه کشف غند نشان انداز (۱۲) م از بقعه غرب وادی بالا برآمده ژاپانها را زیر آتش جناح چپ گرفتند . و از یکطرف دیگر طرب های مختلف غند (۱۳) م نیز بر تپه های شرق برآمده از جناح راست نیز بر ژاپانها به آتش آغاز نهادند .

« ژاپانها که با این آتش شدید ما از جناحهای خود متاثر شدند ، و از جبهه خود نیز با آتش غند (زارایسیق) در زیر تضییق درآمدند تا بآورد مقاومت نشده بعد از کمی نیت و پرک شده بفرار رو نهادند . ما هم متصل به آتش بسیار شدید آنها را تعقیب میکردیم .

« نشه و نشاط عسکر ما بدرجه فوق العاده بود . درین اثنا دیدم که کندک احتیاط من به این حرکت عمومی گرویده شده بخط پیش نخستین التحاق نمود . ازین مسئله به اندیشه افتاده همانم پنج طربی که جناح راست مفرزه مرا تشکیل داده بود جمع کرده سر از نوبک احتیاطی تشکیل دادم زیرا ترسیدم که

قطعات تازه دم دشمن از جبهه غربی ظهور نکنند، و یکی یکبار يك عکس عمل بظهور نرسد.

« به اینصورت همه جناحهای ژاپنها که به احاطه مامور بودند بقرت غند ما وغند (زارایسیق) بمقبرانده شدند. غند مادیگر قطارهای دشمن را که در دیگر طرف راه (طاشیغو) دیده بودند در زیر آتش شدت ناکی به میده کردن دوام نموده تابو قتیکه تاریکئی شب جهان را فرامیگرفت در (تاشیغو) بماندند. و قتیکه شب سراسر حلول نمود همه غند را گرفته به (پاوشوغو) بردم، و در اینجا برای بجا آوردن وظیفه خود که عبارت از منع نمودن حرکت اعطه دشمن و جناح راست و فرزه شرق خودمان راسترو نامین کردن بود، منتظر شدم.

« در نیمحار به غند ما (۳) افسر، و (۱۳۵) نفر تلفات داده بود. ژاپان ها در میدان محاربه بسیار تلفات داده بودند. حتی در بعضی چقور بها کشته های شان بر روی هم دیگر خرمن شده افتاده بودند.

« سبب یگانگی این کم تلفاتی ما، و بیش تلفاتی ژاپانها ازیں بود که تعرض ما غیر منتظر و ناگهانی بوقوع آمد. و بر جناح دشمن موافق يك استقامت تعرض انتخاب کردیم، و سبب کلی این بود که در عقب جناح ژاپان احتیاط کا فی موجود نبود.

« برای دانستن درجه قوت آتش خود ما همین کافیست که در همین روز محاربه و روز دیگر آن تنها غند (زارایسیق) (۱۵۸۲۰۰) کارتوس سوختا نده بودند.»

این حکایه بر کد (مارتینوف) سراسر از استفاده ها معلومست. بزرگترین خطا هائیکه در طرف ژاپانها دیده میشود این است که در عقب جناح خطا اول خود احتیاط نگذاشته اند. این خطا در پیش يك حادثه غیر منتظر نتیجه

حرکت نتوانستن را تولید نمود . و دیگر اینکه در جناحهای نهلمکه ناک خود سواری نیز نکذاشته بودند که آنها را موجب حاضر کردن این نتیجه شایان دقت گردید .

از حرکات روسها میبینیم که یکقطعه نازده میکه در یک جناح بازویی حمایت دشمن بنا کهنی ظهور کند، و از اراضی بصورت ماهرانه اسفاده کند بر استحصال چسان نتیجه قطعی بمقدور میشود .

برکد (مار تینوف) در باب احتیاط نیز خیلی مافلانده اندیشیده چونکه اول احتیاج قطعی خود را به احتیاط بخوبی اندیشیده برای مبادا احتیاط جدا کرده، و چون آن احتیاط از دستش برآمده هماندم در انشای حرب یک احتیاط دیگر تشکیل داده است .

اینهم ظاهر میشود که در عین اراضی جزو نامهای مختلفی که حرکت میکنند هرگاه در مابین شان وفاق و ارتباط باشد، و یکی بدیگر معاونت و اشتراك سعی و غیرت برساند چقدر اهمیت حربیه را بالا میکند .

وجود نبودن احتیاط برای ژاپانها در محاربه موجب فلاکت گردید . زیرا بعد از این مشکلات عظیمه نیکه در باب حرکت احاطه اجرا کردند و معنا و ماده مانده و خسته شده افتادند بمقابل یک تعرض مقابل بجز احتیاط نازده دم در چیزی نبود که ایشان را در موضعهایی که بجان کفی هاب دست آورده بودند ثابت و محکم بتواند . اگر در عقب یک احتیاط مکمل موجود میبود به قویه آن احتیاط باز عسا کر رجعت کنند خود را به یک موجه اراضی محکم کرده بهجوم سوق و شوق پیدا مینوانستند .

(قطع محاربه)

کفیت قطع محاربه که در صورت عمومیه خیلی نازک یک کیفیت شمرده

میشود ، اما هرگاه در میان قطعات انتظام غائب نشده باشد ، و بسیار متأثر و مانده هم نشده باشند در چنان زمانهایی بینیم که این کیفیت به آسانی اجرا شده میتواند . چنانچه در محاربه های (سی هوهان) و (به ن سیهو) ، و (شا حو) مثالهای بسیاری در باب این کیفیت در حرکات رجیمه موجود است . برای بریده توانستن محاربه را به آسانی در اول امر بحمایه يك طوپچی احتیاج دارد که از اول در عقب بيك موضع حمایه جایجا کرده شود . و هم بحمایه کردن قدمه های مختلف که مشترکاً یکدیگر خود شانرا محافظه کنند نیز عین نتیجه حاصل میشود .

در بدایت حرب روسها بریدن محاربه را یعنی باختیار خود محاربه را بریده کار رجعت کردنرا نمیدانستند ، و نمیتوانستند احوال بسیار بار هاسبب تلفات عظیم شان گردیده بود . در (یالو) و (و افاقو) تلفات عظیمه شان مثالهای واضح این است . این خطاها قسمی ازین پیش آمده که امر رجعت بر طبع شان گوارائی آمد که اینهم يك حس غیر معقولست .

جنرال (شتا کبرغ) در باب محاربه (و افاقو) را پوری که نوشته دران را پور خود صراحتاً بیان شکایت کرده است که بعضی غندها امر رجعت را اجرا نکرده اند . اما روسها که ازین رجعت معقوله امتناع کرده اند نتیجه آن برای شان بسیار وخیم گردیده است زیرا بتلفات عظیمه و مدهشه شکست فاحش خورده اند .

(اهمیت وحدت در افسری)

هنگامیکه احتیاطها بمحاربه داخل شوند و علی الخصوص که صادمه روزها روزها دوام بکند ارتباط تعبوی در میان جزو تامها برهم بیخورد .

و قطعاتی که برای يك حرکت اشتراك میورزند عبارت از قطعات جزو تانمهای مختلف میباشد .

پس در چنین حالات اگر چه از طرف قوماندان يك سر رشته تنظیم هم نشده باشد لازم چنانست که هر کس بمعی ذاتی خود کوشش ورزند که يك قوماندانی تابع شوند . قوماندان های معیت در چنین اوقات خود بخود در زیر قوماندانی يك افسر بزرگ که نزدیکتر باشد داخل شدن را بیک سوق طبعی حس میکنند . این حال در بسیار جاها ، علی الخصوص برای قطعات پیاده که در نزدیکی جنرال (ره نشتاف) و جنرال (بیچنقو) بمحاربه درآمده بودند بکثرت واقعه شده است .

و غیر از این بر گد (سبوتیسکی) که بر یکی از غندهای لوی غند (۲۲) م مأمور بود در (۱۴) اوکتهوبر بر ۶ قطعاتی که به تعرض قطعی مأمور بوده قوماندانی مأمور شده بود که مفردات قطعات مذکور از قرار ذیل است :

غند (۸۶) م و ملما نستراده غند (۸۸) م پترووسکی . (۲) طوبخانه . (۲) طرب از قاراقهای اورال . طابورهای مختلف که در عین اراضی پیش ازین بمحاربه چسبیده بودند .

در (۱۶) م اوکتهوبر که بر تپه (یکه درخت) تعرض میشد قطعه های مختلف در زیر قوماندانی جنرال (پوتیلوف) داده شده بود .

و الحاصل اهمیت وحدت قوماندانی نیز در محاربه بسیار است که مثالهای آن درین حرب روس و ژاپان بسیار دیده شد .

طرز محاربه جزو تانمهای بزرگ و استعمال احتیاطها

تابه ماه مارچ سنه (۱۹۰۵) که سرافسرنی کل تول غند ژاپان در عهد

جنرال (قور و پاتکین) بود. دائماً قطعات بسیار جسیمی برای احتیاط جدا میکرد و اگر آن احتیاط از دست میبرد در حال دیگر احتیاط بجای آن جمع میکرد. در محاربه میدان (لیاوا یانغ) قول تول غندهای (۲) م و (۵) م سبیریا در ابتدای حرب برای احتیاط عمومی نفریق شده بودند. این احتیاطها هنوز در اثنای محاربات جبهه بر خط آتش سوق شده از دست برآمده بود. جنرال (قور و پاتکین) از مواضع جنوبی حالاً هاندم قول تول غندهای (۱) م و (۳) م سبیریا را جمع کرده بطرف شرق شهر فرستاده بود. و برای مقابله حرکت احاطه جنرال (قور و کی) آن را در زیر دست داشته بود.

در (شاحو) جنرال (قور و پاتکین) در اول امر قول تول غند نخستین اوروپا را با قول تول غند (۸) م که نو وارد شده بود برای احتیاط عمومی نگه داشته بود. برای تعرضهای شدت ناک (او قو) و (نوجو) همین احتیاطها سوق و صرف شده است که بجای آنها (قور و پاتکین) بزودی تمام از تول غند شرق قول تول غند ها (۱) م و (۲) سبیریا را خواسته سر از نوبك احتیاط عمومی تشکیل داده و در (شاحو) سعی و شدت آخری را با آنها را با تعرضهای قابل همین احتیاطها جلو گیری توانسته است.

در اثنای محاربه (موکدن) احتیاط عمومی روسها از قرار ذیل بود: در عقب مرکز قول تول غند (۲) م که تول غند جناح راست بود قول تول غند (۱) م سبیریا، و در نهر (هونو) که جنوبی (موکدن) است (۳) غبرك غند قول تول غند (۱۶) م موجود بودند. بسبب تعرضهای شدید جنرال (قور و کی) و جنرال (قاو امورا) قول تول غند نخستین سبیریا به بسیار زودی به تول غند (۱) م فرستاده شده بود. و چون بعد از کمی حرکت احاطه جنرال (نوزی) ظاهر شد اقسام قول تول غند (۱۴) م نیز کاملاً برای تأمین جناح راست صرف شده بود.

جنرال (قوروبا تکی) در مقابل این وضعیت برای تشکیل دادن احتیاطهای نو هر چیزیکه کردنی بود کرد. و بجای آن قول تول غند (۱) م سپیر یارا که نو وارد شده بود باز جلب نمود. جنرال (بیلدر لنگ) که مأمور این احتیاط بود دیگر قطعانی که در تول غند مرکز بیکار بودند نیز در زیر قومانده خود گرفته این حرکت احاطه جنرال (نوزی) را توقیف و اجرای رحمت تول غند روس را ممکن نمود.

در طرف ژاپان سادراتسای محابه فکر و تصور احتیاطهای جسم به بعضی تبدلات دوچار شده است.

در بدایت حرب بسیمیکه عدد آریاه فایق بودند احتیاطهای قونناکی جدا کرده در عقب جناحهای خود جابجاء میکردند، و بواسطه آن دشمن خود را از دو جناح به احاطه کردن میکوشیدند.

سر از ماه جولائی بسببی که نسبت عددیه در مابین هر دو طرف برابر آمد طرز حرکت خود را که تا به آنوقت پیش گرفته بودند به تبدیل دادن مجبور شدند. و همه قوتهای خود را بکارسوق، و از جبهه بسیار بزرگی پیش رفتاری کردند. هر تول غند يك جبهه تعرض داشتند، و این جبهه بسیار بزرگ بود. به اینصورت هر لوی غند هارا هدفهای خصوصی بود که بر همان هدفهای خود مستقلاً حرکت میکردند. حتی گاهی تول غند هانیز بمقابل هدفهای خود مستقلاً حرکت میکردند. هر قول برای خود يك احتیاط مخصوصی داشتند که این احتیاط در وقت لزوم به مدد رسانیدن قطعات همجوار خود مکلف بودند. تول غند ژاپان بمعاونت و مدد رسانیدن قطعات مختلفه به یکدیگر شان از سرتابپایک اهمیت عظمایی میدادند. اما با وجود اینهم در زیر قومانده ماره شال (اویاما) جدا کردن يك احتیاط عمومی بزرگ

خیلی شایان اهمیت دیده میشود. در انشای جریان وقایع تول غندها باید دیگر استناد میشد، و مستقلاً یکدیگر خود را تقویه میکردند. در ماه اوکتنوبر در انشای محارباتی که بر (شاحو) بوقوع میآمد. يك قسم تول غند جنرال (قور وکی) به امداد تول غند جنرال (نوجو) آمد. در انشای محاربات (موکدهن) (۳) لوی غند تول غند جنرال (اووقو) به تول غند جنرال (نوزی) برای معاونت داخل شد.

خلاصه طرز محاربه ژاپان، به اساسهای مانوره های آخری المان مشا بهت می رسانید که این اساسها عبارت ازین بود که بر نفس خود يك اعتماد قوی کردن، از هر وضعیت استفاده کرده دشمن را به آرزو و حرکات خود رام کردن، از همه جبهه يك تعرض شدت ناکی نشان دادن، هر فرد همه قوت و قدرت خود را صرف و استعمال کرده و بمجاورهای خود امنیت عظیمه پرورانیدن.

اعتماد نفس و امنیت عظیمه بر مجاورها بدرجه که بر گرفتن جبهه های بسیار فراخ جسارت بدهد زیاده بود. در هر جبهه تول غند بسیار فاصله ها گذاشته میشد و این فاصله بامفرزه های کوچک گرفته میشد، و با این گونه اقتصادها و سرفه جوشها با وجودیکه تفوق عدوی هیچ نمی بود بر احاطه کردن دو جناح دشمن موفقیت و کامیابی حاصل میشد.

این کارها به این ممکن میشد که هر قوم ماندانی که بهر رتبه بود چنانچه بر تصورات و اجرات خود امنیت داشت بر مادیات خود نیز اعتماد فوق العاده میورانید. این اعتماد متقابل در ژاپنها بدرجه اتم موجود بود. به این اعتماد البته که قوت احتیاط کم میشد. زیرا در مابین اعتماد بر قطعات، و قوت احتیاط يك نسبت موجود است. هر انقدر که بر معیت خود کمتر امنیت کرده

شود احتمال معروض شدن به احوال ناگهانی نیز بهمان قدر زیاد میشود .
لهذا احتیاطی که برای ظهور آن احوال ناگهانی جدا میشود بهماندرجه
بیشتر و بر قوت شدنش لازم می آید .

ژاپانها از تعرضهای شدت ناک جبهه هیچ ترس و اندیشه نمیکردند . این
حال در (کینچو) ، و (پور آرتور) ، و (لیائویانغ) ، و (شاحو) در محاربات
میدانی که بوقوع آمده عیاناً ظاهر نمود .

ژاپانها دایماً احاطه مییابیدند . و اگر درین خصوص وسعت جبهه از حد
لزومنی آن بیشتر هم میشد از انهم روگردان نمیشدند . ژاپانها از (یالو) و
(وافانکو) به این مانوره آغاز کردند . در (لیائویانغ) قطارهای جناحهای
چپ تول غند جنرال (اوکو) به احاطه کردن جناح راست تول غند روس کو
شش میورزید . و در عین زمان جنرال (قوروکی) به احاطه کردن جناح چپ
تول غند روس سرگرم میبود . در (شاحو) جنرال (اوکو) باز به تکرار کردن
همین حرکات جهد و کوشش نمود . و الحاصل محاربه میدان (موکده ن) نیز
بر همین اساس و پلان بنا یافته بود که هر دو جناح روس را احاطه کنند .

آمدیم برجبه : جبهه ژاپانها در روزهای اول مارچ اینقدر واسع بود
که از يك جناح نابدیکر جناح (۱۴۰) کیلومتر باز بود . اما اینرا هم بگوئیم که
این افراطی که در درازی جبهه رواداشته بودند ، و کافی نبودن احتیاط عمو
می سبب بگانه افترا ن نکردن نتیجه قطعی محاربات (لیائویانغ) و (شاحو)
گردید . و نزدیک بود که بهین سبب محاربه میدان (موکده ن) نیز به نتیجه
قطعی منجر نشود .

محاربه میدان (موکده ن) يك مثال بسیار روشن و مبرهنهست که روسها
به مانوره ژاپانها چنان به يك تسلیمیت تمامی رام شده است ، چونکه هیچکند

روز پیشتر از حرکات قطعی محاربه تعرضهاییکه بر جناح چپ روسها اجرا کردند ، روسها را به آن بازی داده نظر دقت شان را به آن طرف جلب کردند ، و مقصد یگانه خود شان را که حرکت احاطه جنرال (نوژی) از جناح راست بود بسر رسانیدند .

به بیند که در بناب چگونه پلان و مانوره بکار برده اند : چنانچه گفته شده که از طرف جناح چپ روسها به تعرضات شدید خود مشغول ساخته بودند ، در مرکز نیز از طرف تول غند جنرال (نوجو) بمددکاری طرفهای سنگین چاپ بزرگ که از (پور آنور) آورده شده بود . بومباردمانهای شدید اجرا ، و بحمایه آن هجومهای شدت ناک جبهه راپیش میبردند . اگر چه این هجومهای جبهه همه کی از طرف روسها دفع گردید ؛ ولی هر اقدر عسکری که در مرکز تول غند روس موجود بود همه کی در جای خود میخ شده ماندند که اصل مقصد ژاپانها هم همین بود . در عین زمان جنرال (اوقو) نیز از هر دوساحل نهر (هونو) بشدت پیش شده روسها را در موقع خودشان ثابت قدم نمود . و بر جمع کردن مجبورشان میساخت .

درین اثنا برای اصل مقصد که عبارت از حرکت تول غند احاطه جنرال (نوژی) از طرف جناح راست بود کوشش تمام ورزیده میشد . در اول برای سترا این تول غند صنف سواری که با طوپخانه ها و مترالوزها و یکمقدار پیاده تقویه شده بود بجانب غرب (موکده ن) فرستاده شده بود . برای مقابله و دفع این احاطه در اول امر بدست جنرال (قوروبا تکین) یک قوتی موجود نبود . زیرا قوتهای او را از هر طرف ژاپانها بکار گرفتار کرده بودند . اما بمشکلات بسیار عظیم بعد از چند روز یک قوتی که احاطه را توقیف بتواند جمع نمود . جنرال (قوروبا تکین) درین اثنا میخواست که تول غند مانده و

ییتاب جنرال (نوزی) را بیک عودت تعرضیه بسیار شدید محو نماید، و همه حاضری آنرا هم کامل نموده بود. اما چون دید که از طرف دیگر دره (قوز یان) بدست یکی از پیشدارها، نول غند جنرال (قورویکی) درآمد، و (قورویکی) از آن دره بشدت خود را در افکنده خط رجعت مراکز روس را تهدید نمود از همه چیز در گذشته در شب (۹) م ماه خالی کردن (موکدهن) و رجعت کردن را بر (نیه لینغ) امر نمود.

شایان حیرت اینست که در (موکدهن) ژاپانها عدداً بر روسها هیچ افزونی نداشتند. اما در خط آتش حرب روسها قطعات، عسکریه ژاپان را بیک کثرت و تفوقی دیده بودند که هیچ امید آن را نداشتند. ژاپانها برای بردن بازاری شطرنج جنگ، قوت های خودشان را صرف کرده بودند؛ و همه چیز خود را فدا ساخته بودند، آخرترین طوب ها و تفنگ های خودشان را بحط آتش در آورده بودند، عقب های خط محاربه را سراسر خالی کرده بودند اساس اینگونه پلانهای جراتکارانه ژاپانها از عطاات و سستی روسها پیش آمده بود.

این حرب از سر تا به آخر به ثمرات معنویه تعرض تعبیه وی و سوق الجیشی بدست آمده است. این حرب در باب نتایج در خشان مسلك تعرضی برای تاریخ حرب مقنع و مسکت يك نمونه بمانند است. در چرکت پیش رفتاری اگر يك ناکامیابی هم پیش شود همه حال بلك کامیابی دیگر تلاقی میشود. اما در مدا فعه مطلقه هرگاه یکبار يك رخنه پیدا شود همه خط سقوط میکند که این حرب سنة (۱۹۰۵) این مسئله را بکمال صراحت اثبات کرده است.

پیش از آنکه اثر خود را اکمال نمایم در باب نول غندهای طرفین معلومات خود را اکمال کردن میخواهیم:

قیمت دار ترین درس این حرب زبان و روس همین است که اساس یگانۀ فتح و ظفر آنها عبارت از تکملات اسلحه ، و تجهیزات ، و صنایع جدید نیست ؛ بلکه مهمترین و نخستین ترین عنصر حرب (انسان) است . زیرا در هر حال و هر وضعیت در هر صفحه محاربه مهمترین تأثیری که اجرا کرده است همانا عناصر و مؤثرات معنویۀ انسان است .

دلایلی و فداکاری از خصایل لازمه حربست : اما در افسوس که اینها کافی نیست . هرگاه ازین يك هر کس مطمئن باشد که تربیۀ عسکریۀ همه اقسام تول غنم بدرجه کفایه است در انحال این قوه معنویه و اعتماد که شرط الزم موفقیت است حاصل میشود .

هر قوماندان که به او اطاعت کرده میشود از همین است که عسکر بر و اعتماد تمام دارند . و چون قوماندان ازین ائمن شده عسکرش بر و همین اعتماد و دارد فدا کردن حیات هزار ها انسان را طلب کرده میتواند . عسکر ها نیز چون دانستند که برای استحصال قصد حرب به این ضایعات لزوم و احتیاج است بوظیفه های خود شان چابکی ، بیورزند ، در تول غنم زبان این اعتماد و قوه معنویه بدرجه مطلوب ، و در روسها ، فقود بود .

افراد و افسران روس ، چون از اقتدار قوماندانهای خود شان ائمن نبودند در خصوص بجا آوردن وظیفۀ خود شان يك سرعت و چابکی بر هیچا نی نشان نمیدادند . چونکه فداکاری که برایشان امر میشد آزایی فائده و بی لزوم میشمردند . در يك کتبی که بعد از فن حرب ، در روسیه نشر شده احوال فکریه و روحیۀ افسران و افراد روس در آن تصویر شده است . درین اثر مذکور مینویسد :

« که در میدان محاربه در يك سپر شکاری نیکه در يك نقطۀ تنها و متروکی

واقعه شده يك مقدار عسکر روس بلك افسر برای محافظه گذاشته شده بود .
 برین سپر شکاری از طرف ژاپانها متصل يك باران كله همبشاید . کسانیكه
 ادنا سر خود را از سپر بالا میگردند هاندم كشته میشدند . افسریكه در سپر شكا
 ری بود در بودن خود و قطعه عسکر به خود درین سپر تك و تنها هیچ فائده
 و مقصدی نمیدید این افسر به همراهان خود میگفت : « هر كه جنرال (سقا
 بله ف) زنده میبود و بمن میگفت كه : (كپتان ! تولى خود را بصف نظام
 حرب در آورده در زیر این آتش دشمن به خطوه موزونه پیش ببر . » من
 این امر را هاندم بجای آوردم . چونكه میدانستم كه برای استحصال يك مقصد
 به این فدا كاری ما لزوم دیده . حالا نكده در بخازین ضایعات ما هیچ يك مقصد
 و فائده تصور نمیكنم . مادر بخا بیهوده كشته میشویم ، و قوماندانهای ما در
 نظرف ، یعنی بیرون از دایره تأثیر دشمن بكمال استراحت و خاطر جمعی بهر اپور
 نویسی مشغول میباشد . اینست كه ما برای پر شدن راپور آنها كشته میشویم .
 پس در يك تول غند كه اینچنین افكار و حسیات ظهور نماید ، قوه معنویه
 آن تول غند بتمامها خلع پذیر شده میباشد كه طاقتهای المانگیزی كه ازان حاصل
 میشود این احوال فجعیه روس نمونه مثال خوبی تشکیل داده است .

يك افسر دیگر روسی نیز در حق هیئت قوماندای روس در اخبار (میلتر
 و وخن بلات) این تفصیلات شایان حیرت را درج کرده است :

« در سر اداره و كار تول غند روس ، قوماندانهای كه مقدار حقیقتی عسكری
 را مالك باشند موجود نبود ، بلكه كاتبها یعنی میرزاها موجود بود . این قوما
 ندان ها بسببی كه به اقتدار دادن يك امر قطعی . لك نبودند از بهر آنكه از باز خوا
 ست رهایی یابند از حد زیاد اوامر و تعلیمات عمومی میدادند تا معلوم كنند كه آنچه
 از دست شان آمده در آن قصور نكرده اند . هر كار را به زیر دستان خود میگرد

دند، و از آنها کارهای غیر قابل اجرا طلب میکردند. در اثنای محاربه نیز معاملات قلمیه و کارهای نویسنده کی بدرجه بسیار بود که افسران کوچک برای خلاص شدن ازین کارهای بی انتهای نویسنده کی محاربه کردن را از زیر کله‌های دشمن ترجیح میکردند. چونکه بمجردیکه محاربه به انجام میرسید افسران خود را در پیش يك (بو، بار دمان اوراق) مییافتند. در نظر آنها (بومبار دمان کله) ازین کارهای بی پایان اوراق نویسی زیاده تر قابل تحمل مینموده. «

(حس اعتماد مشترك) یعنی که يك بر دیگر اعتماد خود را بداندند - از لوازمات کائی فتح و ظفر شمرده میشود که آنها به این حاصل میشود که هر عسکر اول بر خود و قوت خود اعتماد تام داشته باشد، و بر اقدار عسکری و فکر تعمیونی قطعات هم جوار خود نیز مطمئن باشد که در وقت تهاک برای محافظ و حمایت او به گونه فدای کاری حاضر و آماده میباشد. ازین نقطه نظر میباید که در ابتدای محاربه احتیاطها تیکه هنوز شناخته نشده باشند و علی الخصوص افسران کوچک، و افسران که نوبه تول غند داخل میشوند به این حس آن هار از روی عادت بدعند یکی از استاد های صنعت حرب زمان مارشال (بوژو)ی فرانسوی گفته است: «تا بوقتیکه افراد از يك ديک مدت مدیدی نان نخورند، يك قطعه عسکر به مکمل شمرده نمیشود»

کپتان (قامبه ریو) که بصف اناشه، میلتزنی حکومت ایتالیا در تول غند روس بود در يك اثر خود عسکر روس و ژاپان را با یکدیگر مقایسه کرده باینصورت بیان مطالعات نموده است:

«در تول غند روس يك خصلتی که موجب شرف و افتخار یگانه میباشد این است که به متقابل تهاک مرکبى قید میباشد. نفری روس برای اثبات کردن نه رسیدن خود از مرکب بمردن میرود. روسها حقیقتاً درین محاربه دایما

اثبات کرده اند که از سر یک تقریب شده اند و مرده اند .

«آدمیم . ژاپانها : اینها همه سعی و کوشش شان تنها برای حاصل کردن يك هدف . مقصود ، معطوفست : که آنها عبارت از محو کردن دشمن و خطر جمعیت شان را بریدنست .

«برای استحصالی کردن این مقصد هر ژاپانی از همه وسایط و از همه معلومات استفاده کرده ، مغلوب کردن و محو نمودن دشمن کوشش میورزد . این است که در مابین این هر دو طول غنای فرقه ای اساسی عبارت از همین است که گفته شد .

«جسارت و دلانوری که ژاپانها بکار برده اند مانند روسها عبارت از يك جسارت بی فائده و بی نتیجه غیر معقول نبوده ؛ بلکه بیک احتیاط و دور بینی مفرط بنایافته خیلی عاقلانه و فداکارانه يك جسارتی بود . ژاپانها تا که ممکن میشد از مصادمه اسلحه جارحه احتراز میکردند ، جنرال های شان در موقع های محفوظ میبودند . افسران خودشان را کم اظهار میکردند . اما این محفوظی و کم اظهاری شان بر فکر تدریجی فوق العاده و بدرجه شایان حیرت حقیر شمر دن . موت شان هیچ يك تأثیر بدی اجرا نمی کرده است .»

اخبار (روسکی انوالید) از تعلیمنامه جنرال (اوکو) این معلومات ذیل را نقل کرده است :

« نکته (ظفر) عبارت از همین است که برای واصل شدن بیک هدف ، مقصود يکه تصور شده باشد جسارت ، مقاومت ، ثبات نشان داده شود . آسرها به دادن های خود باید بدانند که ادنا پس ماندن ، ادنا تردد و بی عرضی ضایعات را افزونی میدهد ، و وصول به هدف را پس میاندازد . وعزم و ثبات و معانت و غیرت ضایعات را تنقیص و سعهها را تسهیل میکند . بنابراین هیچ مشکلاتی مغلوب نشده تا بوقتیکه هدف مقصود استحصالی شود عفو داده ثبات

کارانه پیش رفته باید شود .»

این عبارت جنرال (بونال) فرانسوی نیز این فکر را تأیید و اثبات میکند:
« در انشای هجوم (زدان) خونست .»

نتیجه

از این مطالعات يك نتیجه ابدی الحکم استنتاج میشود که آنهم عبارت ازین است : (برای مظفر شدن صاحب عزم قوی مظفریت شدن لازم است .)
اساس یکنانه و شرط و نتیجه اعظم این (عزم مظفر شدن) عبارت از (تعرض) است . و فایده مهم این تعرض همین است که دشمن را به تضییق و فشار عزم و اراده قوی خود که بران متوجه نموده تابع بسازد ، و برای خود آزادی ، و استقلالیت حرکت حاصل بکند . تعرضهای خون آلود جنرال (نوجو) ، و جنرال (اوقو) که از جبهه جناح راست در محاربه (لیئونیاغ) اجرا کرده اند ، و تعرضهای مقابل بر تلفاتیکه در محاربه های (شاحو) و (ساندهو) بر تمام جبهه از طرف ژاپنها اجرا کرده شده . و همه وقایع حربیه که محاربه (مو کدهن) ، و (پور آنور) را تشکیل داده دلایل و براهین این (عزم قوی مظفریت) را نشان میدهد . اما اینهم از وجبات است که هیئت قوماندانیه تأثیرات بعضی حسابات تابع نشود ، و از ضایعات و تلفات هر قدر که بسیار هم باشد احتراز نکند ، و هیچ چیزی را دریغ نکرده هر گاه لازم شود آخرین نفری خود را نیز به آتش اشتراك بدهد و برین کارها بکمال جدیت و اهمیت لازم و ثبات باشد .

بخوبی باید دانست که شاهد دل آرای (مظفریت) دایما به معندها ، و بصا حبان عزم قوی ، و یکسانیکه بر تعرض اقدام نموده يك هدف حقیقی را تعقیب کنند ، و الحاصل بهمان کسانیکه حقیقاً مظفریت را آرزو داشته باشند توجه میکند . تول غند مغلوب همان تول غندیست که مغلوب شدن خود را کمان کند والسلام .

بخضرت ذات اقدس متعمم کائنات جل شانهمزارها عز از حمد و ثناء میکنم
که این عبد اعجز احقر در ابر تمام نمودن ترجمه این اثر کرانه‌های بزرگ موفق و
کامیاب نمود .

مدت سه سال کاملست که در راه ترجمه این کتاب فوائد انساب بجان کو
شش ورزیده ام تا آنکه به یارنی باری آن را به اتمام رسانیدم . امید استی ترجمه
این کتاب یعنی در ظرف این سه سالی که به ترجمه این پنج جلد کتاب (تاریخ حرب
روس و ژاپان) مشغول بوده ام سه چهار کتاب دیگر را نیز ترجمه و تالیف نمو
ده ام که آنها هم عبارت از اینهاست :

(۱) - سیاحت بر دورادور زمین هشتاد روز ،

(۲) - سیاحت در جو هوا ،

(۳) - مختصر جغرافیای عمومی

(۴) - مکمل و مفصل جغرافیای عمومی

حال آنکه اصل ترکیبی این کتاب براسه چار نفر از افسران و متفنان نامدار
عثمانی در ظرف سه سال از زبانهای آلمانی ، و فرانسوی ، و انگلیزی ، و روسی برای
استفاده و استفاده اتول ضد دولت خود ترجمه کرده اند . فوائدی استهای که از
مطالعه این (تاریخ حرب) برای عالم عسکری حاصل میشود قابل انکار نیست
ولی چون این عبد عاجز و الا از صنف جلیل عسکری نیستم و نانیاً در دولت

مقدسه متبوعه ما چون هنوز در باب تعبیرات و اصطلاحات فنون حربیه يك سر رشته و انتظام منطقی وضع نشده از آنرو بنقایل لغات و تعبیرات عسکریه و فنیة تحریریه يك تعبیری نیافته همان تعبیرات و لغاتی که در اصل کتاب بوده عیناً نوشته شده که ازینسبب طرز ترجمه ما یکقدری مغلق و پیچیده بنظر میخورد.

مثلاً تعبیر (تعبیه) یا (سوق الجیش) و امثال آنها چنان چیزهای نیست که مقابل آنها در زبان عسکریه ملك خود ماییدابتهو انیم . زیرا (تعبیه) يك فن معتدای مستقل عسکریه است که کتایبهای مدون سصد و چارصد صفحہای در آن باب نوشته شده ترجمه آن بیکد و کله ادا کرده نمیشود . (سوق الجیش) نیز همچنین .

حال آنکه در زبان فارسی یا افغانی ما هنوز درین باب هائیک کتایی موجود است و نه يك تعبیری ! دیگر اینکه زبان فارسی نسبت به عربی خیلی تنگ و کم وسعت يك زبان است . پس هرگاه در طرز تحریر ؛ کلمات عربی استعمال نشود افاده مرام بلغات فارسی محض ادا نمیشود . مگر که انسان را يك ملك و اقتداری مانند (فردوسی) باشد !!! . . .

لهذا بکمال عجز و انکسار عرض اعتذار مینمایم که اگر درینباب حسب البشریه نقصان و قصوری پیش شده باشد بنظر خطاپوش از باب صرفان آن را ستر و عفو فرمایند . (مطبعة عنایت) که تأسیس یافته عرفان دوستی ذات عالی شهزاده جوانخت معظم حضرت (سر دار عنایت الله خان معین السلطنه) افخم است ، به طبع و نشر اینگونه آثار نافعہ الحقی که يك حق امتنان و تشکر عظیمی راسزوار است . از بازگاه خالق کائنات این مؤسسه نافعہ را با وؤسس معرفت شمارش باید از میخواستیم .

(المترجم)
محمود طرزی افغانی

